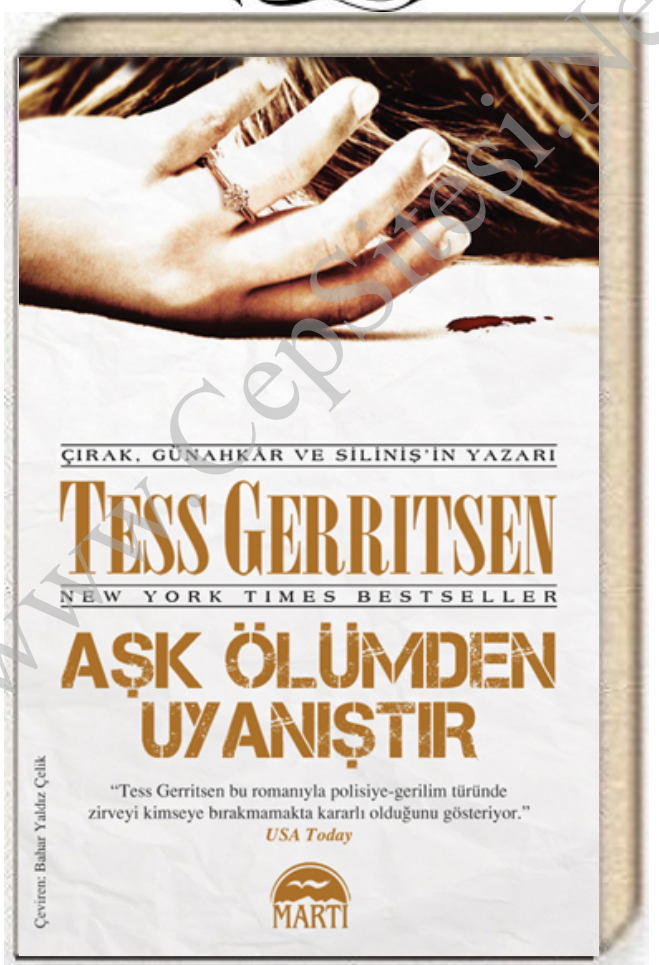
Tess Gerritsen - Aşk Ölümden Uyanıştır

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

TESS GERRITSEN

AŞK ÖLÜMDEN UYANIŞTIR

O, sadece gerçeği istiyordu...
katil ise onu yok etmeyi...

Önce hayatını birleştireceği insan tarafından düğün günü terk edildi, ardından henüz yaşadığı şoku atlatamamışken büyük bir gürültüyle gerçekleşen patlamadan kıl payı kurtuldu. Peki Nina'nın başına gelen bütün bu olaylar bir tesadüf müydü? Yoksa bunların arkasında kimsenin bilmediği acımasız sırlar mı vardı?

Tecrübeli dedektif Sam Navarro tam da bu gerçeği bulmalıdır, hem de hiç vakit kaybetmeden. Nina ve Sam olayların peşine düştüğünde karabasan gibi üzerlerine çöken, son derece keskin bir zekâya sahip, tehlikeli ve gözü dönmüş bir ruh hastasıyla yüzleşmek zorunda kalacaktır...

www.martiyayinlari.com
ISBN 978-605-348-148-5

facebook.com/martiyayinlari
twitter.com/MARTI-YAYINLARI

618

www.CeoTesi.Net

Birinci Bölüm

Düğün ertelenmiş, başlamadan bitmişti.Yoktu. İptaldi.

Nina Cormier, kilisenin giyinme odasında oturmuş, aynadaki aksine bakıyordu. Ağlayamıyor oluşuna şaşıyordu. ()ysaki bu ifadesiz suratın altında çağlayarak akan, içini yakan derin bir acı olması gerektiğinin farkındaydı, ama hiçbir şey hissetmiyordu. Henüz içinde hiçbir his yoktu. Tek yaptığı sadece kupkuru gözlerle aynadaki aksini seyretmekti. Karşısındaki resimde kusursuz bir gelin vardı. Tül duvağı yüzünün etrafına dalga dalga dökülen güzel bir gelin... Krem rengi saten gelinliğinin incilerle işlenmiş üst kısmı omuzlarından aşağı düşen bir gelin... Uzun siyah saçlarını gevşek bir topuzla toplamıştı. O sabah onu giyinme odasında gören herkes -annesi, kız kardeşi Wendy ve üvey annesi Daniella- ne kadar güzel bir gelin olduğunu söylemişlerdi.

Aslında gerçekten de öyleydi. Yani damat düğüne gel-

www.CepSitesi.Net

miş olsaydı, Nina'nın çok güzel bir gelin *olacağı* kesindi.

Oysaki damat kararını onun yüzüne söyleyebilecek kadar bile cesaretli olamamıştı. Altı aylık bir hazırlığın ve kurulan onca hayalin ardından, Nina'nın elinde kalan tek şey törenden sadece yirmi dakika önce eline geçen bir not olmuştu. Notun sahibiyse Nina'ya göre dünyanın en mükemmel erkeğiydi. Hiç abartısız, en mükemmel erkeği...

Nina,

Bu olanları düşünmem için biraz zamana ihtiyacım var. Üzgünüm, gerçekten çok üzgünüm. Birkaç günlüğüne buralardan gidiyorum. Seni arayacağım.

Robert

Nina kendini notu tekrar tekrar okumaya zorladı.

Zamana ihtiyacım var... Zamana ihtiyacım var...

Bir erkeğin ne kadar zamana ihtiyacı olabilir ki? diye düşündü.

Doktor Robert'la aynı evde yaşamaya bir yıl önce başlamışlardı. Robert, uyumlu bir çift olup olmadıklarını ancak o şekilde anlayabileceklerini söylemişti. Evlilik çok ciddi bir iş, dönüşü olmayan bir teslimiyetti ve Robert bu konuda hata yapmak istemiyordu. Kırk bir yaşında, yeterince sorunlu ilişki yaşamış, deneyimli bir erkekti. Yolun geri kalanında hata yapmamaya kararlıydı. Nina'nın, tüm hayatı boyunca beklediği doğru kadın olduğundan emin olmak istiyordu.

Oysa Nina, Robert'ın hayatının erkeği olduğundan

www.CepSitesi.Net

finindi. Öylesine emindi ki, Robert'ın beraber yaşamayı teklI'ettiği daha ilk gün doğruca evine gidip, eşyalarını toparImnaya başlamıştı bile.

"Nina? Nina, aç kapıyı!" Nina'nın kardeşi Wendy kapıyı zorluyordu. "Lütfen, içeri girmeme izin ver."

Nina başını ellerinin arasına aldı. "Şu anda kimseyi görmek istemiyorum."

"Yanında birinin olması daha iyi."

"Yalnız kalmak istiyorum."

"Bak, tüm davetliler gitti. Kilise bomboş. Bir tek ben kaldım."

"Kimseyle konuşmak istemiyorum. Eve git, olur mu? I,ütfen, git."

Kapının diğer tarafında uzun bir sessizlik oldu. En sonunda Wendy, "Ben gidersem, eve nasıl döneceksin? Birinin seni eve bırakması lazım," dedi.

"Taksi çağırırım ya da Rahip Sullivan beni eve bırakabilir. Biraz düşünmeye ihtiyacım var."

"Konuşmak istemediğine emin misin?"

"Eminim. Seni sonra ararım, tamam mı?"

"Eğer, gerçekten böyle olsun istiyorsan." Wendy bir an sustu. Sonrasında, giderek arttığı meşe kapının ardından bile belli olan bir kinle sözlerine devam etti. "Robert aşağılık bir pislik, biliyorsun değil mi? Bunu sana söylemem gerek. Zaten en başından beri öyle olduğunu düşünüyordum."

Nina sessiz kalmayı tercih etti. Odadaki makyaj masasının üzerine oturup, başım ellerinin arasına aldı. Ağlamak istese de tek bir damla gözyaşı bile dökemiyordu. Kulaklarına

www.CepSitesi.Net

önce Wendy'nin giderek uzaklaşan ayak sesleri geldi, sonra da boş kilisenin mutlak sessizliği. Gözyaşları hâlâ kendilerini ele vermiyordu. Robert'ı da düşünemiyordu. Bunun yerine, zihni büyük bir inatla ertelenmiş bir düğünün ayrıntılarına odaklanmak için çırpınıp duruyordu. Yemekli bir davet ve hiç dokunulmamış onlarca yiyecek... Geri vermek zorunda kalacağı bir dünya hediye... St. John Adası için alınmış iadesiz iki uçak bileti... Belki de her ne olursa olsun, balayına tek başına çıkıp, Doktor Robert Bledsoe'yu unutmalıydı. Şöyle tek başına bir tatil yapmalıydı, sadece kendisi ve bikinisi... En azından kalbini paramparça eden bu ilişkiden yanına tek kâr kalan bronz bir ten olabilirdi.

Nina başını yavaşça ellerinin arasından kaldırıp, yeniden aynadaki aksine odaklandı. *Artık çok da güzel bir gelin değilim,* diye düşündü. Ruju dağılmış, topuzu bozulmuştu. Giderek daha da çok bir enkaza benziyordu.

Ani bir öfkeyle uzanıp, duvağını çekip çıkardı. Saçındaki tel tokalar dört bir tarafa savrulurken, bir yumak inatçı siyah saç özgürlüğüne kavuşarak, omuzlarına döküldü. Duvağın canı cehennemeydi. Kaldırıp çöpe attı. Beyaz lilyumlar ve pembe gonca güllerle hazırlanan gelin çiçeğini de büyük bir öfkeyle çöp tenekesine fırlattı. Bu biraz iyi gelmişti. Öfkesi damarlarındaki ateşi körükleyen taze bir çıra gibiydi. Bu hisle yerinden fırladı.

Gelinliğinin kuyruğunu peşi sıra sürükleyerek kilisenin giyinme odasından dışarı çıktı ve uzun dar koridora girdi. Oturaklar artık bomboştu. Koridor bembeyaz karanfillerden

www.CepTesti.Net

vıpı imiş çelenklerle süslenmiş, kilisenin mihrabı aralara serpiştirilen pembe güller ve bahar yıldızı çiçekleriyle bezenmişti. Sahne asla gerçekleşmeyecek bir düğün için özenle hazırlanmıştı. Ne var ki çiçekçinin emek emek yaptığı bunca hazırlık, mihraptan hızla geçip aradaki koridora giren Nina tarafından fark edilmemişti bile. Nina tüm dikkatini çıkış kapısına vermişti. Tek amacı buradan bir an önce çıkıp gitmekti. Rahip Sullivan'ın endişeli seslenişi bile onu durdurmaya yetmemişti. Nina günün tam bir fiyaskoyla sonuçlandığının cn büyük ispatı olan çiçekler arasından hızla geçip, çift kanatlı kapıyı hızla iterek açtı.

İşte tam da orada, kilisenin merdivenlerinde bir an durdu. Temmuz güneşi gözlerini almıştı. Üzerindeki gelinliğiyle el ederek taksi çağırmaya çalışan tek başına bir kadın... Kim bilir bu haliyle ne kadar da dikkat çekiyordu. İçi acıyarak bu gerçeği fark etti. İlk kez o an, ikindi güneşinin pırıl pırıl ışıkları altında gözyaşlarının gözlerine hücum ettiğini hissetti.

Ah, hayır Tanrım, hayır. Kendini koyuverip, tam da kilise merdivenlerinde gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Üstelik de Forest Bulvarı'na giden araçlarla kaynayan işlek bir caddede.

"Nina? Nina, tatlım."

Nina arkasına döndü. Rahip Sullivan nazik suratındaki endişeli ifadeyle hemen arkasındaki basamakta duruyordu.

"Senin için yapabileceğim bir şey var mı? Her ne olursa?" diye sordu. "İstersen içeri girip, biraz konuşabiliriz."

Nina kederle başını iki yana salladı. "Buradan gitmek

www.CepSitesi.Net

istiyorum. Lütfen, sadece bir an önce gitmek istiyorum."

"Elbette. Elbette." Rahip nazikçe Nina'nın kolunu tuttu. "Ben seni evine bırakırım"

Rahip Sullivan, Nina'yı yavaşça merdivenlerden indirip, binanın yan tarafındaki kilise çalışanlarının park yerine doğru götürdü. Nina yere sürtünmekten pislik içinde kalan gelinliğinin kuyruğunu toparlayıp, arabaya bindi ve kucağına koyduğu saten kumaş yığınıyla öylece oturdu.

Rahip Sullivan direksiyonun başına geçti. Arabanın içindeki sıcaklık nefes almayı zorlaştırsa da rahip motoru hemen çalıştırmadı. Onun yerine bir süre tuhaf bir sessizlikle oturdular.

"Biliyorum, Tanrı'nın tüm bu olanlar için ne tür mantıklı bir açıklaması olduğuna anlam vermek çok zor," dedi usulca. "Ama eminim ki, bunun bir sebebi vardır Nina. Şu an için bunu anlayabilmenin zor olduğunu biliyorum. Hatta Tanrı sana sırt çevirmiş gibi bile hissedebilirsin."

Nina, "Bana sırt çeviren Robert oldu," dedi. Burnunu çekerek, gelinliğinin kuyruğunda temiz kalan bir yer bulup, yüzünü sildi. "Sırt çevirdi ve cehennem olup gitti."

"Duygu karmaşası damatların oldukça sık yaşadıkları bir sorun. Eminim ki Doktor Bledsoe bir anda kendisi için çok büyük bir adım attığının farkına vardı ve..."

"*Kendisi* için büyük bir adım mı? Ne sanıyorsunuz, evlilik benim için parkta her gün yaptığım gezintilerden biri mi?"

"Hayır, hayır, beni yanlış anlıyorsun."

“Ah, lütfen.” Nina sessiz bir hıçkırığa gömüldü. “Lütfen beni eve bırakın.”

Rahip başını iki yana sallayarak anahtarı kontağa soktu. "Tatlım ben sadece tüm beceriksizliğimle sana bunun dünyıuın sonu olmadığını söylemeye çalıştım. Hayat böyle bir $ey işte... kader bize hep sürprizler sunar, Nina. Durmadan hiç beklemediğimiz krizlerle burun buruna geliriz. Damdan düşercesine pek çok şey oluverir hayatımızda.”

O an kulakları sağır eden bir patlama tüm kiliseyi adeta yerinden oynattı. Patlamanın etkisiyle kilisenin mozaik pencereleri havaya uçarken, rengârenk cam kırıkları park yerine bir yağmur gibi indi. Parçalanmış ilahi kitapları ve kilise oturaklarının yerlerinden sökülmüş parçaları asfaltın üzerine saçıldı.

Etrafı saran beyaz duman dağılmaya başladığında, Nina gökyüzünden süzülerek inen ve Rahip Sullivan’m hayretle kocaman açılmış gözlerinin önünde ön cama konan çiçek yapraklarını gördü.

Nina, “Tıpkı damdan düşer gibi,” diye mırıldandı. “Daha iyi bir açıklaması olamazdı.”

“Siz ikiniz, hiç şüphe yok ki, yılın en büyük beceriksizleriniz.”

Üzgün olduğu her halinden belli olan Norm Liddell’in tam karşısında oturan Portland polis dedektifi Sam Navarro, bu söz üzerine kılını bile kıpırdatmadı. Merkezin konferans

www.CepSitesi.Net

salonunda tam beş kişilerdi ve Sam bu kendini beğenmiş bölge savcısına onu herkesin içinde rezil etme zevkini yaşatmayacaktı. Suçlamaları inkâr etme gibi bir çabası da olmayacaktı; çünkü ne de olsa gerçekten çuvallamışlardı. Gillis'le birlikte ışı fena halde ellerine yüzlerine bulaştırmışlardı ve şimdi artık ortada bir de ölü bir polis vardı. Ölen her ne kadar çömez bir polisse de en nihayetinde polisti. İçlerinden birıydi.

Sam'in ortağı Gordon Gillis, "Bizim gözetimimizdeyken, diyerek lafa başladı. "Marty Pickett'e hiçbir şekilde bölgeye yaklaşma izni verilmedi. Polis kordonunu geçtiğinden bile haberdar değildik... "

Liddell, "Bombanın patladığı olay yerinden sorumlu olan sîzlerdiniz," dedi. "Bu da sizi bu olayın sorumlusu falar.

"Hey, bekle bir dakika," dedi Gillis. "Suçun bir fasmı da Memur Pickett'a ait olmalı."

Pickett sadece işe yeni başlamış bir çaylaktı."

"Prosedürü takip ediyor olmalıydı. Eğer öyle yapmış olsaydı..."

Sam, "Kapa çeneni artık," dedi.

Gillis gözlerini ortağına çevirdi. "Sam, ben sadece suçun tamamen bizde olmadığını savunmaya çalışıyorum "

"Bıı M a temize çıkarmaz. Çünkü görünüşe göre bu olay izim üzerimize kalacak." Sam sandalyesine yaslanıp, konferans masasının üzerinden gözlerini Liddell'e dikti. "Ne istiyorsunuz, Bay Bölge Savcısı? Linç mi edilelim? İstifalarımı-

www.Cepsitesi.Net

zı mı verelim?"

Araya giren Amir Abe Coopersmith, "Kimsenin sizden istifa etmenizi istediği falan yok," dedi. "Ayrıca bu tartışma bizi hiçbir yere götürmez."

"Bir takım disiplin tedbirleri uygulanacak," dedi Liddell. "Ne de olsa ortada ölen bir polis var... "

Coopersmith terslenerek, "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" dedi. "Geride kalan dul eşe bunun cevabını verecek olan benim. O kan emici gazetecilerden bahsetmiyorum bile. O yüzden bana artık *biz* ve *bize* ayaklarını yapmayı kes, Bay Bölge Savcısı. Ölen *bizden* biriydi. Bir polisti, avukat *değil."*

Sam amirine şaşkınlıkla bakakaldı. Coopersmith'in ondan yana olması pek alışılageldik bir durum değildi. Onun bildiği Abe Coopersmith az konuşan bir adamdı. Ve o az konuşmanın ancak birkaç kelimesi övgü sözcükleri olurdu. Coopersmith'in bu tavrının sebebi Liddell'in tepesinin tasını tamamen attırmış oluşuydu. Polisler ateş altmdayken birbirlerini korurlardı.

"Pekâlâ, elimizde ne var, tekrar bir gözden geçirelim," dedi Coopersmith. "Kasabada bir bombacımız var ve de ilk can kaybımızı yaşamış durumdayız. Elimizde başka ne var?" diyerek gözlerini yeniden yapılandırılan bomba timinin başı olan Sam'e dikti. "Evet, Navarro?"

Sam durumu itiraf ederek, "Çok bir şey yok," dedi. Önündeki bir dosyayı açıp, içinden bir tomar evrak çıkardı. Fotokopileri masada oturan diğer dört kişiye; Liddell'a, Amir Coopersmith'e, Gillis'e ve Maine Eyalet Suç Laboratuva-

www.CepSitesi.Net

rı'ndan patlayıcı uzmanı Emie Takeda'ya dağıttı. "İlk patlama gece 02.15'te meydana geldi. İkincisi de saat 02.30'da. R.S. Hancock deposunu doğrudan hedef alan patlama ikinci patlamaydı. Bu patlamada ana binaya bitişik diğer iki ek bina da hafif hasar aldılar. İlk bombayı bulan gece bekçisi oldu. Binaya zorla girildiğine dair bulgular keşfettiğinde, binayı kolaçan etmeye karar verdi. Bomba bürolardan birindeki bir çalışma masasına yerleştirilmişti. Saat 01,30'da telefonla durumu ihbar etti. Saat 01.50'de Gillis olay yerindeydi; ben de saat 02.00'da oradaydım. Tam patlama alanını kordon altına alıp, bomba imha aracını olay yerine yerleştirmiştik ki, ilk patlama yaşandı. Sonrasında, on beş dakika sonra -daha biz binada keşif bile yapamadan- ikinci patlama meydana geldi. Memur Pickett i o patlamada kaybettik." Sam gözlerini Liddell'e diktiyse de, bölge savcısı bu kez sessiz kalmayı tercih etmişti. "Patlayıcının markasının Dupont olduğunu belirledik."

Oda bir anda sessizliğe gömüldü. Söze başlayan Coopersmith, "Geçen sene yaşanan patlamalardaki bombaların parti numaralarıyla aynı değil, öyle değil mi?" diye sordu.

Sam, "Öyle olması kuvvetle muhtemel," dedi. "Çünkü elimizdeki o kayıp parti numarası, buralarda yıllardır kayıtlara geçen en büyük patlayıcı soygununa ait."

Liddell araya girerek, "Ama Spectre patlamaları bir sene önce çözüldü," dedi. "Ayrıca Vincent Spectre'ın öldüğünden de eminiz. Peki, o halde şimdi *bu* bombalamaları kim yapıyor olabilir?"

www.CepSitesi.Net

“Karşımızdaki pekâlâ Spectre’ın çırağı olabilir. Ustasının yalnızca maharetlerini değil, aynı zamanda bomba kaynağını da devralan bir çırak... ki o kaynağın yerini hiçbir şekilde tespit edemediğimizin de altını çizmeliyim.”

Liddell, “Ama yine de patlayıcıların aynı parti numarasından olduklarını tam olarak doğrulamış değilsiniz,” dedi. “Belki de bu son patlamaların Spectre bombalamalarıyla bir ilgisi yoktur.”

Sam, “Korkarım elimizde başka deliller var ve bunun hoşunuza gideceğini hiç sanmıyorum,” dedi. Bakışlarını Ernie Takeda’ya çevirdi. “Devam et, Emie.”

Topluluk önünde konuşmaktan hiç haz etmeyen Takeda, bakışlarını önündeki laboratuvar raporundan kaldırmadan konuşmaya başladı. “Olay yerinde elde ettiğimiz bulgulara bakılacak olursa, bombanın nasıl yapıldığına dair bir Ön izlenim elde edebiliriz. Elektronik bir geciktirme devresiyle ertelenen aktif bir elektrikli iunye düzeneğinin yapıldığını sanıyoruz. Böylece bu düzeneğin Prima marka bir ateşleme fitiliyle bombayı ateşlediğini söyleyebiliriz. Dinamit lokumları beş santimetre çapındaki yeşil kablo bantlarıyla birbirine tutturulmuş.” Takeda boğazını temizleyip, nihayet başını yukarı kaldırdı. “Ve bu düzenek geçen yıl Vincent Spectre’ın patlamalarında kullandığı elektronik geciktirme devresi düzeneğinin aynısı.”

Liddell gözlerini Sam’e dikti. “Aynı devre ve aynı parti numarası mı? Ne haltlar dönüyor böyle?”

“Anlaşılan o ki,” dedi Gillis. “Vincent Spectre ölmeden

www.CepSitesi.Net

evvel meziyetlerini başkalarına da öğretmiş. Şimdi elimizde ikinci nesil bir bombacı var."

Sam, Ne var ki hâlâ birleştiremediğimiz bir nokta var," dedi. "O da bu yeni nesil çaylağın psikolojik profili. Spectre m eylemleri son derece soğukkanlı bir biçimde ekonomik nedenlere dayalıydı. Bu işi yapmak için kiralanmıştı ve de yapıyordu, *bom bom bom*... Kusursuzca. Etkileyici bir biçimde... Bu yeni bombacının da ustasından örnek aldığı bir şeyler olmalı."

Ne yani?" dedi Liddell. "Yeniden bir saldırıda bulunabileceğini mi söylemeye çalışıyorsun?"

Sam onu bitkin bir ifadeyle onayladı. "Maalesef, tam da onu söylemek istiyorum."

O sırada kapıya vuruldu. Kapının aralığından kafasını uzatan, kadın bir polis memuruydu. "Affedersiniz ama Navarro ve Gillis'e telefon var."

Gillis, "Ben bakarım," dedi. Ağır hareketlerle yerinden kalkıp, duvardaki telefona yöneldi.

Liddell'ın tüm dikkati ise hâlâ Sam'in üzerindeydi. "Sen şimdi, Portland'ın en iyilerinin bulabileceği en iyi çözüm bu mu diyorsun? Yeni bir patlamanın daha olmasını bekleyeceğiz ve o sayede bombacıyla eski olayların bir *bağı* olup olmadığını bulacağız. Ancak o zaman, o da belki, ne haltlar döndüğünü anlamlandırabileceğiz, öyle mi?"

Sam sakince, "Bir bombalama eylemi, korkaklık belirtisidir. Failin yokluğunda gerçekleşen bir şiddet olayıdır. Tekrar ediyorum; *failin yokluğunda*. Bu nedenle elimizde ne bir

www.CepSitesi.Net

kimlik, ne parmak izleri, ne de bombayı yerleştirirken olanlıra tanık olmuş bir görgü tanığı var," dedi. "Hiçbir.

Araya giren Gillis, "Şef," dedi elindeki telefonu yeniden yerine koyarken. "Yeni bir patlama daha."

"Ne?" diye bağırdı Coopersmith.

Sam ise çoktan ayaklanıp, kapıya doğru ilerlemeye koyulmuştu bile.

"Bu kez nerede?" diye sordu Liddell. "Yine bir depoda mı?"

Gillis, "Hayır," diye yanıtladı onu. "Kilisede."

Sam ve Gillis Good, Shephard Kilisesi'ne vardıklarında polis çoktan olay yerini polis kordonu altına almıştı. Olayın olduğu caddede meraklı bir kalabalık toplanmıştı. Üç polis vc iki itfaiye aracıyla bir ambulans Forest Meydanı tarafına doğru gelişigüzel sıralanmışlardı. Bir bomba imha aracı açık kasasının üzerindeki kazan şeklindeki bir portörle birlikte kilisenin ön kapısının hemen önüne yanaştırılmıştı; gerçi buna artık kapı demeye bin şahit gerekirdi. Kapı menteşelerinden sökülmüş ve öndeki merdivenlerin üzerine fırlamıştı. Her yer kırık cam parçalarıyla doluydu. Esen rüzgâr etrafa saçılmış ilahi kitabı parçacıklarını tıpkı birer solmuş yaprak gibi oradan oraya savuşturuyordu. Gillis karşısındaki manzara karşısında bir küfür savurdu. "Çok güçlü bir bomba olmalı."

Sam ve Gillis polis kordonuna yaklaşırlarken, görevli memur yüzünde onları görmesiyle rahatladığını belli eden

www.CepSitesi.Net

bir ifadeyle, “Navarro! Nihayet partiye katılabilmene sevinelim,” dedi.

Sam, “Yaralı var mı?” diye sordu.

Bildiğimiz kadarıyla, yok. Patlama sırasında kilise boşınuş. Ne şans ama. Aslında saat ikide bir düğün varmış ama son dakikada iptal edilmiş.”

“Kimin düğünü?”

Bir doktorun. Gelin polis aracının içinde oturuyor. O *ve* rahip patlamaya park yerinden şahit olmuşlar.”

Sam, “Gelinle sonra konuşurum,” dedi. “Gitmesine izin vermeyin. Rahibin de öyle. İkinci bir bombanın olup olmadığıjıı görmek için binayı kolaçan edeceğim.”

“Yerinde olmak istemezdim.”

Sam naylonla kaplanmış, üst üste binen çelik plakalardan yapılmış yeleğini üzerine geçirdi. Ayrıca elinde bir de ikinci bir bombanın tespit edilmesi halinde takması için koruyucu bir maske vardı. Aynı teçhizatlarla hazırlanmış başka bir bomba imha uzmanı da kapının hemen önünde içeri giriş izninin verilmesini bekliyordu. Gillis ise dışarıda bomba imha aracının yanında bekleyecekti. Bu kez onun görevi gerekli malzemeleri temin edip, taşıyıcı portörün düzgün çalışmasını sağlamaktı.

Sam bomba imha uzmanına, “Pekâlâ, hadi gidelim ” dedi.

İkisi birlikte eskiden kapmm olduğu açıklıktan içeri girdiler.

İçeri adımını atmasıyla Sam’in hissettiği ilk şey koku

www.CepSitesi.Net

olmuştu; ağır ve hafif tatlımsı bir koku. *Dinamit,* diye düşündü. Patladıktan sonra açığa çıkan bu kokuyu iyi tanıyordu. Patlamanın şiddetiyle arkadaki oturaklar geriye doğru fırlamıştı. Ön tarafta, minberin hemen yanındaki oturaklar ise paramparça olmuşlardı. Tüm resimli mozaik pencereler kırılmışlardı ve güneye bakan pencerelerin arkalarında bıraktıkları deliklerden içeri gün ışığı sızıyordu.

Sam ve bomba uzmanı tek kelime etmeden, ikiye ayrıldılar ve koridorun iki farklı tarafına doğru yürüdüler. Olay yeri daha sonradan detaylı bir incelemeye maruz kalacaktı; ıue var ki şimdiki öncelik ikinci bir bombanın var olup olmadığını tespit etmekti. Memur Marty Pickett'in ölümü omuzlarında hâlâ ağır bir yükümlülükken, Sam etrafı kolaçan etmeden hiçbir memurun içeri girmesine izin vermemekte kararlıydı.

Her ikisi de birbirlerine paralel ilerleyerek, koridorun iki tarafını da dikkatle inceledi. Gözleri patlayıcı benzeri her ne varsa arıyordu. Patlamanın ardında bıraktığı enkaz sayesinde yavaş yavaş ilerleyebiliyorlardı. Ön taraflara doğru yürüdükçe, tahribatın da giderek arttığım fark ettiler. Patlamış dinamit kokusu giderek daha da fazla ağırlaşıyordu. *Yaklaşıyor olmalıyız,* diye düşündü Sam. Bomba buralarda bir yerlere yerleştirilmiş olmalıydı.

Minberin hemen önündeki ilk sıra oturaklarının olması gereken yerde bir çukur bulmuşlardı. Bu, yaklaşık bir metre genişliğinde ve çok derin olmayan bir çukurdu. Patlamanın etkisiyle tabanda serili olan halı ve koruyucu keçe parçalan-

www.CepSitesi.Net

mıştı. Ama aşağıdaki beton zeminde çok büyük bir çukur oluşmamıştı. Böylesi sığ bir çukur ancak tahrip gücü düşük bir patlayıcı ile oluşabilirdi; ki bu da yine bombanın dinamit lokumu olduğu savını güçlendiriyordu.

Bunu daha sonra daha detaylı olarak inceleyeceklerdi. Sam ve bomba uzmanı etrafı araştırmaya devam ettiler. Ara koridoru taradıktan sonra, arka taraftaki koridorları, giyinme odalarını ve tuvaletleri kolaçan ettiler. Görünürde ikinci bir bomba yoktu. Ek binaya girip, kilisenin idari bürolarını, toplantı odalarım ve pazar günü eğitim verilen sınıflarını didik didik ettiler. Bomba yoktu. Arka kapıdan çıkıp, dışarıdaki duvar diplerini de dikkatle taradılar. Ne var ki ikinci bir bombanın izine rastlamadılar.

En nihayetinde Sam ikinci bir bomba olmadığından emin olduğunda yeniden Gillis'in de beklediği polis kordonuna doğru ilerledi. Üzerindeki çelik yeleği çıkararak, "Bina temiz," dedi. "Araştırma ekibi geldi mi?"

GiHis başıyla bomba imha aracının yanında bekleyen altı adamı işaret etti. Adamlardan ikisi polis memuru ve dördü suç laboratuvarı teknisyeniydi. Her birinin elinde boş delil poşetleri vardı. "Bizden emir bekliyorlar."

"Önceliği fotoğrafçıya verelim, sonrasında ekibi içeri göndeririz. Çukur hemen ön tarafta, sağ taraftaki ilk oturakların olduğu yerde."

"Sence dinamit mi?"

Sam başını evet anlamında salladı. "Eğer burnum yalan söylemiyorsa." Arkasına dönüp, meraklı kalabalığı şöyle bir

www.CepSitesi.Net

süzdü. “Şimdi artık gidip görgü tanıklarıyla konuşabilirim. Rahip nerede?”

“Acil servise kaldırıldı. Göğsündeki şiddetli ağrı yüzünden. Stresten olmalı.”

Sam bezgin bir halde derin bir nefes bıraktı. “Onunla konuşan oldu mu peki?”

“Bir devriye polisi konuştu. İfadesini aldık.”

“Tamam,” dedi Sam. “Bu durumda gelini sorgulamak da bana düşüyor.”

“Hâlâ polis aracında bekliyor. Adı Nina Cormier.”

“Cormier. Anlaşıldı.” Sam sarı polis şeridinin altından eğilerek geçti ve meraklı kalabalığın bekleştiği tarafa doğru ilerledi. Resmi araçlara göz attığında, arabalardan birinin ön koltuğunda oturan bir siluet olduğunu gördü. Sam ona doğru yaklaşırken, siluet kılını bile kıpırdatmadan, bir gelinlik mağazasındaki cansız bir manken misali öylece gözlerini ileri dikmiş, olanları izliyordu. Sam öne doğru eğilip, ön camı hafifçe tıklattı.

Kadın duyduğu sesle kafasını çevirdi. Bir çift delici bakışlı siyah göz Sam’e döndü. Sam’in karşısında gördüğü, akmış rimeline rağmen, son derece yumuşak kadınsı hatları olan, karşı konulamayacak derecede güzel bir yüzdü. Sam eliyle kadına camı indirmesini işaret etti. Nina da bu emre itaat etti.

“Bayan Cormier? Ben Portland Polisi’nden dedektif Sam Navarro.”

Nina, “Eve gitmek istiyorum,” dedi. “Zaten şimdiye ka-.

www.CepSitesi.Net

dar pek çok polisle konuştum. Lütfen, artık eve dönemez miyim?"

"Öncesinde size sormam gereken birkaç soru var."

"Sadece birkaç soru mu?"

Sam, "Pekâlâ," diyerek durumu itiraf etti. "Pek çok soru desem daha doğru olur."

Nina derin bir nefes verdi. Sam gelinin gerçekten ne kadar da bitkin olduğunu ancak o an yüzünden okuyabildi. "Eğer tüm sorularınıza cevap verirsem Dedektif, eve gitmeme izin verecek misiniz?"

"Söz veriyorum."

"Sözlerinizi tutar mısınız?"

Sam başını ciddiyetle evet anlamında salladı. "Her zaman."

Nina gözlerini kucağında birbirine kenetlediği ellerine dikti. "Doğru ya," diyerek mırıldandı. "Erkekler ve sözleri."

"Anlayamadım?"

"Ah, boş verin, gitsin."

Sam arabanın etrafından dolanıp, kapıyı açtı ve direksiyonun başına oturdu. Yanında oturan kadın ise tek kelime etmeden, mutlak bir teslimiyetle öylece bekliyordu. Nina beyaz saten kıyafetinin kat kat parçalan içinde adeta kaybolmuştu. Saçları bozulmuş, ipeksi siyah tutamlar omuzlarına dökülmüştü. *Hiç de mutlu bir geline benzemiyor,* diye düşündü Sam. Sersemlemiş bir ifadesi vardı ve de fazla yalnız görünüyordu.

Damat da hangi cehennemdeydi?

www.Cepsitesi.Net

Sam içinde baş gösteren acıma hissini hızlıca kovalayıp, defterine uzandı ve boş bir sayfa açtı. “Tam isminizi ve adresinizi alabilir miyim?”

Cevap belli belirsiz bir fısıltıyla gelmişti. “Nina Margaret Cormier. 318 Ocean View Drive.”

Sam bilgileri not edip, kafasını kaldırdı ve Nina’ya baklı. Nina’nın gözleri ise hâlâ kucağındaki ellerindeydi. Sam’e bakmıyordu bile. “Pekâlâ, Bayan Cormier, bize tam olarak ıne olduğunu anlatabilir misiniz?”

Nina eve gitmek istiyordu. Bir buçuk saattir aynı polis arabasının içinde oturuyordu. Şimdiden üç polisle konuşup, her birinin sorularına tek tek cevap vermişti. Düğünü tam bir fiyaskoyla sonuçlanmış, patlamadan canını zor kurtarmıştı ve şimdi de caddedeki meraklı kalabalık ona tıpkı bir ucubeymiş gibi bakıyordu.

Şimdi de tıpkı bir morina balığı kadar hissiz bu polis karşısına dikilmiş ve yaşadıklarını yeni baştan yaşamasını istiyordu, öyle mi?

Sam, “Bayan Cormier,” dedi. “Ne kadar çabuk tüm detayları konuşabilirsek, evinize o kadar erken gidebilirsiniz. Tam olarak neler oldu burada?”

“Her şey havaya uçtu. Şimdi artık evime gidebilir miyim?”

“Havaya uçtu derken ne demek istiyorsunuz?”

“Büyük bir patlama sesi duydum. Her yer toz duman ve

www.CepSitesi.Net

cam kırığı içindeydi. Bildiğiniz havaya uçan bir bina manzarası işte."

"Duman, dediniz. Ne renkti duman?"

"Ne?"

"Siyah mıydı? Yoksa beyaz mı?"

"Fark eder mi?"

"Lütfen sadece soruya cevap verin."

Nina bıkkın bir şekilde derin bir nefes verdi. "Beyazdı, galiba."

"Galiba?"

"Pekâlâ, eminim." Dönüp polisin yüzüne baktı. Sam-e dikkâtini ilk kez bu kadar fazla veriyordu. Eğer gülümsüyor olsa ya da belki de yüzünden küçücük bir sıcaklık geçse, aslında hiç de bakılmayacak gibi bir yüz değildi gördüğü. Belli ki otuzlu yaşlarının sonundaydı. Sanki kesilme vakti iki hafta gecikmiş gibi duran koyu kahverengi saçları, ince bir yüzü, kusursuz dişleri vardı. Çukur yeşil gözlerindeki bakışlar sanki romantik bir polisiye dizisinden fırlayan bir polise ait gibilerdi. Ne var ki, yaşadıkları bir polisiye dizisi değildi. Karşısındaki, brövelİ kanlı canlı bir polisti ve de hiç de çekici bir değildi. Gözlerindeki mesafeli bakışlarla sürekli Nina'yı süzüyor, sanki görgü tanığının güvenilirliğini tartıyordu.

Nina gözlerini yeniden karşısındaki polise dikerken, *işte buradayım,* diye düşündü. *Reddedilmiş bir gelin olarak. Muhtemelen şu an bende ne sorun olduğunu düşünüyordur. Böylesine yüzüstü bırakılıp gitmeme sebep olmuş ne gibi kusurlarım olduğunun merakı içindedir.*

www.CepSitesi.Net

Nina yumruklarını kucağındaki saten kumaş yığınının içine gömdü. Sonrasında da ifadesiz bir sesle, “Dumanın beyaz olduğundan eminim,” dedi. “Ne önemi varsa.”

“Önemi var. Bu patlayıcıda karbon olmadığı anlamına gelir.”

“Ah, anlıyorum.” Bu polis için ne ifade edecekse artık.”

“Peki, ateş gördünüz mü?”

Hayır, ateş yoktu.”

“Burnunuza çalman bir koku?”

“Gaz gibi mi?”

“Her ne olursa.”

Nina bir an kaşlarını çattı. “Hatırlamıyorum ama binanın dışındaydım.”

“Tam olarak neredeydiniz?”

“Rahip Sullivan ile birlikte arabasının içinde oturuyorduk. Hemen yan taraftaki park yerindeydik. Bu yüzden gaz kokusu varsa bile alamazdım. Her neyse, zaten doğalgaz kokusuzdur, öyle değil mi?”

“Bunu belirlemek hayli zor olabilir.”

“Yani bu bir anlama gelmez. Böyle bir koku almamış olmamdan bahsediyorum.”

“Patlamadan önce, binanın çevresinde birilerini gördünüz mü?”

“Rahip Sullivan vardı ve de benim ailemden birkaç kişi. Ama onlar patlamadan çok önce ayrıldılar.”

“Peki ya yabancı birileri? Daha önceden tanımadığınız birini gördünüz mü?”

www.CepSitesi.Net

“Patlama olduğunda içeride kimse yoktu.

“Ben patlamanın *öncesinden* bahsediyorum, Bayan Cormier.”

“Öncesinden mi?”

Burada bulunmaması gerektiği halde bulunan birilerini gördünüz mü?”

Nina dedektifi dikkatle süzdü. Dedektif de yeşil gözlerini bir an olsun çekmeden ona karşılık verdi. “Yani şimdi siz... sizce...?”

Dedektif cevap vermedi.

Nina usulca, “Patlama bir gaz kaçağı değildi, öyle mi?” diye sordu.

“Hayır,” dedi Sam. “Bombaydı.”

Nina arkasına biraz daha gömülürken, şaşkınlıkla derin bir nefes bıraktı. *Kaza değil,* diye düşündü. Hiç de bir kaza değil...

“Bayan Cormier?”

Nina tek kelime etmeden gözlerini dedektife dikti. Dedektifin onu dikkatle izleyişi, bakışlarındaki o dümdüz, ifadesiz ışık Nina’yı ürkütmüştü.

“Bu soruyu sorduğum için beni bağışlayın,” dedi Sam. “Ama tahmin edeceğiniz gibi, bu olayı çözmem gerek.”

Nina yutkundu. “Hangi... hangi soruyu?”

Acaba etrafınızda sizin ölmenizi isteyecek birileri olabilir mi?”

www.Cepsitesi.Net

İkinci Bölüm

"Bu çok çılgınca," dedi Nina. "Saçmalık."

"Bu ihtimali de düşünmek zorundayım."

"Ne ihtimali? Bombanın gerçekten *benim* için patlatılmış olma ihtimalini mi?"

"Nikâhınız saat ikide olacakmış. Bomba ise 14.40'da patlatılmış. Patlama ilk sıra oturaklarının olduğu yerde gerçekleşmiş. Minberin hemen yanında. Patlamanın gücüne bakılacak olursa, kafamda siz ve düğüne katılan herkesin öleceğine dair en ufak bir şüphe dahi yok. Ya da en kötü ihtimalle, çok ciddi biçimde yaralanabilirdiniz. Burada bir bombadan bahsediyoruz, Bayan Cormier. Bir gaz kaçağı ya da bir kaza değil. Bomba. Ve bu bombanın hedefinde öldürmek istediği biri var. Benim bulmak zorunda olduğum ise, hedefin kim olduğu?"

Nina cevap vermedi. Bu ihtimal üzerinde kafa yormak

www.CepSitesi.Net

bile çok korkunçtu.

Sam, "Düğünde kimler vardı?" diye sordu.

Nina yutkundu. "Şey... şeyler vardı..."

"Siz, Rahip Sullivan. Başka?"

"Robert... Nişanlım. Kız kardeşim Wendy. Şahidimiz Jeremy Wall..."

"Başka?"

Beni babam teslim edecekti. Çiçeği taşıyan küçük bir kız vardı. Bir de yüzüğü taşıyan başka biri..."

"Sadece yetişkinleri bilmek istiyorum. Pekâlâ, sizinle başlayalım."

Nina boş bir ifadeyle başını iki yana salladı. "Hedef ben... Ben değildim. Ben olamam."

"Neden olmasın?"

"Bu imkânsız."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?"

"Çünkü kimse benim ölmemi istemez!"

Nina'nın birden yükselen sesi dedektifi şaşırtmışa benziyordu. Sam bir an sessiz kaldı. Dışarıda, caddede duran üniformalı bir polis dönüp, onlara baktı. Sarn'in eliyle yaptığı *her şey yolunda* hareketinden sonra, polis yeniden arkasına döndü.

Nina gelinliğinin buruş buruş olmuş etek kıvrımlarını avuçlayarak oturmaya devam etti. Bu adam ne kadar da korkunçtu böyle. Tıpkı içinde ufacık bir sıcaklık kırıntısı bulunmayan dedektif Sam Spade gibiydi. Arabanın içi giderek daha da fazla ısınıyorsa da Nina titriyor; hemen yanı başında

www.CepSitesi.Net

oturan bu adamın duygudan yoksun soğukluğuyla içi ürperıyordu.

Dedektif, "Şu işi biraz daha kurcalayalım," dedi.

Nina sessiz kalmayı tercih etti.

"Daha önceden hiç sevgiliniz oldu mu Bayan Cormier? Evlenmenizle üzdüğünüz bir erkek olabilir mi?"

Nina, "Hayır," diyerek fısıldadı.

"Hiç eski sevgiliniz yok mu?"

"Yok... geçen yıldan önce hiç sevgilim olmadı."

"Nişanlınızla o zamandan beri mi beraberdiniz, yani bir senedir?"

"Evet."

"Onun da tam adını ve adresini alabilir miyim?"

"Doktor, Robert David Bledsoe. 318 Ocean View Drive."

"Aynı adres mi?"

"Birlikte yaşıyorduk."

"Düğün neden iptal edildi?"

"Bu soruyu Robert'a sormalısınız."

"Yani bu karar ona aitti öyle mi? Düğünü o iptal etti."

"Deyim yerindeyse, son anda evlenmekten vazgeçip, beni yüzüstü bıraktı."

"Sebebini biliyor musunuz?"

Nina acı bir kahkaha attı. "İşte zaten vardığım en önemli nokta da o. Dedektif, erkeklerin akılları benim için tam bir muamma."

"Bunu hiç hissetmediniz mi?"

www.Cepsitesi.Net

"Beni bırakıp gideceği en az.. Yutkundu. "Bahsettiğiniz o bomba gibi beklenmedikti. Tabii eğer dediğiniz gibi, bir bombaysa o."

"Nikâh tam olarak saat kaçta iptal edildi?"

"Bir buçuk civarıydı. Üzerimde gelinliğim, tüm hazırlığımla kiliseye gelmiştim. Sonra Jeremy -Robert'm nikâh şahidi- elinde bir notla çıkageldi. Robert bunu yüzüme söyleyecek kadar bile adam olamadı." Nefretle başım iki yana salladı.

"Notta ne yazıyordu?"

"Biraz daha zamana ihtiyacı olduğu ve buralardan bir süreliğine gittiği... Hepsi bu."

"Sizce bu işte Robert'ın..."

"Hayır, bu mümkün *değili*" Nina gözlerini dosdoğru dedektifin gözlerinin içine dikti. "Bu işte onun parmağının olup olmadığım kastediyorsunuz değil mi?"

"Ben sadece açık görüşlü olmaya çalışıyorum Bayan Cormier."

"Robert böyle şeyler yapacak biri değil. Tanrı aşkına, o bir doktor."

"Pekâlâ, şimdilik bu ihtimali bir kenara bırakıp, diğerlerine bakalım. Sanıyorum ki siz de çalışıyorsunuz, öyle değil mi?"

"Maine Tıp Merkezi'nde hemşireyim."

"Hangi bölümde?"

"Acil servis."

"İş yerinde herhangi bir sorununuz var mı? Başka bir

www.CepSitesi.Net

personelle aranızda yaşanan bir husumet gibi?"

"Hayır. Herkesle oldukça iyi anlaşıyorum."

"Hiç tehdit aldığınız oldu mu? Hastalardan, mesela?"

Nina sıkıldığım belli eden bir ses çıkardı. "Dedektif, düşmanım olmuş olsa sizce bunu bilmez miydim?"

"Bilemeyebilirsiniz."

"Beni paranoyaklaştırmak için elinizden geleni yapıyorsunuz."

"Ben sadece bir adım geriye çekilip, hayatınızı objektif gözlerle incelemenizi sağlamaya çalışıyorum. Sizi sevmiyor olabilecek herkesi düşünmenizi istiyorum."

Nina yeniden koltuğuna gömüldü. *Beni sevmiyor olabilecek kişiler,* diye düşündü. Ailesini düşündü. Hiçbir zaman iki yakın kız kardeş olmayı beceremedikleri ablası Wendy'yi düşündü. Sonra aklına zengin züppesi bir adamla evli olan annesi ve dördüncü karısını alan babası geldi. Sarışın ciciannesi kocasının çocuğunu nasıl da bir dert olarak görüyordu. Büyük ve sıkı aile bağları olmayan bir ailelerdi belki ama aralarında bir katilin olması da mümkün değildi.

Nina başım hayır anlamında salladı. "Hayır, Dedektif. Şüphelenebileceğim hiç kimse yok."

Bir dakika sonra dedektif derin bir nefes bırakıp, defterini kapattı. "Pekâlâ, Bayan Cormier. Sanıyorum şimdilik bu kadar."

"Şimdilik mi?"

"Muhtemelen düğüne katılan diğer kişilerle konuştuktan sonra, size soracak başka sorularım da olacak." Kapıyı açıp,

www.CepSitesi.Net

arabadan çıktı ve kapıyı yeniden kapadı. Açık pencereden içeri eğilip, Eğer aklınıza bir şey gelecek olursa, her ne olursa, beni arayın lütfen," dedi. Defterinin içine bir şeyler karalayıp, üzerinde Dedektif Samuel I. Navarro ve telefon numarası yazan bir kâğıdı yırtarak Nina'ya uzattı. "Bu, benim kendi numaram," dedi. "Eğer isterseniz bana yirmi dört saat boyunca polis santralinden de ulaşabilirsiniz."

"O halde... artık eve gidebilir miyim?"

Evet. ' Sam arabadan inip, yürümeye başladı.

"Dedektif Navarro?"

Sam yeniden ona doğru döndü. Nina onun bu kadar uzun boylu olduğunu fark etmemişti. Karşısındaki bu uzun boylu, zayıf siluete baktığında onun yanındaki koltuğa nasıl sığdığını merak etmeden duramamıştı. "Bir şey mi vardı, Bayan Cormier?"

"Gidebileceğimi söylediniz."

"Evet, aynen öyle."

"Ama beni eve götürebilecek bir aracım yok." Başıyla bombalanmış kiliseyi gösterip, "Telefonum da yok," dedi. "Rica etsem annemi arayabilir misiniz acaba? Gelip beni alması için."

Annenizi mi?" Sam bu son can sıkıntısının hıncını çıkarmak için etrafına bakındı ama en sonunda teslimiyet içinde bir bakışla gidip aracın kapısmı açtı. "Gelin. Benim arabama binelim. Sizi ben bırakırım."

"Bakın, ben sadece bir telefon etmenizi istemiştim."

Hiç sorun değil." Sam, Nina'mn arabadan inebilmesi

www.CepSitesi.Net

ivin elini uzattı. “Nasılsa ben de annenizin evine gidecek-
lim.”

“Annemin evine mi? Neden?”

“O da düğündeydi. Onunla da konuşmam gerek. Hem
bu sayede bir taşla iki kuş vurmuş olurum.”

Nina bu ifade karşısında, *ne kadar da kaba bir adam*, diye düşündü.

Dedektifin eli hâlâ geline yardım için havadaydı. Nina, dedektifin elini görmezden geldi. Ama tek başına arabadan çıkmaya çalışması da bacaklarına dolanan kuyruğu yüzünden hayli zor olmuştu. Ancak eteklerini bir tekmeyle savurduğunda kendini kurtarabilmişti. Nina kendini kurtarmak için çabalarken, Sam onu eğlenerek izliyordu. Nina kuyruğunu eline alıp, Sam’in yanından saten kumaşın hışırtıları arasında hızla geçti.

“Ah, Bayan Cormier?”

Nina omzunun üzerinden hızla başını çevirerek “Ne var?” diye sordu.

“Arabam diğer tarafta.”

Nina bir anda durdu. Yanakları kıpkırmızı olmuştu. Dedektif ise şimdi alenen sırıtıyordu, hem de yüzünde kendini beğenmiş bir edayla.

Dedektif, “Mavi Taurus,” diyerek işaret etti. “Kapılar açık. Birazdan geliyorum.” Dedektif dönüp, polislerin toplandığı kalabalığa doğru ilerledi.

Nina hışımla mavi Taurus’a doğru yürüdü. Arabanın yanma vardığında içerideki manzaraya pencereden iğrenerek baktı. Ne yani, *bu* arabayla mı gidecekti eve? Bu dağınıklığın

www.CepSitesi.Net

içme mi oturacaktı? Kapıyı açtı. Açmasıyla birlikte kâğıt bir bardak arabadan fırladı. Yolcu koltuğunun hemen ayağının dibinde buruşturulmuş bir Mc Donalds poşeti, daha pek çok kâğıt bardak ve iki günlük bir *Portland Press Herald* gazetesi vardı. Arka koltuk ise gazeteler, dosyalar, bir evrak çantası, bir takım elbise ceketi ve -en ilginci de- bir beyzbol eldiveniyle darmadağındı.

Nma koltuğun dibindeki bu çerçöpü toplayıp, arka tarafa fırlattı ve arabaya bindi. Artık tek umudu koltuğun temiz olmasıydı.

İşte soğuk nevale dedektif de geliyordu. Sıcaktan bunalmış ve yorgun görünüyordu. Gömleğinin kollarını yukarı kıvırmış, boğazını sımsıkı saran kravatını gevşetmişti. O her ne kadar olay yerinden ayrılmaya çalışıyorsa da, polisler hiç durmadan onun yolunu kesip, sorular soruyorlardı.

En nihayetinde direksiyonun başına geçip, kapıyı kapattı. "Pekâlâ, anneniz nerede yaşıyor?"

Cape Elizabeth'de. Bakın, görüyorum ki işiniz başınızdan aşkın... "

"Partnerim de yerime bakabilir. Önce sizi eve bırakıp, annenizle görüşeceğim, sonra da hastaneye uğrayıp, Rahip Sullivan'ı göreceğim."

"Harika. Böylece de bir taşla *üç* kuş vurabilirsiniz."

İnsan işini bilmeli, öyle değil mi?"

Sonrasında tam bir sessizlik içinde yola koyuldular. Nina bu adamla kibar bir konuşma yapmanın mümkün olmayacağını düşünüyordu. Kibarlık onun boyunu aşan bir du-

www.CepSitesi.Net

rıındu. Onun yerine kafasını camdan tarafa çevirip, surat-Ni/ca düğün resepsiyonunu ve hiç gelmeyecek misafirler için hazırlanmış onca kanepeyi düşündü. Yiyecekler bozulmadan evvel bir aşevini arayıp, gelip onları almalarını söylemeliydi. Sonra bir de evde, yığınla duran düğün hediyeleri vardı. Düzeltelim, *Robert'ın* evinde... Aslında orası hiçbir zaman *Nina'nın* evi olmamıştı. Nina sadece orada yaşayan bir kiracıydı. Kiranın yansını vermek onun fikriydi. Robert, Nina'ıın bu özerkliğine, ayrı bir kimlik oluşturma bilincine her /aman hayran olduğunu dile getirirdi. Robert her zaman iyi bir ilişkide önceliğin de en az sorumluluk kadar yarı yarıya paylaşılması taraftarıydı. En başından beri ilişkilerinde bu düsturu benimsemişlerdi. Önce Robert ödemişti kirayı, sonra da Nina. Nina bu sayede aslında Robert'a ayaklan üzerinde duran bir kadın olduğunu göstermek istiyordu.

Şimdi her şey öylesine aptalca görünüyordu ki gözüne.

Ben hiçbir zaman kendi ayakları üzerinde duran bir kadın olamadım, diye düşündü. Tek yaptığım günün birinde Bayan Robert Bledsoe olma hayali kurmaktı. Ailesinin ondan umdukları ve annesinin de ondan beklediği tam da buydu: iyi bir evlilik yapmak. Nina'nın potansiyel bir eş adayı bulmak dışında ne diye hemşirelik okuluna gittiğine bir türlü anlam verememişlerdi. Özellikle de bir doktor eş bulmak için... Nihayetinde de Nina onları yanıltmayıp, bulmuştu.

Ve şimdi, her şeyin sonunda elimde kalan geri vermem gereken yığınla hediye, hiçbir zaman iade edemeyeceğim bir gelinlik ve hayatım boyunca aklımdan silemeyeceğim bir gün.

www.CepSitesi.Net

Onu en çok yaralayan ise küçük düşmüş oluşuydu. Ne Robert'ın onu yüzüstü bırakıp gitmiş olması, ne de o kilisenin enkazında ölmüş olma ihtimali onu üzüyordu. Patlama ona tıpkı bir hayal gibi geliyordu, sanki televizyondaki bir dizide seyrettiği bir sahne kadar uzaktı ona. Yanında oturan dedektif için de aynı şeyi düşünüyordu.

"Altından çok iyi kalkıyorsunuz," dedi dedektif.

Nina Dedektif Soğuk Nevale'nin konuşmasına şaşırarak, gözlerini ona çevirdi. "Anlayamadım?"

"Bunca şeye rağmen çok metanetlisiniz. Pek çok kişinin olamayacağı kadar metanetli..."

"Başka türlü bunun üstesinden nasıl gelebilirim bilmiyorum."

"Bir patlamanın ardından, sinir krizi geçirmek çok da olağandışı bir durum değil."

"Ben bir acil servis hemşiresiyim dedektif. Sinir krizi geçirme gibi bir lüksüm yok."

"Yine de bu sizin için büyük bir şok olmalı. En azından duygusal bir yıkım normal sayılırdı."

"Yani siz şimdi bana fırtına öncesi sessizlik yaşadığımı mı ima etmeye çalışıyorsunuz?"

"Onun gibi bir şey." Dedektif, Nina'ya baktığında bakışları buluştu. Sonrasında dedektifin bakışlarını yola çevirmesiyle aradaki bağ kayboldu. "Aileniz neden sizinle birlikte kilisede değildi?"

"Çünkü onları eve gönderdim."

"Bense onları destek için yanınızda istersiniz diye düşünmüştüm."

www.CepSitesi.Net

Nina gözlerini yeniden pencereden dışarı çevirdi. Ailemin çok destekleyici bir yapısı yoktur. Ve sanıyorum ki... biraz yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Bir hayvan yaralandığında, Dedektif, kendi yarasını iyileştirmek için hızla kendine bir yer arar. Benim de ihtiyacım olan buydu..." Nina gözlerine hücum eden hiç beklenmedik yaşları kırpıştırıp, sessizliğe gömüldü.

"Şu an çok fazla konuşmak istemediğinizi biliyorum," dedi. "Ama belki de benim için şu soruyu cevaplandırabilirsiniz. Bu bombanın hedefinde başka kim olmuş olabilir? Mesela Rahip Sullivan olabilir mi?"

Nina başını hayır anlamında salladı. "Kimsenin onu incitmek isteyeceğini sanmıyorum."

"Kilise onun. Patlamanın merkezine çok yakın duracağını da biliyorlardı."

"Reverend Sullivan benim bu dünyada gördüğüm en tatlı insanlardan biridir! Her kış sokaklarda battaniye dağıtır. Ya da evsizlere barınakta sıcak bir yatak sağlar. Acil servise gidecek bir yeri olmayan hastalar geldiğinde, hemen Rahip Sullivan'ı ararız."

"Onun nasıl biri olduğunu sormuyorum. Düşmanı olabilir mi, diye soruyorum."

Nina ifadesiz bir sesle, "Düşmanı olamaz," dedi.

"Peki, düğüne katılan diğer davetliler? Hedefte onlar olmuş Olabilir mi?"

"Sanmıyorum... "

"Nikâh şahidi Jeremy Wall. Bana biraz ondan bahseder misiniz?"

www.CepSitesi.Net

"Jeremy mi? Onun için söyleyeceğim çok şey yok. Rxd bert'la beraber aynı tıp fakültesinde okumuşlar. O da Mainej Tıp Merkezi'nde doktor. Radyolog."

"Evli mi?"

"Bekâr. Müzmin bekâr hem de."

"Peki ya ablanız Wendy? Baş nedimeniz oydu değil mi?"

"Nedimemdi. Mutlu bir ev hanımıdır."

"Onun düşmanı olabilir mi?"

"Eğer mükemmelliyetten nefret eden birileri yoksa, olacağını sanmıyorum."

"Ne demek bu?"

"Şu demek, ablam her anne babanın sahip olmak isteyeceği tam hayallerdeki gibi bir evlattır."

"Yani sizin tam tersiniz?"

Nina omuzlarını silkti. "Nereden anladınız?"

"Çünkü bu, damadın neden burada olmadığını açıklıyor. Ne tesadüftür ki, adam düğünden önce kayboluveriyor."

Nina gözlerini doğruca ileriye dikti. *Robert için ne diyebilirim ki,* diye düşündü. *Ben bile onun neler hissettiğinden bihaberken, onun için ne diyebilirim?*

Neyse ki dedektif, bu konuda sorularına daha fazla devam etmedi. Belki de Nina'nın üzerine çok gittiğinin farkına varmıştı. Ya da belki de Nina'nm, o bahsettiği duygusal yıkıma çok yaklaştığını fark etmişti. Cape Elizabeth'e giden virajı aldıklarında, Nina yüzüne takındığı metanet duvarının çatlamaya başladığını hissetti. Dedektif onu bu konuda uyar-

www.CepSitesi.Net

ımştı. Duygusal yıkım, demişti. Hissizliği yavaş yavaş yerim Hi-ıya bırakıyordu. Oysaki şimdiye dek güçlü kalmayı nasıl ılı, becermişti. İki büyük felaketten sadece döktüğü birkaç ,lamla gözyaşıyla sıyrılmıştı. Şimdiyse elleri titremeye baş- Inmıştı ve aldığı her nefesin hıçkırıklara boğulmasını enge - leyen birer paravan olduğunu fark ediyordu.

En sonunda annesinin evinin önüne geldiklerinde, Nma urtık kendim güçlükle tutuyordu. Sam'in arabanın etrafından dolanıp, kapıyı açmasını beklemeden, kapıyı açta ve üzerindeki gelinliğinin tozlu eteklerini kucaklayarak kendim arabadan dışarı attı. Dedektif, merdivenlere geldiğinde, Nma çoktan kapının yanmda çaresizce bekliyordu. Oraya yığılmadan evvel, bir an önce annesinin kapıyı açıp, onu içen almasıtıı umuyordu.

Kapı ani bir hareketle açıldı. Lydia hâlâ üzerindeki duğün kıyafeti ve bozulmamış saçlarıyla öylece durup, gözlerini karşısındaki darmadağın olmuş kızma dikti. "Nma. A benim zavallı Nina'm." Kollarını iki yana açtı.

Nina hiç düşünmeden kendini annesinin kollarına attı. Nina böylesi bir kucaklaşmaya öyle açtı kı, annesinin yeşil ipek elbisesi kırışmasın diye hafifçe geri çekildiğim fark edememişti bile. Ama annesinin sorduğu ilk soruyu fark etmemesi olanaksızdı.

"Robert'tan haber var mı?"

Nina annesinin kollarında adeta bir taş kesilmişti. *Ah lütfen* diye düşündü. *Lütfen bana bunu yapına.*

"Eminim ki bu sorun aşılabilir," dedi Lydia. "Eğer Ro-

www.CepSitesi.Net

bert ve sen, baş başa verip, onu neyin korkuttuğu hakkında dürüstçe konuşabilirseniz...”

Nina kendini geri çekti. “Onunla oturup konuşmayacağım,” dedi. “Dürüstçe konuşmaya gelince, bugüne kadar bunu yapabildiğimizden şüpheliyim.”

Bak tatlım, şu an kızgın olman çok normal..

"Sen kızgın değilsin ama, öyle değil mi anne? En azından benim için bile kızgın değilsin.”

“Pekâlâ, evet. Sırf bu yüzden Robert’ı bir kenara itmek...”

O sırada bir erkeğin boğazını temizlediğim duyan Nina, bakışlarını kapının hemen yanında duran Sam’e çevirdi.

“Ben Portland Polisi’nden Dedektif Navarro. Siz de Bayan Cormier olmalısınız.”

Lydia kaşlarım çatarak “Artık soyadım Warrenton,” dedi. “Neler oluyor burada? Bu olayın polisle ne ilgisi var?”

“Kilisede bir olay yaşandı, bayan. Bizse onun soruşturmasını yapıyoruz.”

“Olay mı?”

“Kilise bombalandı.”

Lydia gözlerini dedektiften alamıyordu. “Ciddi olamazsiniz.”

“Çok ciddiyim. Patlama saat 14.30’da meydana geldi. Neyse ki yaralanan olmadı. Ama eğer düğün yapılmış olsay-

Lydıa bir an kül gibi bembeyaz kesildi. Bir adım geri çekilirken aralık dudaklarından ses çıkmıyordu.

www.CepSitesi.Net

Sam, “Bayan Warrenton size birkaç soru sormam gerekli,” dedi.

Nina kalıp soruları dinlemedi. Ne de olsa yeterince çok ,soru dinlemişti. Yukarı kattaki odalardan birine çıktı. St. John Adası’na gitmek için hazırladığı valizini o odada bırakmıştı. Valizinin içinde bir mayo, askılı elbiseler ve güneş kremi varili. Cennette geçireceği bir hafta için gerekli olduğunu düşündüğü her şeyi almıştı.

Gelinliğini çıkarıp, dikkatle sandalyenin üzerine yerleştirdi. Artık hem beyaz hem de cansız bir elbiseydi karşısındaki. Hiçbir işe yaramıyordu. Elindeki kâğıt mendillerin arasından valizine özenle yerleştirdiği eşyalarına ve yıkılmış hayallerine baktı. İşte o an içindeki son metanet kırıntıları da kendilerini koyuverdiler. Üzerindeki iç çamaşırlarıyla yatağın üzerine çöktü. Bu sessizlik ve yalnızlık içinde nihayet kederinin onu teslim almasına izin verdi.

Ve ağladı.

Lydia Warrenton, kızına hiç benzemiyordu. Sam bunu daha kadın kapıyı açtığı ilk dakikada anlamıştı. Yüzüne kusursuz bir makyaj yapmış, şık bir saç yaptırmış ve ufak tefek bedenini yeşil bir elbise avantajıyla süslemişti. Bugüne kadar Sam’in gördüğü gelin annelerinden oldukça farklıydı. Elbette ki anne ve kızı arasında fiziksel bir benzerlik vardı. Her ikisinin de siyah saçları ve aynı siyahlıkta gür kirpikleri vardı. Ne var ki Nina’nın benliğindeki uysallığa ve hassasiyete rağ-

www.Cepkitabi.Net

men, Lydıa sanki etrafindaki koruyucu **kalkanıyla** gereğinden fazla yaklaşanları çarpan, itici ve soğuk bir kadındı. Çok güzel bir kadın olduğu ortadaydı. İçinde bulundukları odanın durumuna bakılacak olursa, bakımlı olduğu kadar zengindi

Ev gerçekten bir antika müzesini andırıyordu. Sam eve girerken evin önünde bir Mercedes olduğunu görmüştü. Ve davet edildiği odanın harika bir okyanus manzarası vardı. Milyon dolarlık bir manzara. Lydia ipek sırmalı bir kanepenin üzerine fazla resmi bir edayla oturdu ve Sam'e de oturması ıçm bir berjer koltuğu işaret etti. Oya işi kanepe öylesine değerli görünüyordu ki, Sam kendini yumuşak mindere bırakmadan önce ister istemez kıyafetini şöyle bir süzdü.

Lydia başını iki yana sallayıp, "Bomba," diye fısıldadı. Buna ulanamıyorum. Kim bir kiliseyi bombalar ki?"

Bu, kasabadaki ilk patlama değil."

Lydıa şaşkın bakışlarla Sam'e baktı. "Depodan mı bah«ediyorsunuz? Hani şu geçen hafta bombalanan? Gazetede bunun organize bir iş olduğunu okumuştum."

"İlk izlenim o yöndeydi."

"Ama son bombalanan bir kilise. Arada nasıl bir bağ söz konusu olabilir ki?"

"Aradaki bağı henüz biz de bulmuş değiliz Bayan Warrenton. Hatta hâlâ bir bağ olup olmadığını anlamaya çalkıyoruz. Belki sız bize yardımcı olabilirsiniz. Sizce Good Shepherd Kılısesı'nı bombalamak için kimin ne sebebi olabilir?"

O kiliseyi pek bilmem. Her zaman gittiğim kilise o

www.CepSitesi.Net

değil. Orada evlenmek kızımın fikriydi."

"Konuşmalarınızdan sizin bunu onaylamadığınız anlaşılıyor, öyle mi?"

Lydia omuzlarını silkti. "Nina hep burnunun dikine gider. Oysa ki ben çok daha köklü bir yer seçmiştim onun için ve de daha uzun bir davetli listesi hazırlamıştım. Ama Nina bu. Basit ve küçük bir şey olsun istedi."

Sam etrafını şöyle bir süzdüğünde, *belli ki basitlik Bayan Lydia Warrenton'in tarzı değil*, diye düşündü.

"Bu nedenle, eğer size cevap vereceksem Dedektif, Good Shepherd'ın neden bombalandığı konusunda hiçbir fikrim yok."

"Siz kiliseden ne zaman ayrıldınız?"

"Saat ikiyi geçiyordu. Artık Nina için yapabileceğim bir şey olmadığım anladığımda kiliseden çıktım."

"Oradayken, orada bulunmaması gerektiği halde, olan birini fark ettiniz mi hiç?"

"Orada bulunanların hepsi de olması gerekli insanlardı. Çiçekçi, rahip. Bildiğiniz düğün töreni işte."

"Peki, isim verecek olursanız."

"Ben vardım. Kızım Wendy vardı. Sonra... adını hatırlayamadığım bir nikâh şahidi vardı. Kocam George ve son karısı da oradalardı."

"Son karısı?"

Bayan Warrenton burnunu çekti. "Daniella. Kendisi eşimin dördüncü karısı olur."

"Peki ya kocanız?"

www.Cepsitesi.Net

Lydia Warrenton bir an durdu. “Edward nikâha yetişemedi. Uçağı Chicago’dan iki saat rötarlı kalkmıştı.”

“O halde hâlâ da eve dönmüş değil, öyle mi?”

“Hayır, dönmedi. Ama nikâhtan sonraki davete katılmak niyetindeydi.”

Sam yeniden etrafındaki odaya ve antika eşyalara göz gezdirdi. “Kocanızın mesleği nedir, sorabilir miyim acaba, Bayan Warrenton?”

“Ridley-Warrenton Şirketi’nin başkam kendisi.”

“Tomruk şirketi olan mı?”

“Aynen öyle.”

Sam, *işte bu evin güzelliğini ve kapının önündeki Mercedes'i açıklar*, diye düşündü. Ridley-Warrenton Kuzey Maine’in en büyük toprak sahiplerinden biriydi. Ham keresteden, kâğıda dek ürettikleri tüm orman ürünleri dünyanın dört bir yanına ihraç ediliyordu.

Bu durumda Sam’in bir sonraki sorusu kaçınılmazdı. “Bayan Warrenton, acaba kocanızın bir düşmanı olabilir mi?”

Bayan Warrenton’in cevabı Sam’i şaşırtmıştı. Kadın ağız dolusu bir kahkaha atmıştı. “Parası olan herkesin düşmanı olur, Dedektif.”

“Özellikle bir isim verebilir misiniz peki?”

“Bunu Edward’a sorsanız daha iyi olur.”

Sam ayağa kalkarken, “Soracağım,” dedi. “Kocanız kasabaya döndüğünde, beni aramasını sağlayabilir misiniz?”

“Kocam meşgul bir adamdır.”

Sam, “Ben de öyle bayan,” diyerek yanıtladı. Bayan

www.CepSitesi.Net

Wurrenton'ı başıyla sertçe selamlayıp, arkasına döndü ve evden çıkıp gitti.

Sam arabasına bindiğinde motoru çalıştırmadan bir süre ılurup, karşısındaki malikâneye baktı. Hiç şüphe yok ki, bunısı bugüne kadar gördüğü en etkileyici evlerden biriydi. Bu Kir evler görmeye alışık olduğu pek söylenemezdi. Samuel Navarro polis bir babanın yine polis olan oğlunun oğluydu. (>11 iki yaşında, babasını kaybetmiş ve annesiyle birlikte Port-Imıd'a taşınmıştı. Onlar için sonrası çok kolay olmasa da, annesi bu yeni hayata çaresizce boyun eğmişti.

Sam ise onun kadar itaatkâr olmayı becerememişti. Yelişkinliğe geçişinde asi denebilecek tam beş yıl yaşamıştı. ()kulda yumruk yumruğa kavgalar, tuvalette içilen gizli saklı sigaralar, Monument Meydanında takılmayı seven ekiple birlikte harala gürele aylak aylak dolaşmalar... Sam'in çocukluğunda böylesi malikânelere yer yoktu.

Sam arabasını çalıştırıp, evden uzaklaştı. Soruşturma daha yeni başlıyordu. Gillis'i ve onu uzun bir gece bekliyordu. Halen soruşturma kapsamında ifadesi alınacak olan bir rahip, bir çiçekçi, bir nikâh şahidi, bir nedime ve bir de damat vardı.

En önemlisi de damattı.

Ne de olsa Doktor Robert Bledsoe o gün düğünü erteleyen kişiydi. Verdiği karar, bilerek ya da tesadüfen, onlarca insanın hayatını kurtarmıştı. Bu durum Sam'e pek şans gibi gelmiyordu. Acaba Doktor Bledsoe bir tür uyarı falan mı almıştı? Hedefteki isim o muydu?

www.CepSitesi.Net

Gelinini kilisede bırakıp gitmesinin sebebi bu muydu?

Nina Cormier'm yüzü o an tüm canlılığıyla Sam'in zihninde beliriverdi. Unutulacak bir yüz değildi ki gördüğü. Aklında kalanlar sadece o iri kahverengi gözler ve öpülesi dudaklar değildi. En çok hatırladığı gururuydu. Öylesi bir gururdu ki bu, gözyaşları yanaklarından süzülürken bile başı dik, çenesi sımsıkı kapalıydı. Sam işte tam da bu yüzden hayran olmuştu ona. Nina ne ağlamış, ne de kendine acımıştı. Küçük düşürülmüş, terk edilmiş ve neredeyse bir bombayla havaya uçurulmak istenmişti. Yine de tüm açık yürekliliğiyle Sam'e istediği bilgileri vermişti. Sam bunu hem çok sinir bozucu, hem de çok eğlenceli bulmuştu. Muhtemelen hayatı boyunca, her şeyin ona gümüş tepside sunulduğu haliyle yetişen bir kadın için, bunca arbedeyi atlatmak büyük başarıydı.

Bugün Nina'ya ağzına kadar acı dolu bir deneyim sunulmuş, o da bu kederi gıkını dahi çıkarmadan karşılamıştı. Bir kez olsun sızlanmamıştı bile.

Çok ilginç kadındı. Çok ilginç.

Sam, Doktor Robert Bledsoe'nun Nina için neler diyeceğini merakla bekliyordu.

Nina, annesinin misafirler için ayırdığı odadan çıktığında vakit çoktan akşamüzeri beşi geçmişti. Nina'mn artık daha sakin, daha kabullenmiş bir havası vardı. Üzerine bir kot pantolon ve bir de tişört giymişti. Gelinliğini dolaptaki askılardan birine asmıştı; onu bir daha gözü görsün istemi-

www.CepSitesi.Net

yordu. Sayısız kötü hatıra adeta pis birer çapak gibi yapışmıştı kumaşının üzerine.

Nina aşağı kata indiğinde, annesini oturma odasında bir başına viski içerken buldu. Dedektif Navarro gitmişti. Lydia kadehinin içindeki buzları şıngırdatarak viskisini dudaklarına götürdü. Nina, annesinin ellerinin titrediğini açıkça görebiliyordu.

Nina, "Anne?" diye seslendi.

Lydia kızının sesini duymasıyla, birden kafasını kaldırdı. "Beni korkuttun."

"Sanırım artık gitsem iyi olacak. Sen iyi misin?"

"Evet, evet, tabii." Lydia bir an irkildi. Sonrasında sanki bunu uzun süre düşünmüş gibi, "Peki ya sen, sen nasılsın?" diye sordu.

"İyi olacağım, sadece biraz zamana ve Robert'tan uzak kalmaya ihtiyacım var."

Anne ve kız bir süre ne diyeceklerini bilemeden, sessizce birbirlerine baktılar. İşte aralarındaki ilişki hep böyleydi. Nina hep şefkat bekler, annesi ise bunu hep kızına vermeyecek kadar bencil olurdu. İşte şimdi sonuç ortadaydı: Birbirlerini hiç tanımayan ve anlamayan iki sessiz kadın... Aralarındaki mesafe sanki sadece kuşak farkından değil, farklı dünyalardan oluşlarından kaynaklanıyordu.

Nina annesinin içkisinden koca bir yudum daha alışını seyretti. "Nasıl geçti?" diye sordu. "Neler konuştunuz o dedektifle?"

Lydia omuzlarını silkti. "Söyleyecek ne var ki? O sordu, ben cevapladım."

_ "Sana bir şey söyledi mi? Bu işi kimin yapmış olabils* cegından bahsetti mi?"

"Hayır. Ağzım bile açmadı. Çok sıcak biri olduğunu' söyleyemem."

Nina'mn bu konuya bir itirazı yoktu. Ona göre buz par-1 çacıkları bile yen geldiğinde Sam Navarro'dan daha sıcak olabiliyordu. Fakat öte yandan, adam sadece işini yapıyordu ve bunu yaparken hiç de sıcakkanlı olmak zorunda değildi. :

Lydıa, "Eğer istersen, yemeğe kalabilirsin," dedi. "Kalsana. Ben hemen şimdi yemeği..."

Sorun değil, anne. Her şey için teşekkürler."

Lydıa bakışlarını kızma kaldırdı. "Edward yüzünden kalmıyorsun değil mi?"

"Hayır, anne. Gerçekten."

Bu yüzden buraya uğramıyorsun bile. Edward yüzünden. Keşke *onu* birazcık sevebilseydin." Lydia derin bir iç geçirip, bakışlarını yeniden içkisine çevirdi. "Edward bana ÇOk lyı' çok cömert davrandı. Bu kadarını ona çok görmemelisin." *B*

Nina içmse üvey babasını düşündüğünde aklına ilk gelecek kelime *cömert* değildi. Onun için bir sıfat kullanacak olsa, *acımasızı* tercih ederdi. Acımasız ve kontrolcü Nina şu an hiç de Edward Warrenton'dan bahsetmek istemiyordu

Dönüp, kapıya yöneldi. "Eve gidip, eşyalanmı toplamalıyım. Görünüşe göre artık orada kalamam."

mu?,:R°bert'la İŞİed yenİden y°la koyabilme ihtimaliniz yok

"Bugünden sonra mı?" Nina başım hayır anlamında iki yana salladı.

www.CepSitesi.Net

“Bunun için biraz çaba gösteremez misin? Belki de konuşup, üstesinden gelebilirsiniz.”

“Anne, lütfen.”

Lydia koltuğuna biraz daha gömüldü. “Her neyse, yine de akşam yemeğine davetlisin.”

Nina usulca, “Belki başka bir zaman,” dedi. “Hoşça kal, mine.”

Nina kapıdan çıkarken annesinden bir cevap geldiğini duymadı.

Nina’nın Honda’sı onu o sabah bıraktığı yerde, yani evin hemen yan tarafında duruyordu. Düğün günü sabahı limuzine binerlerken, Lydia kızına nasıl da gururla gülümsemişti oysa? İşte bir anne kızına her daim bu şekilde *bakmalıydı.* Ne var ki Lydia bunu daha önce hiç yapmamıştı.

Muhtemelen bir daha da yapmayacaktı.

Nina şimdi ardına baktığında, o sabahki kiliseye yolculuk, tebessümler, kahkahalar ona sanki çok uzakmış gibi geliyordu. Arabayı çalıştırıp, annesinin araba yolundan çıktı.

Geçirdiği günün ardından allak bullak olmuş bir halde, güneye, Hunts Point’e doğru sürmeye başladı. Bir zamanlar *ikisinin* evi olan Robert’ın evine gidiyordu. Yol virajlıydı, Nina aracı otomatik vitese almış, virajları dönerken düşünmeden direksiyonu çeviriyordu. *O an ya Robert şehri terk etmediyse,* diye düşündü. Ya evdeyse? O zaman birbirlerine ne diyeceklerdi?

Bir deneyelim: Hoşça kal.

Nina direksiyona sımsıkı yapışıp, ona söylemek *istedik-*

www.CepSitesi.Net

lerini düşünmeye başladı. Her şekilde kendini kullanılmış ve aldatılmış hissediyordu. Geçen *tüm son seneyi* kafasında evirip çeviriyordu. *Hayatımın lanet olası son bir yılı,* diye düşündü.

Nina tam Smugglers Koyu'nun yanından geçmişti ki, nihayet dikiz aynasına bakmayı akıl etti. Arkasında siyah bir Ford vardı. Aynı araç birkaç kilometre geride Delano Park' ımn yanından geçerken de peşindeydi. Başka bir zaman olsa Nina bunu çok dikkate almayabilirdi ama bugün dedektifin bahsettiği ihtimalleri duyduktan sonra...

Nina kafasındaki bu şüpheci fikirleri savuşturup, direksiyonunu sallamaya devam etti. Ocean House Yolu'na döndü.

Peşindeki Ford da aynını yaptı. Panik yapacak bir şey yoktu. Ne de olsa Ocean House Yolu, civar meskenleri birbirine bağlayan bir ana yoldu. Başka bir sürücü de pekâlâ aynı yolu takip ediyor olabilirdi.

Nina, içindeki endişeyi bastırmak için, Nina soldaki yola sapıp, Peabbles Point'e doğru ilerlemeye başladı. Burası trafiğin çok yoğun olmadığı, sakin bir yoldu. Muhtemelen bu yolda peşindeki Ford ile yolları ayrılacaktı.

Ne var ki Ford da aynı yola saptı.

İşte şimdi korkmaya başlamıştı.

Nina gaza yüklenerek, hızlandı. Saatte eli kilometre hızla, virajları hızlı aldığının farkındaydı ama peşindeki araçtan kurtulmak istiyordu. Ama bu pek mümkün görünmüyordu. O da hızlanmış, hatta Nina'ya giderek daha da fazla yaklaşmıştı.

www.CepSitesi.Net

Ford birden daha da hızlanarak, hemen Nina'nm aracının yanında belirdi. İşte şimdi kafa kafayaydılar ve virajları beraber alıyorlardı.

Nina, *beni yoldan çıkarmaya çalışıyor,* diye düşündü.

Kafasını çevirip ne olduğunu görmeye çalıştıysa da, film kaplı camların ardında tek gördüğü bir insan silueti oldu, o kadar. Sürücüye dönüp, *Bunu neden yapıyorsun?* diye bağırmak istiyordu. *Neden?*

Ford ani bir hareketle birden direksiyonunu Nina'nm aracına doğru kırdı. Nina bu çarpmanın etkisiyle aracın kontrolünü neredeyse kaybetmek üzereydi. Var gücüyle aracı yolda tutmak için çabalıyordu.

Direksiyona sımsıkı yapışıp, yeniden kontrolü sağlamaya çalıştı. Seni lanet kaçık! Bu adamdan bir an evvel kurtulmalıydı.

Ani bir hareketle irene bastı.

Ford bir anda önde kaldı, ama bu sadece bir dakika sürdü. O da ani bir hareketle yavaşlayıp, yeniden Nina'nm yanına gelmişti. Aracını onunkine vurup, onu yoldan çıkarmaya çalışıyordu.

Nina yeniden başını yana çevirip, aracı görmeye çalıştı. Şaşkınlıkla bu sefer arabanın yolcu penceresinin inmiş olduğunu fark etti. Şoför bir erkekti. Koyu renk saçları olan, güneş gözlüklü bir erkek...

Sonraki an Nina bakışlarını yola çevirdiğinde yolun ilerisinin yaklaşık elli metre ilerideki virajm ardında kaybolduğunu gördü.

www.CepSitesi.Net

Karşı şeritte aniden ortaya çıkan bir araç hızla Ford'a doğru yaklaşıyordu.

Nina o an acı acı öten lastik sesleri duydu. Sonrasında Ford'dan gelen bir darbeyle, ön camın patlayan parçalarının yüzüne bir yağmur gibi indiğini hissetti. O hızla yoldan çıkmıştı.

Honda hızla yoldan fırlarken, Nina'nın bilinci hâlâ yerindeydi. Nina çalılıkların içinden, fidanların üzerinden savrulurken de her şeyin bilincindeydi.

Araba en sonunda dik bir şekilde bir çınar ağacma çarparak durabildi.

Nina her ne kadar bilincini yitirmediyse de, bir süre kıpırdamadan öylece kaldı. Öylesine afallamıştı ki, bedeninde ne acı hissedebiliyordu, ne de korku. Tek hissettiği hâlâ hayatta oluşunun şaşkınlığıydı.

Sonrasında, yavaş yavaş şaşkınlığının yanı sıra bir huzursuzluk da baş göstermeye başladı ruhunda. Göğüskafesi ve omzu ağrıyordu. Sebep emniyet kemeri olmalıydı. Hayatını kurtarmıştı ama kaburga kemiklerinin de ezilmesine sebep olmuştu.

İnleyerek emniyet kemerinin mandalına bastığında öne doğru düştü ve göğsü direksiyona dayandı.

"Hey, hey Bayan!"

Nina kafasını çevirdiğinde endişeli bir suratın pencereden içeri başını uzattığım gördü. Yardıma koşan, yaşlı bir adamdı. Kapıyı zorlayarak açarken, "İyi misiniz?" diye soruyordu.

www.CepSitesi.Net

“İyiyim... Öyle umuyorum.”

“Bir ambulans çağırsam iyi olacak.”

“Hayır. İyiyim ben. Gerçekten iyiyim.” Derin bir nefes nldı. Aldığı nefesle göğsünde bir acı hissetmişti. Anlaşılan o ki tek yarası göğsündeydi. Yaşlı adamın yardımıyla arabadan çıktı. Dengesini zor sağladıysa da, ayakta durmayı başarmış-1ı, Gördüğü manzara karşısmda şaşkına dönmüştü.

Araba tam bir hurdaydı. Sürücü kapısının olduğu yer haşat olmuş, ön cam patlamış, ön çamurluk tamamen kopmuştu.

Nina arkasına dönüp, yola baktı. “Bir araba daha vardı,” dedi. “Siyah bir araba... ”

“Sizi geçmeye çalışan o lanet şoförden mi bahsediyorsunuz?”

“Nerede o?”

“Bastı gitti. O herifi ihbar etseniz iyi edersiniz. Muhtemelen zil zuma sarhoştu.”

Sarhoş mu? Nina bunun doğru olduğunu hiç sanmıyordu. Titreyerek kollarını bedenine sardı ve gözlerini yeniden yola çevirdi. Ama arabadan eser yoktu.

Siyah Ford adeta buhar olup uçmuştu.

www.CepSitesi.Net

Üçüncü Bölüm

Gordon Gillis gözlerini hamburgerinden ve kızartmasından kaldırdı ve yukarı bakarak, "İlginç bir şey buldun mu?" diye sordu.

"Hiçbir şey yok." Sam kabanını askılığa asıp, masasının başındaki sandalyeye çöktü ve bitkin bir halde yüzünü ovuşturdu.

"Rahip nasıl?"

"Şimdilik, iyi. Doktorlar bunun bir kalp krizi olduğundan şüpheliler. Yine de emin olmak için bir gün gözetim altında tutulacak."

"Onun da mı bombalama hakkında hiçbir fikri yok?

"Düşmanı olmadığı konusunda ısrarcı ve görüştüğüm herkes Rahip Sullivan'm güvenilir bir aziz olduğu konusunda hemfikir. Sam homurdanarak arkasına yaslandı. "Peki ya sen

www.Cepsitesi.Net

neler buldun?"

Gıllıs hamburgerinin poşetini çıkardı. Bir yandan ham-; burgerini yerken, biryandan da konuşuyordu. "Ben de nikâh. şahidini, nedimeyi ve de çiçekçiyi sorguladım. Hiç kimse hiçbir şey görmemiş."

"Peki ya kilisenin hizmetlisi?"

Hâlâ onun yerini tespit etmeye çalışıyoruz. Karısı, onun genelde saat altı civarında evde olduğunu söyledi. Cooley'yi gönderip, onunla konuşmasını sağlayacağım."

Rahip Sullivan'm dediğine göre hizmetli, kiliseyi her sabah saat 7 gibi açıyor. Ve kapılar tüm gün boyunca açık kalıyor. Bu nedenle herhangi biri içeri girip, pekâlâ bir paket bırakmış olabilir."

Gillis, Peki bir önceki gece?" diye sordu. "Kapılan saat kaçta kilitlemiş?"

"Kiliseyi genelde sekreter kilitliyor. Yarım gün çalışan bir eleman. Dün akşam saat altı sularında kapatmış olmalı kiliseyi. Ne yazık ki, şu an şehir dışında. Massachusetts'e ailesini ziyarete gitmiş. Biz de hâlâ buna bir açıklık.. Gillis sustu.

Telefonu çalıyordu. Dönüp telefona cevap verdi. "Evet, ne oldu?"

Sam ortağının masanın üzerindeki kâğıt destesine bir şeyler karalayıp, notu masanın üzerine atışım izledi. Kâğıdın üzerinde *Trundy Point Yolu* yazıyordu.

Bir dakika sonra, Gillis, "Geliyoruz," diyerek telefonu kapattı. Can sıkıntısıyla kaşlarını çatmıştı.

www.CepSitesi.Net

Sam, “Neydi o?” diye sordu.

“Haber, devriye ekiplerinin birinden geldi. Gelinle ilgili. Ilaıi şu bugün düğünü iptal olan gelin.”

“Nina Cormier mı?”

“Trundy Point civarında aracı yoldan çıkmış.”

Sam oturduğu yerde endişeyle doğruldu. “İyi miymiş?”

“İyiymiş. Ekip bizi aramak istememiş ama gelin ısrarla bize haber verilmesini istemiş.”

“Bir kaza için öyle mi? Ama neden?”

“Kadının dediğine göre olay bir kaza değilmiş. Birisi onu yoldan çıkarmaya çalışmış.”

Nina’nın kaburga kemikleri ağrıyor, omzu sızlıyordu ve yüzünde de patlayan camdan fırlayan parçalarm neden olduğu kesikler vardı. Ama aklı son derece başındaydı. Öyle başındaydı ki, kilisedeki olay yerinde gördüğü mavi Taurus’tan inen adamı hemen tanımıştı. Gözlerinin önündeki adam o asık suratlı dedektif, Sam Navarro’ydu. Ne var ki Navarro, Nina’nm olduğu tarafa bakmıyordu bile.

Hava giderek kararmaya yüz tutarken, Nina, Sam’in devriye polislerinden biriyle konuşmasını izledi. İki adam bir süre sohbet ettiler. Sonra da birlikte arabadan geriye kalan enkazı incelemek üzere ağır adımlarla çalılıklara doğru yürüdüler. Sam hurdaya dönmüş Honda’nm etrafında usulca gezinirken, Nina’ya avına gizlice yaklaşan bir kediyi anımsatmıştı. Kedigillere özgü bir hafiflik ve zarafetle gözlerini

www.CepSitesi.Net

tek bir noktaya dikerek ilerliyordu. Bir an durup çömelerek yerdeki bir şeyi dikkatle inceledi. Sonrasında ayağa kalkıp,, sürücü camını daha bir dikkatle süzdü. Ya da bir zamanlar camın olduğu yeri demek daha doğru olur belki de. Kırık camı parmağıyla itip, kapıyı açtı ve ön koltuğa oturdu. Ne arıyordu ki böyle? Nina, Şam'ın siyah saçlarının arabanın içinde bir görünüp, bir kaybolduğunu görebiliyordu. İçeriyi didik didik arıyordu; bir sonraki durağı arka koltuk olmuştu. Neyse ki Nina arabasında bir şeyler saklamıyordu. Hiç şüphe yok ki, şahin gözlü dedektif Sam Navarro var olan kaçak eşyayı bir kilometre öteden fark edebilirdi.

Sam en sonunda saçı başı dağılmış ve pantolonu kırışmış bir halde arabadan indi. Yeniden devriye polisiyle bir şeyler konuşup, en sonunda kafasını çevirdi ve Nina'nın olduğu tarafa baktı.

Sonraki an ona doğru yürüyordu.

Nina o an nabzının daha hızlı atmaya başladığını hissetti. Bu adamda her ne varsa, bu Nina'yı hem büyülüyor, hem de korkutuyordu. Bunun sebebi sadece dedektifin etkileyici görünüşü değildi. Aynı zamanda bakışları da öylesine tepkisizdi ki, onun gözlerindeki o esrarengiz hava Nina'nm cesaretini kırıyordu. Pek çok erkek Nina'yı çekici bulurdu, bu nedenle karşı tarafın bakışlarında hiç olmazsa dost canlısı bir hava yakalardı Nina.

Oysaki bu adam Nina'ya sanki bir cinayet zanlısıymış gibi bakıyordu. Belki mesleki ilgisini Nina'dan esirgemiyordu ama ilgisinin tümü bundan ibaretti.

www.CepSitesi.Net

Sam ona doğru yaklaşırken Nina sırtını dikleştirip, doğruldu ve gözlerini ona dikti. Titrediğini belli etmek istemiyordu.

Dedektif, "İyi misiniz?" diye sordu.

"Birkaç çürük, birkaç kesik. Hepsi bu."

"Acil servise gitmek istemediğinizden emin misiniz? İslerseniz ben sizi götürebilirim."

"İyiyim. Ben bir hemşireyim, ciddi bir şey olsa anlardım."

"Doktorların ve hemşirelerin dünyanın en kötü hastası olduklarını söylerler. Ben yine de sizi hastaneye götüreceğim. Emin olmak adına."

Nina sanki duruma inanamıyormuş gibi güldü: "Bu bir emir mi?"

"Aslına bakarsanız, tam da öyle."

"Dedektif, gerçekten ciddi bir şey olsaydı..."

Nina o an dedektifin sırtıyla konuştuğunu fark etti. Adam çoktan *sırtını* ona dönmüş, arabasına yürüyordu bile. Nina, "Dedektif!" diye bağırdı.

Sam dönüp, omzunun üzerinden baktı. "Evet?"

"Ben... bu hiç de..." Nina derin bir iç çekti. "Tamam, boş verin," diye mırıldanıp, dedektifin peşi sıra arabaya doğru ilerledi. Bu adamla tartışmak son derece yersizdi. Yine sırtını dönüp, gidiyordu işte. Nina yolcu koltuğuna oturduğunda göğsüne bıçak gibi bir ağrının saplandığım hissetti. Belki de dedektif gerçekten haklıydı. Nina da kimi zaman ağrıların kendilerini göstermelerinin saatler, hatta günler al-

www.Cepsitesi.Net

dığını biliyordu. Her ne kadar bunu kabullenmekten nefret ediyor olsa da galiba Bay Kişilik, acil servise gitme konusunda haklıydı.

Hastaneye giderlerken Nina kendini ağzını açamayacak kadar halsiz hissediyordu. Aradaki sessizliği ilk bozan Sam oldu. Şimdi artık bana neler olduğunu anlatacak misiniz?"

"Ben ifademi verdim. Her şey polis raporunda yazıyor. Birisi beni yoldan çıkardı."

Evet, siyah bir Ford. Erkek bir şoför. Maine plakalı."

"Demek detaylardan haberdarsınız."

Diğer görgü şahidinin ifadesine göre, diğer aracın sahibi tepede sızı geçmeye çalışan bir sarhoşmuş. O bu olayın kasıtlı olduğunu düşünmüyor."

Nina başını iki yana salladı. "Artık ne düşünmem gerektiğini bilemiyorum."

O siyah Ford'u ilk kez ne zaman gördünüz?"

"Sanıyorum ki, Smugglers Koyu'nun oralarda. Beni takip ediyor olabileceğini düşündüm."

"Zıg zag çizerek mi ilerliyordu? Şoförde dikkatinizi çeken bir şey oldu mu?"

"Hayır. Sadece... beni takip ediyordu."

Peşinize daha önceden düşmüş olabilir mi?"

"Bilemiyorum."

Acaba annenizin evinden çıktığınızda da orada olma ihtimali var mıydı?"

Nina kaşlarını çatarak, bakışlarını dedektife çevirdi. Dedektif ise ona bakmıyordu. Gözlerini ileriye sabitlemişti. So-

www.CepSitesi.Net

(ularının gidişatı tam anlamıyla rota değiştirmişti. Sorularında daha da tarafsız bir hal almıştı. Hatta belki de şüpheci bile olduğu söylenebilirdi. Ama bu son sorusuna bakılacak olursa, onun aklındaki ihtimal sarhoş bir şoförün çok daha ötesindeydi. Bu öyle bir ihtimaldi ki, Nina'nın tüyleri diken diken oluyordu.

"Yani beni bekliyor olabileceğini mi ima ediyorsunuz?"

"Ben sadece tüm ihtimalleri düşünmeye çalışıyorum."

"Ama diğer polis bunun sarhoş bir şoför olabileceğini söylemişti."

"Bu onun fikri."

"Peki, sizin fikriniz nedir?"

Dedektif cevap vermeden, insanı deli eden sakinliğiyle arabayı sürmeye devam etti. Bu adam hiç mi duygu belirtisi göstermezdi? Bir kere olsun, sadece bir kerecik Nina o sert mizacın altından beliriverecek bir duygu kırıntısı istiyordu.

Nina, "Dedektif Navarro," dedi. "Ben vergi ödeyen bir vatandaşım. Yani maaşınızı sayemde alıyorsunuz. Ve sanıyorum ki, bu yüzden beni başınızdan atmak için verdiğiniz cevaplardan daha fazlasını hak ediyorum."

"Demek beni klişe memur masalıyla vuruyorsunuz."

"Ağzınızdan tek bir laf alabilmek için gereken her masalı kullanmaya hazırım."

"Cevabımın pek hoşunuza gideceğini sanmıyorum."

"Neden gitmeyecekmiş?"

"Arabanızda kısa bir inceleme yaptım. Orada bulduklarım az önce bana söylediklerinizi destekler nitelikte. Şoför

www.CepSitesi.Net

kapısının olduğu yerde siyah çizikler tespit ettim. Bu da ara* banızı sıkıştıran aracın gerçekten siyah olduğu anlamın? gelir."

"Demek ki renkkörü değilmişim."

"Aynı zamanda sürücü camının da kırık olduğunu tespi^ ettim ve cam kırıklan etrafa bir yıldız yağmuru gibi saçılmış; Devrilerek gerçekleşen kazalarda bu tarz kırıklar pek alışılageldik değildir."

"Çünkü savrularak yoldan çıktığımda cam zaten kırıktı."

"Nereden biliyorsunuz?"

"Gözümün önünde uçuşan cam parçacıkları gördüğümü hatırlıyorum. Zaten yüzüm de o şekilde kesildi. Parçalar yüzüme battı. Bu devrilmeden önceydi."

"Emin misiniz?" Dedektif, Nina'yı dikkatle inceledi. "Tam olarak böyle mi oldu?"

"Evet. Fark eder mi ki?"

Dedektif derin bir nefes bıraktı ve usulca, "Hem de çok fark eder," dedi. "Özellikle de arabanızda bulduğum şeyin ardından."

"Arabamda mı?" Nina'nın aklı allak bullak olmuştu, başını iki yana salladı. "Tam olarak ne buldunuz acaba?"

"Sağ taraftaki yolcu kapısında. Kapı ağaca çarptığından tamamen sıkışmış durumdaydı. Kapı metali adeta hurdaya dönmüş, bu nedenle de belli ki diğer polisler bu ayrıntıyı fark edememişler. Ama ben yine de buralarda bir yerlerde olacağından emindim. Nitekim buldum da."

www.CepSitesi.Net

“Neyi buldunuz?”

“Kurşun deliğini.”

Duydukları karşısında Nina’nın adeta kanı çekildi. Tek kelime edemeden, büyük bir şaşkınlıkla öylece oturdu. Tüm dünyası dedektifin sözleriyle altüst olmuştu.

Dedektif tüm gerçekçiliğiyle konuşmaya devam etti. Sesindeki ton kan donduran cinstendi. Nina, *bu bir insan olamaz,* diye düşündü. *Bir makine olmalı, bir robot.*

“Kurşun sizin camınıza isabet etmiş ve başınızın arkasından geçmiş olmalı,” dedi. Kurşun cama çarptığı an, cam tuzla buz olmuş olmalı. Sonrasında da hafif bir kavisle sizi ıskalayıp, yolcu kapısının plastik paneline saplanmış olmalı. Ki hâlâ da oradadır. Yakında çıkarılır. Bu gece de kalibresini öğrenmiş oluruz. Muhtemelen silahın ne yapımı olduğunu da öğreniriz. Bu konuda tek bilmediğim şey ise -ki bunu bana siz söyleyeceksiniz- neden birileri sizi öldürmek istiyor olabilir?”

Nina başını hayır anlamında iki yana salladı. “Bir hata olmalı.”

“Bu adam her kimse başım büyük belaya sokuyor. Bir kilise bombaladı. Sizin peşinize düştü. Ateş etti. Hata falan yok.”

“Olmalı.”

“Sana zarar vermek isteyebilecek herkesi düşün. Düşün, Nina.”

“Sana söyledim, benim düşmanım falan yok!”

“Olmalı.”

www.CepSitesi.Net

"Yok! Yok.. Nina hıçkırıklara boğularak, başını ellerinin arasına aldı. "Yok," diye fısıldadı bir kez daha.

Uzun bir sessizliğin ardından dedektif, "Özür dilerim. Biliyorum ki bu durumu kabullenmek çok zor..."

"Hiçbir şey *bilmiyorsun*." Nina başını kaldırıp, Sam'e baktı. "Hiçbir fikriniz yok Dedektif. Ben hep insanların beni sevdiğini düşünürdüm. Ya da -en azından- benden *nefret* etmediklerini. Herkesle iyi geçinmek için elimden geleni yapıyorum. Şimdi siz kalkmış bana... birinin beni öldürmeye çalıştığını..." Nina yutkunup, gözlerini uzaktaki karanlık yola dikti.

Sam bir süre aradaki gerginliğin geçmesini bekledi. Nina'nın şu an sorularla daha fazla üzerine gidilemeyecek kadar hassas olduğunun farkındaydı. Ve hiç şüphesi yoktu ki, Nina aslında hem fıziken, hem de ruhen göründüğünden çok daha fazla acı çekiyordu. Arabasının durumuna bakılacak olursa, bugün ciddi biçimde hırpalanmıştı.

Acil servise ulaştıklarında, nöbetçi doktor, Nina'yı muayene ederken Sam bekleme odasmı arşınlıyordu. Birkaç röntgen çekiminin ardından Nina eski halinden daha da solgun görünüyordu. Sam, *gerçekleri daha yeni anlamaya başlıyor*, diye düşündü. Tehlike ciddiydi ve Nina'mn artık bunu inkâr edecek hali yoktu.

Arabaya geri döndüklerinde, Nina'nm ağzını bıçak açmıyordu. Sam başını çevirerek Nina'yı süzdü. Ondan her an gözyaşlarına boğulmasını, bir histeri krizine girmesini bekliyordu ama Nina tepkisizce sakin kalmaya devam ediyordu.

www.CepSitesi.Net

Mu, Sam'i endişelendırmeye başlamıştı. Durum hiç de sağlıklı değildi.

Sam, "Bu gece yalnız kalmamalısınız. Gidebileceğiniz bir yer var mı?" diye sordu.

Nina cevap olarak belli belirsiz omuz silkinişti.

"Belki annenize gidersiniz?" dedi Sam. "Önce sizi valizinizi hazırlamak için evinize götürürüm, sonra da..."

Nina, "Hayır, annem olmaz," diye mırıldandı.

"Neden?"

"Ben... benim yüzümden... başı ağrısın istemem.

"Başı ağrımak mı?" Sam kaşlarını çattı. "Affedersiniz uma anneler zaten bunun için yok mudur? Dağıldığımızda bizi toparlamak için var değiller mi?"

"Annemin evliliği... Buna izin veren cinsten değil.

"Ne yani, kızını kendi evine alamıyor mu?"

"Orası onun evi değil, Dedektif. Kocasımn evi. Ve kocası da beni istemiyor. Dürüst olmak gerekirse, duygularımız karşılıklı." Nina gözlerini uzaklara dikti. O an Sam onun çok cesur biri ve de çok yalnız biri olduğunu düşündü.

"Evlendikleri günden bu yana Edward Warrenton annemin hayatının her ayrıntısına müdahale eder oldu. Annemi sindiriyor ve annem de buna hiç sızlanmadan boyun eğiyor. Çünkü parası tüm bunları annem için kabul edilebilir kılıyor. Bense bu duruma tanıklık etmeye daha fazla dayanamadım ve bir gün Edward'm ağzının payını verdim."

"Yapmanız gereken buymuş gibi görünüyor."

"Aile bağlarına zerre kadar faydası olmadı diyebilirim.

www.CepSitesi.Net

Chicago'daki iş gezisine de bu yüzden gittiğine eminim. Bu sayede düğünüme katılmaktan kurtulmuş oldu." Nina iç geçirerek başını koltuğun arkalığına yasladı. "Anneme kızmamam gerektiğini biliyorum ama elimde değil. Ona karşı dik durmadığı için çok kızgınım."

"Pekâlâ, o halde sizi annenize götürmüyorum. Peki ya babanız? Onunla iyi anlaşıyor musunuz?"

Nina başını evet anlamında salladı. Belli belirsizdi yine hareketi. "Sanırım, onunla kalabilirim."

"Güzel. Çünkü bu gece yalnız kalmanıza hiçbir şekilde izin veremem. Sam daha cümle ağzından çıkar çıkmaz, aslında bunu hiç söylememesi gerektiğini fark etmişti. Bu sanki onu fazlaca ince fikirli gibi göstermiş, duygularını işiyle karıştırmış gibi hissettirmesine sebep olmuştu. Oysaki buna izin vermeyecek kadar iyi ve dikkatli bir polisti.

Sam, Nina nın şaşkın bakışlarını gecenin karanlığına rağmen hissedebiliyordu.

Planladığından çok daha soğuk bir ses tonuyla, "Bu bombalama olayında tek bağlantım sîzsiniz. Bu soruşturma için sağ ve iyi olmak zorundasınız."

Ah, elbette. Nina bakışlarını yeniden ileri çevirdi ve Ocean View Drive'daki evin önüne gelinceye dek de tek kelime etmedi.

Nina, Sam arabayı park eder etmez arabadan inmek için davrandı. Sam koluna yapışıp, dışarı çıkmasına engel oldu, "Bekleyin."

"Ne var?"

www.Cepsitesi.Net

“Bir dakika oturun.” Sam yolun aşağısına ve yukarısına hnkıp, diğer arabaları ve insanları kolaçan etti. Etrafta şüpheli bir durum yoktu. Sokak bomboştu.

“Tamam,” diyerek aşağı indi ve arabanın etrafından dolaşarak Nina’nm kapısını açtı. “Sadece tek bir valiz alın. Zamanımız daha fazlasına yetmez.”

“Tüm mobilyalarımı sırtlanacak halim yok ya.”

“Sadece az ve öz eşya almanızı söylüyorum. Eğer gerçekten peşinizde birileri varsa, mutlaka buraya geleceklerdir. () yüzden oyalanmayalım, tamam mı?”

Tehlikenin altını çizmek için söylenmiş bu sözler işe yaramışa benziyordu. Nina hızla arabadan fırlayıp, merdivenleri tırmandı. Sam, Nina’dan o evin içine göz atarken verandada beklemesini istemişti.

Bir dakika sonra başını kapıdan uzatıp, “Her yer temiz,” dedi.

Nina eşyalarını toparlarken, Sam oturma odasında geziniyordu. Burası eski ama ferah bir evdi. Deniz manzaralıydı ve zevkle döşenmişti. Tam da bir doktorun yaşayacağı gibi bir evdi. Sam kuyruklu piyanonun -bir Steinway’di- yanına gidip, birkaç tuşa bastı. “Piyanoyu kim çalıyor?” diye seslendi.

Yatak odasındaki ses, “Robert,” diye cevapladı. “Korkarım benim müzik kulağım pek yok.”

Sam piyanonun üzerindeki çerçeveli resme baktı. Resimde kadraja gülümseyerek poz vermiş bir çift vardı. Resimdekiler Nina ve mavi gözlü, sarışın bir adamdı. Bu Robert

www.CepSitesi.Net

Bledsoe olmalıydı. Görünüşe göre bu adamda yok yoktu: tip, para, mesleki kariyer ve bir kadın. Ne yazık ki, artık yanında olmasını istemediği bir kadın... Sam odanın içinde dolaşıp,: duvara asılmış birkaç diplomaya göz attı. Hepsi de Robert Bledsoe'ya aitti. Groton hazırlık sınıfı, Dartmouth lisans diploması, Harvard tıp diploması. Doktor Bledsoe aynı zamanda Sarmaşık Birliği nin de (ABD'nin Kuzeydoğusundaki sekiz vakıf üniversitesinin oluşturduğu birlik) bir parçasıydı. Her kadının sahip olmak isteyeceği damat profilinin ta kendisiydı. Demek Lydia Warrenton'ın kızından işleri yeniden yola koymasını istemesi boşuna değildi.

O an birden telefon çalmaya başladı. Sam bir an kalbinin daha hızlı atmaya başladığını hissetti.

Nina yüzündeki bitkin ve gergin ifadeyle kapı eşiğinde durmuş, Açayım mı?" diye soruyordu.

Sam başını evet anlamında salladı. "Açın."

Nina telefona doğru yürüdü. Bir anlık bir tereddüttün ardından ahizeye uzandı. Sam de doğruca Nina'nm yanına geldi ve Nina, "Alo?" derken karşı tarafı dinlemeye başladı.

Cevap yoktu. Nina yeniden, "Alo," dedi. "Kimsiniz? Alo?"

O an önce bir tuş sesi, ardında da çevir sesi duyuldu.

Nina bakışlarını Sam'e çevirdi. Öylesine yakın duruyorlardı ki birbirlerine, Nina'nm ipeksi siyah saçları Sam'in yüzünü yalayıp geçti. Sam bir anda Nina'nm o güzel vahşi gözlerine bakakaldığında bu yakınlıkla içinde erkeksi bir arzunun uyandığını hissetti.

www.CepSitesi.Net

Bu olmamalı. Buna izin veremem.

Aralarına biraz mesafe koyabilmek için Sam bir adım Ucri çekildi. Her ne kadar Sam aralarına doksan santimetrelik lıir mesafe koyduysa da, Nina'mn tüm çekiciliğini hâlâ his-Hcılebiliyordu. *Bu mesafe yeterli olmadı,* diye düşündü. Bu kınlın bir şekilde Sam'in aklına nüfuz edip, onu mantıken kontrol altına alabiliyordu. îşte bu çok tehlikeliydi.

Sam başını yere indirdiğinde telefon makinesinde yanıp NÖiten ışığı fark etti. "Mesajınız var." dedi.

"Anlamadım?"

"Telesekreter diyorum. Üç mesajınız var."

Nina şaşkın bir ifadeyle gözlerini telefona çevirdi ve Hiıyri ihtiyari olarak oku düğmesine bastı.

Tam üç mesaj vardı telefonda. Her birinde önce bir bip ncsİ, sonra uzun bir sessizlik, ardından da çevir sesi duyuluyordu.

Nina afallamış bir halde telefona bakakaldı. "Ama neden? Ne diye arayıp, konuşmadan kapatıyorlar?"

"Evde olup olmadığınızı anlamak için."

Sam'in sözleri Nina'yı adeta bir tokat gibi sarsmıştı. Nimsanki telefon elini yakmış gibi hızla birkaç adım geri çekildi. "Buradan bir an önce çıkmam lazım," deyip, yeniden yatak odasına koştu.

Sam de peşinden gitti. Nina katlama zahmetine girmeden kıyafetlerini bir valize dolduruyordu. Valize peşi sıra pantolonlar, bluzlar ve yığın halinde bir kucak iç çamaşırı koyuyordu.

www.CepSitesi.Net

"Sadece gerekli olanları alın," dedi Sam. "Hadi gidelim."

"Evet, evet, haklısın." Nina dönüp, banyoya koştu. Sam onun banyo dolaplarının içinde kişisel temizlik malzemelerini arandığını duyabiliyordu. Bir dakika sonra Nina elindeki şişkin makyaj çantasıyla yeniden odaya döndü ve çantayı valizin içine attı.

Sam valizi kapatıp, fermuarını çekti. "Hadi gidelim."

Yolda Sam arabayı sürerken, Nina sessizlik içinde koltuğunda büzüşüp oturuyordu. Sam sürekli dikiz aynasından arkaya bakıp, peşlerinde birileri olup olmadığını kontrol ediyordu. Görünürde başka bir araba fan yoktu. Anlaşılan takip edilmiyorlardı.

"Rahatlayın, güvendeyiz," dedi. "Sizi babanızın evine bırakacağım ve kendinizi daha iyi hissedeceksiniz."

Nina usulca, "Peki sonra?" diye sordu. "Orada ne kadar saklanacağım? Haftalarca mı, aylarca mı?"

"Biz bu dosyayı sonuçlandırıncaya kadar."

Nina üzüntüyle karışık bir şaşkınlıkla başını iki yana salladı. "Bunlar hiç akla yatkın değil. Bir türlü aklım almıyor."

"Belki nişanlınızla konuştuğumuzda her şey daha açık olur. Onun nerede olabileceğiyle ilgili bir fikriniz var mı?"

"Sanıyorum ki Robert'ın bunu söyleyeceği son insan benim.. Nina kollarını kendine dolayıp, pencereden dışarı baktı.

"Notunda bir süreliğine şehirden ayrıldığını yazmıştı.

www.CepSitesi.Net

Sııırım biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Benden uzak kalmaya...”

“Sizden mi? Yoksa başka birinden mi?”

Nina başmı salladı. “Bilmediğim o kadar çok şey var ki. İlana söyleme zahmetinde bulunmadığı onca şey... Tanrım, keşke bunları biraz olsun anlayabilseydim. Belki o zaman baş edebilirdim. Üstesinden gelebilirdim her şeyin. Sadece ınlayabilseydim.”

Sam, *Robert Bledsoe denen adam nasıl birisi acaba,* diye düşündü. Nasıl bir adam böylesi bir kadını bırakıp gidebilirdi ki? Nasıl birisi ardında bıraktığı tehlikede nişanlısını bir başına bırakabilirdi?

Sam, “Bu aramaları yapan adam, evinize de uğrayabilir,” dedi. “Gözümü dört açmalıyım. Belki ortaya birileri çıkar.”

Nina başmı tamam anlamında salladı. “Evet, elbette.”

“Buna izin var mı?”

“Yani... İçeri girmeye mi?”

“Eğer şüpheli buraya gelecek olursa, eve girmeye çalışabilir. Onu içeride karşılamak isterim.”

Nina gözlerini dedektife dikti. “Ama sizi öldürebilir.”

“İnanın bana Bayan Cormier. Ben hiç de kahraman polislerden değilimdir. İşimi şansa bırakmam.”

“Ama eğer gelecek olursa...”

“Hazır olacağım.” Sam onu ikna edebilmek için yüzüne bir tebessüm yerleştirdi. Nina ise ikna olmaktan çok, daha da korkmuş görünüyordu.

www.CepSitesi.Net

Sam, *acaba korkusu benim için mi,* diye düşündü. Ve tuhaf bir biçimde bu düşünce onu neşelendirdi. Harika. Sam'in bildiği bir şey daha vardı ki, o da bir çift kara göz uğruna kendini tehlikeye atıyor oluşuydu. Oysaki polisler bu durum için sık sık uyarılıyorlardı: Sakın çekici bir kadın için gereksiz kahramanlık yapmayın. Bu sonunuz olabilir.

Ki bu gerçekten *Sam'in* sonu olabilirdi.

Nina, "Bunu tek başınıza yapmamalısınız," dedi.

"Tek başıma olmayacağım. Destek ekipleri olacak."

"Emin misiniz?"

"Evet, eminim."

"Söz verin o halde. İşinizi şansa bırakmayacaksınız."

Sam bıkkınlıkla, "Nesiniz siz, annem falan mı?" diye çıkıştı.

Nina çantasından evinin anahtarlarım çıkarıp, arabanın torpidosuna fırlattı. "Hayır, anneniz değilim," dedi sertçe. "Ama bu dosyadan sorumlu memur sizsiniz ve bu işi çözmek için sağ ve iyi olmak zorundasınız."

Sam bunu sonuna kadar hak etmişti. Nina onun güvenliği için endişelenirken, Sam bu duruma alaycı bir üslupla yaklaşmıştı ki bunu neden yaptığım bilmiyordu bile. Tek bildiği Nina'nın gözlerinin içine baktığı her an kuyruğunu kıstırıp kaçmak istediğiydi. Kapana kısılmadan önce bunu yapmalıydı.

Dakikalar sonra, Nina'nın babasının garajının önündeki yıpranmış demir kapıların önündeydiler. Nina bu kez Sam'in inip kapısını açmasını beklememişti. Arabadan inip, taş mer-

www.Cepsitesi.Net

diyenlerden çıkmaya başladı. Sam de bir yandan Nina'nm valiziyle onu takip ederken, bir yandan da evi göz ucuyla süzüyordu. Devasa bir evdi -Lydia Warrenton'm evinden bile ilaha etkileyiciydi- ve evde oldukça iyi bir güvenlik sistemi vardı. En azından Nina bu gece güvende olacaktı.

Kapı zili tıpkı bir kilise çanı gibi ahenkle çaldı. Sam zilin içerideki düzinelerce odada yankılandığını duyabiliyordu. Kapıyı açan bir sarışın oldu; ama ne sarışın! Otuz yaşlarında, üzerinde vücudunun her kıvrımını sımsıkı sarıp ortaya çıkaran parlak bir dansçı kıyafeti olan bir kadındı. Yüzü terden ışıl ışıldı ve içerideki odalardan birinden bangır bangır bir egzersiz müziği sesi geliyordu.

Nina usulca, "Selam Daniella," dedi.

Daniella bir anda yüzüne öylesine klişe bir acıma ifadesi takınmıştı ki, bu his Sam'e çok yapmacık geldi. "Ah Nina, bugün olanlar için çok üzgünüm! Wendy arayıp, kilisede olanları anlattı. Yaralanan var mı?"

"Hayır, hayır. Tann'ya şükürler olsun ki yok." Nina bir an duraksadı; sorması gerekli soruyu sormaya çekinir gibiydi. "Bu gece sizinle kalabilir miyim?"

O an kadının yüzündeki acıma hissi bir anda silindi. Daniella, Sam'in elindeki valize göz ucuyla şöyle bir baktı. "Ben, ah... Babanla bir konuşayım. Şu anda jakuzide ve...

Sam, "Nina'nm başka şansı yok. Bu gece burada kalmak zorunda," dedi. Daniella'nm yanından geçip, eve girdi. "Yalnız kalmak onun için hiç de güvenli değil."

Daniella bakışlarını Sam'e çevirdiğinde, Sam kadının

www.CepSitesi.Net

mavi gözlerindeki anlamsız ilgisizliği gördü. Daniella, "Korkarım sizin adınızı bilmiyorum," dedi.

Araya giren Nina, "Bu, Dedektif Sam Navarro," dedi. "Kendisi Portland Bomba Ekibi'nden. Ve bu da..." Sam'e döndü. "Daniella Cormier. Benim, ah, babamın eşi."

Aslında en doğru kelime *üvey anne* olacaktı; ne var ki bu kadın bir anne olamayacak kadar baş döndürücüydü. Ve Sam'e olan bakışları *anneliğin* çok daha ötesindeydi.

Daniella başını hafifçe yana eğdi. Sam bu hareketi hem sorgulayan, hem de cilveli bir hareket olarak algıladı. "Demek polissiniz?"

"Evet, bayan."

"Bomba Ekibİ'nde öyle mi? Sizce de kilisede yaşanan öyle bir şey miydi? Yani bir bomba mıydı?"

Sam, "Bu konuda konuşmam yasak," dedi. "Soruşturma devam ederken bir şey diyemem." Sonrasında yavaşça Nina'ya döndü. "Eğer geceyi ayarladıysamz, ben artık gitsem iyi olur. Araba yolu kapılarını kapatmayı unutmayın lütfen. Hırsız alarmını harekete geçirin. Kontrol için sabah yeniden gelirim."

Sam tam başını sallayıp veda ediyordu ki, gözleri Nina'nın gözlerine takıldı. Sadece bir anlığına gözleri birbirine değse de, Sam, içinde bu kadına karşı uyanan içgüdüsel duyguyu şaşkınlıkla fark etmişti. Hissettiği öylesine güçlü bir etkileşimdi ki, Sam bunu kafasından çıkarmak için kendince bir savaş vermeye başladı.

Ve en nihayetinde başardı da. Kısacık bir iyi geceler di-

www.Cepsitesi.Net

leğiyle, ön kapıdan çıkıp gitti.

Dışarı çıktığında karanlıkta evi bir süre kolaçan etti. Ev yeterince güvenli görünüyordu. Evin içinde var olan iki kişiyle Nina biraz daha güvende olacaktı. Sam yine de herhangi bir saldırı anında o iki kişinin ne derece yardımsever olabileceklerini düşünmeden edemiyordu. Jakuzide keyif yapan bir baba ve taytlı, hormonlu bir üvey anne bu konuda hiç de güven vermiyorlardı. Neyse ki Nina zeki bir kadındı; Sam onun olası bir tehlike için tetikte olacağını biliyordu.

Sam yeniden Robert Bledsoe'nun Ocean Drive View' daki evine gidip, arabasını hemen köşedeki yan sokaklardan birine park etti.

Nina'nın anahtarlarıyla ön kapıdan eve girdi ve Gillis'i arayıp bölgeye bir keşif devriye aracı göndermesini istedi. Sonra da tüm perdeleri kapatıp, beklemeye koyuldu. Saat akşam dokuzdu.

Dokuz buçukta sıkılmaya başlamıştı bile. Önce oturma odasını, sonra mutfağı, oradan yemek odasını ve koridoru gezdi. Normalde dışarıdan evi izleyen bir takipçi farklı zamanlarda, evin farklı odalarında ışığın yanıp sönmesini beklerdi. Belki de Nina'nın peşindeki adam ev sahibinin yatmasını bekliyordu.

Sam oturma odasının ışığını kapatıp, yatak odasına geçti.

Nina şifoniyerinin üst çekmecesini açık bırakmıştı. Sam halının üzerinde bir o tarafa bir bu tarafa yürürken bakışlarının çekmecedeki iç çamaşırlarına kaymasına engel olamı-

www.CepSitesi.Net

yordu. En üstte siyah ve saten bir parça vardı ve bir kısmı çekmeceden aşağı sarkıyordu. Sam içindeki dürtüye daha fazla engel olamadı. Şifoniyerin yanında durup, çamaşırı eline aldı ve yukarı kaldırdı.

Elindeki parça ipli, kenarlan dantelli, neredeyse yok denecek türden bir çamaşırdı. Harika bir şeydi. Sam elindekini yeniden çekmecenin içine fırlatıp, çekmeceyi hızla çarptı.

İşte yine dikkati dağılmaya başlamıştı. Bu olmamalıydı. Nina Cormier'da her ne varsa, söz konusu o olduğunda Sam tam lanet bir çaylak gibi davranıyordu.

Sam daha önce görev başında aralarında afet gibileri de olan pek çok kadınla yüz yüze gelmişti. Hatta tıpkı Nina'nın uvey annesi Daniella Cormier gibi deli vücutlu, çekici pek çok kadın tanımıştı. Buna rağmen uçkuruna sahip olmayı becermiş, sadece işine odaklanmıştı. Bu bir kendini koruma olduğu kadar bir otokontroldü de. Sam'in tanıştığı çoğu kadın bir şekilde başı belada olan kadınlardı ve bu nedenle Sam'i beyaz atlı bir şövalye, tüm dertlerine derman olacak bir erkek gücü olarak görmeleri çok doğaldı.

Bu hiç bitmeyen bir düş gibiydi. Ne var ki, gün gelecek şövalyenin zırhı düşecek ve aslolan ortaya çıkacaktı: sadece bir polis. Üstelik ne zengin, ne de zeki bir polis. Onu övmeye sebep çok şeyi olmayan biri.

Bu Sam'in daha önce bir kez başına gelmişti. Sadece bir kez. Kadın, ağzı bozuk erkek arkadaşından kurtulmaya çalışan gelecek vaat eden bir aktris; Sam ise onu korumakla görevlendirilmiş çaylak polisti. Kimyaları tutmuştu. Durum da

www.CepSitesi.Net

uygundu. Ama kadın bütünüyle yanlış kadındı. Geçirilen birkaç güzel haftanın sonunda Sam âşık olmuştu ve *kadının* da ona âşık olduğunu sanıyordu.

Ama sonrasında kadın Sam'i birden bire başından savmıştı.

Bu Sam için zor ama iyi bir ders olmuştu: demek ki gönül işleri ile polislik birbirine karıştırılmamalıydı. Sam bir ilaha da o sının asla geçmemişti ve şimdi Nina Cormier olayında da bu sınırı geçmemeye kararlıydı.

Sam tam şifoniyere sırtını dönmüş, odanın diğer köşesine geçmeye hazırlanıyordu ki, bir gümbürtü koptu.

Ses evin ön tarafından geliyordu.

Sam hemen yatak odasının ışıklarını söndürüp, silahına davranarak koridora çıktı. Oturma odasının kapısının eşiğinde durup, karanlığı süzdü.

Dışarıdaki sokak lambasının ışığı hafifçe pencerelerden içeri süzülüyordu. Sam odada bir karartı ya da şüpheli bir gölge görememişti.

Ön verandadan bir ayak sesi ve şıngırtı geliyordu.

Sam ön kapıya nişan aldı. Çömelmişti ve kapı açılır açılmaz ateş etmeye hazırdı. Kapının açılmasıyla sokak lambasının arkadan vuran ışığında bir erkek silueti belirdi.

"Polis!" diye bağırdı Sam. *"Olduğunyerde kal!"*

www.CepSitesi.Net

Dördüncü Bölüm

Siluet olduğu yerde kalakaldı.

Sam, “Ellerini kaldır,” diye bağırdı. “Hadi, *eller yukarı!”*

Siluet iki elini de yukarı kaldırdı ve yalvaran bir sesle, "Dana zarar verme!” dedi. Sam elektrik düğmesine doğru yaklaşıp, ışığı açtı. Aniden parlayan ışıkla her iki erkek de Közlerini kırpıştırmıştı. Sam gözlerinin önündeki bu erkeğe bir kez daha bakıp, ona yeniden lanet yağdırdı.

Bu sırada verandanın merdivenlerinde ayak sesleri duyuldu ve iki polis memuru ellerindeki silahlarıyla birlikte ön kapıdan içeri daldılar. Polislerden biri, “Etrafı sarıldı, Navarro!” diye bağırdı.

Sam iğrenerek, “Tam zamanında geldiniz,” dedi. “Unulım gitsin. Aradığımız adam bu değil.” Sam silahını tabanca kılıfına koyup, yüzünde hâlâ gergin bir ifade olan uzun boy-

www.Cepsitesi.Net

lu sarışın adama baktı. “Ben Portland Polisi’nden Dedektif Sam Navarro. Siz de Doktor Robert Bledsoe olmalısınız.”

Robert gergin bir ifadeyle boğazını temizledi. “Evet, benim. Neler oluyor burada böyle. Evimde ne işiniz var?”

“Bütün gün neredeydiniz Bay Bledsoe?”

“Ben, şey... artık ellerimi indirebilir miyim?”

“Elbette.”

Robert ellerini indirip, omzunun üzerinden ihtiyatla arkasında duran iki polise baktı. “Silahlarını gerçekten de bana doğrultmak zorundalar mı?”

Sam polislere, “Siz ikiniz artık gidebilirsiniz,” dedi. “Ben gerisini hallederim.”

“Peki, keşif devriyesi ne olacak?” diye sordu polislerden biri. “İptal mi ediyorsun?”

“Bu gece artık bir şey çıkacağını sanmıyorum. Ama yine de sabaha dek buralarda olun.”

İki polis evden ayrıldılar. Sam yeniden, “Nerelerdeydiniz Doktor?” diye sordu.

Doktor artık onu sırtından hedef alan silahların olmamasının rahatlığıyla etrafa öfke saçmaya başladı. Gözlerini Sam’e dikti. “Asıl önce sen bana evimde ne işin olduğunu söyle! Ne bu? Polis devleti mi? Polisler artık evlere girip, mahalle sakinlerini korkutmaya mı başladı? Sizin benim mülküme girmeye hakkınız yok. Eğer hemen şu an bana bir arama izni göstermezseniz başınızı ciddi biçimde belaya sokacağım!”

“Arama iznim yok.”

www.CepSitesi.Net

“Yok mu?” Robert sevimsiz bir zafer kahkahası attı, "livime izniniz olmadan girdiniz öyle mi? Gizlice evime girip, maço arkadaşlarınızla beni korkutuyorsunuz demek?”

“Evinize gizlice girmedim,” dedi Sam sakince. “Ön kapıdan girdim.”

“Ah, tabii.”

Sam, Nina’nın anahtarlarını çıkarıp, Robert’ın gözünün önünde havaya kaldırdı. “Bunlarla.”

“Bu... bu anahtarlar nişanlımın! Nereden buldun onları?”

“Kendisi verdi.”

“Kendisi ne?” Robert Öfkeyle ciyak ciyak bağırmaya başlamıştı. “Nina nerede? Ne hakla benim evimin anahtarlarını bir başkasına verir?”

“Şunu düzeltelim, Doktor. Nina Cormier burada sizinle birlikte yaşıyordu. Bu da onu bu evin yasal bir sakini kılar. Polisin de evinize girmesine pekâlâ izin verebilir ki, bunu da yaptı.” Sam karşısındaki adamı dikkatle süzdü. “Şimdi, sorumu üçüncü keredir soruyorum. Nerelerdeydiniz, Doktor?”

Robert, “Uzaklarda,” diyerek çıkıştı.

“Bunu biraz daha açabilir misiniz acaba?”

“Pekâlâ, Boston’a gittim. Bir süreliğine şehirden uzaklaşmaya ihtiyacım vardı.”

“Neden?”

“Nedir bu, bir sorgu mu? Sizinle konuşmak zorunda değilim! Hatta avukatım gelene dek sizinle *konuşmamalıyım* Telefona dönüp, ahizeyi eline aldı.

www.CepSitesi.Net

“Avukata ihtiyacınız yok. Tabii eğer bir suç işlemediyseniz.”

“Suç mu?” Robert dönüp, gözlerini Sam’e dikti. “Siz beni bir şeyle mi suçluyorsunuz?”

“Ben sizi hiçbir şeyle suçlamıyorum. Ama bazı cevaplara ihtiyacım var. Bugün kilisede neler olduğundan haberdar mısınız?”

Robert ahizeyi yerine bıraktı. Durgun bir tavırla başını evet anlamında salladı. “Ben... ben kilisede bir patlama olduğunu duydum. Haberlere çıktı. Bu yüzden erken döndüm. Birilerinin yaralanmış olmasından endişe ettim.”

“Neyse ki, kimse yaralanmadı. Patlama anında kilise boştu.”

Robert derin bir oh çekti ve usulca, “Tanrım şükürler olsun,” dedi. Eli hâlâ ahizenin üzerindeydi. Sanki arayıp aramamak konusunda kararsız gibiydi. “Peki, polis -yani siz- patlamanın sebebini biliyor musunuz?”

“Evet. Bomba.”

Robert çenesini hayretle yukarı kaldırıp, gözlerini Sam’ e dikti. Kendini yavaşça en yakındaki sandalyeye bıraktı. “Tüm bildiğim -yani radyo öyle söyledi- bir patlama olduğu. Bombadan bahsedilmedi.”

“Henüz kamuoyuna duyurmadık.”

Robert gözlerini yeniden dedektife kaldırdı. “Ne sebeple insan bir kiliseyi bombalar ki?”

“Biz de onu bulmaya çalışıyoruz. Eğer düğün gerçekleşmiş olsaydı, şimdi onlarca insan ölmüş olabilirdi. Nina ba-

www.CepSitesi.Net

mı düğünü sizin iptal ettiğinizi söyledi. Neden yaptınız bunu?"

"Bu yükü taşıyamadım." Robert başını ellerinin arasına aldı. "Kendimi evlenmeye hazır hissetmedim."

"Yani düğünü iptal etmenizin sebebi tamamen kişiseldi, öyle mi, bunu mu söylemeye çalışıyorsunuz?"

"Başka ne olabilir ki?" Robert bir anda kafasını kaldırıp, sersemlemiş bir ifadeyle Sam'e baktı. "Ah, Tanrım. Bombanın *benimle* bir ilgisi olduğunu düşünmüyorsunuz değil mi?

"Aklımdan geçmedi desem yalan olur. Duruma bir bakar mısınız? Kimseye haber vermeden düğünü erteliyorsunuz. Soma da şehirden çıkıp gidiyorsunuz. Elbette ki bunun gerekçesini merak ettik. Belki de bir tehdit almıştınız ve kaçmak zorunda kaldınız."

"Hayır. Olaylar hiç de öyle değil. Düğünü erteledim çünkü evlenmek istemedim."

"Sebebini bana da anlatmaktan rahatsız olur musunuz?"

Robert'm suratı gerildi. "Aslına bakarsanız, evet," diye yanıtladı bu soruyu. Ani bir hareketle oturduğu yerden kalkıp, içki dolabına doğru ilerledi. Kendine tek atımlık bir İskoç viskisi doldurup, ayakta yudumlamaya başladı. Bu sırada Sam'e bakmıyordu bile.

Sam, "Nişanlınızla tanıştım," dedi. "İyi birine benziyor. Zeki, çekici." Sam kendi kendine, *ben bile ondan etkilendim,* diye ekledi.

"Şimdi bana onu neden mihrapta bırakıp gittiğimi soruyorsunuz, Öyle değil mi?" dedi Robert.

www.CepSitesi.Net

“Neden bıraktınız?”

Robert içkisini bitirip, kendine bir kadeh daha doldurdu.

“Kavga mı ettiniz?”

“Hayır.”

“O halde sebep neydi Bay Bledsoe? Cesaret mi edemediniz? Sıkıldınız mı?” Sam duraksadı. “Başka biri mi?”

Robert dönüp, dedektife baktı. “Bu sizi hiç ilgilendirmez. Şimdi evimden çıkıp gidin.”

“Eğer son sözünüz buysa, giderim. Ama konuşmak için geri geleceğim.” Sam ön kapıya doğru yürüdü. Sonrasında durup, arkasına döndü. “Nişanlınıza zarar vermek isteyebilecek birilerini tanıyor musunuz?”

“Hayır.”

“Onun ölmesini isteyecek birileri var mı?”

“Ne tuhaf bir soru bu böyle?”

“Bu öğleden sonra birisi nişanlınızı yoldan çıkarıp, öldürmeye çalıştı.”

Robert hızla arkasına dönüp, gözlerini dedektife dikti. Gerçek anlamda afallamış gibi görünüyordu. “*Ninaʼyı mı?* Kim yaptı bunu?”

“Ben de onu bulmaya çalışıyorum. Bunun bombalama olayıyla bir ilgisi olabilir de olmayabilir de. Neler döndüğüyle ilgili sizin bir fikriniz var mı? Ona kim zarar vermek istiyor olabilir?”

Robert cevap vermeden evvel bir anlığına tereddüt etti. “Hayır. Aklıma kimse gelmiyor. Nina şu an nerede?”

“Bu gecelik güvenli bir yerde. Ama bütün bir ömrünü

www.CepSitesi.Net

gizlenerek geçiremez. Bu yüzden, aklınıza bir şey gelecek olursa, lütfen beni arayın. Tabii onu hâlâ önemsiyorsanız."

Robert tek kelime etmedi.

Sam dönüp, evden çıktı.

Evine giderken, araç telefonundan Gillis'i aradı. Beklediği üzere ortağı hâlâ masasının başında çalışıyordu. Sam ona, "Damat şehre döndü," dedi. "Kilisenin neden bombalandığı konusunda hiçbir fikri olmadığını iddia ediyor."

Gillis sözcükleri uzatarak, "Buna neden hiç şaşırmadım acaba?" dedi.

"Yeni bir şeyler var mı?"

"Evet. Bir hizmetli kayıp."

"Ne?"

"Kilisenin hizmetlisinden bahsediyorum. Hani bu sabah kiliseyi açan eleman. Bütün akşam onun izini sürdük. Ama Keçe evine gelmedi."

Sam bir an kalbinin heyecanla daha da hızlı atmaya başladığım hissetti. "İlginç."

"Derhal bir arama bülteni yayınladık. Adamın adı Jimıny Brogan. Dört yıl önce küçük çaplı bir hırsızlık ve iki kez dc alkollü araç kullanmaktan sabıkalı. Ciddi bir sabıkası yok. Cooley'yi adamın karısıyla konuşup, evi araması için yönlendirdim."

"Brogan'm adının daha önce bu tür patlama olaylarına karıştığına dair bir bilgi var mı?"

"Bundan emin olamıyoruz. Karısı, kocasının suçsuz olduğuna dair yeminler ediyor. Ve her gün akşam yemeği için

www.CepSitesi.Net

mutlaka eve geldiğini söylüyor."

"Daha fazlasına ihtiyacımız var, Gillis. Daha fazlasına."

"Korkarım daha fazlasını verememem. Fazlasını istersen ancak canımı alırsın. Çok yorgunum ve eve gidiyorum."

"Pekâlâ, bu günlük paydos o halde. Sabah görüşürüz."

Eve giderken Sam'in kafası bugün yaşadığı gerçeklerle çalkalanıp duruyordu. İptal edilmiş bir düğün... Kayıp bir kilise hizmetlisi... Siyah bir Ford'da bir suikastçı...

Ve de bir bomba...

Nina Cormier bu olaylar zincirinin hangi halkasına uyuyordu ki?

Sam nihayet eve vardığında saat on bir buçuktu. Ön kapıya gidip, kendini içeri attı ve ışığı açtı. Onu karşılayan yine hep o tanıdık dağınıklık olmuştu. Bu nasıl bir karmaşaydı böyle. Bir gün artık el atıp, bu pisliği temizlemeliydi ya da belki de taşınıp gitmeliydi. Böylesi daha kolay olurdu.

Oturma odasından geçerken yerdeki kirli çamaşırları ve bulaşıkları topladı. Kirli tabak çanakları mutfak lavabosuna bırakırken, kirli çamaşırları da makineye attı ve makineyi çalıştırdı. Bir cumartesi gecesinde sekse böylesine açık bir bekâr olarak çamaşır yıkıyordu. Sam makinesinin gürültüsünü dinleyerek mutfakta durdu ve evini nasıl daha yaşanılabilir bir yer haline getirebileceğini düşündü. Belki biraz daha mobilya alabilirdi. Küçük ama güzel ve kullanışlı bir evi vardı. Ama yine de elinde olmadan evini sürekli Robert Bledsoe'

www.CepSitesi.Net

nun kuyruklu Steinway piyanolu eviyle kıyaslıyordu. İşte ancak o ev bir kadının ev diyebileceği gibi bir yerdi.

Kahretsin, gerçi Sam eğer çatlak bir kadın onunla aynı evde yaşamaya karar verecek dahi olsa onunla neler yapacağını bilmiyordu. Öylesine uzun bir zamandır bekâr ve yalnızdı ki... Ara sıra gelip giden kadınlar vardı elbet ama hiçbiri uzun sürmemişti ve kabul etmek gerekirse, bunun en büyük suçlusu Sam ya da işiydi. Kadınlar aklı başında bir erkeğin bomba ve bombacılarla uğraşan böylesine çılgınca bir işte çalışmakta neden ısrarcı olduğuna bir türlü anlam veremiyorlardı. Onlara göre *kadınlar* yerine böylesi bir işin tercih ediliyor olması çok büyük bir ayıptı.

Ama belki de Sam'in karşısına bugüne dek onun için işinden *vazgeçmesine* neden olacak bir kadın çıkmamıştı.

Sam şimdi bitkin bir halde katlanmamış bir yığın çamaşırla dolu sepete bakarken, işte geldiğimiz sonuç bu, diye düşünüyordu. Bekâr hayatı.

Sam makineyi kendi kendine dönmeye bırakarak yatağına gitti.

Her zamanki gibi yine yalnızdı.

Ocean Drive, 318 numaralı evde ışıklar henüz sönmemişti. Belli ki evde birileri vardı. Cormier denen kadın mıydı içerideki? Ya da Robert Bledsoe muydu? Yoksa ikisi birden mi?

Yeşil renkli aracının içinde evin yanından yavaşça geçip

www.CepSitesi.Net

giderken, adam evi dikkatle süzdü. Pencerelerin yanındaki; yoğun çalılıkları, evin her iki tarafını süsleyen huş ve çam] ağaçlarının varlığını aklının bir köşesine not etti. Her yer giz- j lenebilmek için adeta biçilmiş kaftandı. Burada saklanmak j zor olmasa gerekti.

Adam sonrasında birkaç blok ileriye park edilmiş bir araba fark etti. Arkadan vuran sokak lambasının ışığında ara-: banın içinde iki kişinin oturduğu rahatlıkla görülebiliyordu. *Polisler,* diye düşündü adam. Avı izliyor olmalılardı.

Bu gece eyleme geçmek için hiç de uygun değildi.

Adam köşeyi dönüp, arabasıyla uzaklaştı.

Bu mesele bir süre daha bekleyebilirdi. Ne de olsa ufak bir temizlik işiydi, daha müsait bir zamanda tamamlayabileceği yarım kalmış bir iş.

Şimdi daha önemli ve sadece şu bir hafta içerisinde tamamlanması gereken bir işi vardı.

Adam direksiyonunu şehre doğru kırıp, yoluna devam etti.

Saat dokuzda gardiyanlar namı diğer "Kardan Adam" Billy Binford'a hücresinden çıkarken eşlik ediyorlardı.

Avukatı Albert Darien dışarıda onu bekliyordu. İki adamı birbirinden ayıran aradaki plastik camm varlığına rağmen Billy, Darien'in suratının ne denli asık olduğunu görebiliyordu. Belli ki haberler iyi değildi. Billy avukatının tam karşısına oturdu. Gardiyan konuşmalarını takip edebilecek kadar

www.cepsitesi.net

yakın değildi belki ama Billly yine de dikkatli davranıyordu. Avukat-müvekkil mahremiyeti dedikleri şey gerçekten de koca bir saçmalıktı. Eğer federaller ya da savcı suçlunun kötülüğünü istiyor olsalar, pekâlâ herhangi birinin üzerine, hatta görüştüğünüz papazın üzerine bile bir böcek yerleştirebilirlerdi. Bu çok çirkindi. Bu şekilde bir vatandaşın haklarını ihlal etmek fazlasıyla korkunçtu.

Darien hoparlörlü telefondan, "Merhaba, Billy," dedi. "Sana nasıl davranıyorlar burada?"

"Tıpkı bir sultan gibi. *Sence* nasıl davranıyorlardı lanet olası? Bana hemen birkaç iyilik yapman lazım, Darien. Bana (i/el bir televizyon. Sadece bana özel bir televizyon istiyorum."

"Billy, bazı sorunlarımız var."

Billy, Darien'ın ses tonundan hiç hoşlanmamıştı. "Ne tür sorunlar?" diye sordu.

"Görünüşe göre Liddell savcı-samk uzlaşmasına gideceğe pek benzemiyor. Bunu şansa bırakmış gibi. Onun yerinde başka bir savcı olmuş olsa, bu belaya hiç bulaşmazdı ama anlaşılan Liddell seni, onu valilik koltuğuna götürecek bir basamak olarak görüyor."

"Liddell valiliğe mi oynuyor?"

"Henüz bu niyetini ilan etmedi ama senin işini bitirecek olursa, bulunmaz hint kumaşı olacağı kesin. Dürüst olmak gerekirse, Billy, işini bitirmek için eli hayli kuvvetli."

Billy öne doğru eğilerek, gözlerini aradaki plastik camdan avukatına dikti. "Ben *sana* bu yüzden para ödüyorum.

www.CepSitesi.Net

Peki, sen ne haltlar yiyorsun bu konuda?"

"Ellerinde çok fazla kanıt var. Hobart devlet lehine tanıklık ediyor."

"Hobart pisliğin teki. Onun güvenilir biri olmadığını ortaya koymak çocuk oyuncağı."

"Adamların elinde senin sevkiyat kayıtların var, Billy. Hepsi de belge belge ellerinde."

"Pekâlâ, o halde savcı-sanık uzlaşmasını bir kez daha dene. Elinden ne geliyorsa yap. Yeter ki buradaki günlerimi kısalt."

"Sana söyledim. Liddell böylesi bir uzlaşmayı reddetti."

Billy bir an durdu ve usulca, "Liddell'in icabına bakabiliriz," dedi.

Darien şaşkın gözlerle müvekkiline baktı. "Ne demek bu?"

"Sen sadece benim için bir anlaşma yapmaya çalış. Liddell'i merak etme. Ben onun icabına..

Darien elleri titremeye başlarken arkasına yaslanıp, "Bana anlatma," dedi. "Tek bir lanet şey dahi bilmek istemiyorum, tamam mı?"

"Buna mecbur değilsin. Ben sümenaltı ederim."

"Beni bu işe sakın bulaştırma."

"Senden tek istediğim Darien, bu olayın mahkemeye kadar gitmesine engel olman ve beni bir an önce buradan çıkarman. Anlıyor musun?"

"Elbette. Elbette." Darien dönüp, konuşmalarına hiçbir şekilde kulak vermeyen gardiyanı dikkatle ve gergin bir ta-

www.CepSitesi.Net

vırla süzdü. “Deneyeceğim.”

Billy, “Göreceksin,” dedi. Yüzüne ukala bir tebessüm yerleştirmişti. “Gelecek hafta her şey çok farklı olacak. Bu kez bölge savcılığı ofisinden arayıp, uzlaşmaya gitmek isteyecekler.”

“Neden? Gelecek hafta ne olacak?”

“Emin ol bilmek istemezsin.”

Darien derin bir nefes bırakıp, başmı tamam anlamında salladı ve “Haklısın,” diye mırıldandı. “Bilmek istemem.”

Nina aerobik müziğin sesiyle uyandı. Aşağı kata indiğinde Daniella’yı egzersiz odasının cilalı meşe zemininin üzerinde boylu boyunca uzanır vaziyette bulmuştu. Bu sabah Daniella’nın üzerinde parlak pembe bir mayo vardı ve sütun gibi bacakları müziğin ritmine göre havada amaçsızca daireler çiziyordu. Nina bir an durup bu manzarayı hayranlıkla seyretti. Ortaya çıkan sımsıkı kasların varlığıyla adeta büyülenmiş gibiydi. Daniella vücudu için var gücüyle çalışıyordu. Aslında bunun dışında pek başka bir şey yaptığı da yoktu. George Cormier ile evlendiği günden bu yana, hayattaki tek amacı vücudünu daha da mükemmel bir hale getirmek olmuştu.

Müzik sustu. Daniella hiç zorlanmadan ayağa fırladı. Tam havlusunu almak üzere dönmüştü kı, kapının eşiğinde durup, onu izleyen Nina’yı fark etti. “Ah, günaydın.”

“Günaydın,” dedi Nina. “Sanırım uyuyakalmışım. Ba-

www.CepSitesi.Net

bam gitti mi?"

"Babam bilirsin. Sabahın köründe güne başlamayı sever." Daniella havlusuyla yüzündeki ışıl ışıl teri nazikçe sildi. Bir an aralarında rahatsız edici bir sessizlik oldu. Zaten hep böyle oluyordu. Bu sadece aralarındaki ilişkinin tuhaflığından değil, aynı zamanda bu altından Tanrıça'nın gerçekten Nina'nm üvey annesi oluşundan kaynaklanıyordu. Tabii bir de, George Cormier dışında, her iki kadının da hiçbir ortak noktası olmayışıydı sebep.

Şimdi Nina karşısındaki bu sarışının kusursuz suratına bakarken, bu gerçeği daha önce hiç hissetmediği kadar güçlü hissediyordu.

Bu sırada Daniella bir egzersiz bisikletinin üzerine çıkıp, pedal çevirmeye başladı. Dönen tekerleklerin sesini bastırmaya çalışarak, "George yönetim kurulu toplantısına gitti. Akşam yemeğinde evde olur. Ha, bu arada sabah sana iki telefon geldi. Biri dünkü polisten... hani şu, tatlı olan..."

"Dedektif Navarro'dan mı?"

"Evet. İyi olup olmadığını Öğrenmek için aramış."

Nina, *demek beni merak ediyor,* diye düşünüp, hiç beklemediği bir şekilde neşelendi. Navaıro onun iyi ve sağ olmasını önemsiyordu. Belki de soruşturmaya yeni bir cesedin daha katılıp katılmadığım öğrenmek için aramıştı.

Evet, muhtemelen bu sebeple aramış olmalıydı.

Nina bir anda suratını asarak, tam odadan çıkmaya hazırlanıyordu ki, birden durdu. "Peki diğer telefon kimdendi?" diye sordu. "İki telefon geldiğim söylemiştin."

www.CepSitesi.Net

“Ah, evet.” Daniella nefes nefese pedal çevirmeye devam ederken tüm sakinliğiyle gidonların üzerinden bakıp, "Diğeri Robert’tı,” dedi.

Nina büyük bir şaşkınlık ve sessizlikle Daniella’ya bakakaldı. “Robert mı aradı?”

“Burada olup olmadığını öğrenmek istedi.”

“Kendisi neredeymiş?”

“Evde.”

Nina şaşkınlıkla başını iki yana salladı. “Bunu bana daha önceden söylemeliydin.”

“Uyuyordun. Uyandırmak istemedim.” Daniella gidonların üzerine eğilip, mutlak bir konsantrasyonla pedallara yüklenmeye devam etti. “Kaldı ki, bir daha arayacak.”

Bir dahaki seferi beklemeyeceğim, diye düşündü Nina. *Hen sorularımın cevabını hemen şimdi ve yüz yüze almak isliyorum.*

Nina kalbi delicesine atarken, evden hızla çıktı. Ocean View Drive’daki eve gitmek için babasının aracını aldı. Bahası, arabasını aramazdı bile. Ne de olsa garajda fazladan bir Jaguar ve bir BMW vardı.

Robert’m evinin araba yoluna ulaştığında, Nina’nın elleri öfke ve korku içinde titriyordu. Robert’a ne diyecekti ki?

Peki, Robert *ona* ne diyecekti?

Nina verandanın basamaklarını çıkıp, zile bastı. Anahtarları yoktu, çünkü onları Sam Navarro’ya vermişti. Olsun, nasılsa burası artık onun evi değildi. Zaten hiç onun olmamıştı.

Kapı bir anda ardına kadar açıldı ve Robert şaşkınlık

www.CepSitesi.Net

içinde gözlerini Nina'ya dikti. Üzerinde bir koşu şortuyla tişört vardı ve spor yapıyor olduğu kıpkırmızı suratından belliydi. Görünüşe bakılırsa, Nina'mn karşısında hiç de nişanlısının özlemiyle yanıp tutuşan bir adam yoktu.

Robert, "Nina," dedi, "ben de seni merak ediyordum."

"Nedense buna hiç inanasım gelmiyor."

"Babanın evini bile aradım."

"Neler oluyor Robert?" Nina afallamış bir ifadeyle derin bir nefes verdi. "Neden beni bırakıp gittin?"

Robert uzaklara baktı. Bu bile Nina'ya birbirlerinden ne kadar uzaklaştıklarını anlatmaya yetmişti. "Bunu açıklamak hiç kolay değil."

"Herkese evlerine geri dönmelerini söylemek de benim için hiç kolay olmadı. Üstelik neler olduğunu bile bilmeden yaptım bunu. Bunu bana söyleyebilirdin. Bir hafta ya da bir *gün* önceden yapabilirdin bunu. Ama sen beni orada öylece, bırakıp gitmeyi tercih ettin. Elimdeki gelin çiçeğimle! Acaba *benim* hatam mı diye düşündürerek! Yanlış bir şey *yaptığımı* hissettirerek!"

"Suçlu sen değildin, Nina."

"Neydi o halde?"

Robert cevap vermedi. Sadece Nina'yla göz göze gelmemeye çabalayarak uzaklara bakmaya devam etti. Belki de yüzüne bakmaya korkuyordu.

Nina keder ve şaşkınlık dolu bir ifadeyle, "Seninle koca bir sene beraber yaşadım," dedi. "Ve şu anda senin kim olduğuna dair en ufak bir fikrim yok." Burnunu çekip, Robert'ı

www.CepSitesi.Net

ılorck yanından geçti ve yatak odasına yöneldi.

Robert peşinden, "Ne yapıyorsun?" diye bağırdı.

"Eşyalarımın geri kalanını alıp, senin o lanet hayatından çıkıyorum."

"Nina, böylesine medeniyetsizleşmeye gerek yok. Denedik ama olmadı. Neden arkadaş kalmayalım ki?"

"Şimdi öyle mi olduk? Arkadaş?"

"Neden olmasın? Olmamamız için bir sebep göremiyorum."

Nina başını sallayıp, bir kahkaha patlattı. Acı bir sesti boğazından yükselen. *"Arkadaşlar* seni sırtından vurduğunda en azından yarana tuz basmazlar." Nina uzun adımlarla yatak odasına girip, çekmeceleri açmaya başladı. Çekmecelerdeki kıyafetleri çıkarıp, doğruca yatağın üzerine fırlatıyordu. Şu unda tertip düzen konusunda titiz davranacak durumda değildi. Tek istediği bu evden bir an önce çıkıp gitmek ve burayı bir daha görmemekti. Robert'ı da görmek istemiyordu. Daha bir dakika öncesine kadar ilişkilerini kurtarmanın, kınlan parçaları toparlayıp, birlikte yeni bir hayata başlamanın mümkün olacağını düşünüyordu oysaki. Şimdiyse buna ihtimal vermiyordu bile. Artık *onu* istemiyordu. Öyle ki Robert liledsoe'da onu neyin çektiğini bile hatırlamıyordu. Görünüşü -kariyeri- evet bunlar etkilendiği gerçeklerdi ama hiçbir zaman çok önemsememişti bunları. Hayır, Robert'ta gördüğü -ya da daha doğrusu gördüğünü sandığı şey- zekâ, espri anlayışı ve şefkatti. Robert vaktiyle bunların hepsini Nina'ya sunmuştu.

www.CepSitesi.Net

Ne rol ama!

Robert, Nina'y* sanki asaleti yara almış gibi bakan gözlerle izliyordu. Sanki tüm bunlar Nina'nın suçuydu. Nina, Robert'ın bu halini umursamadan dolaba yöneldi ve kucak dolusu bir yığın kıyafeti yatağın üzerine yığdı. Yığın öylesine büyüktü ki, neredeyse devrilecekti.

Robert, "Bunu şimdi yapmak zorunda mısın?" diye sordu.

"Evet."

"Yeteri kadar valiz yok."

"O zaman ben de çöp poşetlerini kullanırım. Kitaplarımı da almam gerekli."

"Bugün mü? Ama senin tonlarca kitabın var."

"Bu hafta bol bol vaktim var. Nasılsa halayına gitmiyorum."

"Mantıksızca davranıyorsun. Bak, kızgın olduğunu bili-; yorum. Olmakta da haklısın. Ama artık zıvanadan çıkıyorsun."

Nina, "Eğer *istersem* zıvanadan da çıkarım!" diye bağırdıJ

Her ikisi de arkalarında boğazım temizleyen birinin sesini duyunca şaşkınlıkla geriye döndüler. Sam Navarro kapının eşiğinde oldukça şaşkın bir ifadeyle onları izliyordu.

Robert, "Siz dedektifler kapı çalma zahmetinde bulunmaz mısınız hiç?" diye çıkıştı.

Sam, "Çaldım," dedi. "Cevap veren olmadı ve ön kapıyı ardına kadar açık bırakmışsınız."

"Haneme tecavüz ediyorsunuz," dedi Robert. "Üstelik *yine* izniniz yok."

www.CepSitesi.Net

Nina, “Onun izne ihtiyacı yok,” dedi.

“Kanunlar var diyor ama.”

“Eğer ben davet edersem yok!”

“Onu sen davet etmedin. Kendi *girdi içeri”*

Sam, “Kapı açıktı,” dedi. “Merak ettim.” Gözlerini Niıiii'ya çevirdi. “Buraya bir başınıza gelmeniz hiç de akıllıca değil, Bayan Cormier. Babanızın evinden çıktığınızı bana lıuber vermeliydiniz.”

Nina, “Neyim ben, köleniz falan mı?” diye söylenerek yeniden dolaba yöneldi ve yeni bir kucak dolusu kıyafeti yalığa attı. “Hem benim burada olduğumu nereden bildiniz?”

“Siz evden çıkar çıkmaz üvey annenizi aradım. Bana Inırada olabileceğinizi söyledi.”

“Evet, buradayım ve işim başımdan aşkın.”

Robert, “Aynen öyle,” dedi. “İşi başından hep aşkın zalen, bu konuda oldukça iyi.”

Nina eski nişanlısıyla yüzleşmek için arkasına döndü. "Bu da ne demek şimdi?”

“Bu olayda suçlanması gereken tek kişi ben değilim! Bir ilişki bozuluyorsa bunda iki kişinin de payı vardır.”

“Ben *seni* kilisede yüzüstü bırakmadım!”

“Ama beni yalnız bıraktın. Hem de her gece, üst üste ıylarca.”

“Ne?-Ne?”

“Ben her gece bu evde bir başıma kaldım! Ben de eve j’cldiğimde karşımda güzel bir yemek bulmak isterdim. Ama sen hiçbir zaman evde değildin.”

www.CepSitesi.Net

"Akşam vardiyasında insanların bana ihtiyaçları vardı Bunu değiştiremezdim!"

"İşini bırakabilirdin."

"İşimi *bırakmak* mı? Ne için? Benimle evlenmek konusunda bile henüz kararını tam olarak verememiş bir adamın mutlu yuvasının dişi kuşu olmak için mi?"

"Beni gerçekten sevsen, bunu yapardın."

"Ah, Tanrım. Şimdi tüm bunları sanki benim suçummuş! gibi üzerime yıkmana inanamıyorum. Demek ben seni yeterince *sevmedim."*

Sam, "Nina, seninle konuşmam gerek," dedi.

"Şimdi olmaz!" Hem Nina, hem de Robert aynı anda Sam'e çıkıştılar.

Robert, "Bu durumu böylece kabul etmemek için sebeplerim olduğunu anlamanı beklerdim. Bir erkeğin sabrı da bir yere kadar. Sonrasında gözlerin başka yere kayması çok doğal."

"Başka yere mi?" Nina ancak şimdi bu sözlerin anlamını kavrayabiliyordu. Yumuşacık bir sesle, "Yani başka birisi mi; var?" diye sordu.

"Ne bekliyorsun ki?"

"Ben tanıyor muyum?"

"Artık ne fark eder ki?"

"Benim için çok fark eder. Ne zaman tanıştınız?"

Robert gözlerini uzaklara dikti. "Çok uzun zaman oldu."

"Ne kadar oldu?"

"Bak, bunun konumuzla ilgisi yok..."

"Altı aydır biz bu düğünün hazırlığını yapıyoruz. İkimiz

www.CepSitesi.Net

de. Ve sen benden bu süreçte başka bir kadınla ilişki yaşadığın gerçeğini gizliyorsun?"

"Bence şu anda hiç mantıklı düşünemiyorsun. Mantıklı düşünür hale gelinceye kadar, bu konuyu seninle tartışmayacağım." Robert arkasını dönüp, odadan çıktı.

Nina arkasından, *"Mantıklı* değil miyim?" diye bağırdı. "Şu an altı ay önce olduğumdan çok daha mantıklıyım."

Nina'ya gelen cevapsa dış kapının hızla çarpan sesi oldu.

Başka bir kadın, diye düşündü Nina. *Hiç anlamadım. tfiiphe bile duymadım.*

Nina midesi birden ağzına gelerek yere çöktü. Arkasından da yatağın üzerindeki elbise yığınları yere yıkılmıştı ama Nina şu an bunu fark edecek durumda değildi. Ağladığının, gözyaşlarının sel gibi boşanıp, gömleğini ıslattığının da farkında değildi. Aynı anda hem midesi bulanıyor, hem de kendisini uyuşmuş gibi hissiz hissediyordu. Kendi acısı dışında etrafında olan biten her şeye kendini kapatmıştı.

Sam'in de onun yanma çöktüğünü güçlükle fark edebildi. Sam onu usulca yatıştırmaya çalışarak, "O buna değecek biri değil Nina," dedi. "Arkasından üzülmene değmez."

Nina başını ancak Sam elini nazikçe onun elinin üzerine koyduğunda kaldırdı. Sam bakışlarını yüzüne odaklamıştı. "Üzülmüyorum," dedi Nina.

Sam parmaklarım yavaşça Nina'nm gözyaşlarıyla ıslanmış yanağının üzerinde gezdirdi.4Bence üzülüyorsun.

"Üzülmüyorum. Üzülmüyorum." Nina hıçkırıklara boğulup, kendini Sam'e doğru attı ve yüzünü Sam'in göğsüne

www.CepSitesi.Net

gömdü. "Üzülmüyorum," diye fısıldadı yeniden.

Sam'in kollarının da ona doğru kıvrılıp, onu kendine çektiğinin neredeyse farkına varmamıştı bile. Şimdi artık o kollar sımsıkı sarıyordu onu. Sam tek kelime etmiyordu. Yine ağzı mühürlü polis moduna girmişti. Ama Nina yine de Sam'in sıcak nefesinin saçlarım yalayıp geçtiğini, dudaklarının başının üzerine değdiğini hissedebiliyor, kalbinin giderek daha da hızlı attığını duyabiliyordu.

Nina o an kendi kalbinin de hızlandığım hissetti.

Bu hiçbir şey ifade etmez, diye düşündü. Sam sadece nazik davranmaya çalışıyordu o kadar. Onun yerinde canı yanan hangi vatandaş olursa olsun aynını yapacağı kesindi. Bu Nina'nm da acil serviste her gün yaptığı bir şeydi. Nina'nm işiydi bu. Sam'in de aynı şekilde.

Yine de bu tavır öylesine iyi gelmişti ki.

Ama acımasız bir istekle Sam'in kollarının arasından kurtuldu. Kafasını kaldırdığında Sam'in ifadesinin dinginliğini, yeşil gözlerinin hiçbir his belirtisi vermediğini gördü. Ne tutku vardı gözlerde, ne de arzu. Sadece tüm duygularını kontrol altına almış bir devlet memuruydu gördüğü.

Nina hızla yanaklarındaki gözyaşlarını sildi. Şimdi kendisini bir aptal gibi hissediyor ve Sam, Robert'la aralarında geçenlere tanık olduğu için fena halde utanıyordu. Sam artık her şeyi, yaşanan her rezil detayı biliyordu ve Nina kafasını kaldırıp onun yüzüne bakamıyordu bile.

Nina ayağa kalkıp, yatağın üzerinden dökülen kıyafetleri topladı.

www.Cepsitesi.Net

Sam, “Konuşmak ister misin?” diye sordu.

“Hayır.”

“Bence konuşmak iyi gelir. Sevdiğin adam seni bir başkası için terk ediyor. Bu canını çok yakıyor olmalı.”

“Pekâlâ, konuşmaya ihtiyacım var, o halde.” Nina elindeki elbise yığınını yeniden yatağın üzerine fırlatıp, Sam’in gözlerinin içine baktı. “Ama hiçbir şeyi umursamayan soğuk nevale bir polis şu an konuşmak isteyeceğim son kişi!”

Bu lafın üzerine uzun bir sessizlik oldu. Her ne kadar Sam, Nina’ya kılını dahi kıpırdatmadan bakıyorsa da, Nina sözlerinin Sam’i sarstığını hissedebiliyordu. Sadece, Sam bunu göstermeyecek kadar gururluydu o kadar.

Nina başını iki yana salladı. “Özür dilerim. Ah, Tanrım, Navarro. Çok özür dilerim. Sen bunu hiç hak etmiyorsun.”

Sam, “Aslında, hak ediyorum galiba,” dedi.

“Sen sadece işini yapıyorsun. Ben de kalkmış hıncımı senden çıkarıyorum.” Nina kendinden iğrenerek yeniden Sam’in yanma oturdu. “Sinirle sana patladım. Robert’ın kendimi suçlu hissetmeme sebep olmasına izin verdiğim için kendime öylesine kızgınım ki.”

“Ne suçlusu?”

“İşin tuhaf yanı da bu ya! Kendimi neden suçlu hissetmem gerektiğini bilmiyorum! Sanki tüm bunlar ben onu ihmal ettiğim için olmuş gibi davranıyor. Oysaki ben onun için hile olsa, işimden vazgeçemem. İşimi seviyorum.”

“O da bir doktor. O da uzun saatler boyunca çalışıyor olmalı. Geceleri, hafta sonları...”

www.CepSitesi.Net

"Özellikle de hafta sonlarında."

"Peki, sen bundan hiç yakındın mı?"

"Tabii ki hayır. Bu onun işi."

"O halde?" Sam tek kaşını havaya dikip, Nina'yı süzdü.

Nina, "Ah," diyerek iç çekti. "Eskiden kalma bir çift standart."

"Kesinlikle öyle. Ben karımdan sırf bana yemek yapması ve ben geldiğimde beni evde karşılaması için çok sevdiği işini bırakmasını istemezdim."

Nina kucağına koyduğu ellerine baktı. "Gerçekten istemez miydin?"

"Bu aşk değil. Bu sahiplenme."

"Karın çok şanslı biri," dedi Nina usulca.

"Ben sadece teorik olarak fikrimi söylüyordum."

Nina kaşlarını çatarak baktı Sam'e. "Yani... eğer karın olsaydı mı demek istedin?"

Sam başını evet anlamında salladı.

Demek evli değildi. Bu ufacık bilgi Nina'nın tuhaf ve umulmadık bir memnuniyetle yanaklarının kızarmasına sebep olmuştu. Neler oluyordu böyle?

Nina, Sam'in gözlerindeki duygu karmaşasını görmesinden endişe ederek uzaklara baktı. "Sen, ah, benimle konuşmak istediğini söylemiştin."

"Dosya hakkında."

"İzimi sürüp, buralara kadar geldiğine göre önemli bir şey olmalı."

"Korkarım yeni bir gelişme oldu ve maalesef çok güzel

www.CepSitesi.Net

bir gelişme değil.”

Nina bir an adeta taş kesildi. “Bir şey mi oldu?”

“Kilisenin hizmetlisi hakkında bildiklerini anlatmanı isliyorum.”

Nina şaşkınlıkla kafasını salladı. “Onu hiç tanımam. Adını bile bilmiyorum.”

“Adı Jimmy Brogan’dı. Dün tüm akşamımızı onu arayarak geçirdik. Dün sabah kiliseyi açanın o olduğunu ve tüm sabahını orada geçirdiğini biliyoruz. Ama patlamanın ardından nereye gittiğini bilen kimse yok. Her akşam şaşmadan gittiği evinin civarına da uğramamış bile.”

“Adı Brogan’dı *dedin.* Jimmy *Brogan’dı* dedin. Yoksa bu…”

Sam onu başıyla onayladı. “Bu sabah cesedini bulduk. Scarborough civarındaki bir tarlaya park edilmiş aracının içindeydi. Kafasına sıkılan tek bir kurşunla ölmüş. Silahı yanında bulundu. Üzerinde de kendi parmak izleri var.”

Nina yavaşça, “İntihar mı?” diye sordu.

“Öyle görünüyor.”

Nina öylesine şaşkındı ki, ağzını bıçak açmıyordu.

“Hâlâ suç laboratuvarmın raporunu bekliyoruz. Kafamı karıştıran pek çok detay var aslında. Her şey öylesine düzenli ve programlı ki... elimizdeki yanıtlanmamış tüm sorulara cevap gibi, elimizi kolumuzu bağlıyor.”

“Bunlara bombalama da dahil mi?

“Bombalama da dahil. Arabasının bagajında Brogan’ı bombalama olayıyla ilişkilendirecek pek çok şey bulundu.

www.CepSitesi.Net

Ateşleme fitili, yeşil kablo sarma bandı. Tüm bunlar aleni delil sayılır."

"Ama sen pek ikna olmuş gibi değilsin."

"Sorun, Brogan'ın sicilinde daha önce patlama olaylarına hiç karışmamış olması. Ayrıca, bombalama eylemi yapması ya da sana saldırması için geçerli bir sebebi de yok bildiğimiz kadarıyla. Bize bu konuda yardımcı olabilir misin?"

Nina başını hayır anlamında salladı. "Adamı tanımıyorum bile."

"Brogan adını daha önceden duymuş muydun?"

"Hayır."

"Ama o *seni* tanıyor olmalı. Arabasında senin ev adresinin yazılı olduğu bir kâğıt parçası bulduk."

Nina, Sam'e boş gözlerle bakakaldı. Sam'in gözleri ise adeta birer kapalı kutu gibiydi. Gözlerindeki hisleri okumak imkânsızdı; bu da Nina'yı korkutuyordu. Erkek kimliğini nasıl da polis kimliğinin altında kaybetmişti? "Benim adresim onda ne arıyordu?" diye sordu Nina.

"Onunla bir bağlantın olmalı."

"Brogan isminde kimseyi tanımıyorum."

"Seni neden öldürmeye çalışsın? Neden seni arabanla yoldan çıkarmak için uğraşsın o halde?"

"Onun yaptığını nereden biliyorsun?"

"Arabasından. İçinde cesedini bulduğumuz araçtan biliyorum."

Nina güçlükle yutkundu. "Siyah mıydı?"

Sam başını evet anlamında salladı. "Siyah bir Ford."

www.CepSitesi.Net

Beşinci Bölüm

Sam, Nina'yı morga götürürken ikisinin de ağzını bıçak açmıyordu. Sam, Nina'ya daha fazla ayrıntı vermek istemezken, Nina da zaten olaym şokuyla daha fazlasını sormuyordu. Nina yol boyunca durmadan, *Jimmy Brogan kimdi ve beni neden Öldürmek istiyordu*, sorusunun cevabını bulmaya çalıştı.

Sam morga giden koridorda Nina'nm koluna sıkıca yapışmıştı. İçeri girip, görevli onları ceset çekmecelerinin yanına aldığında Nina'mn hemen yanı başındaydı. Çekmece çekildiğinde, Nina elinde olmadan bir adım geri çekildi. Sam kolunu Nina'nın beline dolayarak, birazdan karşılaşacağı manzara karşısında destek olmaya çalıştı.

Görevli, "Çok hoş bir manzara değil," dedi. "Hazır mısınız?"

www.Cepsitesi.Net

Bir acil servis hemşiresi olarak Nina tüyler ürperten pek çok sahneye tanıklık etmişti. Ne var ki, bu son manzara hiç şüphesiz şimdiye kadar gördüklerinin içinde en kötüsüydü. Nina adamın yüzüne sadece bir kez baktı -tabii artık buna bir yüz denebilirse- ve hemen başını diğer tarafa çevirdi. "Onu tanımıyorum," diye fısıldadı.

"Emin misin?" diye sordu Sam.

Nina onu başıyla onaylarken, birden kendinden geçmek üzere olduğunu hissetti. Sam hiç vakit kaybetmeden ona yardım edip, onu çekmecelerden uzaklaştırdı ve morgdan çıkardı.

Adli tabibin odasında, Sam telefonda ortağıyla görüşürken, Nina da bir fincan sıcak çayla kendine gelmeye çalışıyordu. Nina, Sam'in konuşmalarmmın tümüne dikkat kesilmemişti. Dikkatini daha çok onun her zamanki duygusuz tavırları ve az önce gördüğü korkunç manzaraya karşın soğukkanlılığına ihanet etmeyişi çekiyordu.

"... tanımıyor. İsmi de bilmiyor. Başka bir adı olmadığından emin miyiz?" diye sordu Sam.

Nina fincanına iki eliyle sarıldıysa da, çayını içmedi. Midesi hâlâ çok kötüydü. Hemen yanındaki masanın üzerinde Jimmy Brogan'ın kimlik bilgileri sayfasının açık olduğu bir dosya duruyordu. Orada gördüğü hiçbir şey Nina'nın zihnine tanıdık gelmiyordu. Daha önce ne adresi, ne de karısının adını duymuştu. Tek tanıdık gelen isim adamın çalıştığı yerdi: Good Shepherd Kilisesi. Nina bir an Rahip Sullivan'a haber verilip verilmediğini merak etti. Acaba hastane-

www.CepSitesi.Net

deki tedavisi nasıl gidiyordu? Yaşlı adam için bu ikinci bir *ok olacaktı. Önce kilisesi bombalanmış, ardından da hizmetlisi ölmüştü. Nina bugün onu ziyaret edip, nasıl olduğunu kendi gözleriyle görmeliydi...

"Sağ ol, Gillis. Saat üç gibi dönerim. Evet, sen başla, olur mu?" Sam telefonu kapatıp, yeniden Nina'ya döndü. Nina'nın yüzünü gördüğünde endişeyle suratını buruşturdu. "Sen iyi misin?"

"İyiyim." Nina tüyleri ürpererek fincanı biraz daha sıkı kavradı.

"İyi görünmüyorsun. Sanırım biraz toparlansan iyi olacak. Hadi." Elini tutması için Nina'ya uzattı. "Yemek vakti geldi. Caddenin yukarısında bir kafeterya biliyorum."

"Hâlâ yemek düşünebiliyor musun?"

"Yemeğe hiçbir zaman hayır demem. Yoksa sen seni eve bırakmamı mı tercih edersin?"

"Fark etmez," dedi Nina sandalyesinden ayağa kalkarken. "Sadece beni buradan çıkar."

Sam bir hamburgeri tıpkı aç bir kurt gibi midesine indirirken, Nina önündeki salatayla iştahsızca oynuyordu.

"Nasıl yapıyorsun anlamıyorum," dedi. "Daha az önce morgdan çıkıp da, nasıl da böyle iştahla yemek yiyebiliyorsın?"

"Zorundayım." Sam omuzlarını silkti. "Aksi halde böylesi bir işte insanın bir deri bir kemik kalması kaçınılmaz olur.

www.CepSitesi.Net

Polis olarak kim bilir nelere şahit oldun?"

'Sen de bir acil servis hemşiresi olarak benden geri kalmış olmamalısın."

"Evet, ama bize geldiklerinde en azından hâlâ yaşıyot oluyorlar."

Sam ellerini kâğıt bir mendille silip, önündeki boş tabağı yan tarafa itti. "Doğru. Eğer olay bir bombalamaysa, olay yerinde gittiğimde hâlâ yaşayan birkaç kişi bulabilecek kadar şanslı oluyorum. Tabii bazen bütün halinde bulmak mümkün olmuyor."

"Böyle nasıl yaşıyorsun? Nasıl katlanıyorsun böylesi bir işe?"

"Zorluğu hoşuma gidiyor."

"Ciddiyim Navarro. Bu korkuyla nasıl baş ediyorsun?"

"Benim adım Sam, tamam mı? Bu meslekle nasıl baş ettiğim konusuna gelince, bana kalırsa *neden* baş ettiğim daha doğru bir soru olur. Cevabın büyük bir fasmını zorluk tek başına verebilir. Bomba yapan insanlar çok farklı bir suçlu profiline sahipler. Onlar komşunun içki dükkânını soyan hırsızlara benzemiyorlar. Çok daha şeytanlar. Hatta bazıları gerçek birer dâhi. Ama aynı zamanda çok da korkaklar. Uzaktan can alan katiller. Onları böylesine tehlikeli kılan da bu özelliklerin bir araya gelmesi ve ben de onlan enseleyebildiğimde ışım gerçekten beni fazlasıyla tatmin ediyor."

Yani bu işten zevk alıyorsun, öyle mi?"

Zevk almak doğru kelime değil. Buna daha doğrusu yapboz yapmaktan kopamamak diyelim. Hiç durmadan par-

www.CepSitesi.Net

çalara bakıyor ve parçaları evirip çevirip duruyorum. Böylesi bir şeyi bombacının nasıl bir anlayışla yapılabileceğini anlamaya çalışıyorum." Sam kafasını salladı. "Belki bu beni de hir canavara dönüştürüyor ama o insanları birtakım düşüncelerle eşleştirmek çok hoşuma gidiyor."

"Ya da belki de bu senin çok iyi bir polis olduğun anlamına geliyor."

Sam bir kahkaha patlattı. "Ya öyle ya da benim de en az bombacılar kadar çatlak olduğum anlamına geliyor."

Nina karşısında oturan adamın tebessüm eden suratına bakıp, ne diye onu bu kadar ürkütücü bulduğunu merak etti. Tek bir kahkahayla işte Sam Navarro da bir polisten bir insana dönüşebiliyordu. Hem de çok çekici bir insana.

Nina ani bir kararlılıkla, *buna izin vermeyeceğim,* diye düşündü. *Robert'tan henüz ayrılmışken bir polisle çılgınca hir aşka yelken açmam büyük bir hata olur.*

Nina kendini Sam'in yüzüne bakmaktansa uzaklara bakmaya zorladı ama gözleri en nihayetinde yine Sam'in ellerinde odaklanıp kaldı. Gözlerini bir türlü Sam'in uzun ve bronz parmaklarından alamıyordu. Nina, "Eğer bombayı koyan Brogan ise, artık endişelenmeme gerek yok," dedi.

"Eğer bombayı koyan o ise, öyle."

"Deliller yeterince sağlam değil mi? Neden ikna olmuyorsun?"

"Nedenini açıklamak zor. Bu sadece bir... his. Daha doğrusu bir içgüdü. Bu yüzden hâlâ senden dikkatli olmanı istiyorum."

www.CepSitesi.Net

Nina bakışlarını kaldırıp, Sam'inkilerle buluşturduğunda onun yüzündeki tebessümün kaybolduğunu fark etti. İşte polis Sam geri dönmüştü.

"Sence bu iş burada bitmedi mi?" diye sordu Nina.

"Bence, bitmedi."

Sam, Nina'yı yeniden Ocean View Drive'daki eve götürdü ve aracına birkaç kucak kitap ve kıyafet taşımasında yardımcı oldu. Sonrasında da Nina'nm sağ salim babasının evine gitmesini sağladı.

Sam in sonraki durağı merkez olmuştu.

Saat uçte bir değerlendirme toplantısı yaptılar. Toplantıda Sam, Gillis, suç laboratuvarından Tanaka, Bomba Ekibi' nden üçüncü bir dedektif Francis Cooley hazır bulunmuşlardı. Herkes elindeki yapboz parçasını masanın üzerine bırakacak ve bir bütün oluşturulacaktı.

İlk konuşan Cooley oldu. "Jimmy Brogan ile ilgili kayıtları tekrar tekrar kontrol ettim. Adamın başka ya da takma bir ismi yok. Bu onun gerçek ismi. Kırk beş yaşında, Güney Portland'da doğup büyümüş, birkaç ufak suçu dışında sabıkası yok. On yıllık evli, çocuğu yok. Sekiz yıl önce Rahip Sullivan tarafından işe almmış. Kilisede hizmetli ve işçi olarak çalışmış. Birkaç işe geç kalma, birkaç kez de içkiyi fazla kaçırmak dışında hiç sorun çıkarmamış. Askerliğini yapmamış, on birinci sınıftan sonra eğitimine devam etmemiş. Karısının söylediğine göre okuma güçlüğü varmış. Bu adamın

www.CepSitesi.Net

lek başına bir bomba yapabileceğini hiç sanmıyorum."

"Bayan Brogan'ın, Bay Brogan'm arabasında neden Nina Cormier'm adresini gizlediği konusunda bir fikri var mı?" diye sordu Sam.

"Yok. Nina'nm adını daha önce hiç duymamış. Bulunan yazının da eşinin olmadığını söylüyor."

"Evliliklerinde sorun var mıymış?"

"Dediğine göre, çok mutlu bir çiftlermiş. Zaten kadın yıkılmış durumda."

"O halde bir numaralı zanlımız, mutlu bir evliliği olan, eğitimsiz, okuma güçlüğü olan bir hizmetli, öyle mi?"

"Korkarım öyle, Navarro."

Sam başını iki yana salladı. "İşler her an daha da kötüye gidiyor." Gözlerini Tanaka'ya dikti. "Eddie, lütfen bize birkaç cevap ver."

Tanaka her zamanki gerginliğiyle önce boğazını temizledi. "Elimdeki bilgilerden hoşlanacağını pek sanmıyorum."

"Olsun yine de duymaya hazırım."

"Pekâlâ, birincisi, zanlının arabasında bulunan silah Miami'deki ruhsatlı sahibinden yürütülmüş çalıntı bir silah. Brogan'ın silahı nasıl temin ettiğini bilmiyoruz. Karısı, Brogan'ın silahlardan hiç anlamadığını söylüyor. İkincisi, Brogan'm aracı Bayan Cormier'm Hondasını yoldan çıkaran araç. Her iki araçta da boya parçalan uyum gösteriyor. Üçüncüsü, arabanın bagajında bulunan malzemeler kilisedeki bombada kullanılan malzemelerle örtüşüyor. İki santim kalınlığında yeşil kablo bandı ve benzer bir fünye kablosu."

www.Cepsitesi.Net

"Bu, Vincent Spectre'ın imzası," dedi Gillis. "Yeşil kablo bandı."

"Bu da büyük ihtimalle karşımızda Spectre'ın halefi olduğu anlamına geliyor. Size hoşunuza gitmeyecek başka bir şey daha söyleyeyim. Adli tabipten gelen ön raporu okuduk. Cesedin elinde barut izine rastlanmadı. Bu belki bizim için kesin sonuç değil, çünkü barut silinebilir ama yine de bu yaranın zanlının eliyle olduğu ihtimalini azaltır. Kaldı ki, cesedin kafatasında tespit edilen çatlak da bunu destekler nitelikte."

Sam ve Gillis aynı anda "Ne?" diye bağırdılar.

"Sağ kafatası kemiğinde eziklikle beraber bir çatlak bulunmuş. Kurşun yarasının sebep olduğu doku bozukluğu nedeniyle ilk etapta tespit edilememiş. Ancak röntgende ortaya çıkmış. Jimmy Brogan kafasına bir darbe almış. Ölmeden hemen *önce.*"

Odadaki sessizlik on saniye kadar sürdü. Sessizliği bozan Gillis oldu. "Her şey ortada gibi. Hem de baştan sona."

Sam, "Adam iyi ama yeterince iyi değil," dedi. Gözlerini Cooley'ye çevirdi. "Brogan ile ilgili daha fazla bilgi istiyorum. Senden ve ekibinden Brogan'ın tüm arkadaşlarının, tüm tanıdıklarının isimlerini tespit etmenizi istiyorum. Hepsiyle de konuşun. Anlaşılan o ki, hizmetlimiz yanlış adamlara bulaşmış. Belki birileri bir şeyler biliyordur ya da görmüştür."

"Onların hesabını Cinayet Masası'ndaki çocuklar görmeyecek mi?"

www.CepKitesi.Net

“Biz de göreceğiz. Belki gözden kaçırdıkları bir şey olur. Bu arada hiçbir şekilde yetki savaşına girmeyin, anlaşıldı mı? Cinayet Masası’nm zaferlerini ellerinden alma niyetinde değiliz. Biz sadece bombacıyı bulmak istiyoruz.”

Cooley derin bir iç çekip, ayağa kalktı. “Anlaşılan o ki, bana yine Bayan Brogan’ın evine gitmek göründü.”

“Gillis senden de yeniden nikâh şahidi ve gelinin nedimesiyle konuşmanı istiyorum. Onların Brogan ile bir ilgileri olup olmadığını ya da fotoğrafını tanıyıp tanımadıklarım anla. Ben de gidip Rahip Sullivan’ı göreceğim. Doktor Bledsoe’yla da konuşacağım.”

Gillis, “Peki ya gelin?” diye sordu.

“Ona çoktan bu konuda birkaç soru sordum. Brogan hakkında hiçbir şey bilmediğini söylüyor.”

“Sanki bu olayın asıl hedefi oymuş gibi oysa.”

“Biliyorum. Ama bunun sebebinin ne olabileceği konusunda en ufak bir fikri yok. Belki eski damadın bir fikri vardır.”

Toplantı bitti ve herkes üzerine düşen görevi yapmak üzere dağıldı. Bu bombacıyı bulmanın yolu takım çalışmasından geçiyordu ve her ne kadar Sam ekibinde iyi çalışanlar olsa da aradaki bağın yeterince kuvvetli olmadığının farkındaydı. Bir hafta önce o depo patlamasındaki çaylak polisin ölümünden bu yana, Cinayet Masası da soruşturmaya katılmış ve çılgın gibi insan soruşturup, delil toplar olmuştu. Cinayet Masası’nın inancma göre, Bomba timi sadece “teknisyenlerden biraz daha fazla şey bilen bir ekipti, o kadar. Baş-

www.CepSitesi.Net

ları sıkıştığında, işin üzerlerine kalmaması için çağırdıkları bir timdi sadece.

Cinayet Masası ekibindeki çocuklar oldukça zeki çocuklardı.

Ama bomba timindeki çocuklar çok daha zekilerdi.

Sam bu nedenle Rahip Sullivan'la yeniden görüşmek üzere bir başına Maine Tıp Merkezi'nin yolunu tuttu. Jimmy Brogan'm ölü bulunduğuna dair ellerine ulaşan bu son haber birtakım yeni ihtimalleri de beraberinde getirmişti. Belki de , Brogan gerçekten de tamamıyla masum bir kurbandı. Belki bir olaya tanıklık etmiş ve bu bilgiyi rahibe aktarmıştı.

Sam hastaneye ulaştığında Rahip Sullivan'ın yoğun bakım ünitesinden çıkarıldığını öğrendi. Kalp krizi riski ber- ' taraf edilmiş ve normal müşahede altına alınmıştı.

Sam, rahibin odasına girdiğinde onu yatağında asık bir - suratla otururken buldu. Görünüşe göre Sullivan'm başka bir ziyaretçisi daha vardı: Cinayet Masası Ekibi'nden Dick Yeats. Yeats^ Sam'in hiç haz etmediği insanlardan biriydi.

Yeats her zamanki ukala tavrıyla, "Selam, Sam," dedi. "Boşa kürek çekiyorsun. Brogan dosyası bizde."

"Rahip Sullivan ile kendim konuşmak istedim."

"İşe yarar bir şeyler biliyor diyemem."

"Olsun," dedi Sam. "Ben yine de sorularımı sormak istiyorum."

Yeats kapıdan çıkarken, "Nasıl istersen," dedi. "Yine de bana sorarsan, bu işi Cinayet Masası'na bırakırsanız, bomba timi olarak başka işler için kendinize ayıracak vaktiniz kalır."

www.CepSitesi.Net

Sam yeniden odadaki yaşlı adama döndü. Rahip belli ki yeniden bir polisle konuşacak olmanın sıkıntısını yaşıyordu.

Sam, "Özür dilerim, Rahip" dedi. "Üzgünüm ama sanıyorum ki, ben de size birkaç soru sormak durumundayım."

Rahip Sullivan kırışık yüzündeki bitkin ifadeyle derin lıir nefes verdi. "Size bildiğimden daha fazlasını anlatamam."

"Brogan'ın Ölümünden haberiniz oldu mu?"

"Evet. Az önceki polis, Cinayet Masası'ndan olan..."

"DedektifYeats."

"Her şeyi tüm açıklığıyla anlattı. Tüm o detayları bilmek /orunda değildim."

Sam bir sandalyeye oturdu. Rahibin yüzü bugün daha iyi görünüyordu ama yine de bitkindi. Son yirmi dört saatte yaşadıkları onu bir hayli yormuş olmalıydı. Önce kilisesi bombalanmış, ardından da yanında çalışan elemanlardan biri öldürülmüştü. Sam her ne kadar daha çok soruyla yaşlı adamı daha fazla hırpalamak istemiyorsa da buna mecburdu.

Ne var ki, Sam sorularına yeni cevaplar alamamıştı. Rahip Sullivan, Jimmy Brogan'm özel hayatı konusunda hiçbir bilgiye sahip değildi. Birilerinin ya da Brogan'm Good Shepherd Kilisesi'ni neden bombalamış olabileceğine dair en ufak bir fikri yoktu. Evet, kilisede daha önceden ufak telek bazı olaylar yaşanmıştı. Ufak çaplı birkaç zarar ya da hırsızlıklar olmuştu. Hatta bu yüzden her ne kadar ihtiyaç duyanlar için kilisenin gece gündüz açık kalması gerektiğine inanıyorsa da, içi sızlayarak kapıları geceleri kilitletmeye başlamıştı. Sigorta şirketinin ısrarıyla kapılar artık her akşam

www.CepSitesi.Net

saat altıda kapatılıp, ertesi sabah yedide yeniden açılıyordu

Sam, "Peki o günden sonra bir daha bir saldırı yaşama diniz mı?" diye sordu.

Yaşlı rahip, "Hayır, hiç yaşamadık," diyerek dedektifi doğruladı. "Ta ki bombaya kadar."

Sam, *işte yine başa döndük*, diye düşündü. Gerçekten de boşa kürek çekiyordu.

Sam tam ayağa kalkmış, gitmeye hazırlanıyordu ki, birisi kapıya vurdu. İri yarı bir kadın kapının aralığından kafasını uzattı.

"Rahip Sullivan?" dedi kadın. "Müsait misiniz?"

O an rahibin yüzündeki cam sıkkın ifade bir anda yerini bir iç rahatlamasına bıraktı. Yüzünde şükran duyduğunu belirten bir ifade vardı. "Helen! Dönmene çok sevindim! Olanları duydun mu?"

"Bu sabah televizyondan öğrendim ve öğrenir öğrenmez de eşyalarımı toplayıp, yeniden evimin yolunu tuttum." Kadın elindeki bir buket karanfille birlikte yatağın etrafından dolanıp, Rahip Sullivan'ı gözyaşlarıyla kucakladı. "Az önce kiliseyi gördüm. Arabayla yanından geçtim. Tanrım, ne hale gelmiş."

Rahip Sullivan, "Daha en kötüsünü öğrenmedin," dedi. Yutkundu. "Jimmy öldü."

"Aman Tanrım." Helen dehşetle geri çekildi. "Nasıl... patlamada mı oldu?"

"Hayır. İntihar ettiğini söylüyorlar. Bir silahı olduğunu bile bilmiyordum."

www.CepSitesi.Net

Helen dengesizce bir adım geriye sendeledi. Sam hemen Helen'in etli kolunu yakalayıp, onu kendi kalktığı sandalyeye oturttu. Kadın kül gibi beyaz suratıyla titreyerek sandalyeye çöktü.

Sam kibarca, "Affedersiniz, Bayan," dedi. "Ben Portland Polisi'nden Dedektif Navarro. Tam isminizi öğrenebilir miyim?"

Kadın yutkundu. "Helen Whipple."

"Siz kilisenin sekreteri misiniz?"

Kadın, dedektife şaşkın gözlerle baktı. "Evet, evet."

"Biz de size ulaşmaya çalışıyorduk, Bayan Whipple."

"Ben kız kardeşimin evindeydim. Amherst'te." Helen ellerini birbirine kenetleyip, başını iki yana salladı. "İnanamıyorum. Jimmy'yi daha dün gördüm. Öldüğünü aklım almıyor."

"Brogan'ı gördünüz mü? Saat kaçta?"

"Sabahtı. Ben şehirden ayrılmadan önce." Kadın çantasından çaresizce kâğıt mendil arandı. "Gitmeden önce birkaç faturayı ödemek için uğramıştım."

"Onunla konuştunuz mu?"

Elbette. Jimmy öylesine ..." Bir an gözyaşlarına boğuldu. "Öylesine dost canlısı biridir ki. Konuşmak için hep odama gelirdi. Tatile çıkıyor olduğumdan ve Rahip Sullivan da ortalarda olmadığından, Jimmy'den benim için birkaç şey yapmasını istemiştim."

"Ne gibi şeyler?"

"Ah, ortalık çok karışıktı. Düğün yüzünden, bilirsiniz.

www.CepSitesi.Net

Çiçekçi durmadan telefonu kullanmak için araya giriyordu. Erkekler tuvaletinin lavabosu akıyordu ve bir an önce bir tesisatçının getirilmesi lazımdı. Jimmy'ye birkaç son dakika komutu vermek zorunda kalmıştım. Evlilik hediyelerinin konulacağı yerin seçiminden, hangi tesisatçının çağırılacağına dair bir şeyler söyledim. Rahip Sullivan geldiğinde öylesine rahatlamıştım ki, artık yola çıkabilirdim.

Sam, "Affedersiniz, Bayan," diyerek araya girdi. "Evlilik hediyeleri dediniz, değil mi?"

"Evet. Bu çok sıkıntılı bir iş. Bazı insanlar hediyelerinin gelinin evi yerine kiliseye gönderilmesini istiyorlar."

"Kaç hediye gelmişti kiliseye?"

"Sadece bir. Jimmy... Ah zavallı Jimmy . Bu hiç adil değil. Bir eş ve tüm o..."

Sam sabrını korumak için kendiyle savaşıyordu. "Hediye diyordunuz?"

"Ah. Hediye mi? Sam hediyeyi bir adamın getirdiğini söyledi. Hatta bana da gösterdi. Çok hoş bir paket yapılmış, üzerinde gümüş rengi çanlar ve yaldızlı kurdeleler vardı."

Sam yeniden araya girerek, "Bayan Whipple," dedi. "O hediyeye ne oldu?"

"Ah, bilmiyorum. Jimmy'den onu gelinin annesine vermesini istedim. Sanıyorum ki o da öyle yaptı."

"Ama gelinin annesi henüz gelmemişti, öyle değil mi? Bu durumda Jimmy hediyeyi ne yapmış olabilir?"

Helen Whipple çaresizce omuzlarını silkti. "Eminim ki geldiğinde annenin göreceği bir yere bırakmıştır. Otarakların

www.CepSitesi.Net

ilk sırasına yakın bir yere."

Oturakların ilk sırası... Tam da patlamanın olduğu yer.

Sam aniden, "Hediye kimin adına gelmişti?" diye sordu.

"Elbette ki gelin ve damadın adına."

"Doktor Bledsoe ve nişanlısı olarak yani?"

"Evet. Kartta öyle yazıyordu. Doktor ve Bayan Robert Itledsoe'ya.

Sam, *işte şimdi parçalar birleşmeye başlıyor,* diye düştündü. Teslimat metodu ve hediyenin geliş vakti belliydi ama hedef hâlâ tam olarak açık değildi. Nina Cormier'ın mı ölmesini istiyorlardı yoksa Robert Bledsoe'nun mu? Yoksa her ikisinin birden mi?

Bildiği kadarıyla Nina'nın bu soruya verecek bir cevabı yoktu. Ona göre bir düşmanı yoktu. Bu konuda Sam'e yardımcı olamayacaktı.

Bu yüzden Sam arabasını Ocean View Drive'a, Doktor Robert Bledsoe'nun evine doğru sürdü. Bu kez Bledsoe'nun kaçışı yoktu. Sorularına cevap verecekti ve ilk iki sorusu şuydu: Görüştüğü diğer kadın kimdi ve o kadın sevgilisinin düğününü sabote edip-katılan pek çok insanı da katledebilecek kadar kıskanç mıydı?

Sam doktorun evine varmadan iki blok öteden bir şeylerin yolunda gitmediğini fark etti. İleride tepesindeki ışıkları yanan polis araçları vardı ve insanlar kaldırımlarda birikip, meraklı bir kalabalık oluşturmuşlardı.

www.CepSitesi.Net

Sam çabucak arabasını park edip, meraklı kalabalığın içine daldı. Bay Bledsoe'nun araba yolunun girişindeki iki bahçe çitinin arasına sarı polis şeridi çekilmişti. Sam bandın hemen önünde duran polis memuruna rozetini gösterip, sınırın diğer tarafına geçti.

Sam'i karşılayan, her zamanki görev başındayım diye yırtınan üstünlük hissiyle, Cinayet Masasından Dick Yeats oldu.

"Tekrar merhaba, Navarro. Her şey kontrolümüz altında."

"Kontrolünüz altında olan *nel* Neler oldu burada?"

Yeats başıyla araba yolundaki BMW'yi işaret etti.

Sam yavaşça arabanın arkasından dolanıp, öne doğru yürüdü. Ancak o an kanı fark etti. Direksiyon ve şoför koltuğu tamamen kan içindeydi. Akan kan araba yolunun kaldırımında da küçük bir göl oluşturmuştu.

Yeats, "Robert Bledsoe," dedi. "Şakağından tek kurşunla vurulmuş. Ambulans az önce ayrıldı. Hâlâ yaşıyor ama kurtulur mu, bilemiyorum. Evin önüne yeni gelmiş ve arabadan inmek üzereymiş. Bagajda birkaç kese kâğıdı marketi malzemesi var. Aldığı dondurma bile henüz erimemiş. Komşulardan biri, Bledsoe'nun bedenini fark etmeden önce yeşil bir cipin buradan ayrıldığını görmüşler. Kadının dediğine göre cipin direksiyonunda bir erkek varmış ama adamın yüzünü görememiş."

"Adam mı?" Sam hemen kim olduğunu anlamıştı. "Siyah saçlı bir adam mı?"

www.CepSitesi.Net

"Aynen öyle."

"Aman Tanrım." Sam dönüp, hızla arabasına yöneldi. *Nina,* diye düşündü ve bir anda koşmaya başladı. Nina'yı da yıldan çıkaran siyah saçlı bir adamdı. Şimdi Bledsoe ölmüştü. Bir sonraki hedef Nina mıydı?

Sam, Yeats'in arkasından bağırdığını duyabiliyordu "Navarro!" Sam ise çoktan aracına biniyordu bile. Sam acı bir fren sesiyle hızlı bir U dönüşü yaptı ve Ocean View Drive'dan uzaklaştı.

George Cormier'ın evine varıncaya dek sirenlerini bir an olsun kapatmamıştı.

Zile birileri cevap verinceye kadar parmağını çekmeden hastı. Kapı en nihayetinde açıldığında karşısında Daniella'yı buldu. Daniella kusursuz suratına yerleştirdiği bir tebessümle, "Bak sen, merhaba Dedektif," dedi.

Sam ise Daniella'yı iterek eve girerken, "Nina nerede?" diye soruyordu.

"Yukarıda. Neden?"

"Onunla konuşmam gerek. *Hemen şimdi!"* Sam yukarı kalın merdivenlerini çıkmaya hazırlanıyordu ki, yukarıdan gelen ayak seslerinin varlığıyla durdu. Kafasını kaldırdığında Nina'yı merdivenlerin başında gördü. Nina her zamanki da-Amık ipeksi siyah saçlarıyla öylece duruyordu.

Sam içi rahatlayarak, *o iyi,* diye düşündü. *Hâlâ iyi.*

Nina'mn üzerinde günlük bir tişört ve kot pantolon vardı ve omzuna da bir çanta asmıştı. Evden çıkmak üzere gibiydi.

Merdivenlerden inerken, beraberinde o her zamanki sa-

www.CepSitesi.Net

bun ve şampuan karışımı tarifi zor, mis kokuyu da getiriyor du. Sam, *içindeki tamdıkîık hissinin hazzıyla bu onun kokusu* diye düşündü. Ne zamandan beri Nina'mn kokusunu hafızaf sına kaydetmişti ki?

Nina merdivenin son basamağına geldiğinde Sam'i kaş larım çatarak süzdü. "Bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Seni kimse aramadı mı?"

"Ne için?"

"Robert."

Nina bir anda kara gözlerini dikkatle Sam'in suratına dikmiş ve öylece kalakalmıştı. Sam, Nina'nm gözlerinin için deki soruları alenen görebiliyordu ve Nina'nın onları soracal^ cesaretinin olmadığını da biliyordu.

Sam uzanıp Nina'nın elini tuttu. Buz gibiydi. "Benimle gelsen iyi olur." "

"Nereye?"

"Hastaneye. Onu oraya götürdüler." Sam, Nina'yı nazikçe kapıya doğru yönlendirdi.

Daniella, "Bekleyin!" diye bağırdı.

Sam arkasına döndüğünde Daniella adeta buz kesmiş halde, panikle arkalarından bakıyordu. "Robert nerde? Ne oldu ona?"

"Vuruldu. Çok olmadı henüz. Evinin hemen önünde. Sanırım durumu pek iyi değil."

Daniella sanki suratına bir tokat yemiş gibi bir adım geri

www.CepSitesi.Net

vekildi. Daniella'nın bu tepkisi, gözlerindeki bu korku Sam'e hilmesi gerekenleri anlatır gibiydi. *Demek diğer kadın bu,* diye düşündü Sam. *Taş gibi bir vücudu ve kusursuz bir suratı otan bu sarışın, diğer kadındı.*

Sam, Nina'nm tuttuğu kolunun titrediğini hissedebiliyordu. Nina'yı kapıya doğru çevirdi. "Gitsek iyi olur," dedi. "Çok vaktimiz olmayabilir."

www.CepSitesi.Net

Altıncı Bölüm

Sonraki dört saati hastanenin bekleme odasında bekleyerek geçirdiler.

Her ne kadar Nina şu an Robert'ın hayatını kurtarmaya çalışan ekibin içinde değilse de, travma odasında olup biten lıer şeyi anbean gözünün önünde canlandırabiliyordu. Açılan damar yolundan bol miktarda kan ve serum takviyesi yapılıyor olmalıydı. Hastanın kanamasını durdurmak, tansiyonunu dengelemek ve kalbinin atmasını sağlamak için koşuşturuyor olmalılardı. Nina bu sahneyi biliyordu çünkü daha önce pek çok kez farklı hastalarla kendisi de bu ekibin içinde yer almıştı. Şimdiyse ona sadece faydasızca bekleyip, endişelenmek düşüyordu. Robert ile bağları bir daha tamir edilemeyecek biçimde koptuysa da, Robert'ı onu yüzüstü bırakıp gittiği için affetmemiş olsa da, yine de onun bu şekilde acı çekmesini istememişti.

www.CepSitesi.Net

Ya da ölmesini.

O uzun gece boyunca Nina'yı sakin ve aklı başmdflj tutan tek şey Sam'in varlığı olmuştu. Diğer polisler gelip gitJ mişlerdi. Saatler ilerlerken, sadece Sam hemen yanı başında oturup, ona destek olarak elini tutmuştu. Nina, Sam'in yor-] günlüğünü yüzünden okuyabiliyordu ama Sam yine de omj yalnız bırakmamıştı. Saat ona yaklaşırken Sam hâlâ yanındaydı.

Beyin cerrahı ameliyathaneden çıkıp, Robert'ı kaybet-j tiklerini haber verirken de Sam yine Nina'nın yanındaydı, *i*

Nina haberi büyük bir şaşkınlık ve hissizlik içinde kar-l şıladı. Öylesine donup kalmıştı ki, bir damla gözyaşı bile döj kememişti. Tek söyleyebildiği ise sadece, "Denediğiniz içiru teşekkürler," olmuştu. O an Sam'in onu sardığını fark etmemişti bile. Nina ancak kendini Sam'e doğru bıraktığında onun desteğini ve yatıştırma çabalarını hissedebilmişti. *t*

Sam usulca, "Seni eve bırakayım," dedi. "Artık buradg yapacağın bir şey kalmadı."

Nina sessizce başıyla onayladı. Sam, Nina'mn ayağ^ kalkmasına yardım etti ve onu kapıya doğru yönlendirdi Tam odayı yarılamışlardı ki, arkadan bir ses, "Bayan Cormi* er?" diye seslendi. "Size sormam gereken birkaç som var."

Nina arkasına döndüğünde konuşanın sıçan suratlı bil adam olduğunu gördü. Adını hatırlayamamıştı ama adamifl polis olduğundan emindi. Adam tüm gece boyunca bekleme odasında bir içeri, bir dışarı mekik dokumuştu. Şimdiyse Ni* na'yı dikkatli gözlerle süzüyordu ve Nina bu bakıştan hiç

www.CepSitesi.Net

hoşlanmamıştı.

Sam, Nina'yı çıkışa doğru hafifçe iterken, "Şimdi olmaz Ycats," dedi. "Zamanlama çok kötü."

Diğer polis ise, "Daha iyi bir zaman olamaz bence," dedi. "Olaydan hemen sonra."

"Bana zaten bu konuda hiçbir şey bilmediğini söyledi."

"Ama *bana* söylemedi." Yeats bakışlarını yeniden Nina' ya çevirdi. "Bayan Cormier. Cinayet Masası'ndan geliyorum. Nişanlınızın bilinci yerine gelmediği için onu sorgulayamadık. Sizinle de bu yüzden konuşmak zorunda kaldım. Bugün öğleden sonra neredeydiniz?"

Nina şaşkınlık içinde başını iki yana salladı. "Babamın evindeydim. Olanlardan haberim yoktu ta ki..."

"Ta ki ben ona söyleyinceye dek.. dedi Sam.

"Sen mi söyledin, Navarro?"

"Olay yerinden doğruca Nina'nın babasının evine gittim. Nina oradaydı. İstersen Danielle Cormier'a da sorabilirsin."

"Soracağım." Yeats'in gözleri hâlâ Nina'nm üzerindeydi. "Anladığım kadarıyla Doktor Bledsoe ve siz düğünü son anda iptal etmişsiniz ve siz onun evini boşaltmak üzereymişsiniz."

Nina usulca, "Evet," dedi.

"Tahminimce canınız çok yanmış olmalı. Acaba hiç... ah... ondan intikam almayı düşündünüz mü?"

Nina duyduğu sözlerin dehşetiyle başını hızla iki yana salladı. "Siz gerçekten... gerçekten benim olanlarla bir ilgim

www.CepSitesi.Net

olduğunu düşünmüyorsunuz değil mi?"

"Var mı?"

Sam ikilinin arasına girdi. "Bu kadarı yeter Yeats."

Nesin sen Navarro? Onun avukatı falan mı?"

Bu sorulara cevap vermek zorunda değil."

"Evet, vermek zorunda. Belki bu gece değil ama soru, larımı cevaplamak zorunda."

Sam, Nina'yı kolundan tutup, kapıya doğru çekti.

Onlar odadan çıkarlarken Yeats arkalarından, "Dikkat et Navarro!" diye bağırıyordu. "Tehlikeli sularda yüzüyorsun."

Sam her ne kadar cevap vermese de, Nina onun öfkesini kolunu sımsıkı sarıp, onu park yerine kadar hışımla götürmeşinden anlamıştı.

Nihayet arabaya bindiklerinde Nina sessizce "Teşekkürler Sam," dedi.

"Ne için?"

"Beni o sersem adamın elinden kurtardığın için."

Önünde sonunda onunla konuşmak zorunda *kalacaksın.* Yeats tam bir baş belası olabilir ama yapmak zorunda bir işi olduğu da ortada."

Nina kederle, *senin de öyle,* diye düşündü; sonra da başını çevirip pencereden dışarı baktı. Sam polis kimliğine geri dönmüştü. Yine bulmacayı çözmeye çalışan bir polis gibi davranıyordu ve yine Nina onun için sadece bu yapbozun bir parçasıydı.

Sam, "Yarın onunla konuşmak zorunda kalacaksın," de-

www.CepSitesi.Net

di. “Benden söylemesi; yeri geldiğinde çok can sıkıcı bir sorgucu olabilir.”

“Ona söyleyebileceğim hiçbir şey yok. Ben babamın evindeydim. Sen de biliyorsun. Daniella da bunu doğrulayabilir.”

“Hiç kimse seni suç anında başka bir yerde olmakla suçlıyamaz. Ama cinayet illa ki kişinin kendisi tarafından işlenmek zorunda değil. Pekâlâ, kiralık katiller de tutulabilir.”

Nina gözlerindeki şaşkınlıkla Sam’e döndü. “Yoksa sen de benim…”

“Ben sana sadece Yeats’ın savunacağı mantığı söylüyorum. Birisi öldürüldüğünde bir numaralı sanık hep ya eşidir ya da aşığı. Sen ve Bledsoe daha yeni ayrılmıştınız. Üstelik bunu herkesin gözü önünde ve senin için çok acı bir deneyimle yaşadınız. Bu yüzden bu cinayette haklılık payının olduğunu düşünmek çok da abes olmaz.”

“Ben katil değilim! Sen de biliyorsun ki değilim.”

Sam cevap vermedi. Onun yerine sanki hiçbir şey duymamış gibi arabayı sürmeye devam ediyordu.

“Navarro, beni duyuyor musun? Ben kimseyi öldürmedim!”

“Duydum.”

“O halde neden hiçbir şey söylemiyorsun?”

“Çünkü şu an ilgilenmem gereken başka bir şey var.”

Nina o an Navarro’nun gözlerini, kaşlarını çatarak dikiz aynasına diktiğini fark etti. Sam araç telefonunu eline alıp, bir yerleri aradı. “Gillis?” dedi. “Bana bir iyilik yap ve Yeats’

www.CepSitesi.Net

ın Nina Cormier'ın peşine adam takıp takmadığını öğren. Evet, hemen şimdi. Ben arabamdayım. Bana geri dön mutlaka." Telefonu kapattı.

Nina arkasını dönüp, arka camdan dışarı baktığında, bir çift araba farı gördü. "Peşimizde bırileri mi var?"

"Emin değilim. Tek bildiğim arabanın biz hastaneden çıkar çıkmaz peşimize takıldığı ve o andan beri de peşimizde olduğu."

"Cinayet masasındaki o arkadaşın gerçekten peşime binlerini taktıysa, ciddi biçimde tehlikeli biri olduğumu düşünüyor olmalı."

"Öyleyse de, sadece şüpheli gördüğü kişiyi takip ettiriyordur."

Nina, *beni mi,* diye düşünüp, koltuğuna yaslandı. Yüzünü saklayan karanlığa minnettardı. *Acaba senin için de şüpheli miyim?*

Sam peşlerindeki aracı ürkütmemek için elinden geldiğince sakin davranmaya çalışıyordu. Bu gergin sessizlikte çalan telefonun sesi çok rahatsız ediciydi.

Sam vakit kaybetmeden ahizeyi kaldırdı. "Ben Navarro." Kısa bir sessizliğin ardından "Emin misin?" diye sordu ve yeniden dikiz aynasından arkaya baktı. Braebum Kongre Merkezi'nin önündeyim, batıya doğru gidiyorum. Hemen arkamızda koyu renk bir kamyonet var, Cherokee cipe benziyor. Şimdi dönüp, Houlton'ın yanından geçeceğim. Eğer sen de hazırsan ve bekliyor olursan, adamı sıkıştırabiliriz. Yalnız onu korkutayım deme. Şimdilik sadece, neler olduğunu göre-

www.CepSitesi.Net

bilecek kadar yakınlaş. Pekâlâ, şu anda dönüş yapıyorum. Beş dakika içinde orada olurum." Sam telefonu kapatıp, Nina'ya gergin bir bakış fırlattı. "Neler olduğunu anladın mı?"

"Neler oluyor?"

"Peşimizdeki bir polis değil."

Nina yeniden arkadaki ışıklara baktı. Demek polis değil. "Kim o halde?"

"Öğreneceğiz. Şimdi beni iyi dinle. Bir dakika sonra senden yere eğilmeni istiyorum. Ama şimdi değil; onu şüphelendirmek istemem. Ama Gillis onun peşine takıldığında işler biraz karmaşıklaşabilir. Buna hazır mısın?"

"Çok fazla şansım olduğunu sanmıyorum..."

Sam ilk aradan döndü. Çok hızlı olmayan bir hareketle; sanki bir anda başka bir güzergâhtan gitmeye karar vermiş gibi yapmıştı bunu.

Diğer araba da peşi sıra döndü.

Sam yeniden Kongre Caddesi'ne döndü. Şimdi artık doğuya, geldikleri tarafa doğru yol alıyorlardı. Araba hâlâ peşlerindeydi. Pazar akşamı saat on buçuk olduğundan trafik gayet sakindi ve takipçilerini izlemek hiç de zor değildi.

Sam, "İşte Gillis orada," dedi. "Tam zamanında," diyerek kaldırımın hemen yanında duran mavi Toyota'yı işaret etti. Gillis'in yanından geçip gittiler.

Bir dakika sonra, Toyota da cipin arkasından hemen trafiğe çıkmıştı.

"İşte şimdi sıkıştın," dedi Sam zafer edasıyla. İleride sarıya dönen trafik ışıkları vardı. Sam peşindeki arabaları da

www.CepSitesi.Net

kaybetmemek adına yavaşladı.

Takipteki cip birden hiçbir işaret vermeden tiz bir çığlık çıkararak hızlandı ve ışık kırmızıya dönerken hızla kavşağa girdi.

Sam küfiirü basıp, gaza yüklendi. Gillis ile birlikte o da hızla kavşağa daldı. Ne var ki, yan yoldan aniden çıkan bir kamyon yolu kapatmıştı. Sam hızla manevra yapıp, direksiyonu kırdı ve yeniden arabanın peşine takıldı.

Cip bir blok ötede bir sokağa giriyordu.

Sam kendi kendine, "Adam zehir gibi akıllı," diye söylendi. "Onu kapana kıstırmaya çalıştığımızı anladı."

Bu sırada bir park yerinden çıkan arabayı fark eden Nina, "Dikkat et!" diye bağırdı. Sam komaya basarak, arabanın yanından geçip gitti.

Nina, *bu çok çılgınca,* diye düşündü. *Direksiyonun başındaki manyak bir polisle yol alıyorum.*

İlk aradan döndüklerinde dar bir ara sokağa girmişlerdi. Nina arabanın göğsüne yapışmış halde, gözlerinin önünden hızla geçip giden çöp bidonlarını ve kocaman konteynerleri izliyordu.

Dar sokağın sonuna geldiklerinde Sam ani bir frenle durdu.

Cipten her iki yönde de hiçbir iz yoktu.

Gillis'in Toyota'sı da hemen onlarm arkasında durmuştu. Gillİs in arkadan, "Ne taraftan?" diye bağırdığı duyuluyordu.

Sam de bağırarak, "Bilmiyorum!" diye karşılık verdi.

www.CepSitesi.Net

"Ben doğu tarafına gidiyorum."

Sam sağa döndü. Nina arkasına baktığında Gillis'in de inin tersi istikamette sola döndüğünü gördü. Arabayı iki koldan arayacaklardı. Önünde sonunda biri bir iz bulacaktı bu sayede.

Dört blok ötede, gizemli cipten halen eser yoktu. Sam maç telefonuna uzanıp, Gillis'i aradı.

"Şansım yaver gitmedi," dedi Gillis. "Senden haber var mı?" Sam'in cevabıyla Gillis hayal kırıklığıyla homurdandı. "Pekâlâ, en azından plaka numarası elimizde. Sonra yine arayacağım." Gillis telefonu kapattı.

Nina, "Ne yani plakayı almış mı?" diye sordu.

"Massachusetts plakalı. Hemen şimdi bir arama bülteni çıkarılacak. Eğer şansımız dönerse, yakalayacaklardır." Sam, Nina'ya baktı. "Babanın evine gitmen konusunda şüphelerim var."

Bakışları birbirlerine kilitlenmişti. Nina'nın Sam'in gözlerinde gördükleri içindeki korkuyu körüklüyordu.

Nina usulca, "Sence benim peşimde miydi?" diye sordu.

"Benimse asıl bilmek istediğim neden senin peşinde olduğu. Tuhaf şeyler oluyor ve bu her neyse hem sen, hem de Robert'la ilgili. Neler olduğu konusunda *bir* fikrin olmalı."

Nina başını hayır anlamında salladı. "Bir hata olmalı," dedi. "Mutlaka bir hata olmalı."

"Birileri sizin ölmeniz için başını ciddi biçimde derde sokuyor. O adamın -ya da kadının- hedefte hata yaptığını hiç sanmıyorum."

www.CepSitesi.Net

"Kadının mı? Sence gerçekten de... "

"Daha önce de demiştim. Cinayet illa kişinin kendisi tarafından işlenmez. Bu satın alınılabilinen ya da bedeli öde* nebılen bir hizmet ve uğraştığımız şey tam da böyle bir şey olabilir. Gittikçe bundan daha da fazla emin oluyorum. *Bxi* bir profesyonel işi."

Nma artık cevap veremeden alenen titriyordu. Karşı çıkamıyordu bile. Yanında oturan adam öylesine kendinder emin konuşuyordu ki... Tabii ne de olsa ipin ucunda olan kendi hayatı değildi.

Sam, "Biliyorum bu gerçeği kabul etmek çok zor," dedi. "Ama bu durumda gerçeği inkâr etmek de ölümcül bir hata olur. Bu yüzden izin ver durumun vahametini olduğu gibi anlatayım. Bunlar acı ama gerçek. Robert öldü ve muhtemelen bir sonraki hedef de sensin."

Nina, *kimse beni öldürmek istemez,* diye düşündü. *Benim hiç kimseye bir zararım yok.*

"Suçu Jimmy Brogan'ın üzerine yıkamayız/' dedi Sam. "Bana sorarsan, o bu dosyada tamamen masum. Muhtemelen görmemesi gerekli bir olaya tanıklık etti ve ortadan kaldırıldı. Sonra da ölümüne intihar süsü verip, bizi asıl hedeften uzaklaştırmaya çalıştılar. Amaçları dosyanın seyrini değiştirmekti. Katilimiz çok zeki ve de hedefleri konusunda çok özenli." Sam bakışlarını Nina'ya çevirdiğinde, Nina onun sesindeki katışıksız mantığı duyabiliyordu. Sam, "Bugün öğrendiğim bir şey daha var," diyerek sözlerine devam etti. "Düğün sabalımızda kiliseye bir hediye paketi gelmiş. Jimmy Brogan

www.CepSitesi.Net

muhtemelen paketi getiren kişiyi gördü. Brogan'ın paketi ön oturakların yakınına koyduğunu sanıyoruz. Patlamanın gerçekleştiği yerin hemen yanma. Paket özellikle sen ve Robert adına gönderilmiş." Sam, Nina'nın bir şeyler söylemesini bekleyerek bir an sustu.

Ama Nina ağzını açıp tek kelime etmemişti bile. Hiç durmadan yeni bir şeyler öğreniyordu ve artık insanı dehşete düşüren çıkarımlarla baş etmekte zorlanıyordu.

Sam onu yüreklendirmeye çalışarak, "Bana yardım et, Nina," dedi. "Bana bir isim söyle ya da bir sebep."

Nina ağlamaklı bir sesle, "Söyledim ya," dedi. "Bilmiyorum!"

"Robert hayatında başka bir kadın olduğunu itiraf etti. O kadının kim olabileceğini biliyor musun?"

Nina kendini korumak istercesine kollarım bedenine sarıp, adeta bir top gibi kıvrılmıştı. "Hayır."

"Danilla ve Robert'ın birbirleriyle fazla samimi oldukları hissine kapıldın mı hiç?"

Nina bir anda taş kesilmişti. *Daniella mı?* Babasının karısı mı? Nina geçen son altı ayı gözünün önünden geçirdi. Robert ile birlikte babasının evinde geçirdikleri geceyi anımsadı. Yapılan tüm davetleri, yenen akşam yemeklerini düşündü. Nina nasıl da Robert hem babası, hem de Daniella tarafından aileye çabucak kabul edildi diye ve Cormier Ailesi'nde uyum nihayet yakalandı diye sevinmişti. Üvey kızıyla hiçbir zaman yakın ilişkiler içinde olmayan Daniella birdenbire Nina ve Robert'ı da her sosyal ortama davet eder olmuştu.

www.CepSitesi.Net

Daniella ve Robert.

"Bu gece babanın evine gitmeni istememenin sebeplerinden biri de bu," dedi Sam.

Nina, Sam'e döndü. "Yani sence şimdi Daniella..."

"Onu yeniden sorgulayacağız."

"Ama eğer Robert'ı seviyorsa? Onu neden öldürsün kı?"

"Kıskançlık olabilir mi? Eğer onun olamıyorsa, kimsenin olmasın diye düşünmüş olabilir."

Ama zaten Robert ilişkimizi bitirmişti! Artık birlikte değildik!"

"Gerçekten de öyle miydi?"

Soru her ne kadar uysal bir tavırla sorulmuşsa da, Nina bunun altındaki gerginliği hissedebiliyordu.

"Sen de yammızdaydın, Sam. Kavgamıza kendi kulaklarınla şahit oldun. Artık beni sevmiyordu. Bazen hiçbir zaman da sevmemiş olduğunu düşünüyorum." Nina başını öne eğdi. "O kafasında her şeyi bitirmişti."

"Peki ya sen?"

Nnja'nın gözlerinde bir anda yaşlar ışıldadı. Tüm gece ağlamamak, kontrolünü kaybetmemek için direnmişti. Hastanenin bekleme odasındaki geçmek bilmeyen saatlerde kendim öyle hissizleştirmişti ki, Robert'm öldüğü söylendiğinde bile bunu aklının en ücra köşesine yazmış ama ruhunun derinliklerinde hissetmemişti. Bunun adı ne şaşkmhktı, ne de acı. Acı çekmesi gerektiğini biliyordu. Robert onu ne kadar incitmiş olsa da, her ne kadar ilişkileri kötü bir şekilde

www.CepSitesi.Net

ıoktalandıysa da, Robert yine de onun son bir senesini beraber geçirdiği adamdı.

Şimdi sanki o hayat başka bir hayatmış gibi görünüyordu gözüne. Sanki ona ait değilmiş gibi. Sanki Robert'm değilmiş gibi. Gerçekle hiç örtüşmeyen bir rüyaymış gibi geliyordu artık.

Nina usulca, bitkinlikle ağlamaya başladı. Gözlerinden süzülen yaşlar keder değil bitkinlik doluydu.

Sam tek kelime etmedi. Yanındaki kadın sessizlik içinde gözyaşlarını akıtırken o usulca arabayı sürmeye devam etti. Aslında söylemek *istediği* çok şey vardı. Mesela Robert Bledsoe'nun birinci sınıfbir pislik olduğunu, onun için üzülmeyi kesinlikle hak etmediğini söylemek istiyordu. Ne var ki, âşık kadınlarla aynı mantık paydasında buluşmak ne mümkündü? Ve Sam, Nina'nın Robert'a âşık olduğundan emindi. Gözyaşlarının sebebi de buydu zaten.

Sam içindeki öfke dalga dalga kabarırken ellerini direksiyona biraz daha sıkı kenetledi. Öfkeliydi çünkü Nina'yı teselli edemiyor, acısını hafıfletemiyordu. Ona göre dünyadaki hiçbir Robert bir kadının gözyaşlarını hak etmiyordu. Ama yine de kadınlar onlar uğruna gözyaşı dökmek için can atıyorlardı. Ne kıymetli erkeklerdi onlar. Sam gözlerini, büzüşüp kalmış Nina'ya diktiğinde içinde bir acıma duygusu belirdi. Beraberinde bir de çok daha farklı ve onu hayretler içinde bırakan bir duygu daha vardı ki, o da arzuydu.

Sam hızla bu hissi bastırdı. Kendine bir kez daha şu an bu durumda olmaması gerektiğini hatırlattı. Bir polis olarak

www.CepSitesi.Net

karşısındakine acıması normaldi ama hisler aradaki o sınırı geçip daha tehlikeli hale geldiklerinde geri çekilmeyi bilmek gerekliydi.

Ama bu Sece S ^ i çekilemem. Bu gece olmaz. Onun güvende olduğunu bilene kadar bunu yapamam.

Sam, Nina'ya bakmadan, "Babana gidemezsin, annene de öyle," dedi. "Onun da evi güvenli değil. Alarm sistemi yok, bahçe kapısı da. Ve katilin seni bulması işten bile değil."

"Ben... bugün yeni bir ev için kira kontratı imzaladım. Henüz içinde hiçbir eşya yok ama..

Sanıyorum ki Daniella'nm bundan haberi vardır değil mi?"

Nina bir an duraksadı. Sonra da, "Evet, var," dedi.

O zaman bunu unut. Arkadaşlarına ne dersin?"

Hepsinin çocukları var. Eğer bir katilin peşimde olduğunu duyarlarsa..." Nina derin bir nefes aldı. "En iyisi bir otele gideyim."

Sam, Nina'ya baktığında Nina'nın birden sırtını dikleştirip, dik durmaya çalıştığını gördü. Belli ki cesur görünmesini sağlayacak maskesini takmaya çalışıyordu. Evet, bu kesinlikle bir maskeydi. Tanrım, şimdi Sam'in ne yapması gerekiyordu? Nina çok korkmuştu ve korkmakta da haklıydı. İkisi de çok yorulmuşlardı. Sam şimdi kalkıp da gecenin bu vaktinde Nına'yı bir otele bırakıp, çekip gidemezdi. Yalnız da bırakamazdı. Nina'nın peşindeki her kimse Jimmy Brogan ve Robert Bledsoe'yu ortadan kusursuzca kaldırmıştı. Böylesi bir katil için, Nina'yı bulmak çocuk oyuncağı olsa gerekti.

www.CepSitesi.Net

Kuzeye doğru giden bir numaralı güzergâh hemen ileri-deydi. Sam o yola saptı.

Yirmi dakika sonra sık ağaçlıkların yanından geçiyorlardı. Burada evler artık daha az ve seyrekti. Etraf daha çok orman kaplıydı. Sam'i buraya çeken ilk şey aslında ağaçların çokluğu olmuştu. Önce Boston'da, sonra da Portland'de yetiştiği dönemlerde hep şehrin merkezinde yaşamıştı. Beton binalar arasında ve asfalt zeminler üzerinde büyümüştü ve bu nedenle de ormana olan özlemi hep büyüktü. Her yaz, kuzeye gider ve gölbaşında kamp kurup, balık tutardı.

Yılın geri kalan kısmında ise çam ve huş ağaçları arasındaki bu sakin yerdeki eviyle yetinmek durumunda kalıyordu.

Sam evine giden topraklı yola döndü. Yol önce ormana doğru küçük bir açıyla başlıyor, sonra da giderek büyüyerek çakıllı bir araba yoluna dönüşüyordu. Sam doğru yaptığı konusundaki ilk şüphesini kontağı kapatıp, evine baktığında yaşadı. Evi öyle ahım şahım bir yer sayılmazdı. Üç yaz önce birbirine çakılmış tomruklarla yapılmış iki odalı bir evdi o kadar. İçeriye gelince, Sam içeriyi en son ne halde bıraktığı konusunda da tedirgindi.

Ama, neyse ne, bundan sonra plan değişikliği yoktu.

Sam arabadan inip, Nina'nın kapısını açmak üzere arabanın etrafından dolandı. Nina dışarı çıkıp, gözlerini şaşkınlıkla ormanın içindeki bu küçük eve dikti.

"Neredeyiz?"

"Güvenli bir yerde. Bir otelden daha güvenli olduğu

www.CepSitesi.Net

kesin." Sam başıyla ön verandayı işaret etti. "Sadece bu gecelik bir çözüm. Başka bir yer ayarlayıncaya kadar idare eder."

"Kim yaşıyor burada?"

"Ben."

Bu gerçek Nina'yı rahatsız ettiyse de, bunu hiç belli etmemişti. Belki de buna tepki bile veremeyecek kadar bitkin ve korkmuştu. Sam kapıyı açarken sessizlik içinde bekledi. İçeri ilk giren Nina oldu. Ardından da Sam içeri girip, ışığı açtı.

Sam odaya ilk göz attığında, içinden hemen Tanrı'ya onu utandırmadığı için şükretti. Kanepenin üzerinde kirli kıyafetler ya da sehpanın üzerinde kirli bulaşıklar yoktu. Elbette ki etrafa saçılmış gazeteler ve oraya buraya uçuşan toz yumaklarıyla bal dök yala denecek bir ev değildi. Nihayetinde bir bekâr eviydi işte. Ama en azından bir fiyasko da değildi. Daha ufak çaplı bir felaket sayılırdı o kadar.

Sam kapıyı kilitleyip, sürgüyü çekti.

Nina ise sersem bir halde durup olanları izliyordu. Belki sersemliğinin sebebi evin haliydi. Sam'in omzuna dokunmasıyla Nina olduğu yerde sıçradı.

"İyi misin?" diye sordu Sam.

"İyiyim."

"Pek öyle görünmüyorsun."

Aslında Nina tam anlamıyla bir zavallı gibi görünüyordu. Gözleri ağlamaktan kıpkırmızı olmuş, yanaklarındaki kan çekilip, suratı bembeyaz olmuştu. Sam'in içinden birden

www.CepSitesi.Net

Nina'nın solgun yüzünü avuçlarının arasına alıp, ısıtmak neçti. Bu hiç iyi bir fikir değildi. Bu durumda Sam, başı behıda olan kadınlardan yararlanmaya çalışan bir fırsatçı konumuna düşecekti ki, bu kadının başı ciddi anlamda beladaydı.

Sam bunu yapmak yerine, dönüp boş olan diğer yatak odasına gitti. Odanın karışıklığına bir an bakması bile aklındaki fikirden caymasına yetmişti. Burası bir misafire verilebilecek gibi bir oda değildi. Karşıdaki bir düşman olsa bile düşünmeye değerdi. Bu durumda tek bir çözüm vardı. Kendisi kanepede uyuyacak ve yatağını Nina'ya verecekti.

Çarşaf. Tanrım, temiz çarşafı var mıydı ki?

Sam telaşla çamaşır dolabının altını üstüne getirip temiz bir nevresim takımı buldu. Neyse ki bu krizin altından kalkmayı becermişti. Arkasını döndüğünde, Nina'yla yüz yüze geldi.

Nina elini uzatıp, çarşafları aldı. "Kanepeyi ben hazırlarım."

"Bunlar yatak için. Sen benim yatağımda uyuyacaksın."

"Hayır, Sam. Zaten kendimi yeterince rahatsızlık vermiş gibi hissediyorum. Kanepede ben uyurum."

Nina'nın bakışlarındaki bir detay -çenesini kaldırıp ona bakışı- Sam'e Nina'nın artık ona acınmasını istemediğini haykırır gibiydi.

Sam elindeki takımı ona verip, yanına bir de battaniye ekledi. "Yamru yumru bir kanepedir. Rahat edebilecek misin?"

www.CepSitesi.Net

Son zamanlarda hayatım da öyle değil mi zaten? Bunu fark edeceğimi sanmıyorum bile."

Bu bir şaka mıydı? İyiye işaret. Demek yavaş yavaş kendini toparlamaya başlıyordu; Sam bu çabayı etkileyici bulmuştu.

Nina yatağını hazırlarken, Sam mutfağa geçip, Gillis'i aradı.

Gillis, Massachusetts plakalı araçla ilgili bilgi edindik," dedi. Plaka ıkı hafta önce çalınmış. Ekipler henüz Cherokee'nin yerini tespit edemediler. Dostum, adam çok hızlı "

"Ve de tehlikeli."

"Sence kiliseyi bombalayan o mudur?"

Sadece o değil. Tetikleri çeken de o bence. Her şey birbiriyle çok uyumlu Gillis. Aradığımız adam bu olmalı."

Peki, geçen haftanın bombalama olayı bu resme nasıl uyuyor? Biz onun bir çete işi olduğunu düşünmüştük."

"Evet. Billy Binford'un rakiplerine bir gözdağı."

Binford hapiste ve çıkacağa da benzemiyor. Ne diye bir kilisenin bombalanması için emir vermiş olsun ki?"

"Hedef kilise değildi Gillis. Eminim ki hedef Bledsoe ya da Nina Cormier'dı. Ya da her ikisi birden."

Peki, bunun Binford ile nasıl bir bağı var?"

"Bilmiyorum. Nina, Binford adını daha önce hiç duymamış." Sam elini suratına sürttü ve sakallarının çıktığını fark etti. Tanrım çok yorgundu. Öylesine yorgundu ki, artık bu gece için kafasını daha fazla çalıştıramıyordu. "Bu olayın henüz elemediğimiz bir başka açısı daha var. O da bunun bir

www.CepSitesi.Net

;ışk cinayeti olabileceği gerçeği. Daniella Cormier ile sen görüştün değil mi?

"Evet. Bombalamanın hemen ardından. Ne kadın ama."

"Dikkatini çeken herhangi bir şey oldu mu?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani yerine oturmayan bir şeyler. Tepkilerinde, cevaplarında."

"Hatırladığım kadarıyla yok. Son derece şaşkın görünüyordu o kadar. Sen ne düşünüyorsun?"

"Ben Cinayet Masası ekiplerinin bu gece onu ziyaret edip sorgulaması gerektiğini düşünüyorum."

"Bu mesajı Yeats'e ileteceğim. Senin içinden geçen ne?"

"Bence o ve Robert Bledsoe'nun gizli bir ilişkileri vardı."

"Kıskançlık yüzünden de kiliseyi havaya uçurdu öyle mi?" Gillis bir kahkaha attı. "Hiç de öyle birine benzemiyor."

"Dişiler hakkında ne derler unutma."

"Evet, ama o afet sarışının hiç de..

"Hormonlarına dikkat et, Gillis."

Ortağı homurdanarak, "Hormonlarına dikkat etmesi gereken biri varsa, o da sensin Sam," dedi.

Sam telefonu kapatırken kendi kendine, *ben de kendime sürekli bunu hatırlatıyorum,* diye düşündü. Bir süre mutfakta kalıp, Nina'yla karşılaştığından beri kendine defalarca hatırlattığı bu gerçeği bir kez daha düşündü. *Ben birpolisim. Burada hizmet vermek ve onu korumak için varım. Onu baştan*

www.CepSitesi.Net

çıkarmak için değil.

Ya da âşık olmak için.

Sam yemden oturma odasına döndü. Nina'yı gördüğü daha ilk an yarattığı sert kabuğun artık çatırdadığım hissediyordu. Nma pencerenin önünde durmuş, dışarıdaki karanlığı izliyordu. Sam pencerelere perde asmamıştı. Ormanın içinde onlara hiç ihtiyaç duymamıştı. Ama şimdi bu şekilde Nina'yı ne kadar da tehlikeye açık ve korunmasız bıraktığım fark ediyordu. Ve bu onu çok endişelendiriyordu; kabul ettiğinden çok daha büyüktü endişesi.

Sam, Pencerelerden uzak durursan sevinirim," dedi.

Nina gözlerindeki şaşkın ifadeyle arkasına döndü "Binlerinin bizi takip etmiş olabileceğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır, ama yine de pencerelerden uzak durmanı istiyorum."

Nina irkilerek gelip kanepeye oturdu. Nina yatağını çoktan yapmıştı. Sam ise ancak şimdi yatağın üzerindeki battaniyenin ne kadar da eski olduğunu fark ediyordu. Yıpranmış bir battaniye, yıpranmış eşyalar. Oysaki bu detaylar daha öncesinde Sam'i hiç rahatsız etmiyordu. Bekâr hayatındaki daha pek çok şey onu şimdiye kadar hiç rahatsız etmemişti. Çünkü daha önceden hiç durup da *nasıl daha iyi, daha güzel bir hayat kurabilirim,* diye düşünmemişti. Ancak şimdi Nina'yı kanepesinde otururken gördüpnde, hayatının ne kadar da ıssız olduğunu fark ediyordu. Şimdi bu hayata canlılık veren tek şey sadece bu kadındı. Bir sıcaklık taşımıştı hayatına.

Ne var ki, çok geçmeden gidecekti yine.

www.Cepsitesi.Net

Sam kendi kendine, *ne kadar erken, o kadar iyi,* dedi. Nina, Sam ona alışmadan, hayatına nüfuz etmeden gitse daha iyiydi.

Sam şömineyle kapı arasında yürüyüp duruyordu. Ayakları huzursuzdu. Bir şeyler söyleme gereği duyuyordu.

"Aç olmalısın," dedi.

Nina kafasını salladı. "Yemek düşünecek durumda değilim. Tek düşündüğüm sadece..."

"Robert mı?"

Nina başmı öne eğip, cevap vermedi. Yine ağlamaya mı başlamıştı? Haksız da sayılmazdı. Ama Nina bunun yerine sessizlik içinde öylece oturdu. Duygularını kontrol altında tutmak için kendiyle savaşıyor gibiydi.

Sam, Nina'nın tam karşısındaki sandalyeye gelip oturdu ve vakit kaybetmeden, "Bana Robert'ı anlat," dedi. "Onunla ilgili ne biliyorsan anlat."

Nina keyifsizce derin bir nefes alıp, usulca konuşmaya başladı. "Ne diyebileceğimi bilemiyorum. Bir yıl beraber yaşadık. Ama şimdi sanki onu hiç tanımamışım gibi hissediyorum."

"İş yerinde mi tanışmıştınız?"

Nina başmı evet anlamında salladı. "Acil serviste. Gece vardiyasında. Üç yıldır orada çalışıyordum. Sonra Robert da ekibe katıldı. İyi bir doktordu. Bugüne kadar çalıştığım en iyi doktorlardan biri. Onunla konuşmak çok zevkliydi. Çok yer gezmiş, çok şey görmüş biriydi. Bekâr olduğunu duyduğumda ne kadar şaşırdığımı hatırlıyorum."

www.CepSitesi.Net

"Hiç evlenmemiş mi?"

"Hiç evlenmemiş. Bana en iyisini beklediğini söylemişti. Bugüne kadar hayatının geri kalanım beraber geçirmek isteyebileceği bir kadın bulamadığım söylemişti."

"Kırk bir yaşında olduğuna göre, zor beğenen biri olmalı."

Nina gözlerinde eğlendiğini belirten bir ifadeyle Sam'e baktı. "Sen de evli değilsin, Dedektif. Sen de mi zor beğeniyorsun yani?"

"Doğrudur. Ama şu da var ki, tam olarak aramadım da diyebilirim."

"Bu işlerle ilgilenmiyor musun yoksa?"

"İlişkilere ayıracak vaktim yok. İşimin gereği bu."

Nina bir nefes verdi. "Hayır. Bu sizin gibi çirkin varlıkların gereği. Siz erkekler gerçekten de evliliğe yanaşmıyorsunuz."

"Ben öyle bir şey söyledim mi?"

"Yıllar süren bekârlığımın ardından vardığım sonuç bu."

"Hepimiz birer pisliğiz öyle mi? O halde senin için en büyük pislik olan Robert'a geri dönelim. Acil serviste tanıştığınızı söylemiştin. İlk görüşte aşk mıydı?"

Nina arkasına yaslandı. Sam, Nina'nın yüzündeki acıyı açıkça okuyabiliyordu. "Hayır, hayır, değildi. Yani en azından benim için öyle değildi. Ama elbette ki çekici biri olduğunu düşünmüştüm."

Sam içinde aniden baş gösteren, karşı konulamaz ve acı

www.CepSitesi.Net

veren bir erdemle, *elbette ki,* diye düşündü.

"Ama bana ilk kez çıkma teklif ettiğinde işin bu noktalara geleceğini pek sanmıyordum. Onu annemle tanıştırmcaya kadar da ne kadar büyük bir talih olduğunun farkında değildim. Annem, Robert'a bayılmıştı. Anneme göre bunca yıldır hayatta hep kaybeden erkeklerle birlikte olmuştum. Ama işte şimdi bir doktorla beraberdim. Bu benden beklediğinden çok daha büyük bir adımdı ve daha ilk günden evlilik çanlarını çalmaya başlamıştı bile."

"Peki ya baban?"

"Sanıyorum ki, o da benimle *babamın* parası için evlenmeyen birini bulduğum için hayli rahatlamıştı. Bu gerçek babamın zihnini hep fazlasıyla meşgul etmişti. Parası ve karılan ya da o an kiminle evliyse, onun için o önemliydi."

"Anne ve babanın evliliklerini gördükten sonra evlilik için ciddi bir adım atmış olman çok şaşırtıcı."

"Aslında işte tam da bu yüzden evlenmeyi istiyordum!" Gözlerini Sam'e dikti. "Yürütmek istiyordum. Ben kendi ailemde o istikrarı hiç görmedim. Anne ve babam boşandıklarında sekiz yaşındaydım. Ondan sonrası benim için düzenli olarak babamın eşleri ve annemin erkek arkadaşları olarak devam etti. Ben de kendi hayatımı o şekilde yaşamak istemedim." Nina iç geçirerek, yüzüksüz sol eline baktı. "Şimdi acaba bu gerçekten bir şehir efsanesi mi diye düşünmeden edemiyorum. İstikrarlı evlilik diye bir şey yok mu?"

"Benim anne ve babamınki Öyleydi. Çok iyi bir evlilikti."

www.CepSitesi.Net

"Öyleydi derken?"

"Babam ölmeden önce öyleydi. Babam, Boston'da polisti. Teşkilattaki yirminci yılma bile gelememişti daha." Şimdi artık gözlerini kaçıran Sam'di. Nina'nın acıma yüklü bakışlarından kaçınmak için odanın uzak köşelerine bakıyordu. Nina'nın ona acımasını istemiyordu. Kimilerinin annö babası ölür; kimilerininki hayata devam ederdi. Bunun başka seçeneği yoktu.

"Babam öldükten sonra, annemle birlikte Portland'a taşındık," diyerek devam etti. "Annem daha güvenli bir şehir istiyordu. Çocuğunun nereden geldiği belli olmayan bir kurşunla vurulmayacağı bir şehre gitmekti amacı." Sam hüzünlü bir tebessüm yerleştirdi suratına. "Polis olmamdan da hiç hoşlanmamıştı."

"Neden polis oldun?"

"Sanırım genlerimde vardı. Peki, sen neden hemşire oldun?"

"Genlerimde *olmadığı* kesin." Nina yeniden arkasına yaslanıp, bir süre düşündü. "Sanırım insanlara birebir yardım etme isteğimden kaynaklandı. İnsanlara yakın olmayı seviyorum. Dokunmayı. Ellerimi kullanmak benim için önemliydi; yani anlayacağın sadece insanlığa hizmet için seçmedim bu mesleği." Buruk bir tebessümle güldü. "Annenin polis olmanı istemediğini söylemişitn. Benim annemin de kariyer seçimim için pek mutlu olduğunu söyleyemem."

"Hemşireliğe neden karşı?"

"Sebebi yok. Sadece kızma uygun olmadığım düşünü-

www.CepSitesi.Net

yordu o kadar. Bu işi bir tür amelelik, başka kadınların yapacağı bir iş olarak görüyordu. Benden beklediği iyi bir evlilik yapmam, para içinde yüzmem ve topluma mali yardımlarımla hizmet etmemdi. Bir doktorla nişanlanmama da bu yüzden çok sevinmişti. Nihayet doğru yolu bulduğumu düşünüyordu. Aslına bakarsan, ilk kez benimle *gurur* duyuyordu."

"Ama sen Robert ile bu yüzden evlenmek istemiyordun öyle değil mi? Yani amacın anneni mutlu etmek değildi."

"Bilmiyorum." Nina, Sam'in yüzüne sanki gerçekten kafası karışıkmış gibi baktı. "Artık bilmiyorum."

"Peki ya aşk? Onu sevmiş olmalısın."

"Bundan nasıl emin olabilirim ki? Başka bir ilişkisi olduğunu daha yeni öğrendim ve şimdi her şey gözüme sanki bir hayalden ibaretmiş gibi görünüyor. Kafamdan uydurduğum bir adama mı âşıktım ben?" Kafasını geriye atıp, gözlerini kapadı. "Artık ondan bahsetmek istemiyorum."

"Bana bildiğin her şeyi anlatman gerek. Birilerinin onu neden öldürmek isteyeceğine dair her ihtimal benim için önemli. Hiç kimse tanımadığı bir adamın kafasına silah dayayıp, tetiği çekmez. Katilin bir sebebi olmalı."

"Belki de yoktu. Belki de katil kaçığın teki ya da belki de uyuşturucudan kafası güzel. Robert yanlış zamanda yanlış yerdeydi belki de."

"Buna gerçekten inanıyor olamazsın, değil mi?"

Nina bir an durdu. Sonra yavaşça, "Hayır, sanmıyorum," dedi.

www.cepsitesi.net

Sam bir süre Nina'yı ve savunmasızlığını seyretti. Yerinde başka bir adam olsa, çoktan ona sarılıp, ona sıcaklığını ve desteğini vermiş olurdu.

Sam birden kendisinden iğrendi. Herhangi bir cevap almak için baskı yapmak, polisçilik oynamak için ne kadar da yanlış bir zamandı. Ne var ki, ancak bu sayede kendini Nina'dan uzak tutabiliyordu. Bu tavır onu koruyor, Nina'dan uzak kalmasına yardımcı oluyordu.

Sam oturduğu sandalyeden kalktı. "Sanırım ikimiz de biraz uyusak hiç fena olmayacak."

Nina'nın cevabı sessiz bir onaylama olmuştu.

"Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, odam koridorun sonunda. Benim yatağımda yatmak istemediğinden emin misin? Kanepeyi alabilirim."

"Burası benim için gayet iyi. İyi geceler."

Bu söz artık Sam'in gidebileceğine işaretti. O da bu işarete uydu.

Sam odasında şifoniyer ve dolabı arasında bir aşağı bir yukarı yürürken bir yandan da gömleğinin düğmelerini açıyordu. Kendini yorgun olmaktan daha çok, huzursuz hissediyordu. Kafasından bir dakikada tonlarca düşünce geçiyordu. Son iki günde bir kilise bombalanmış, bir adam öldürülmüş ve bir kadın, öldürme amacıyla arabasıyla yoldan savrularak çıkarılmıştı. Sam tüm bunların arasında bir bağ olduğunu düşünüyordu. Hatta bir hafta önceki deponun bombalanma olayının da tüm bunlarla bir bağı olabilirdi. Ama Sam aradaki o bağı bir türlü bulamıyordu. Belki çok kalın kafalıydı ya da sağlıklı düşünemiyordu.

www.CepSitesi.Net

Hepsi Nina yüzündendi. Sam bu türlü bir karmaşa yakmak istemiyordu. Ama bu olayı çözmek için onun fikirlerine de ihtiyacı vardı.

Şimdi Nina onunla aynı evdeydi.

Uzun zamandan beri bir kadınla aynı çatı altında bulunmamıştı. Aslında itiraf edebileceğinden çok daha uzun bir süre geçmişti üzerinden. En son kaçamağı bir partide tanıştığı bir kadınla birkaç hafta süren bir şehvet ilişkisi olmuştu. Sonra, aldıkları ortak bir kararla ilişkiyi bitirmişlerdi. Ortada ne bir karmaşa kalmıştı, ne de kırık bir kalp.

Sam için çok büyük bir zevk olduğu da söylenemezdi.

Sam'in son zamanlardaki en büyük eğlencesi işiydi. Hiçbir zaman değişmeyeceğine güvendiği tek bir şey vardı. () da, dünyanın hiçbir zaman suçlulardan arınamayacağıydı.

Işığı söndürüp, yatağına uzandı ama kendisini hâlâ uyumaya hazır hissetmiyordu. Nina'mn koridorun sonunda uyuyor olduğunu düşündü. Birlikte olmalarının ne kadar uygunsuz olacağını düşündü. Kim bilir annesi kızının etrafında bir polisin dolanıyor olduğunu duysa ne kadar da kızardı. Polisin böyle bir şansı düşünüyor olması bile ona ne kadar da abes gelecekti kim bilir.

Onu buraya getirmekle çok büyük bir hata yapmıştı. Görünen o ki, son zamanlarda çok fazla hata yapıyordu. Bu hatasını âşık olarak ya da şehvete kapılarak perçinlemek istemiyordu.

Yarın, diye düşündü, *onu buradan göndereceğim.*

Sonra da artık kendime hâkim olacağım.

www.CepSitesi.Net

Yedinci Bölüm

Nina ağlaması gerektiğini biliyor ama ağlayamıyordu. Karanlıkta, kanepede uzanıp Robert ile birlikte geçirdiği ayları düşündü. O ayların evliliklerine giden birer basamak olduğunu sanıyordu. Ayrılık ne zaman başlamıştı? Robert ne zamandır ona doğruyu söylemiyordu? Bazı belirtileri fark etmiş olması gerekirdi. Kaçırılan gözler, suskunluklar olmalıydı mutlaka.

Nina, Robert'm iki hafta önce düğünü ertelemeyi teklif ettiğini anımsadı. Nina bu isteği tamamen damadın bilindik stresine bağlamıştı. O zaman bile, tüm hazırlıklar yapılmış, nikâh günü alınmıştı.

Kim bilir kendini nasıl da kapana kısılmış hissediyordu?

Ah Robert, keşke gelip bana söyleseydin.

O zaman belki bu gerçekle yüzleşebilirdi. Acı çeker, kabul etmek istemezdi belki ama bunu anlayabilecek kadar

www.CepSitesi.Net

güçlü ve yetişkindi artık. Kabul edemediği tek gerçek, bunca zamandır aslında çok da iyi tanımadığı bir adamla birlikte oluşuydu.

Nina artık hiçbir zaman Robert'ın onun için duyduğu gerçek hisleri öğrenemeyecekti. Ölümüyle aralarındaki sava-şa bir son verme şansı da kaybolup gitmişti.

Nina en sonunda uykuya daldı. Ama kanepe tıpkı bir patates tarlası gibi rahatsızdı ve gördüğü rüyalar Nina'yı sürekli olarak uyandırıyordu.

Rüyalarında Robert'ı değil, Sam Navaıro'yu görüyordu.

Sam, Nina'nın hemen önünde durmuş, ne tek kelime ediyor ne de gülümsüyordu. Nina onun gözlerinde hiçbir şey göremiyordu. Tıpkı bir yabancınınki gibi ifadesiz ve hisleri okunamayan gözler... Sam sanki ellerini tutacakmış gibi Nina'ya uzandı. Ama Nina ellerine baktığında bileklerinde kelepçeler olduğunu gördü.

Sam, Sen suçlusun," dedi. Ve hiç durmadan, *suçlusun, suçlusun,* demeye devam etti.

Nina gözlerinde yaşlarla rüyasından uyandı. Daha önce kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Evet, yalnızdı ve hatta öylesine acınası durumdaydı ki, onu zerre kadar önemsemeyen bir polisin evine sığınmaktan başka çaresi yoktu. Hiç şüphesiz polis onu açıkça sorumluluk zincirine eklenmiş yeni bir halka, yeni bir can sıkıntısı olarak görüyordu.

O an pencerenin önündeki bir anlık bir gölge dikkatini çekti. Eğer gölge sağ tarafa doğru hareket edip, görüş alanı içine girmiş olmasaydı belki de fark etmezdi. Nina'nın kalbi

www.CepSitesi.Net

birden delicesine çarpmaya başladı. Gözlerini dikkatle ay ışığının vurduğu pencerelere dikti ve olası bir kıpırtıyı beklemeye başladı.

İşte bir kez daha... Bir gölge hızla pencerenin önünden geçiyordu.

Nina bir anda yataktan fırlayıp, Sam'in odasına giden koridorda körlemesine koşmaya başladı. Kapıyı bile çalmadan doğruca içeri daldı.

"Sam?" diye fısıldadı. Cevap yoktu. Nina bu kez heyecanla onu sarsarak uyandırmaya karar verdi. Ellerini Sam'in nemli çıplak teninin üzerine koydu. "Sam?"

Nina'nın ona dokunuşuyla Sam yattığı yerden öylesine hızlı kalkmıştı ki, Nina geri çekilmek zorunda kalmıştı. "Ne?" dedi Sam. "Ne oldu?"

"Galiba dışarıda birisi var!"

Sam'in uykusu bir anda dağılmıştı. Yataktan dönerek çıktı ve pantolonuna uzandı. "Sen burada kal," diye fısıldadı. "Sakın odadan çıkma."

"Sen ne yapacaksın?"

Nina'ya cevap veren metalik bir ses oldu. Silah... Elbette ki Sam'in bir silahı vardı. O bir polisti.

Sam, "Sen burada kal," diye emir verip, odadan çıktı.

Nina aptal değildi. Eli silahlı bir polisin etrafı kolaçan ettiği karanlık bir evde ortalarda gezinecek hali yoktu ya. Üşümüştü ve titriyordu. Yine de kapının yanında durup, beklemeye ve dışarıyı dinlemeye koyuldu. Sam'in ayak seslerinin koridordan salona doğru ilerlediğini duyuyordu. Sonrası

www.CepSitesi.Net

sessizlikti. Öylesine bir sessizlikti ki bu, Nina'nm aldığı hei sessiz nefes ona sanki birer kükreme gibi geliyordu. Sam evi terk etmeyecekti elbette. Dışarı çıkmayacaktı değil mi?

Nina ayak seslerinin yeniden odaya yaklaşmasıyla ka-' pının arkasından çekildi. Hızla yatağın diğer ucuna doğru koştu. Odaya karanlık bir kişinin girdiğini görmesiyle kendini yorganın altına gizlemişti bile. Ancak Sam'in, "Nina?" diye seslendiğini duyduğunda, başını dışarı çıkarmaya cesaret edebildi.

Nina saklandığı yerden utanç içinde çıkarken, "Buradayım," dedi.

"Dışarıda kimse yok."

"Ama ben birini gördüm ya da bir şeyi."

"Geyik olabilir ya da uçup giden bir baykuş." Sam elindeki silahı yatağının başucundaki komodinin üzerine koydu. Metal silahın tahta komodin üzerine bırakılırken çıkardığı : ses, Nina'mn tüylerini ürpertmişti. Nina silahlardan nefret ediyordu. Sürekli silah taşıyan bir adamın yanında olma fikri bile onu tedirgin ediyordu. Ama bu gece için başka seçeneği , yoktu.

TVına bak, korktuğunu biliyorum ve bu konuda sana son derece hak veriyorum. Ama dışarıyı kontrol ettim ve hiç kimse yok." Sam ellerini Nina'ya uzattı. Nina'nın koluna dokunmasıyla panikle, "Donmuşsun," dedi.

"Çok korktum. Ah, Tanrım, Sam, gerçekten çok korktum..."

Sam kolunu Nina'nın omzuna attı. Nina öylesine titre- !

www.CepSitesi.Net

meye başlamıştı ki, konuşamıyordu bile. Sam tedirgin bir lutlde onu kendine doğru çekti. Nina da titreyerek kendini Sam'in göğsüne bıraktı. Keşke Sam böyle sarılsaydı ona. Keşke kollarını bedenine dolasaydı. Sam en nihayetinde Nııa'nın içinden geçenleri yaptığında, Nina sanki evine dönmüş gibi hissetti kendini. Yeniden sıcacık bir yuvada ve güven içindeydi sanki. Bu adam az önce rüyasında gördüğü soğuk, suratsız polis değildi. Bu adam onu sımsıkı sarıp, yalıttırmak için güzel sözler mırıldanan biriydi. Burnunu saçlarının içine gömen, dudaklarını giderek Nina'nınkilere yaklaştıran bir adamdı.

Sam, Nina'nın dudaklarına bir öpücük kondurdu. Tatlı bir öpücük. Nina'nın hiç de Sam Navarro'dan beklemeyeceği bir öpücük. Elbette ki Nina, Sam'in ona sarılacağını, onu yatıştıracağını hiç düşünmemişti. Ama işte şimdi Navarro'nun kollarının arasında kendisini hiç olmadığı kadar güvende hissediyordu.

Sam hâlâ titreyen Nina'yı ikna edip, yatağa doğru götürdü. Birlikte yatağa girmeleriyle Sam yorganı üzerlerine örttü. Nina'nın dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. Öpücüğü yine iddiasız ve uysaldı. Yatağın ve bedenlerinin sıcaklığı, Nina'nın titremesini alıp götürmüştü. Üşümesinin geçmesiyle Nina başka şeylerin farkına varmaya başladı: Sam'in çıplak teninin kokusunu, kıllı ve düzgün göğsünü ve hepsinden de ötesi dudaklarından uzaklaşamayan dudaklarını fark etti.

Şimdi artık kollarını birbirlerine dolamışlar, bacaklarını

www.CepSitesi.Net

yavaşça birbirlerine kenetlemişlerdi. Dudaklarındaki öpücükler giderek daha sert ve arzulu olmaya başlamıştı. İşler giderek şehvete dönüşüyordu. Hem de saf, katışıksız bir şehvete. Nina'mn bu şehvete arzuyla karşılık veriyor oluşu kendisini bile şaşırtmıştı. Sam'in dilini karşılamak için dudaklarım arzuyla aralıyordu. Bacaklarına dolanan örtünün ve; üzerlerindeki kıyafetlerin varlığına rağmen Sam'in erkekliğinin giderek büyüyüp, ona baskı yaptığım fark edebiliyordu,'

Aslında böyle olsun istememişti. Niyeti bu değildi. Ama buseler giderek daha da alevlenirken ve Sam'in elleri bel kıvrımından aşağı kayıp, kalçalarına ulaşırken artık bu yolundönüşünün olmadığını biliyordu. Sam Navarro gözlerindeki o soğuk, ifadesiz bakışlara tezat, Nina'ya bugüne dek hiçbir erkeğin hissettiremediği bir tutku vaat ediyordu.

Kendini ilk toparlayan Sam oldu. Birden dudaklarım geri çekip, öpücüğünü yarım bıraktı. Nina, Sam'in karanlıkla^ hızla ve sertçe nefes alıp verdiğini duyabiliyordu.

"Sam?" diye fısıldadı Nina.

Sam ondan uzaklaşıp yatağın ucuna oturdu. Nina onun odanın loşluğunda ellerini saçlarının arasından geçirdiğini görebiliyordu. "Tanrım," diyerek kendi kendine söylendi. "Ne yapıyorum ben?"

Nina elini uzatıp Sam'in geniş sırtını okşadı. Bu dokunuşla bile Sam'in ne kadar zevk aldığını hissedebiliyordu. O da Nina'yı istiyordu, Nina bundan emindi. Ama Sam haklıydı, bu bir hataydı ve ikisi de bunun farkındaydı. Nina korkmuştu ve sığınacak bir liman arayışındaydı. Sam ise kimseye

www.CepSitesi.Net

ihtiyaç duymasa da yine de bir takım ihtiyaçları olan yalnız bir adamdı. Her ne kadar geçici de olsa, her ikisinin de birbirlerinin kollarında teselli araması çok doğaldı.

Nina yatağın kenarında büzüşüp kalan Sam'e baktıkça onu ne kadar istediğini bir kez daha anlıyordu. Arzusu öylesine yoğundu ki, bedeni onun olmak için adeta acı çekiyordu.

"Aslında o kadar da kötü değil, öyle değil mi? Az önce aramızda olanlardan bahsediyorum," dedi.

Sam, "Bunu bir daha yapamam," dedi. "Yapamam."

"Bunun illa ki bir anlamı olmak zorunda değil, Sam. Buna bir isim koymak zorunda değilsin eğer istemiyorsan."

"Bunu öyle mi görüyorsun. Aceleyle ve anlamsız bir şey gibi mi?"

"Hayır. Hayır, öyle demek istemedim."

"Ama sonu öyle olacak, öyle değil mi?" Sam kendinden iğrenircesine homurdandı. "Klasik bir tuzak bu biliyorsun değil mi? Ben senin güvenliğini sağlamak istiyorum. Senin istediğinse beyaz atlı bir şövalye. İşler böyle gittiği sürece hiçbir sorun çıkmaz. Ama gün gelir ortaklık bozulur." Sam ayağa kalkıp, kapıya doğru yürüdü. "Ben kanepede yatacağım."

Odadan çıkıp gitti.

Nina içinde fırtınalar koparan duyguları bastırmaya çalışarak Sam'in yatağında öylece uzandı. Hiçbir şey ona mantıklı gelmiyordu. Hiçbir şeyi kontrol edemiyordu. Bir zamanlar hayatının ne kadar da kusursuz olduğunu anımsamaya çalıştı. Bu Robert'la tanışmadan çok önceydi. O zamanlar

www.CepSitesi.Net

kendini mükemmel evlilik denen o hayale kaptırmamıştı. Za- ten hatayı da orada yapmıştı. Hayallere inanmak sonu olmuştu. Oysaki gerçek hayatında parçalanmış bir aileye, birî gidip biri gelen sayısız üvey anneye ve birbirlerinden nefreti eden bir anne ve babaya sahipti. Robert'la karşılaşıncaya ka

dar evliliği aklının ucundan bile geçirmemişti. Kendi haya-9 tı, işi ona yetiyordu da artıyordu bile. Onu bir arada tutan en' büyük motivasyonu işiydi.

Belki de işine geri dönmeliydi. Dönecekti de.

Artık o mutlu evlilik rüyası, o hayal yerle bir olmuştu.

Şafak Sökerken Sam ayaktaydı. Kanepe sandığından çok daha rahatsızdı. Uykusu sık sık bölünmüş, omzu tutul- , muş ve saat yedide tüm huysuzluğuyla çoktan ayağa kalk- mıştı. Bu yüzden sabah sabah telefonu çaldığında kibarca bir, "Alo," demek çok zoruna gitmişti.

Telefondaki Abe Coopersmith, "Navarro, derhal bir açıklama yapmak zorundasın," diyordu.

Sam derin bir nefes verdi. "Sana da günaydın, Şef."

'Senin yüzünden Cinayet Masası'ndaki Yeats'den bir dolu azar işittim. Bunu sana söylemiyor olmam gerek ama Cormier denen o kadından uzak dur Sam."

"Haklısın. Bunu bana hatırlatıyor olman bile tuhaf. Ama söylüyorsun işte."

"Sizin aranızda bir şey yok değil mi?"

www.CepSitesi.Net

“Ben sadece onun tehlikede olduğunu hissettim ve işe cl attım.”

“Nerede şimdi peki o?”

Sam duraksadı. Bu sorudan kaçamayacağını biliyordu; cevap vermeliydi. “Burada,” diyerek gerçeği itiraf etti. “Benim evimde.”

“Kahretsin.”

“Dün gece birisi peşimize düştü. Ben de onu yalnız başına bırakmanın akıllıca olmadığına karar verdim. Onu korunmasız bırakamazdım.”

“O yüzden tutup *evine* götürdün öyle mi? Acaba sağduyunu nerede unuttun sen?”

Bilmiyorum, diye düşündü Sam. *Nina Cormier ’in kahverengi badem gözlerini gördüğüm an, onu da bir yerlerde bıraktım.*

“Sakın bana aranızda bir şeyler yaşandığını söyleme. Lütfen bunu söyleme,” dedi Coopersmith.

“Aramızda hiçbir şey olmadı.”

“Umarım olmamıştır. Çünkü Yeats onu sorgulamak için hemen buraya bekliyor.”

“Robert Bledsoe cinayeti için mi? Yeats boşa çabalıyor. Nina bu konuda hiçbir şey bilmiyor.”

“Kendisi sorgulamak istiyor. Kadını buraya getir. Bir saatin var.”

“Olay yerinde olmadığına dair ciddi kanıtları var..

“Getir onu Navarro. ” Coopersmith telefonu kapadı.

Artık bu işin kaçışı yoktu. Bundan nefret etse de Nina’

www.Cepsitesi.Net

yı, Cinayet Masası ekibine teslim etmek zorundaydı. Sorgulamaları acımasızca geçebilirdi ama adamların işi buydu. Bil polis olarak, yollarına çıkma gibi bir lüksü yoktu.

Yatak odasma giden koridoru geçip, kapıyı tıklattı. İçeriden ses gelmeyince kapıyı yavaşça açıp, içeri bir göz attı.

Nina siyah saçları yastığın üzerine dağılmış bir halde uyuyordu. Nina'nm huzur içinde kendi evinde, kendi yatağında uyuyor olduğunu görmek bile Sam'in içini arzuyla doldurmuştu. Duygulan öylesine yoğundu ki, kendini toparlamak için kapının koluna tutunmak zorunda kaldı. Ancak içindeki bu arzu dalgası geçip, merhametsizce bu hissi bastırdığı anda içeri girmeye cesaret edebildi.

Nina, Sam'in hafifçe omzuna dokunmasıyla uyandı. Uyku sersemi, tüm kırılganlığıyla Sam'in suratına baktığında Sam kendini toparlamak için boğazım temizlemek zorunda kaldı.

"Kalkman gerek," dedi Sam. "Cinayet Masası seni merkezde görmek istiyor."

"Ne zaman?"

"Bir saat içinde. Duş almak için vaktin var. Ben kahveyi yaptım."

Nina, Sam'e hiçbir şey söylemeden sadece şaşkın gözlerle bakmıştı. Bu çok normaldi. Çünkü daha dün gece iki sevgili gibi sarmaş dolaşlardı.

Bu sabah ise Sam tıpkı bir yabancı gibi davranıyordu.

Nina'nın odasına gelmesi bir hataydı. Yatağa yaklaşması da öyle. Sam hemen araya mesafe koyup, kapıya doğru iler-

www.CepSitesi.Net

Icdi. “Eminim ki rutin sorulan soracaklardır,” dedi. “Ama yine de bir avukat istersen eğer... ”

“Ne diye bir avukata ihtiyaç duyayım ki?”

“Bence hiç de fena bir fikir değil.”

“Avukata ihtiyacım yok. Ben bir şey yapmadım.” Nina cesurca Sam’in gözlerinin içine bakıyordu. Sam sadece ona haklarını hatırlatmaya çalışıyordu ama Nina bunu tamamen yanlış anlamış ve Sam’in onu suçladığını sanmıştı.

Sam’in şu an birilerine açıklama yapacak hiç hali yoktu. Tek söylediği, “Bizi bekliyorlar,” oldu ve odadan çıktı.

Nina duşunu alırken, Sam var olan kahvaltılıkları toparlamaya çalışıyordu. Ama tek bulabildiği donmuş Fransız ekmeği ve birkaç aylık bir mısır gevreği olmuştu. Hem kiler, hem de dondurucunun hali içler acısıydı. Her yer adeta *burası bir bekâr evi,* diye bas bas bağırıyor ve Sam fena halde utanıyordu.

Sam kendinden tiksinerek, her sabahki yerine bırakılan gazeteyi almak için dışarı çıktı. Araba yolundan yeniden yukarı doğru dönüyordu ki, bir anda durup yere baktı.

Yerde bir ayak izi vardı.

Daha doğrusu bir dizi ayak izi vardı. İzler yumuşak toprakta ortaya çıkıyor, sonra salonun penceresinin Önünden geçip, ormanın içine doğru kayboluyordu. Kalın tabanlı bir erkek ayakkabısına benziyordu. En az kırk beş numara gibi duruyordu.

Sam eve doğru bakıp, dün gece buradan geçen adamın pencerelerden ne görmüş olabileceğini tahmin etmeye çalıştı.

www.CepSitesi.Net

Gördüğü şey sadece karanlık mıydı, yoksa odanın içinde gezinen bir hedef olan Nina'yı görmüş müydü?

Sam ön verandanın yakınma park ettiği arabasına yöneldi. Yavaşça ve santim santim arabayı baştan uca inceledi. Hiçbir zorlama işareti yoktu.

Belki de ben bir paranoyağım, diye düşündü. *Belki de bu ayak izleri hiçbir şey ifade etmiyor.*

Tekrar içeri girip, mutfağa döndü. Döndüğünde Nina'yı kahvesinin son yudumlarını içerken buldu. Nina'nm yüzü; duşun etkisiyle hâlâ pembe, saçları hâlâ ıslaktı. Nina ona bakar bakmaz, "Bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Hayır, her şey yolunda." Sam fincanını lavaboya götürdü. Orada pencereden dışarı bakıp, aslında bu evin ne kadar: korunmasız ve bir tetikçi için ne kadar da biçilmiş kaftan olduğunu düşündü.

Sonra Nina'ya dönüp, "Artık gitsek iyi olur," dedi.

Sam 'in tavsiyesini dinlemeli ve kesinlikle bir avukat tutmalıydım.

Şimdi Nina polis merkezindeki bir büroda üç Cinayet Masası dedektifinin karşısında otururken aklından tam da bu düşünce geçiyordu. Dedektifler yeterince naziklerdi belki ama Nina güçlükle bastırdıkları hırslarını hissedebiliyordu. Özellikle de Dedektif Yeats ona bir saldırı köpeğini anımsatıyordu; sadece şimdilik ipleri bağlıydı o kadar.

Nina manevi destek alabilmek için gözlerini Sam'e çe-

www.CepSitesi.Net

virdi. Sam ise bu beklentiye karşılık vermedi. Soruşturma sürerken bir kez olsun Nina'ya bakmamıştı bile. Sadece pencerenin önünde durmuş, omuzlarını dikleştirip, dışarıyı seyretmişti. Onu buraya kendisi getirmiş, ama şimdi tamamıyla yalnız bırakmıştı. Ne de olsa o da bir polisti ve işini yapıyordu. Ve şu an polis rolünün hakkını gerçek anlamda veriyordu.

Nina, Yeats'e, "Size bildiğim her şeyi anlattım," dedi. "Aklıma daha fazla bir şey gelmiyor."

"Siz onun nişanlısıydınız. Bir şeyler bilmesi gereken binleri varsa, o da sizsiniz. Kimse sizden daha çok şey biliyor olamaz."

"Bilmiyorum. Orada değildim bile. Daniella'ya sorarsanız eğer... "

"Sorduk ve sizin evde olduğunuzu doğruladı, diyerek kabul etti Yeats.

"O halde neden hiç durmadan bana bu soruları sorup duruyorsunuz?"

Odadaki polislerden biri, "Çünkü cinayetin illa kişinin kendi eliyle işlenmesi gerekmez," dedi.

Sırayı alan Yeats öne doğru eğildi. Sesine takındığı acıyan ve tatlı bir ifadeyle, "Sizin için çok küçük düşürücü bir durum olmalı," diyerek Nina'nın üzerine gelmeye devam etti. "Mihrapta bir başınıza bırakıldınız. Tüm dünya nişanlınızın artık sizi istemediğini gördü."

Nina cevap vermedi.

"O güvendiğiniz adamdı. Sevdiğiniz adam ve haftalarca ya da belki de aylarca sizi aldattı. Belki de arkanızdan gül-

www.CepSitesi.Net

müştür bile. Öyle bir adam sizin gibi bir kadını asla hak etmez. Ama siz yine de onu sevdiniz ve karşılığında aldığınız tek şey acı oldu."

Nina başını öne eğdi ve yine tek kelime etmedi.

"Hadi ama Nina, sen de onun canını yakmak istemedin mi? Azıcık da olsa?"

"Hayır... o şekilde değil," diye fısıldadı Nina.

"Başka biriyle birlikte olduğunu öğrendiğin anda bile aklından hiç geçirmedin mi? Üstelik o kadının üvey annen olduğunu öğrendiğinde de mi düşünmedin?"

Nina sertçe Yeats'e baktı.

"Bu doğru. Daniella'yla konuştuk ve itiraf etti. Bir süredir gizlice buluşuyorlarmış. Sen isteyken. Bilmiyor muydun?"

Nina yutkunarak, sessizlik içinde başını iki yana salladı.

"Bana kalırsa biliyordun. Belki kendin öğrendin ya da belki de Robert sana itiraf etti."

"Hayır."

"Peki, kendini nasıl hissettin? Canın mı yandı? Kızdın mı?"

"Bilmiyordum!"

"Ondan intikam alacak ya da senin için intikam alacak birilerini bulacak kadar kızgın mıydın?"

"Ben bilmiyordum!"

"Bu hiç inandırıcı değil, Nina. Senin bu konuda hiçbir şey bilmediğine inanmamızı beklemiyorsun değil mi?"

"Bilmiyordum!"

www.CepSitesi.Net

“Evet, biliyordun. Sen... ”

“Yeter artık.” Araya giren Sam’in sesiydi. “Sen ne yaptığını sanıyorsun Yeats?”

Yeats geri durmayarak, “İşimi,” dedi.

“Damarına basmaya çalışıyorsun. Mahkemeden avukat talep etmesine izin vermeden sorgu yapıyorsun.”

“Avukata neden ihtiyacı olsun ki? Masum olduğunu iddia ediyor.”

“Masum.”

Yeats kendini beğenmiş bir edayla diğer iki cinayet dedektifine baktı. “Sanıyorum artık yeterince açık ki, seni bu soruşturmaya daha fazla dahil edemeyiz, Navarro.”

“Senin buna yetkin yok.”

“Abe Coopersmith bana gerekli yetkiyi verdi.”

“Yeats, bu benim hiç umurumda...”

Çalan çağrı cihazı Sam’in lafını tamamlamasına engel olmuştu. Sam büyük bir rahatsızlık içinde cihazı sessize aldı. “Bu mesele benim için burada bitmedi,” diye çıkışarak döndü ve odadan çıktı.

Yeats yeniden Nina’ya döndü. “Pekâlâ, Bayan Cormier.” Yeats’in yüzündeki acınaklı ifade bir anda silinmişti. Onun yerine sanki bir pitbulinkini andıran sivri dişlerini gösteren bir gülümseme yerleşmişti. “Nerede kalmıştık?”

Çağrı, suç laboratuvarmdaki Emie Takeda’dan geliyordu ve cihazın üzerindeki koda balkırsa durum acildi. Sam

www.CepSitesi.Net

hemen masasındaki telefona sarıldı.

Sam, Takeda ya ancak birkaç bağlantı sonrasında ulaşmıştı. Hat meşguldü. Her zaman tekdüze bir sesle konuşan Takeda nın sesinde bu kez telefonu açtığında alışılanın dışında farklı bir heyecan vardı.

Takeda, "Sam, sana bir haberim var," dedi. "Seni mutlu edecek bir şey."

"Pekâlâ. Beni mutlu et bakalım."

Parmak izi bulduk. Depo bombalanması olayında kullanılan bomba parçalarının birinin üzerinde, kısmi bir iz var. Olayın failinin kimliğini belirlemek için yeterli olabilir. İncelemeleri için izi Ulusal Suç Araştırma Merkezi 'ne gönderdim. Sistemden inceleme yapmaları birkaç gün sürebilir. Bu nedenle biraz sabırlı ol. Dua edelim de fail dosyalarda kaydı bulunan biri olsun."

"Haklıymışsın, Emie. Beni çok mutlu ettin."

"Ah, bir şey daha var. Şu kilise olayı hakkında."

"Evet?"

Patlamadaki yıkıntılar incelendiğinde, bombanın etrafında bir paket kâğıdının sarılı olabileceği sonucu ortaya çıktı. Aynı zamanda bomba zaman ayarlı olmadığı için de muhtemelen kutunun açılmasıyla birlikte infilak edecekti. Ne var kİ zamanından önce patladı. Bu da bir kısa devre probleminin yaşanmış olabileceğini gösteriyor."

"Paket kâğıdı dedin, öyle değil mi?"

"Evet. Gümüş rengi ve beyaz bir kâğıt."

Sam o sabah kiliseye bırakılan hediyeyi anımsayarak,

www.CepSitesi.Net

düğün hediyesi ambalajı, diye düşündü. Eğer paket açıldığında patlamaya ayarlanmışsa, artık kurbanların kim olduğu açıkça ortadaydı.

Sam yeniden görüşme odasına doğru giderken, *ama Nina'yı neden öldürmek istesinler ki?* diye düşünüyordu. Tüm bu karmaşa bir kadının kıskançlığından kaynaklanıyor olabilir miydi? Daniella Cormier'm haklı bir sebebi olabilirdi ama yine de işi bir bombacı kiralayacak kadar ileriye götürebilir miydi?

Sam'in gözünden kaçan gerçek neydi?

Sam görüşme odasının kapısını açıp, kapıda durdu. Uç cinayet dedektifi hâlâ masalarında oturuyorlardı ama Nina ortalarda görünmüyordu. Gitmişti.

"Nerede o?" diye sordu Sam.

Yeats omuzlarını silkip, "Gitti," dedi.

"Ne?"

"Sorularımızdan sıkıldı ve çekip gitti."

"Siz de gitmesine *izin* verdiniz öyle mi?"

"Onu herhangi bir şeyle suçlamadık Navarro. Şimdi kalkıp suçlamamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

Sam'in cevabı tekrar edilebilecek gibi değildi. Endişe içinde Yeats ve arkadaşlarını bırakıp, merkezden çıktı. Kapıdan çıktığında, kaldırımda durup, sokağın aşağısına ve yukarısına dikkatle baktı.

Nina görünürde yoktu.

Arabasına doğru giderken, *binleri onu öldürmeye çalışıyor,* diye düşündü. *Elimi ondan çabuk tutup, Nina'yı bulmalıyım.*

www.CepSitesi.Net

Sam araç telefonundan Nina'nm babasının evini aradı. Nına orada değildi. Bir sonraki hedef Robert Bledsoe'nun eviydi ama orada da telefona cevap veren yoktu. En son olarak Lydıa Warrenton'in evini aradı ama Nina orada da değildi.

^ Sam içinden gelen bir sesle arabasını Lydia Warrenton'ın Cape Elizabeth'deki evine sürdü. *Canı sıkkın olan kişiler rahatlamak için evlerine kaçarlar*, diye düşündü Sam. Nina da önünde sonunda soluğu annesinde alabilirdi.

Sam, Lydıa'yı evde bulmuştu. Ama Nina yoktu; en azından şimdilik.

Lydıa, Sam'i deniz manzaralı odasına kabul ederken, Nina'yı dün sabahtan beri görmedim," diyordu. "Zaten buraya geleceğinden de *şüpheliyim*

Sam, Nereye gidebileceğini biliyor musunuz?" diye sordu. "Kime güvenebilir?"

Lydıa başını hayır anlamında salladı. "Korkarım kızım ve ben birbirimize pek yakın değiliz. Hiç de olmadık. Doğrusunu isterseniz, pek kolay bir çocuk değildir."

Ne demek istiyorsunuz Bayan Warrenton?"

Lydia kendini beyaz koltuğa atıp, oturdu. Üzerindeki ipekli takım oturduğu koltuğun solgun rengine karşın alabildiğince mordu. "Demek istediğim -kulağa tuhaf geldiğinin farkındayım ama- Nina benim için tam anlamıyla bir hayal kırıklığı oldu. Ona o kadar çok fırsat sunduk ki... En basitinden yurtdışmda okuma imkânı sunduk. İsviçre'de bir yatılı okula gidecekti. Kız kardeşi Wendy gitti ve bu imkânı son

www.CepSitesi.Net

derece iyi değerlendirdi. Ama Nina gitmeyi reddetti. Evde kalmak konusunda ısrar etti. Başka şeyler de vardı tabii. Eve getirdiği erkek arkadaşları... Üzerine giydiği tuhaf kıyafetler... Hayatın ona sunduğu imkânları sonuna kadar değerlendirebilecekken, o çok az şey yapmayı tercih etti."

"Hemşire olmuş."

Lydia omuzlarını silkti. "Bunu binlerce başka kız da yapabiliyor."

"O başka bir kız değil Bayan Warrenton. O sizin kızınız."

"İşte tam da bu yüzden ondan daha fazlasını bekliyordum ya. Kız kardeşi tam üç dil biliyor; piyano ve çello çalıyor. Her an önemli bir hukuki koltuk kapabilecek bir avukatla evli. Ama Nina.. Lydia iç geçirdi. "İki kız kardeş nasıl bu kadar birbirlerinden farklı olabildiler, anlamıyorum."

Sam ayaklanırken, "Belki de asıl farklılık," dedi. "Sizin ikisine verdiğiniz sevginin farklılığında yatıyordu." Sam dönüp, odadan çıktı.

Sam tam ön kapıya varmak üzereyken, Lydia'mn arkasından, "Bay Navarro," diye seslendiğini duydu.

Sam durup arkasına döndü. Lydia koridorda duruyordu. Öylesine bakımlı ve şık bir hali vardı ki, sanki gerçek değil ya da yaşamıyor gibiydi. Ya da dokunulamayacak kadar farklıydı.

Kesinlikle Nina ya hiç benzemiyordu.

"Korkarım kızım ve benim hakkımda yanlış bir izlenime kapıldınız," dedi Lydia.

www.CepSitesi.Net

"Benim ne düşündüğüm fark eder mi?"

"Ben sadece *bu şartlar altında* kızıma elimden gelenin en iyisini sundum demek istedim."

"Bu şartlar altında," diyerek tekrar etti Sam. "Kızınız da öyle yaptı," dedi ve gitti.

Sam arabasına geri bindiğinde bir sonraki istikametinin neresi olması gerektiğini düşündü. Yaptığı birkaç telefon görüşmesinden daha yine eli boş çıkmıştı. Hangi cehennemdeydi bu kadın?

Sam'in bakmadığı tek yer Nina'nın kiraladığını söylediği yeni daireydi. Nina dairenin Taylor Caddesi'nde olduğunu söylemişti. Muhtemelen daireye henüz telefon bağlantısı yapılmamıştı; bu nedenle Sam kendisi gidip kontrol edecekti.

Sam, yolda hiç durmadan Lydia Warrenton'ın kızı için söylediklerini düşündü. Nina için ailenin yüz karası, istenmeyen evlat olarak büyümenin nasıl bir his olduğunu anlamaya çalıştı. Hep yanlış şeyi yaparak, annesinin takdirini bir türlü kazanamamıştı. Sam, ona kendi varlığını kendi başına anlamlandırma anlayışı aşılayan bir annesi olduğu için şanslıydı.

Şimdi anlıyorum, diye düşündü Sam. *Robert ile neden evlenmek istediğini şimdi anlıyorum*. Robert Bledsoe ile evlenmek Nina için annesinin takdirini kazanmanın tek yoluydu. Ama bu ihtimal de şimdi yerle bir olmuştu.

Sam, Nına'nın yeni evinin önüne geldiğinde burnundan soluyordu. Lydia'ya, George Cormier'a, onun eşler geçidine

www.CepSitesi.Net

vc o küçük kızın özsaygısını yitirmesine sebep olan tüm Cormier ailesine öfke doluydu.

Dairenin kapısını olması gerekenden çok daha sert çaldı.

Cevap yoktu. Anlaşılan Nina burada da değildi.

Neredesin Nina?

Sam tam ayrılmak üzereyken birden gayri ihtiyari kapı kolunu çevirdi. Kapı açıktı.

Kapıyı açıp, "Nina?" diye seslendi.

Sonraki dakikada bakışları birden kabloya takıldı. Zar zor seçilen gümüş rengi incecik bir kablo kapının çerçevesi boyunca ilerleyip, tavana çıkıyordu.

Aman Tanrım...

Sam ani bir hareketle birden kapıdan uzaklaşmaya çalışıp, kendini hızla koridorun bir tarafına doğru attı.

Açık olan kapıdaki bomba tüm gücüyle infilak ederken, duvardan sökülen ahşap ve sıva parçaları bir bulut olup her yeri kaplamıştı.

Sam kulakları sağır olmuş ve afallamış bir halde olduğu yere yüzüstü sinmişti. Paramparça olan kapı ve duvar parçaları sırtına adeta bir yağmur gibi yağıyordu.

www.Cepsitesi.Net

Sekizinci Bölüm

Gillis, "Dostum, ah dostum," dedi. "Evi gerçekten de yerle yeksan etmişsin."

Sam ve Gillis polis şeridinin gerisinde durmuş, arama ekibinin geri kalan kısmının toplanmasını bekliyorlardı. Apartman dairesi -artık geriye ne kaldıysa- ikinci bir bomba ihtimaline karşı titizlikle aranmıştı ve sıra şimdi Emie Takeda'ydı. Takeda arama ekibini yönlendirip, onlara delil poşeti veriyor ve görev dağılımını yapıyordu.

Sam daha şimdiden ne bulacaklarını adı gibi biliyordu. Dupont marka dinamit kalıntıları... İki santimetre kalınlığında yeşil kablo bandı parçaları ve Prima marka ateşleme fitili... Kilise ve depo bombalamalarında kullanılan üç malzemenin tıpatıp aynısı...

Ve üç bomba da son Vincent Spectre'm elinden çıkmaydı.

www.CepSitesi.Net

Veliahtın kim Spectre? diye düşündü Sam. *Ticari oyunlarını kime miras bıraktın ve Nina neden hedefinde?*

Sebebi düşünmek bile Sam'in başını ağrıtmaya yetmişti.

Sam hâlâ toz toprak içindeydi; bir yanağı morarmış ve şişmişti. Sol kulağı neredeyse hiç duymuyordu. Ama şikâyet! edecek hali yoktu; ne olsa hâlâ hayattaydı.

Nina olsa bu kadar şanslı olmayabilirdi.

"Nina'yı bulmam gerek," dedi Sam. "O katil bulmadan önce bulmam gerek."

Gillis, "Ailesini yine aradık," dedi. "Babasını, annesini, kardeşini. Hiçbirine gitmemiş."

"Nereye gitmiş olabilir?" Sam polis şeridi boyunca bir ileri bir geri yürümeye başladı. Endişesi artık yerini gerginliğe bırakmıştı. "Merkezden çıktı, belki bir otobüse bindi ya da taksiye. Peki sonra? Ne yapmış olabilir?"

Gillis yardımcı olmaya çalışarak, "Karım keyifsiz olduğunda, alışverişe gider," dedi.

"Aileyi bir daha arayacağım." Sam arabasına yöneldi. "Belki gelmiştir."

Tam elini arabadan içeri uzatıp, araç telefonunu almak üzereydi ki bakışları kalabalığın sonundaki bir siluete takılıp kaldı. Caddenin uzak köşesinde ufak tefek siyah saçlı biri duruyordu. Sam o karartının yüzündeki korkuyu ve şoku bu mesafeden bile okuyabiliyordu.

"Nina," diye mırıldandı. Hemen ona doğru koşmaya başladı. Kalabalığı yararak ona doğru ilerlemeye çalışıyordu. "Nina!"

www.Cepsitesi.Net

Nina da o an ona ulaşmaya çalışan Sam'i gördü. O da hemen meraklı kalabalığın içine karışıp ona doğru koşmaya başladı. Bir araya geldiklerinde, kendilerini birbirlerinin kollarına bıraktılar. Ve o an Sam için sanki dünyada başka hiç kimse yokmuş gibiydi. Bir tek kollarındaki kadın vardı koca dünyada. Nina ise kendini Sam'in kollarında çok değerli ve çok rahat hissediyordu.

Sam bir anda etraftaki kalabalığı fark etti. İnsanlar hıncahınç doluşmuş, itiş kakışla olanları izliyorlardı. "Seni buradan çıkaracağım," dedi. Kolunu Nina'ya sarıp, onu arabaya doğru yönlendirdi. Bu esnada da yanından geçtikleri yüzleri dikkatle inceliyor, herhangi bir ani hareketi dikkatle kolluyordu.

Ancak Nina'yı sağ salim arabanın içine oturtmayı başardığında kendi kendine bir oh çekip, derin nefes alabildi.

"Gillis!" diye bağırdı. "Burası sana emanet!"

"Sen nereye gidiyorsun?"

"Onu güvenli bir yere götürüyorum."

"Ama... "

Sam konuşmayı bitirmemişti bile. Arabasını kalabalığın içinden çıkarıp, yola koyuldu.

Kuzeye yol alıyorlardı.

Nina gözlerini şaşkınlıkla Sam'in şişmiş yanağına, saçlarını kaplayan sıva parçalarına dikti. "Tanrım, Sam," diye mırıldandı. "Sen yaralanmışsın..."

"Biraz kulağım duymuyor, o kadar. Onun dışında gayet iyiyim." Nina'ya baktığında onun buna pek de inanmadığını

www.CepSitesi.Net

gördü. "Havaya uçmadan önce kendimi dışarı attım. Bomba beş saniye sonra patlamaya ayarlıydı. Kapının açılmasıyla harekete geçmişti." Duraksayıp, usulca ekledi. "Senin için hazırlanmış bir bombaydı."

Nina tek kelime etmedi. Etmesine de gerek yoktu. Sam gözlerindeki ifadeyi yeterince açık okuyabiliyordu zaten. Bu bomba ne bir yanlışlıktı, ne de rastgele bir saldırı. Hedef Nina'ydı ve Nina artık bunu inkâr edecek durumda değildi.

"Elimizdeki her ipucunun izini sürüyoruz," dedi Sam. "Yeats, Daniella'yı yeniden sorgulayacak ama bunun bir yere çıkacağını sanmıyorum. Depodaki patlamadan kısmi bir parmak izi elde ettik ve şimdi kimlik tespiti için bekliyoruz. O zamana kadar, seni hayatta tutmamız lazım. Bu da senin de bizimle işbirliği yapman gerektiği anlamına geliyor. Bundan sonra, ben sana ne diyorsam, onu yap." Sam bitkin bir şekilde derin bir nefes bırakıp, direksiyona biraz daha sıkı sarıldı. "Bugün yaptığın şey... Hiç *akıllıca* değildi Nina."

"Çok kızmıştım. Tüm polislerden, hepinizden biraz uzak kalmak istedim."

"Bu yüzden de merkezden fırlayıp gittin öyle mi? Hem de bana haber bile vermeden?"

"Beni kurtların eline bıraktın, Sam. Bir an Yeats'in kelepçeyi elime geçireceğini sandım ve beni onlara sen teslim ettin."

"Başka çarem yoktu. Öyle ya da böyle seni sorgulayacaktı."

"Yeats suçlu olduğumu düşünüyor. Ve bundan o kadar

www.CepSinesi.Net

emin ki, düşündüm ki... Bir an senin de şüphelerin olduğunu düşündüm."

Sam gayet sakin bir sesle, "Benim şüphelerim yok," dedi. "Sana dair içimde hiçbir şüphe yok ve bu son bombalama olayından sonra, Yeats'in de olacağını sanmıyorum. Sen hedefsin."

95 numaralı yol -eyaletleri birbirine bağlayan otoban- biraz ilerideydi. Sam o yola saptı.

Nina, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu.

"Seni şehirden uzaklaştırıyorum. Portland senin için hiç güvenli değil. Aklımda başka bir yer var. Coleman Gölü'nde bir balıkçı kampı var. Birkaç yıldır giderim. Biraz zorlanabilirsin ama orada uzun süre kalabilirsin."

"Sen benimle kalmayacak mısın?"

"Benim bir işim var Nina. Hem ancak o şekilde bazı cevaplar bulabiliriz. İşimin başında olmam lazım."

"Elbette ki, haklısın." Nina gözlerini uzaktaki yola dikti ve yavaşça, "Bazen bir polis olduğunu unutuyorum," dedi.

Adam, polis şeridinin karşısındaki caddede kalabalığın arasına karışmış, bomba uzmanlarının ellerindeki delil poşetleri ve defterlerle sağa sola koşuşturmasını izliyordu. Tuzla buz olmuş camlara, caddeye saçılmış enkaza bakılırsa patlama çok şiddetli olmuştu. Zaten amacı da bu değil miydi?

Nina Cormier'ın hâlâ hayatta olması çok kötüydü.

Onu birkaç dakika önce Dedektif Sam Navarro'nun ko-

www.Cepsitesi.Net

rumasında kalabalıktan çıkarılırken görmüştü. Navarro'yu görür görmez tanımıştı. Dört yıl boyunca adamın kariyerini ezberlemiş, bomba ekibi için yazılan her makaleyi okumuştu. Gordon Gillis ve Emie Takeda'yı da tanıyordu. Bilmek onun işinin bir parçasıydı. Çünkü onlar düşmandı ve bir asker, düşmaninin kim olduğunu bilmek zorundaydı.

Navarro kadını bir arabaya bindirdi. Her zamankinin aksine çok koruyucu bir tavır içindeydi; genel Navarro tarzına aykırıydı bu. Hiçbir zaman işinde duygusallığa yer vermezdi oysa. Onun gibi polisler profesyonel olmak zorundaydı. Günümüzün memurlarına neler oluyordu böyle?

Navarro ve kadın arabalarıyla uzaklaştılar.

Peşlerine düşmeye gerek yoktu; nasılsa bir fırsat daha yakalardı.

Şu an yapması gereken başka bir iş vardı ve iki gün içinde bitmesi gerekiyordu.

Elindeki eldivenleri hafifçe çekiştirdi ve hiç kimseye fark ettirmeden kalabalığın içine karışıp gitti.

"Şov Adamı" Billy Binford bugün çok mutluydu. Plastik camın diğer tarafında oturan avukatına bile sırıtıyordu.

Billy, "Her şey güzel olacak Darien," dedi. "Her şey kontrolüm altında. Sen sadece o uzlaşma için görüşmeleri başlat ve bir an önce de beni buradan çıkar."

Darien başını iki yana salladı. "Sana söylemiştim, Liddell'in uzlaşmaya falan niyeti yok. Onun amacı sana hüküm

www.CepSitesi.Net

giydirerek daha büyük bir balık yakalamak."

"Darien, Darien. Hiç inancın yok ama."

"Ben sadece gerçekleri çok net görüyorum o kadar. LiddeU'in hedefinde daha büyük bir koltuk var. Ve bunun için, senden kurtulması gerek."

"Hiç kimseden kurtulmuyor. Özellikle de bu cumartesiden sonra."

"Ne?"

"Sen bir şey duymadın tamam mı? Ben de bir şey söylemedim. İnan bana, Liddell artık bizim için bir problem olmayacak."

"Bilmek istemiyorum. Bana hiçbir şey söyleme."

Billy avukatına hem acıyarak, hem de eğlenerek baktı. "Biliyor musun? Sen tıpkı üç maymundaki hiçbir şey duymayan maymuna benziyorsun. O da, kötü olan hiçbir şeyi duymak istemiyor. Aynı sen."

Darien karşı çıkmadan, "Aynen öyle," dedi. Sonra da üzgün bir şekilde başını sallayıp, "Aynı ben," dedi.

Şöminede çıtırdayan ateşin varlığına rağmen, Nina iliklerine kadar titriyordu. Dışarıda alacakaranlık çökmüş ve günün son ışıkları çam ağaçlarının arasından yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı. Gölün diğer tarafındaki bir dalgıç kuşunun çığlığı çalındı kulağına. Nina hiçbir zaman ormandan, karanlıktan ya da yalnız olmaktan korkmamıştı. Ama bu gece *korkuyordu* ve Sam'in gitmesini hiç istemiyordu.

www.CepSitesi.Net

Ama gitmek zorunda olduğunu da biliyordu.

Sam bir kucak dolusu odunla yeniden kulübeye döndü ve odunları şöminenin yanma yığmaya başladı. "Bu seni birkaç gün idare eder/' dedi. "Henry PearI ve eşiyle görüştüm.' Onların kampı biraz yukarıda. Bana seni günde birkaç kez kontrol edebileceklerini söylediler. Onları yıllardır tanırım, o yüzden güvenebilirsin onlara. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, çekinmeden kapılarım çalabilirsin."

Sam odunları yığmayı bırakıp, ellerindeki tozu çırptı. Yukan kıvırdığı gömlek kollan ve pantolonuna bulaşmış testere tozuyla bir polisten çok bir oduncuya benziyordu. Şöminenin içine bir parça daha odun attığında ateş, kıvılcımlar saçarak çıtırdamaya devam etti. Arkadan vuran ışıkla yüzünde okunamayan bir ifadeyle Nina'ya döndü.

"Burada güvende olacaksın Nina. Eğer en ufak bir şüphem olsaydı, seni burada tek başına bırakmazdım."

Nina başını evet anlamında sallayıp gülümsedi. "Yapabilirim."

Mutfakta bir olta kamışı ve bir olta takımı kutusu var. Tabii kendini bir alabalıkla baş edebilecek kadar iyi hissedersen. .. Dolaptaki kıyafetlerden istediğini giyebilirsin. Üzerine olmazlar belki ama en azından sıcak tutarlar. Henry'nin karısı yarın biraz... Ah, kadın kıyafeti getirecek." Sam durup, güldü. "Muhtemelen onlar da olmayacak. Kadın benim bile *iki* katım."

"Ben hallederim, Sam. Sen merak etme."

Uzun bir sessizlik oldu. Her ikisi de artık söylenecek bir

www.CepSitesi.Net

$ey olmadığını biliyordu ama Sam gitmek için harekete de geçmiyordu. Gözlerini durmadan odada gezdirip duruyordu, (iitmeye pek niyeti yok gibiydi. Aslında Nina'nın da onu göndermeye pek niyeti olduğu söylenemezdi.

Nina, "Şehre daha uzun bir yolun var," dedi. "Gitmeden bir şeyler yesen iyi olur. Seni yemeğe davet edebilir miyim? Şöyle makama ve peynirli bir öğüne ne dersin?"

Sam gülümsedi'. "Sen ne yaparsan, ben evet derim."

Mutfağa geçip, gelirken yoldan aldıkları market poşetlerini karıştırmaya başladılar. Mantarlı omletler, bir Fransız ekmeği ve bir şişe şarap çok geçmeden kamp masasındaki yerini aldı. Elektrik henüz gölün bu yakasına ulaşmamıştı; bu yüzden yemeklerini gemici feneri ışığında yediler. Dışarıda alacakaranlık yerini zifiri karanlığa bırakırken çekirgelerin sesleri geceyi bastırıyordu.

Nina masada Sam'in fener ışığı vurmuş yüzüne uzun uzun baktı. Sam'in yanağındaki morluğa bakıp, bugün nasıl da ölümün kıyısından döndüğünü düşündü. Ama onun işi de bu tür bir işti; böyle riskler hayatında hep vardı. Bombalar... Ölüm... Bu çok çılgıncaydı ve Nina aklı başında bir erkeğin neden böylesi riskler alabileceğine akıl erdiremiyordu. *Çılgın bir polis,* diye düşündü. *Ve sanıyorum ki ben de onun kadar çılgınım, çünkü ben bu adama âşık oluyorum.*

Nina, Sam'in varlığıyla hissettiği yoğun duygular hatta belki de acı içinde şarabından bir yudum aldı. Öylesine bir büyüyle çekiliyordu ki, ona önündeki yemeği bile unutuyordu.

www.CepSitesi.Net

Durmadan kendine Sam'in sadece işini yaptığım, Sam için sadece çözmek zorunda olduğu yapbozun bir parçası ofy duğunu hatırlatıyorsa da, bundan böyle birlikte yenebilecek yemekleri, geçirilebilecek geceleri düşünmeden edemiyordu* Tam da burada, göl kıyısında... Mum ışığında, kahkalarla. Çocuklarla... Sam'in çocuklarla iyi anlaşacağını düşünüyordu. Kuşkusuz tıpkı Nina'ya davrandığı gibi onlara karşı1 da nazik ve sabırlı olurdu.

Bunu nereden bilebilirim ki? Yine hayal kuruyorum. Rüya görüyorum.

Nina uzanıp, Sam'in kadehine biraz daha şarap doldur-1 mak istedi.]

Sam eliyle kadehi kapattı. "Araba kullanacağım.")

"Ah, tabii ki." Nina gerginlikle şişeyi yeniden masanın üzerine bıraktı. Elindeki peçeteyi bir kez, sonra bir kez daha katladı. Koca bir dakika boyunca ikisi de tek kelime etmedi ve diğerine bakmadı. Yani en azmdan Nina ona bakmıyordu.

Ama ne zaman ki Nina gözlerini ona kaldırdı, Sam'in j de onu izlediğini gördü. Bu defaki bakışları, bir polisin bir; görgü tanığına bakışı ya da bir yapboz parçasına bakışı gibi j değildi. I

Sanki istediği kadına bakan bir erkek gibi bakıyordu.

Aniden, "Gitmeliyim..." dedi.

"Biliyorum."

"Çok geç olmadan."

"Daha erken."

"Şehirde bana ihtiyaç duyarlar."

www.CepSitesi.Net

Nina dudaklarını ısırıp, hiçbir şey söylemedi. Haklıydı elbette. Şehrin ona ihtiyacı vardı. Herkesin ona ihtiyacı vardı. Nina ise sadece özen göstermek gereken küçük bir ayrıntıydı, tfimdi artık onu da güvence altına aldığına göre, asıl işine, uğraşması gereken asıl meselelere dönebilirdi.

Ne var ki Sam gitmek konusunda hiç de istekli görünmüyordu. Ne masadan kalkmış, ne de gözlerini Nina'nın gözlerinden çekmişti. Gözlerini çekip, gergin bir tavırla kadehine sarılan Nina oldu.

Sam uzanıp da elini tuttuğunda Nina çok şaşırmıştı. Sam lek kelime etmeden Nina'mn elindeki kadehi alıp, masaya bıraktı. Nina'nın elini yukarı kaldırıp, bileğinin iç kısmına yumuşacık bir öpücük kondurdu. Dudaklarının tenindeki hissi, nefesinin sıcaklığı Nina için tatlı birer işkenceydi adeta. Sam, bir öpücüğüyle bile eğer vücudunun bir santimetre karesinde bu denli hasar yaratabiliyorsa, kim bilir geri kalan kısmında neler yaşatırdı?

Nina gözlerini kapatıp, yumuşacık bir tonla yavaşça inledi. "Gitmeni istemiyorum," diye fısıldadı.

"Kalmam hiç de iyi bir fikir değil."

"Neden?"

"İşte bu yüzden," Sam, Nina'mn bileğine bir öpücük daha kondurdu. "Ve de bu." Öpücüklerini giderek kolundan yukarı kaydırıyordu. Yol boyunca sakalı Nina'nm hassas derisine değiyordu. "Bu bir hata. Bunu ben de biliyorum. Sen de biliyorsun."

Nina, "Ben hep hata yaparım," diye yanıtladı. "Ama pek

www.Cepsitesi.net

çoğu için sonradan pişmanlık duymam."

Sam bakışlarını Nina'nınkilere kaldırdı. Gözlerinde hem korkuyu, hem de cesareti okuyabiliyordu. Nina'nın gözlerinde artık sakladığı bir şey yoktu, tüm hisleri ortadaydı. Sam'e olan açlığı saklanamayacak kadar büyüktü.

Sam masadan kalktı. Ardından da Nina.

Sam, Nina'yı kendine doğru çekip, yüzünü ellerinin arasına aldı ve dudaklarını öptü. Şarap tadındaki bu şehvetli öpücük Nina'nın bacaklarındaki tüm dermanı alıp götürmüştü. Kendini Sam'e doğru bırakarak, onun geniş omuzlarına tutundu. Nina henüz nefes bile almaya fırsat bulamadan, Sam onu daha da büyük bir arzuyla öpmeye başlamıştı bile. Dudakları birbirlerine kenetlenirken, bedenleri de buna karşılık veriyordu. Sam'in elleri Nina'nın önce beline, oradan da kalçasma kaymıştı. Sam'in onu kendisine çekmesine hiç gerek yoktu. Nina şimdiden Sam'in nasıl da arzuyla sertleşip, büyüdüğünü hissedebiliyordu ve bu onu daha da fazla heyecanlandırıyordu.

Sam nefes nefese, "Eğer durmamız gerekiyorsa, bunu bir an önce..." dedi.

Nina'nm cevabı ise Sam'in sözlerini ağzına tıkayan bir öpücük olmuştu. Artık konuşma sırası bedenlerindeydi. Söz sırası onlarındı.

Çıplak tenlerini buluşturmanın sabırsızlığıyla birbirlerini ateşli bir biçimde soymaya başladılar. Önce Nina'nın kazağı, sonra da Sam'in gömleği çıkarılıp atıldı. Öpüşerek, yanan ateşin sönmeye yüz tuttuğu odaya doğru ilerlediler. Sam kane-

www.cepsitesi.net

penin üzerinden çektiği battaniyeyi şöminenin önüne attı.

Sönen ateşin önünde diz çöküp, birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Sam'in omuzlan titreşen ışıkta parıldıyordu. Nina her ne kadar kendini zor tutup, Sam'in ona dokunması için can atıyorsa da yavaşça hareket edip, her anın tadına varmaya, her deneyimi ayrı yaşamaya çalışıyordu. Nina sutyeninin kopçasını açıp, askılarını omuzlarından düşürürken Sam onu arzuyla izliyordu. Sam göğsünü avuçlayıp, göğsünün ucunu çekiştirdiğinde Nina başını geriye atarak inledi. Sam'in dokunuşu ne kadar nazik olsa da, Nina'nm içindeki tüm gücü silip götürmüştü. Kendini fethedilmiş gibi hissediyordu. Sam onu yavaşça geriye itip, battaniyenin üzerine yatırdı.

Nina'nm bedeni artık Sam'in dokunuşlarıyla adeta eriyip gidiyordu. Sam, Nina'mn pantolonunun fermuarını açıp, dar kotu kalçalarından aşağı sıyırdı. İpekli çamaşın tüm güzelliğiyle ortaya çıkmıştı. Şimdi artık Nina, Sam'in gözlerinin önünde tamamen korunmasızdı. Sönen ateşin önünde bedeni kıpkırmızı kesilmişti.

Sam ellerini Nina'nm kamının altındaki tüylü üçgene kaydırırken, "Seninle ilgili o kadar çok hayal kurdum ki," diyordu. "Dün gece benim evimdeyken, seni kollarımın arasına aldığımı hayal ettim. Sana şimdiki gibi dokunduğumu düşledim. Ama uyandığımda kendi kendime bunun asla olmaması gerektiğini hatırlattım. Tüm o hissettiklerim birer hayaldi. Hepsi arzunun ta kendisiydi. Ama şimdi bakınca..." Öne doğru eğilip, Nina'nm dudaklanm nazikçe öptü. "Bunu

www.CepSitesi.net

yapmamam gerek."

"Bunu yapmam istiyorum. Bunu yapmamızı istiyorum."

"Ben de çok istiyorum. Belki de senden daha çok. Ama sonrasında pişman olmaktan korkuyorum."

"Bırak sonrasında olacaksak da olalım. Ama bu gece sadece sen ve ben olalım. Sanki dünyada başka kimse yokmuş, yalnızmışız gibi yaşayalım."

Sam onu yeniden öptü. Bu kez elini kasıklarından aşağı götürüp, Nina'nın ıslaklığına karıştırmıştı. Parmağını usulca Nina'nın sıcacık derinliğine bastırdı. Nina heyecanla inledi. Sam bir parmağını daha aynı yere getirdiğinde Nina'nın artık zevkle titrediğini, kendini kastığını hissedebiliyordu. Nina artık hazırdı, Sam'i içinde istiyordu; ama Sam acele etmeden bu anın tadını çıkarmak niyetindeydi.

Elini çekip, geri kalan kıyafetlerini de soydu. Nina'nın hemen yanında diz çöktüğünde, Nina onun bedenine hayranlıkla bakıp iç geçirdi. Ne kadar da güzel bir adamdı. Üstelik sadece bedeni değil, ruhu da güzeldi. Gözlerindeki şefkati, sıcaklığı görebiliyordu. Sam bu bakışları daha önce polis maskesinin ardına gizleyip, Nina'dan saklamıştı. Ama şimdi Sam her şeyiyle çırılçıplaktı. Saklayacak hiçbir şeyi yoktu.

Tıpkı Nina'nm da olmadığı gibi.

Nina zevkin girdaplarında öylesine kaybolmuştu ki, artık utanıp, sıkılmıyordu. Yere uzandı. Sam parmaklarını yeniden üzerinde gezdirip, onunla oynarken ve içinde gezinirken inleyerek karşılık veriyordu. Ter ve arzu karışımı bir hisle sırılsıklam olmuş, kalçasını durmadan Sam'e doğru itiyordu.

www.CepSitesi.Net

"Lütfen," diye mırıldandı. "Ah, Sam. Ben... "

Sam, Nina'nın karşı çıkmasına izin vermeden dudaklarına bir öpücük kondurdu. Sonrasında da Nina'ya yaptığı eziyeti sürdürüp, onu elleriyle tahrik etmeye devam etti. Öyle ki, Nina her an kendini koyuverecekmiş gibi hissediyordu.

Nina tam hazzın doruğuna ulaşmak üzereyken Sam elini çekip, bu kez kendi varlığını Nina'ya sundu.

Sam giderek doruğa yükselirken Nina da Sam'e sımsıkı sarılmış, her vuruşuyla çığlıklar atıyordu. O an geldiğinde, Nina zirveye çıktığını anladığında her ikisi de birbirlerine önce sımsıkı tutunup, ardından kendilerini mükemmel bir hisle sanki bir boşluğa bıraktılar ve uzun bir düşüşün ardından en nihayetinde de kendilerini yumuşacık bir şekilde yere bırakmış gibi hissettiler.

Nina en sonunda Sam'in kollarında sıcacık ve güvenli bir uykuya dalmıştı.

Çok süre sonra, Nina gecenin soğuğuyla uyandı.

Ateş sönmüştü. Her ne kadar üzerinde battaniye varsa da Nina soğuktan tir tir titriyordu.

Yalnızdı.

Battaniyeyi omuzlarına alıp, mutfağa gitti ve pencereden dışarı baktı. Ayın şavkıyan ışığında Sam'in arabasının yerinde olmadığını gördü. Sam şehre geri dönmüştü.

Nina, *onu şimdiden özledim,* diye düşündü. Onun yokluğu hayatında derin, kocaman ve karanlık bir boşluk gibiydi.

Nina doğruca yatak odasına gidip, battaniyenin altına girdi. Kendini ısıtmaya çalışıyorsa da beceremiyordu. Sanki

www.CepSitesi.Net

Sam giderken Nina'mn sıcaklığım da götürmüş gibiydi. Tüm neşe yok olmuştu sanki.

Sam'in yokluğunu bu kadar çok hissediyor olmak Nnuv yı korkutuyordu. Ona âşık olmayacaktı, olmamalıydı. Bu gece yaşadıkları şey sadece zevkti. Birbirlerinin bedenlerinden tat almışlardı o kadar. Sam bir âşık olarak harika biriydi.

Ama sevilecek bir adam olarak Nina için yanlış tercih olurdu.

Sam'in gecenin bir yarısı bir hırsız gibi böylesine kaç* ması hiç şaşırtmamıştı onu. Sam de bunun bir hata olduğunu/] en az Nina kadar iyi biliyordu. Zaten muhtemelen şu andaj çoktan yaptığı şeyin pişmanlığını yaşıyordu. ,j

Nina battaniyelerin altına biraz daha gömülüp, uykusu* j nun gelmesini ya da şafağın sökmesini bekledi. Artık hangisi j daha önce gelirse... Sam'in gidişinin acısını bakalım hangisi' daha önce bastıracaktı?

Ne var ki, soğuk ve ıssız gece bir türlü bitmek bilmiyordu.

Hataydı. Hem de aptalca, çılgınca bir hata.

Portland'a giden yol boyunca, o uzun ve karanlık otobanda Sam durmadan kendi kendine nasıl olup da böyle bir hata yaptığmı sorup durdu.

Hayır, aslında nasıl yaptığını çok iyi *biliyordu.* Nina ile aralarındaki çekim öylesine güçlüydü ki... İlk karşılaştıkları günden beri bir şeyler sürekli ikisini birbirine çekiyordu. Sam

www.Cepsitesi.Net

bu dürtüye karşı koymaya çalışmış, sürekli kendisine bir polis olduğunu ve Nina'nın bu dosyanm önemli bir parçası olduğunu hatırlatmıştı. İyi polisler bu tür tuzaklara düşmemelilerdi.

Bir zamanlar Sam de iyi bir polis olduğunu sanıyordu. Şimdiyse fazlasıyla insani olduğunu, Nina'ya karşı hissettiği lutkuya karşı koyamadığım ve artık ona karşı nesnelliğini yitirdiğinden tüm soruşturmanın bir eziyete dönüşeceğini düşünüyordu.

Çünkü artık Nina onun için çok şey ifade edecekti.

Bu durumda sadece soruşturma bir eziyete dönüşmeyecek, Sam'in kendisi de çok acı çekecekti ve bunun tek sorumlusu kendisiydi. Nina korkmuş ve savunmasız bir kadındı; güvenilir bir liman olarak ona sığınması çok doğaldı. Sam ona gereğinden fazla yaklaşmamalı ve arzularına gem vurmalıydı. Ama o direnememiş ve teslim olmuştu. Şimdiyse artık tek düşündüğü Nina'ydı.

Sam direksiyona biraz daha sıkı yapışıp, yola ve dosyaya odaklanmaya çalıştı.

Gece saat birde nihayet şehre ulaşmıştı. Saat bir buçukta masasında oturmuş, Takeda'nın ön raporlarını inceliyordu. Tam da beklediği gibi, Nina'nm dairesini havaya uçuran bomba, depo ve kilise patlamalarında kullanılanların aynısıydı. Tek fark sadece patlama metodundaydı. Depodaki bombada bir zamanlayıcı kullanılmıştı. Kilisedeki bomba paketin açılmasına ayarlanmış bir paket bombasıydı. Nina'nın dairesindeki ise bir kabloyla kapının açılmasına göre ayar-

www.CepSitesi.Net

lanmıştı. Bu bombaları her kim yapıyorsa işinin ehli olduğu ortadaydı. Bir patlamayı çok farklı şekillerde gerçekleştirebiliyordu. Duruma göre aleti değiştiriyordu. Bu da onu hem daha zeki, hem de daha tehlikeli kılıyordu.

Sam sabah saat beşte eve gidip, birkaç saat uyudu ve saat sekizde olağan toplantı için yeniden merkeze döndü.

İki haftada gerçekleşen üç bombanın etkisiyle, masadaki ortam gergin, suratlar asıktı. Gillis bitkin, Şef Coopersmitb asabi, her zaman hissizliğiyle bilinen Takeda bile gergindi„ Bu gerginliğin bir sebebi de masada federallerin destek biri* minden gelen iki federal ajanın varlığıydı. Her iki ajan da suratına Hicksville'e göre hayli üst düzey uzmanlar olduklann] belli eden ifadeler takınmışlardı.

Ama en büyük gerginlik sebebi bölge savcısı ve tam biç baş belası olan Norm Liddell'in varlığıydı.

Liddell elindeki *New York Times* gazetesinin sabah bas-i kısmı havada sallıyordu. "Şu başlığa bir bakın," diyordu. < "'Portland, Maine, bombaların yeni başkenti mi?' New Yorkj bizim için böyle mi düşünüyor? *Bizim için T* Gazeteyi masa-j mn üzerine fırlattı. "Neler oluyor bu şehirde böyle? Kim bu: bombacı?"

Federal ajanlardan birisi, "İsterseniz size muhtemel psikolojik profilini çıkarabiliriz," dedi. "Oldukça zeki, beyaz bir... "

Liddell çıkışarak, "Zeki olduğunu biz de biliyoruz!" dedi. "Üstelik lanet olası bizden çok daha zeki. Ben psikolojik profil falan istemiyorum. Kim olduğunu bilmek istiyorum.

www.cepsitesi.net

Kimliğiyle ilgili bir fikri olan var mı?"

Masada kimsenin çıtı çıkmıyordu. Sonrasında Sam, "Sadece kimi öldürmeye çalıştığını biliyoruz," dedi.

Liddell öfkeyle, "Cormier denen şu kadından mı bahsediyorsun?" diye sordu. "Şimdiye kadar bana hiç kimse, o kadının neden hedef olduğuyla ilgili tek bir geçerli sebep söylemedi."

"Ama hedef olduğunu biliyoruz ve o bombacıyla aramızdaki tek bağ."

"Peki ya depodaki patlama?" diye sordu Coopersmith. "Bunun Nina Cormier ile nasıl bir bağı var?"

Sam duraksadı. "Bunu bilmiyorum."

"Bire on bahse girerim ki o deponun bombalanma emrini Billy Binford'un adamları verdi," dedi Liddell. "Onun açısından gayet mantıklı bir adım. Bir kovuşturma tanığını bu sayede korkutmaya çalıştı. Cormier denen şu kadının Binford ile bir ilgisi var mı?"

"Binford ile ilgili bildiği her şeyi gazetelerden öğrenmiş," dedi Sam. "Hiçbir bağı yok."

"Peki ya ailesi? Onların Binford ile bir bağı var mı?"

Gillis, "Onların da yok," dedi. "Tüm ailenin hesaplarını inceledik. "Nina Cormier'ın babasını, annesini, kız kardeşini, üvey babasını, üvey annesini, herkesi inceledik. Eski nişanlısı da bu konuda temiz çıktı."

Liddell arkasına yaslandı. "Bir şeyler olacak biliyorum. Hissedebiliyorum bunu. Binford büyük bir şeyler planlıyor."

Coopersmith, "Nereden biliyorsun?" diye sordu.

www.CepSitesi.Net

“Kaynaklarım var.” Liddell başını tiksintiyle iki yana salladı. “Kardan Adam’ı en sonunda kodese tıkmayı becerdim; ama hâlâ araya adam sokup, mahkeme sistemini altüst etmeye çalışıyor. Eminim ki, deponun havaya uçurulması bir gözdağıydı. Tanıklarımı korkutmaya çalışıyor. Eğer ona hüküm giydiremezsem, birkaç aya dışarı çıkar ve bu kez de insanları kendi eliyle korkutmaya başlar.”

Coopersmith, Liddell’i iknaya çalışarak, “Ama görünüşe göre onun ceza almasını sağlayacaksın,” dedi. “Bunun için elinde sağlam tanıkların, mali kayıtların var. Kanunlara da bağlı bir hâkim seçtiğine göre.”

Liddell, “Öyle olmasına rağmen, Binford elinden geleni yapmaktan geri kalmadı. Belli ki gizli bir planı var ve ben bunun ne olduğunu bilmek istiyorum.” Bakışlarım Sam’e çevirdi.

“Nina Cormier’ı nerede saklıyorsun?”

“Güvenli bir yerde,” dedi Sam.

“Ne yani, çok gizli bir bilgi falan mı bu?”

“Bu şartlar altında, bunu sadece benim ve Gillıs’in bilmesini tercih ederim. Eğer ona sormak istedikleriniz varsa, ben sorabilirim.”

“Sadece onun bu patlamalarla ne ilgisi olduğunu bilmek istiyorum. Kardan Adam onun ölmesini neden istiyor?”

“Belki de bu işin Binford ile bir ilgisi yoktur,” dedi Sam.

“O hapiste, elimizde de başka bir şüpheli var. Bir bombacı...”

“Güzel. O halde bana onu bul,” diyerek çıkıştı Liddell.

www.CepSitesi.Net

“Portland, Amerika’nın Beyrut’u olmadan önce bul.” Ayağa kalktı. Bu toplantının bittiğine işaretti. “Binford bir ay içinde mahkemeye çıkacak. Tanıklarımın artık bombalarla gözlerinin korkutulmasın! istemiyorum. O yüzden davamı mahvetmeden önce bana o adamı bul.” Liddell son sözünü söyleyip, odadan çıktı.

Gillis hemen arkasından, “Adamım, seçim yıllarından nefret ediyorum,” dedi.

Diğerleri de ardı ardına odadan çıkarlarken, Coopersmith, “Sam, sen kal; konuşacaklarımız var,” dedi.

Sam birazdan başına gelecekleri tahmin ederek beklemeye başladı. Coopersmith kapıyı kapatıp, Sam’e döndü.

“Sen ve Nina Cormier? Neler oluyor böyle?”

“Korunmaya ihtiyacı var. Ben de onu koruyorum.”

“Sadece bu mu?”

Sam bitkinlikle derin bir nefes verdi. “Ben… bu işe olması gerekenden biraz daha fazla bulaşmış olabilirim.”

“Anlamıştım.” Coopersmith başını iki yana salladı. “Sen bunu yapmak için fazla zeki bir adamsın Sam. Bunu yapsa yapsa bir çaylak yapar. Sen değil.”

“Biliyorum.”

“Bu her ikinizi de tehlikeye sokar. Seni bu dosyadan almam gerekir.”

“Bu dosyayı bırakamam.”

“Kadın yüzünden mi?”

“O adamı enselemek istemem yüzünden. Ve bunu da yapacağım.”

www.Cepsitesi.Net

"Güzel. Nina Cormier'dan uzak dur. Bunu sana hatırlatıyor olmam bile saçma. Böyle şeyler olduğunda birilerinin cam hep yanar. Şu anda sen onun için bir John Wayne'sin. Ama her şey bittiğinde senin de diğer insanlardan bir farkın olmadığını anlayacak. Kendini bu duruma düşürme, Sam. Kadın güzel ve de çok zengin bir babası var. Bir polisi istemeyecektir."

Sam, *haklı,* diye düşündü. *Şimdiye kadarki tecrübelerim de aynını söylüyor. Birilerinin canı yanacak ve o ben olacağım.*

O an toplantı odasının kapısı aniden açıldı. Emie Takeda heyecanla başını içeri uzattı ve elindeki faks kâğıdını sallayarak, "Buna inanamayacaksınız," dedi.

"Nedir o?" diye sordu Coopersmith.

"Ulusal Suç Araştırma Merkezi'nce bomba parçasının üzerindeki parmak izi tespit edilmiş."

"Ve?"

"Kiminle uyuşmuş tahmin edin. Vincent Spectre'la."

Sam şaşkınlıkla "Bu mümkün değil," dedi. Ernie'nin elindeki faksı kapıp, bir de kendisi göz attı kâğıda. Okuduklarına bakılırsa Emie doğruyu söylüyordu.

"Bir yanlışlık olmalı," dedi Coopersmith. "Cesedini bulmuşlardı. Specter öleli ve gömüleli aylar oldu."

Sam kafasını kaldırdı. "Demek ki öyle değilmiş," diyerek homurdandı.

www.CepSitesi.Net

Dokuzuncu Bölüm

Kayık oldukça eski ve hayli kullanılmış olmasına rağmen, teknesi hâlâ sağlamdı. En azından Nina göle açıldığında su almamıştı. Vakit akşam üzereydi ve hiçbiri de suda gezinen bu yalnız kayıkçıya aldırış etmeyen birkaç dalgıçkuşu, miskin hareketlerle suyun üzerinde geziniyorlardı. Gün durgun, huzurlu ve bir yaz günü gibi sıcaktı.

Nina kayığının küreklerini güneş ışıklarının dalgalandığı gölün ortasına kadar çekip, somasında çekmeyi bıraktı. Kayık kendi etrafında yavaşça dönerken, Nina sırtüstü uzanıp, gökyüzünü izlemeye koyuldu. Başının üzerinde kuşların kanat çırpışlarını, batmak üzere olan güneşin ışığında bir yusufçuk böceğinin ışıldayarak uçuştuğunu görüyordu.

Soma birinin adını söylediğini duydu.

Yattığı yerden öylesine hızlı doğrulmuştu ki, kayık neredeyse alabora olacaktı. O an onu gördü. Kıyıda ayaküstü dur-

www.CepSitesi.Net

muş, ona el sallıyordu.

Küreklere yeniden asılıp, kıyıya doğru giderken bu kez kalbi yorgunluktan değil, beklentiden çarpıyordu. Neden bu kadar erken dönmüştü ki? Dün gece bir hoşça kal bile demeden çekip gitmişti oysa. Sanki birlikte olduğu kadını bir daha asla görmek istemeyecek bir adam gibi gitmişti hem de.

Ama işte şimdi tüm sessizliği ve durgunluğuyla kıyıda bekliyordu. Gözlerinde yine her zamanki ne anlama geldiği anlaşılmayan ifade vardı. Nina onu anlayamıyordu. Hiçbir zaman da anlayamayacaktı. Sam sanki bu dünyaya onu çıldırtmak için gelmişti. Nina sığ sulara doğru giderek yaklaşırken, yine aynı tatlı çılgınlığı hissediyordu ve bu duyguyu bastırmak için iradesini son damlasına kadar kullanmak zorundaydı.

Nina kayıktaki halatı Sam'e fırlattı. O da halatı yakalayıp, kayığı kıyıya doğru çekti ve Nina'nın kayıktan inmesine yardım etti. Sam'in elinin, kolunu kavraması bile Nina'yı mutlu etmeye yetmişti. Ne var ki, yüzüne baktığı an Sam'in buraya bir âşık olarak gelmediğini anlamıştı. Karşısındaki yine gayrişahsi, iş üzerindeki bir polisti. Dün gece kollanna aldığı adam değildi.

Sam, "Yeni bir gelişme oldu," dedi.

Nina soğukkanlılıkla Sam'in gözlerinin içine baktı. "Ne gelişmesi?"

"Sanırım artık bombacının kim olduğunu biliyoruz. Senden bazı resimlere bakmanı istiyorum."

Nina, şöminenin hemen yanındaki kanepenin üzerinde

www.CepSitesi.Net

-ki bu şömine dün gece sevişirken onları ısıtan şömineydi oturmuş, içinde sabıka fotoğraflarının olduğu bir katalogu inceliyordu. Şömine artık sönmüş ve soğumuştu. Tıpkı Nina' mn bedeninin ve ruhunun da olduğu gibi. Sam, Nina dan uzakta, ona dokunup, tek kelime etmeden öylece oturuyordu. Tek yaptığı, beklenti içinde Nina'nın yüzüne bakmaktı. Bir an önce onun katalogdaki yüzlerden birini tanıdığını söylemesini bekliyordu.

Nina kendini resimlere odaklanmaya zorladı. Resimlere tek tek bakıp, her sabıkalının özelliklerinde tanıdık izler bulmaya çalıştı. Son sayfaya gelmişti. Başım hayır anlamında sallayıp, katalogu kapattı.

"Hiçbirini tanımıyorum," dedi.

"Emin misin?"

"Eminim. Neden? Tanımak zorunda mıyım?

Sam'in hayal kırıklığı yüzünden açıkça okunabiliyordu. Katalogun dördüncü sayfasını açıp, Nina'ya uzattı. "Şu yüze bir bak. İlk sütunda, yukarıdan aşağı üçüncü resim. Bu adamı daha önce hiç gördün mü?"

Nina resme uzunca bir süre dikkatle baktı. Sonrasında da, "Hayır, tanımıyorum," dedi.

Sam hayal kırıklığı içinde arkasına yaslandı. "Aklım bir türlü almıyor "

Nina hâlâ resme odaklanmış, onu dikkatle inceliyordu. Resimdeki adam kırklı yaşlarında, kum rengi saçları, mavi gözleri, çukur hatta çökmüş denebilecek bir yüzü olan biriydi. Nina'nm dikkatini en çok adamın gözleri çekmişti. Ada-

www.CepSitesi.Net

mın sanki Nina'ya gözdağı vermek istiyormuş gibi doğrudan gözlerinin içine bakan ve iki boyutlu, sanki her an canlanacakmış iki boyutlu gibi duran gözleri vardı. Nina elinde olmadan ürperdiğini hissetti.

"Kim bu?" diye sordu.

"Adı Vincent Spectre, daha doğrusu Spectre'dı. Bir seksen boyunda, seksen bir kilo ve kırk altı yaşında. Yani en azından, şu an öyle olması lazım. Tabii eğer hâlâ hayattaysa."

"Nasıl yani, hayatta olup olmadığını bilmiyor musunuz?"

"Biz öldüğünü sanıyorduk."

"Ama emin değilsiniz Öyle mi?"

"Artık değiliz." Sam oturduğu kanepeden kalktı. İçerisi giderek daha da fazla soğuyordu. Şömineye doğru gidip, içine odun yerleştirmeye başladı."

"On iki yıl boyunca," diyerek sözlerine devam etti. "Vincent Spectre orduda tahrip uzmanı olarak çalıştı. Sonrasında görevden alındı. Hırsızlık suçuyla ordudan ihraç edildi. Ne var ki, ikinci bir kariyere başlaması çok sürmedi. Günümüzün deyimiyle bir uzman oldu. Büyük patlamalardan büyük paralar kazandı. Emeğinin karşılığını Ödeyen herkes için çalışmaya başladı. Terörist hükümetler için çalıştı. Çetelere hizmet etti. Ülke çapındaki tüm suç babalarının himayesine girdi.

"Onca yılda bu işten hayli para kazandı. Ama bir gün şansı ters döndü ve bir bankanın güvenlik kamerası görüntülerinde kimliği tespit edildi. Tutuklanarak cezaevine gönde-

www.CepSitesi.Net

rildi. İçerde bir yıl yattı ama sonra kaçtı."

Sam bir kibrit çakıp, şöminedeki odunları tutuşturdu. Odunlar bir anda kıvılcımlar saçarak ateş aldı. Sam en üste bir odun daha ekleyip, yeniden Nina'ya döndü.

"Altı ay önce," diyerek devam etti. "Spectre'ın cesedinin parçalarını patlattığı bir deponun enkazında bulduk. Uzmanlar, parçaların ona ait olduğunu söylemişlerdi. Ama şimdi artık o parçaların başka birine ait olabileceği kanısındayız ve Spectre'm hâlâ hayatta olabileceğini düşünüyoruz."

"Bunu nerden biliyorsunuz?"

"Çünkü parmak izleri yeniden ortaya çıktı. Son depo patlamasındaki bir parçanın üzerinde tespit edildi."

Nina gözlerini Sam'e dikerek, "Kiliseyi de onun bombaladığını mı düşünüyorsunuz?"

"Büyük bir ihtimalle. Vincent Spectre seni öldürmeye çalışıyor."

"Ama ben Vincent Spectre diye birini tanımıyorum! Daha önce adını bile duymadım!"

"Fotoğrafından da tamyamadm."

"Hayır."

Sam ayağa kalktı. Arkasındaki şöminede odunlar köze dönüşürken, çıtırtılarla yanıyordu. "Spectre'm resmini ailene de gösterdik. Onlar da tanıyamadılar."

"Bir hata olmalı. Adam hayattaysa bile beni öldürmesi için hiçbir sebebi yok."

"Başka biri tarafından kiralanmış olabilir."

"Bunu da araştırdınız ve elinizdeki tek şüpheli Daniella

www.Cepsitesi.Net

oldu, değil mi?"

"Bu hâlâ bir ihtimal. Elbette ki o da bunu inkâr ediyor. Yalan makinesi testinde de temiz çıktı zaten."

"Onu yalan makinesine bağlamanıza izin mi verdi?"

"Karşı çıkmadı. Biz de yaptık."

Nina kafasını şaşkınlıkla salladı. "Çok sinirlenmiş olmalı."

"Aslına bakarsan, daha çok eğlenmiş gibiydi. Merkezdeki her erkeğin başını döndürdü desem yeridir."

"Evet, bunu yapmakta üstüne yoktur. Babamı da öyle kandırmış olmalı. Tabii Robert'ı da," diyerek usulca ekledi.

Sam şimdi artık kanepenin etrafında küçük adımlarla yürüyordu. "Vincent Spectre konusuna dönecek olursak," dedi. "Seninle ne gibi bir bağı olabilir? Ya da Robert'la?"

"Dedim ya, adını daha önce hiç duymadım. Robert'm da bahsettiğine şahit olmadım."

Sam kanepenin etrafında dolanıp, şöminenin yanı başında durdu. Yanan ateşin şavkıyla, yüzündeki ifadeyi okumak imkânsızdı. "Spectre hayatta ve Robert ve senin için bir bomba tuzağı kurdu. Neden?"

Nina gözlerini yeniden Spectre'ın resmine çevirdi. Ne kadar çabalarsa çabalasın, aklına bu yüzle ilgili hiçbir şey gelmiyordu. En tamdık gelen şey gözlerdi belki. Bu bakışı daha önce bir yerlerde görmüş olabilirdi ama yüz kesinlikle tanıdık gelmiyordu.

Nina, "Bana ondan biraz daha bahset," dedi.

Sam kanepeye gelip, Nina'nın yanına oturdu. Ona doku-

www.CepSitesi.Net

nacak kadar yakın oturmasa da, varlığını hissetmesini sağlayacak kadar yakındı.

"Vincent Spectre, Kaliforniya'da doğup, büyüdü. On dokuz yaşında orduya katıldı. Kısa zamanda patlayıcılar konusundaki yeteneği keşfedilerek bu konu üzerine eğitildi. Grenada ve Panama'da eğitim aldı. Parmağını da orada kaybetti. Bir terörist bombasını etkisiz hale getirmeye çalışırken. O zaman, malulen emekli olabilirdi ama..."

"Dur bir dakika. Az önce bir parmağının olmadığım mı söyledin?

"Evet."

"Hangi elinde?"

"Sol. Neden?"

Nina bir anda kaskatı kesildi. Düşündükçe zihni canlanıyordu. Eksik bir parmak... Gözünün önündeki bu görüntü neden ona bu kadar tanıdık geliyordu?

Yavaşça, "Sol elin orta parmağı mı ?" diye sordu.

Sam kaşlarını çatarak evrak çantasına uzandı ve dışarı bir dosya çıkardı. İçindeki evrakları hızla karıştırmaya başladı. "Evet," dedi en sonunda. "Orta parmak."

"Yarım falan değil, değil mi? Parmak tümüyle eksik?"

"Doğru. El eklemine kadar tüm parmak kopmuş." Sam gergin ses tonu ve dikkatli bakışlarıyla onu izliyordu. "O halde onu *tanıyorsun*."

"Ben emin değilim. Parmağı... ortaparmağı olmayan bir adam vardı..."

"Ne? Nerede?"

www.CepSitesi.Net

Acil serviste. Birkaç hafta önceydi. Elinde eldivenler olduğunu hatırlıyorum. Hatta onları çıkarmak istememişti. Ama nabzını kontrol etmek zorundaydım. Bu yüzden sol eldivenini çıkardım. Parmaklarından birinin olmadığını görünce çok şaşırmıştım. Eldivendeki parmağı pamukla doldur- i muştu. Sanırım öylece bakakalmıştım parmağına. Sonra ona 1 parmağını nasıl kaybettiğini sordum. Bana makineye kaptırdığını söyledi."

"Acil servise neden gelmişti?"

"Galiba bir kaza geçirmişti ve yaraşma birkaç dikiş atılması gerekiyordu. Ah, şimdi hatırladım. Bir bisiklet çarpmıştı. Kolunda kesikler vardı ve birkaç dikiş atılması gerekiyordu. İşin tuhaf yanıysa, adamın, sonrasında birdenbire ortadan kaybolmasıydı. Kesiğe dikiş atılır atılmaz, birkaç malzeme almak için odadan çıktım. Döndüğümde yoktu. Bir teşekkür bile etmeden çekip gitmişti. Adeta buhar olup uçmuştu. Masrafları ödememek için kaçmış olabileceğini düşündüm hatta. Ama sonradan öğrendim ki, memura parayı ödemiş. Hem de nakit olarak."

"Adını hatırlıyor musun?"

"Hayır." Nina omzunu silkti. "İsimler konusunda çok kötüyümdür."

"Onu bana tarif edebilir misin? Hatırladığın her şeyiyle."

Nina bir an sessiz kaldı. Haftalar önce ve sadece bir kez gördüğü adamın yüzünü gözünün önünde canlandırmaya çalışıyordu. "Çok uzun boylu olduğunu hatırlıyorum. Hatta

www.Cepsitesi.Net

muayene masasına yattığında ayakları masadan dışarı taşmıştı." Gözlerini Sam' e çevirdi. "Senin boylarındaydı."

"Benim boyum 1.82. Vincent Spectre ise 1.80. Peki ya yüzü, saçları, gözleri nasıldı?"

"Saçları koyuydu. Neredeyse simsiyahtı. Ve gözleri..." Nina arkasına yaslandı ve hatırlamaya çalışarak suratını buruşturdu. Adamın parmağının eksik olduğu gördüğünde ne kadar şaşırdığını hatırladı. İşte tam da o an kafasını kaldırdığında görmüştü adamın gözlerini. "Sanırım maviydi."

"Spectre'ın gözleri de mavi; ama saçları siyah değil. Boyamış da olabilir."

"Ama yüzü farklıydı. Bu fotoğraftaki gibi değildi."

"Spectre her türlü imkânı olan bir adam. Estetik olmak için tonlarca para dökmüş ve yüzünü, görünüşünü tamamen değiştirmiş olabilir. Son altı aydır biz onu öldü biliyorduk. Bu süreç içerisinde tamamen başka bir adama dönüşmüş olabilir."

"Pekâlâ, diyelim ki, o gün acil serviste gördüğüm adam Spectre' dı. Bu neden beni bir hedef yapsın ki? Neden beni öldürmek istesin?"

"Yüzünü gördün; onu teşhis edebilirdin."

"Eminim ki benden önce de pek çok kişi yüzünü görmüştür!"

"Ama o yüzü, eksik bir parmakla bağdaştırabilecek tek kişi sensin. Eldiven takıyor ve onları çıkarmak istemiyor demiştin."

"Evet, ama eldivenler, üzerindeki üniformanın bir par-

çasıydı. Belki de onları takıyor oluşunun tek sebebi..."

"Ne üniforması?"

"Üzerinde pirinç düğmeleri, uzun kollu bir ceketi, beyaz eldivenleri olan bir üniforma... bir de yan taraflarında şeritleri olan bir pantolonu vardı. Tıpkı bir asansör operatörü ya da otel bellboyunun üniforması gibi."

"Ceketin üzerinde bir arma var mıydı? Otel ya da bina adının yazılı olduğu bir arma?"

"Hayır."

Sam şimdi artık ayağa kalkmış, odada bir ileri bir geri yürüyordu. "Pekâlâ. Tamam, Spectre küçük bir kaza geçiriyor. Kolu kesiliyor ve birkaç dikiş için acil servise geliyor. Sen orada onun bir parmağının eksik olduğunu ve yüzünü görüyorsun. Bir de üzerinde üniforma gibi bir şey olduğunu..."

"Bu beni bir tehlike yapmak için hiç de yeterli değil."

"Belki de yeterli. Şimdi artık, Spectre eylemlerine tamamen başka bir kimlikle devam ediyor. Yetkililer onun nasıl göründüğü hakkında tek bir bilgiye sahip değiller. Ama o eksik parmak onu ifşa edebilecek tek gerçek ve sen onu gördün. Yüzünü de öyle. Bizim için onu teşhis etmen hiç de zor değil."

"Ben Vincent Spectre diye birini tanımıyordum. Onu polise ihbar etmek gibi bir düşüncem hiç olmayacaktı ki."

"Onun sözde ölümüyle ilgili şüphelerimiz vardı. Ölmüş mü, yoksa hâlâ işinin başında mı merak içindeydik. Bir bombalamanın daha yaşanmasıyla, gerçekleri bulmamız an me-

www.CepSitesi.Net

selesiydi. Bunun için tek yapmamız gereken tüm kamuoyuna orta parmağı eksik bir adam görüp görmediklerini sormak olacaktı. Bunu duyursak, sen de bize ihbar için başvururdun herhalde değil mi?"

Nina başını evet anlamında salladı. "Elbette."

"İşte bundan korkmuş olabilir. Bize bizim bilmediğimiz bir şey söylemenden çekinmiş olabilir. Dış görünüşünü anlatmandan..."

Nina uzunca bir süre sessizliğe gömüldü. Elindeki sabıka kataloguna bakıp, o gün acil serviste yaşananları anımsamaya çalıştı. Hastaları, yaşanan ani olayları düşündü. Boğaz ağrıları, burkulmuş bilekler geldi akima. Nina tam sekiz yıldır hemşirelik yapıyordu ve şimdiye dek o kadar çok hastayla ilgilenmişti ki, zihnindeki tüm görüntüler birbirlerine karışıyordu. Ne var ki eldivenli adama dair bir ayrıntı daha belirmişti kafasında. Ve bu Öyle bir ayrıntıydı ki, tüylerini diken diken ediyordu.

"Doktor," dedi usulca. "Yarasına dikiş atan doktor..."

"Evet. Kimdi o doktor?"

"Robert. Robert'tı."

Sfim gözlerini Nina'ya dikip, bakakaldı. İşte o an her şeyi anladı. Her ikisi de anladı. Robert da aynı odadaydı. O da hastanın yüzünü ve eksik parmaklı elini görmüştü. O da Nina gibi Vincent Spectre'ı her an teşhis edebilirdi.

Şimdi artık Robert Ölmüştü.

Sam uzanıp Nina'nın elini tutarak, "Hadi," diyerek onu ayağa kaldırdı.

www.CepSitesi.Net

İşte şimdi ayakta, yüz yüze duruyorlardı. Nina, Sam'in ona olan yakınlığıyla kamında bir şeylerin hareketlendiğini hissedebiliyordu. Cinsel uyarı bu olsa gerekti.

Sam, "Seni yeniden Portland'a götüreceğim," dedi.
"Bu gece mi?"

Polis ressamımızla tanışmanı istiyorum. Belki ikiniz Spectre'ın yeni yüzünün bir robot resmini çıkarabilirsiniz."

Bunu yapabilir miyim, emin değilim. Görsem belki onu tanıyabilirim. Ama yüzünü tarif etmek..

"Ressam sana bu konuda yardımcı olur. Burada önemli olan elimizde en azından bir şeylerin bulunuyor olması. Ayrıca acil servis kayıtlarına ulaşmam için de bana yardımcı olmalısın. Belki unuttuğun bir şeyler vardır."

Acil servis kayıtlarının bir kopyasını mutlaka saklarız O kaydı senin için bulabilirim." Nina, *senin için her şeyi yapmaya hazırım,* diye düşündü; yeter ki, *Şu ser, polis imajından vazgeç.*

Ayakta birbirlerinin gözlerinin içine bakarlarken Nina Şam'ın gözlerinin içinde bir anlık bir şehvet gördüğünü sandı. Ama Sam aniden başını çevirip, içinden bir ceket almak üzere gardıroba yöneldi. Ceketi Nina'nın omuzlarının üzerine attı. Şam'ın parmak uçlarının bedenine değmesi bile Nina'mn ürpermesine yetmişti.

Nma, Şam'ın yüzüne bakmak için ona doğru döndü.

Yavaşça, "Aramızda bir şey mi oldu?" diye sordu.
"Ne demek istiyorsun?"

"Ben hayal görmedim, değil mi? Sen ve ben seviştik,

www.CepSitesi.net

(icra de tam bu odada. Şimdi acaba neyi yanlış yaptım diye düşünüyorum. Neden bu kadar farklı davranıyorsun?"

Sam iç geçirdi. Bitkin bir hali vardı. Belki de bunun adı pişmanlıktı. "Dün gece," diyerek başladı sözlerine. "Hiç yaşanmamalıydı. Bir hataydı."

"Ben öyle düşünmemiştim."

"Nina soruşturma memuruyla aşk yaşamak her zaman hir hatadır. Korkuyorsun ve kendine bir kahraman arıyorsun. Benim rolümse şu an bunun için biçilmiş kaftan."

"Ama bu rol değil Sam. Ben de rol yapmıyorum. Benim için önemlisin. Galiba sana âşık oluyorum."

Sam tek kelime etmeden Nina'nm gözlerinin içine baktı. Bu sessizlik en az edeceği sözler kadar yaralayıcıydı.

Nina, Sam'in gözlerindeki ifadesizliği, hissizliği görmemek için arkasını döndü. Zoraki bir gülümsemeyle, "Tanrım, kendimi bir aptal gibi hissediyorum," dedi. "Eminim ki, bu başına sıkça geliyordur. Kadınlar kendilerini kollarına sıkça bırakıyorlardır."

"Hiç de değil."

"Öyle mi? Bay kahraman polis. Buna kim karşı koyabilir ki?" Yeniden Sam'e döndü. "Pekâlâ, beni diğerleriyle kıyasla bakalım; farkım ne?"

"Diğerleri falan yok! Nina, sadece seni kendimden uzak tutmaya çalışıyorum. Sadece sana bizi bir araya getirenin yaşanan durum olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Tehlike... gerilim... Bana bakıyorsun ama bendeki kusurları görmüyorsun. Senin için nasıl da yanlış erkek olduğumu fark edemi-

www.CepSitesi.Net

yorsun. Sen Sarmaşık Birliğinden Robert Bledsoe'nun nişanlısıydın. Adam deniz evi olan bir tıp fakültesi mezunuydu, Bense bir memurdan başka neyim?"

Nina gözleri yaşlarla dolarken başını iki yana salladı; "Benim seni gerçekten bu şekilde gördüğümü mü sanıyor^ sun? Benim için sadece bir memur, bir polisten mi ibaretsin?"

"Ben buyum."

"Benim için çok daha fazlasısın." Nina uzanıp Şam'ın yüzüne dokundu. Sam hafifçe geri çekildiyse de Nina'nın sert yüzünü yavaşça okşamasına izin vermişti. "Ah, Sam. Sen çok nazik birisin. Anlayışlı ve cesursun. Daha önce senin gibi birini hiç tanımadım. Tamam, bir polis olabilirsin ama bu sadece olduğun kişinin bir parçası. Hayatımı kurtardın ve bana tıpkı gözün gibi..

"Bu benim işimdi."

"Sadece bu muydu sebep?"

Sam cevap veremedi. Sadece sanki gerçeği açıklamak istemiyormuş gibi Nina'nın gözlerinin içine baktı.

"Öyle mi Sam? Sadece işin miydi sebep?"

Sam iç geçirip, "Hayır," diyerek kabul etti gerçeği. "Sebep sadece işim değildi. Senin için daha fazlasını yapmak istedim."

Nina katışıksız bir neşeyle gülümsedi. Dün gece bunu -Sam'in sıcaklığını, ilgisini- hissetmişti zaten. Sam'in takındığı bu umursamazlık maskesinin altında yaşayan, nefes alan bir adam vardı. Nina kendini Sam'in koilarma bırakıp, tatlı diliyle gerçek Sam Navarro'yu saklandığı yerden çıkar-

www.CepSitesi.Net

inak istiyordu.

Sam, Nina'nın eline uzandı ve elini yavaşça yüzünden uzaklaştırdı. "Lütfen, Nina," dedi. "Bu durumu ikimiz için de daha fazla zorlaştırma. Yapmam gereken bir işim var ve dikkatimin dağılmasına izin veremem. Bu çok tehlikeli, hem senin, hem de benim için."

"Ama beni umursuyorsun, değil mi? Tek bilmek istediğim bu. Beni umursuyorsun."

Sam onu başıyla onayladı. Nina'mn Sam'den umabileceğinin en fazlası buydu.

Sam, "Geç oluyor. Bir an önce gitmemiz gerek," diye mırıldanıp, kapıya doğru yöneldi. "Arabada bekliyor olacağım."

Nina şüphelinin bilgisayarda çizilen olası eşkaline suratını ekşiterek baktı. "Pek doğru olmadı," dedi.

Sam, "Nesi doğru olmadı?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Bir erkeğin suratını bu şekilde hatırlamak hiç kolay değil. Onu sadece bir kez gördüm. Burnunun ya da çenesinin şekline çok dikkat ettiğimi söyleyemem."

"Bu resimdekine benziyor muydu?"

Nina ekrandaki yüze dikkatle baktı. Son bir saattir, resmin saçları, burnu, yüz şekli ve çene yapısı üzerinde uğraşıp duruyorlardı. Ortaya çıkan sonuç ise çok genel, cansız bir suret gibiydi. Tıpkı Nina'nın daha önce gördüğü pek çok eşkal resmi gibi.

Nina derin bir iç çekip, "Doğrusunu söylemek gerekirse,

www.CepSitesi.Net

adamı tam olarak hatırlayamıyorum," dedi. "Gözümün önünde duracak bir dizi adamdan onu teşhis etmemi isteseniz, bunu belki yapabilirim ama gördüğüm bir şeyi somadan tarif etmekte pek iyi olduğumu söyleyemem."

Hayal kırıklığına uğradığı her halinden belli Sam, bilgisayar teknisyenine dönüp, "Biz yine de resmi bastırıp, haber merkezlerine ve ajanslara gönderelim."

Teknisyen, "Elbette," diyerek yazdır düğmesine bastı.

Sam, Nina'yı teknik resim odasından uzaklaştırırken, Nina üzgün bir şekilde, "Özür dilerim. Sanırım çok fazla yardımcı olamadım," dedi.

"İyi iş çıkardın. Haklısın, insanın gördüğü yüzü sonra^ dan hatırlaması pek kolay değildir. Üstelik de sadece bir kez görmüşsen. Peki, onu gördüğünde tanıyacağım söylediğinde gerçekten ciddi miydin?"

"Evet. Bundan eminim."

Sam, Nina'mn kolunu hafifçe sıktı. "Senden tek isteyeceğimiz bu olacak o halde. Eğer onu kıstıracak olursak tabii. Artık gündemimizdeki bir diğer konuya geçebiliriz."

"Nedir o?"

"Gillis hastaneye gidip kayıtları incelemeye başladı bile. Senden hasta kayıt formundaki bazı detaylara açıklık getirmeni istiyor."

Nina başıyla onayladı. "Bak *bunu* yapabilirim işte."

Gillis'i acil servisin arka odalarından birinde otururken bulmuşlardı. Önündeki masada bir yığın kâğıt duruyordu. Floresan lambaların altında suratı solgun görünüyordu. Vakit

www.CepSitesi.Net

gece yarısına yaklaşıyordu ve Gillis sabah yediden beri görev başındaydı. Sam de aynı şekilde.

Ne var ki, ikisi için de gece henüz yeni başlıyordu.

Gillis, "Sanıyorum ki doğru kayıt formunu buldum. 29 Mayıs, saat 17.00. Doğru mudur, Bayan Cormier?"

"Olabilir."

Gillis elindeki kâğıdı Nina'ya uzattı. Kâğıt tek sayfalık bir acil servis kayıt formuydu. Evrak, Lawrence Foley adına düzenlenmiş, üzerine adresi ve faturalama bilgisi yazılmıştı. Temel şikâyet sütununda Nina kendi elyazısını hemen tanıdı: Sol kolda derin kesik. Bu sütunun hemen altına, *kırk altı yaşında, beyaz bir erkek yaya geçidinden geçerken bir bisiklet tarafından çarpılmış,* diye not düşmüştü. Düşmeye bağlı olarak kolda kesik, yazmıştı. Bilinç kaybı yok."

Nina başını evet anlamında salladı. "Evrak bu. İşte aşağıda da tedaviyi yapan hekim olarak Robert'ın imzası var. Dikişleri o attı; notlarına göre dört dikiş atmış."

Sam Gillis'e dönüp, "Lawrence Foley adını araştırdık mı?" diye sordu.

Gillis, "Bu adreste öyle biri yaşamıyor," dedi. "Verdiği telefon numarası da yanlış, öyle bir numara yok."

"Bingo," dedi Sam. "Sahte adres, sahte kimlik. Aradığımız adam bu."

Gillis ise, "Ama onu her an yakalayabileceğimizi söyleyemeyiz," dedi altını çizerek.

"Arkasında ne bir iz, ne de bir ipucu bıraktı. Nereye bakacağız ki?"

www.Cepsitesi.Net

"Robot resmini her yere dağıttık. Üzerinde muhtemelen bir bellboya ait bir üniforma olduğunu biliyoruz. Bu yüzden bütün otelleri araştırıyoruz. Elimizdeki resmi çalışanlarla kıyaslıyoruz." Sam kaşlarını çatarak, duraksadı. "Otel mi? Ne diye bir otelde çalışıyor olabilir ki?"

"Bir işe ihtiyacı olabilir mi?" diye sordu Gillis.

"Bellboy olarak mı?" Sam başını iki yana salladı. "Eğer aradığımız gerçekten Vincent Spectre ise, o-işte çalışıyor olmasının mutlaka bir sebebi olmalı. Bir anlaşması, bir hedefi olmalı." Sam arkasına yaslanarak, gözlerini ovuşturdu. Gecenin geç saatlerinin yorgunluğu ve stresi aruk yüzünden açıkça okunuyordu. Yüzündeki her bir gölge, yorgunluğunun eseriydi. Nina elini uzatıp, Sam'in yüzünde okuduğu endişeyi onu okşayarak gidermek istedi ama bunu yapmaya cesaret edemedi. Gillis'in önünde bunu yapamazdı. Belki de bunu bir daha hiç yapamayacaktı. Sam açıkça bunun onun dikkatini dağıttığını, işini aksattığım ve bunun tehlikeli olduğunu söylemişti. Nina bunu anlayabiliyordu.

Yine de ona dokunmak için çıldırıyordu.

Sam ayağa kalkıp, dolaşmaya başladı. Sanki uyanık kalmak için kendini zorluyor gibiydi. "Tüm otellere bakmamız gerek. Bütün bellboylan toplayın. Polis kayıtlarını da incelemeliyiz. Belki binlerinin bu bisiklet kazasından haberi vardır"

"Tamam, Cooley'yi hemen yönlendireceğim," dedi Gillis.

"Asıl bilmemiz gereken, Spectre kimin peşinde? Hedefinde kim var?"

www.CepSitesi.Net

"Bunu bu gece anlamamız çok zor," dedi Gillis. "Daha çok bilgiye ihtiyacımız var." Esneyerek sözlerine devam etti. "Ve de biraz uykuya," diye ekledi.

"Gillis haklı," dedi Nina. "Dinlenmeden devam edemezsin artık. Biraz uyuman gerek."

"Bu sırada da, Spectre artık hangi felaket üzerine çalışıyorsa, gönlünce yol alsın değil mi? Şimdiye kadar şanslıydık. Patlamalarda sadece bir zayiat verdik. Ama bir sonraki seferde.. Sam gezinmeyi bıraktı. Durmuştu çünkü artık yürüyecek hali kalmamıştı. Bir noktada durmuş, omuzlarını düşürmüştü. Her an yere yıkılacakmış gibi duruyordu.

Gillis gözlerini Nina'ya çevirdi. "Onu evine bırakabilir misin? Fenalaşıp yere düşmeden ve ben onu taşımak zorunda kalmadan yapabilir misin bunu?"

Nina oturduğu sandalyeden kalktı ve yumuşacık bir sesle, "Hadi Sam," dedi. "Seni eve bırakayım."

Arabaya doğru giderlerken Sam hâlâ arabayı sürebileceğini, direksiyonun başına geçmek için kendini gayet iyi hissettiğini iddia ediyordu. Nina ise ısrarla, şu an için ancak bir trafik canavarı olacağını söylüyordu.

Sam, en sonunda arabayı Nina'nm sürmesine izin verdi.

Nina hastanenin park alanından henüz çıkmıştı ki, Sam' in horlamaya başladığım duydu.

Eve vardıklarında Sam'i uyandırıp, arabadan indirdi ve ön kapıya götürdü. Sam odasına geçtiğinde hemen silah kılıfını ve ayakkabılarım çıkarıp, kendini yatağa attı. Ağzından çıkan son sözler özür mahiyetindeydi. Sonrasmda hızla ye-

www.CepSitesi.Net

niden uykuya daldı.

Nina gülümseyerek, Sam'in üzerini örttü ve kapıları ve pencereleri kontrole gitti. Her yer kilitliydi; ev güvendeydi, olabildiğince güvende.

Tekrar Sam'in odasına dönüp, karanlıkta soyundu ve Sam'in yanma kıvrıldı. Sam'in ruhu bile duymamıştı. Nina yavaşça Sam'in saçlarını okşarken, *Benim zavallı, bitkin Sam im. Bu gece sana ben göz kulak olacağım,* diye düşündü.

Sam iç geçirerek ona doğru döndü ve kolunu Nina'nın üzerine attı. Uykusunda bile onu korumaya çalışıyordu.

Tanıdığım hiçbir erkeğe benzemiyor.

Nina'ya hiçbir şey zarar veremezdi. Bu gece, Sam'in kollarmdayken onu hiçbir şey üzemezdi.

Bunun için hayatını bile ortaya koymaya hazırdı.

Sabah haberlerinde resmi dönmeye başlamıştı.

Vincent Spectre ekrandaki robot resimlerinden birine bakıp, usulca bir kahkaha attı. Neydi bu, şaka falan mı? Resimlerin onunla uzaktan yalandan alakası yoktu. Resimlerde kulakları kocaman, çene yapısı çok geniş, gözleri adeta birer düğme gibi küçücüktü. Oysaki Spectre'ın gözleri hiç de küçük sayılmazdı. Nasıl olmuştu da böylesine yanlış bir resim çizebilmişlerdi? Emniyet teşkilatının kalitesine ne olmuştu?

Vincent kendi kendine, "Beni yakalayamazsınız. Ben zencefilli kurabiye adamım," diye mırıldandı.

Eğer elindekinin en iyisi bu robot resimse, Sam Navarro

www.CepSitesi.Net

çaptan düşmüş demekti. Yazık. Oysaki Navarro çok zeki birine benziyordu. Gerçek anlamda adının hakkını veren bir rakipti. Ama şimdi artık onun da diğer polisler kadar budala olduğu ortadaydı. Ancak vardığı tek bir gerçek sonuç vardı ki, o da Vincent Spectre'ın hâlâ hayatta olduğu ve oyuna geri döndüğüydü.

Spectre, "Bekle ve hayata nasıl döndüğümü gör bakalım," dedi.

Polis ressamına onun eşkâlini veren Cormier denen o kadın olmalıydı. Her ne kadar çizilen robot resim onun için bir tehdit teşkil etmese de, Nina Cormier canını fena halde sıkıyordu. Yabancılarla dolu bir odada Cormier'm onu tanıyabileceği gerçeği ihtimallerden biriydi. Yüzünü kimliğiyle bağdaştırabilecek ve Spectre'ın planını bozabilecek tek kişi oydu. Ondan kurtulmak gerekliydi.

Er ya da geç.

Spectre televizyonu kapatıp, kadının hâlâ uyumakta olduğu yatak odasına geçti. Marilyn Dukoff'la üç hafta önce üstsüz dans revüsünü izlemek üzere gittiği Stop Light Kulübü'nde tanışmıştı. Marilyn tangası mor pullu olan sarışındı. Ablak bir suratı ve yok denecek kadar küçük bir beyni vardı belki ama vücudu tıpkı bir mermer gibi doğal ve yer yer silikon harikasıydı. Sıradışı dans ekibindeki diğer pek çok kadın gibi o da ümitsizce para ve aşk peşindeydi.

Spectre ise ona her ikisini de sunmuştu; hem de bol bol.

Marilyn, Spectre'm hediyelerini hakiki bir minnetle kabul etmişti. Tıpkı uzun zamandır ihmal edilmiş sadık ve

www.CepSitesi.Net

takdire aç bir köpek yavrusu gibiydi.

En iyi yönü de hiç soru sormuyor oluşuydu. Sormaması gerektiğini biliyordu.

Spectre kadının yanına, yatağın üzerine oturup, onu dürterek uyandırdı. "Marilyn?"

Marilyn tek gözünü açıp gülümsedi. "Günaydın."

Spectre da bir tebessümle karşıladı gülüşünü. Sonrasında da bir öpücük kondurdu dudaklarına. Marilyn her zamanki gibi şehvetle ve minnetle karşılık verdi ona. Spectre üzerindekileri çıkarıp, doğal bir afet sayılabilecek bu kusursuz vücudun yanına sokuldu. Kadını kıvama getirmek hiç de uzun çabalar gerektirmemişti.

İşleri bitip, Marilyn Spectre'ın yanında minnet dolu bir tebessümle uzanırken, Spectre konuya girmenin en doğru zaman olduğuna karar verdi.

Ve, "Senden bir yardım daha istiyorum," dedi.

İki saat sonra, gri takım elbisesi içindeki sarışın bir kadın, cezaevi memuruna kimliğini uzatıyordu. "Frick ve Darien ile birlikte sanığın avukatıyım," dedi. "Müvekkilimiz Billy Binford'u görmeye geldim."

Dakikalar sonra, kadın bir gardiyanla birlikte ziyaretçi odasına doğru yol alıyordu. Billy, namı diğer "Kardan Adam", plastik camın ardındaki sandalyelerden birine oturmuştu. Billy kadını bir süre süzdükten sonra, "Televizyondaki haberleri izledim. Ne haltlar dönüyor böyle?" diye sordu.

www.Cepsitesi.Net

Sarışın kadın, "Tüm bunların gerekli olduğunu söylüyor," dedi.

"Bak, ben ondan sadece söz verdiği üzere işi bitirmesini istemiştim."

"Hallediyor, her şey planlandı. Yapman gereken sadece arkana yaslanıp beklemek."

Billy gözlerini arkada durup, sıkılmış gibi görünen gardiyana çevirdi. "Her şeyimi buna göre ayarladım," diye mırıldandı.

"Dediğin olacak; sadece sonuna kadar pazarlığa sadık kalacağından emin olmak istiyor. Bu hafta sonuna kadar ödeme yapmanı bekliyor."

"Hemen olmaz. İşin bittiğini görmeden bunu yapamam. Yaklaşan, hem de hızla yaklaşan bir mahkemem var. Gün sayıyorum artık. Tek güvencem bu."

Sarışın kadın sadece tebessüm edip, "Olacak," dedi. "Garanti ediyor."

www.CepSitesi.Net

Onuncu Bölüm

Sam güne gözlerini kahve ve ocaktaki lezzetli bir şeyin kokusuyla açtı. Günlerden cumartesiydi. Yataktaydı ve hiç şüphesiz evde birisi daha vardı. Mutfaktan gelen telaş ve tabak çanak seslerini duyabiliyordu. Aylardır belki de ilk kez yataktan gülümseyerek kalktığını fark etti ve doğruca duşa gitti. Mutfakta bir kadın, hem de kahvaltı hazırlayan bir kadın vardı. Bu gerçeğin evin havasını bu denli değiştirmesi gerçekten şaşırtıcıydı. Ev şimdi artık daha sıcak, daha samimiydi.

Sam duştan çıkıp, traş olmak üzere aynanın önünde durdu. İşte o an yüzündeki tebessüm adeta bir bıçak gibi kesildi. Bir anda ne kadar uzun zamandır uyuduğunu merak etti. Öylesine derin uyumuştu ki, bu sabah Nina'nın yataktan çıktığını ve duşa girdiğini duymamıştı bile. Ama Nina duşa gir-

www.CepSitesi.Net

mişti işte ve Sam duşa girer girmez duş perdelerinin ıslak olduğunu fark etmişti.

Dün gece eve pekâlâ yabancı biri de girmiş olabilirdi ve öyle olsa dahi Sam'in ruhu duymazdı.

Ona hiçbirfaydam yok, diye düşündü. Aynı anda hem Spectre'm izini sürüp, hem de Nina'yı koruyamazdı. Buna ne gücü yeterdi, ne de tarafsızlığı. Nina'ya faydalı olmak bir yana, onun hayatını tehlikeye atıyordu.

En çok da bundan korkuyordu oysaki,

Traş olmayı bitirip, giyindi ve mutfağa geçti.

Ancak Nina'yı mutfakta, ocağın başında görmek bile Sam'in tüm kararlılığını yıkmaya yetmişti. Nina dönüp gülümsedi.

"Günaydın," diyerek mırıldandı ve tatlımsı bir koku eşliğinde Sam'in boynuna sarıldı. Tamım bu her erkeğin rüyasıydı. Ya da en azından *Sam'in* rüyasıydı: mutfakta harika bir kadına sahip olmak... Tebessüm yüklü bir günaydın... Tavada pişen krepler...

Kısacası evde bir kadın.

Üstelik herhangi bir kadın değil; Nina. Sam direncinin zayıflamaya, erkeksi dürtülerinin yeniden kontrolü ele almaya başladığını hissediyordu. Ne zaman Nina'ya yaklaşsa, aynı şeyler oluyordu.

Sam, Nina'yı omuzlarından tutup, bir adım geri çekildi. "Nina, konuşmamız gerek."

"Ne için... dosya hakkında mı?"

"Hayır. Senin hakkında ve de benim."

www.CepSitesi.Net

O an Nina'nın yüzündeki ışıl ışıl tebessüm bir anda silindi. Aralarında yine sert rüzgârlar eseceğe benziyordu ve bu rüzgârın sebebi Sam olacaktı. Bu yüzden sessizce arkasına dönüp, tavadaki krebi bir tabağa koydu. Sonrasında da tezgâhın üzerine bıraktığı tabağa bakarak, orada öylece durdu.

Sam o an kendisinden nefret etti. Ama aynı zamanda bununla başa çıkabilmenin başka bir yolu olmadığını da biliyordu; Nina'yı gerçekten önemsiyorsa bunu yapmalıydı.

"Dün gece hiç yaşanmamalıydı," dedi Sam.

"Dün gece aramızda hiçbir şey yaşanmadı ki. Sadece seni evine getirdim ve yatağına yatırdım."

"Ben de işte tam da bundan bahsediyorum Nina. Dün gece öyle yorgundum ki, birisi odama trenle dahi dalacak olsa, ruhum duyup da kılımı kıpırdatacak halde değildim. Gözlerimi bile açık tutamazken seni nasıl korumamı bekliyorsun?"

"Ah, Sam." Nina ellerini Sam'in yüzünü okşamak üzere havaya kaldırıp, ona doğru bir adım attı. "Senden benim koruyucum olmanı istemiyorum. Dün gece bu kez ben seninle ilgilenmek istedim ve bunu yapmaktan mutluluk duydum."

"Polis olan benim Nina. Senin güvenliğinden ben sorumluyum."

"Bir kerecik olsun, polis olmaktan vazgeçemez misin? Seninle benim ilgilenmeme izin veremez misin? O kadar da çaresiz değilim. Sen de hiç kimseye ihtiyaç duymayacak kadar dayanıklı değilsin. Ben korkarken yanımda sen vardın.

www.Cepsitesi.Net

Ben de *senin* yanında olmak istiyorum."

"Her an öldürülebilecek olan ben değilim." Sam, Nina1 nın iki elini tutup, yüzünden uzaklaştırdı. "Bu işe bulaşmanın iyi bir fikir olmadığını biliyoruz. İkimiz de farkındayız bunun. Seni layıkıyla koruyamıyorum. Yerimde başka bir polis olsa bunu çok daha iyi yapabilir."

"Ben başka bir polise güvenemem. Güvendiğim sensin."

"Ve bu ölümcül bir hata olabilir." Sam nefes alabilmek için geri çekildi. Aralarına mesafe koymaya ihtiyacı vardı, Nina bu kadar burnunun dibindeyken onun kokusunu, doku- (nuşunu hissederken düşünemiyor, dikkati dağılıyordu. Dö-, nüp, hiçbir şey yokmuş gibi kendine bir fincan kahve doldurdu. Ellerinin titrediğini fark etti. Bunun da sebebi Nina'nın varlığı olmalıydı. Nina'ya bakmadan, "Artık dosyaya odaklanmam gerek, Nina. Spectre'ın nerede olduğunu bulmam gerek. Ancak bu sayede güvenliğini sağlayabilirim. Sadece işimi yaparak ve onu da doğru düzgün yaparak..

Nina sessiz kalmayı tercih etmişti.

Sam yeniden önüne döndüğünde Nina'yı boş gözlerle, hazırladığı masaya bakarken buldu. Masa gümüş çatal bıçak* lar, peçeteler, meyve suları ve küçük bir sürahi akçaağaç şurubuyla donatılmıştı. Sam yeniden pişmanlığının tıpkı bir bıçak gibi içine battığını hissetti. *En sonunda değer verdiğim, gerçekten sevebileceğim gibi bir kadın buldum ama onu var gücümle kendimden uzaklaştırmaya çalışıyorum.*

"Eee," dedi Nina. "Ne yapacaksın peki?"

www.CepSitesi.Net

“Bana kalırsa seni korumak için başka bir polis görevlendirilmeli. Seninle kişisel hiçbir paylaşıma girmemiş biri.”

“Yaşadığımız bu mu? Kişisel paylaşım?”

“Sen olsan ne derdin?”

Nina başını iki yana salladı. “Ben olsam buna paylaşım bile demezdim.”

“Tanrı aşkına, Nina. Biz seninle aynı yatağa girdik! İki kişinin arasından bundan daha büyük bir paylaşım olabilir mi?”

“Bazıları için seks sadece bedensel bir eylemdir. Daha fazlası değil.” Nina sessiz ve sorgulayıcı bir ifadeyle başını yukarı kaldırdı. *Bazıları için.*

Beni mi kastediyor?

Kahretsin, artık daha fazla bu ümitsiz konuşmaya dahil olmak istemiyordu. Nina sözleriyle onu açıkça kışkırtmaya, aralarında yaşanan seksin sadece bedensel bir eylem olmadığını itiraf ettirmeye çalışıyordu. Ne var ki, Sam’in ne gerçeği itiraf etmeye, ne de onu kaybetmekten ne kadar korktuğunu belli etmeye niyeti vardı.

Ne yapacağını çok iyi biliyordu.

Mutfaktan geçip, telefona yöneldi. Coopersmith’i arayıp, Nina’yı koruma görevini başkasına devretmesini isteyecekti. Tam ahizeyi eline almak üzereydi ki, telefon çaldı.

Sam sertçe, “Navarro,” diyerek açtı telefonu.

“Sam, benim.”

“Günaydın, Gillis.”

“Günaydın mı? Neredeyse öğlen oldu. Ben işimin ba-

www.CepSitesi.Net

şına döneli bir gün oldu."

"Bak şimdi kendimden utandım."

"Utanmalısın. Saat birde zanlıları teşhis işlemi var. Beş farklı otelden bellboylar toplandı. Nina Cormier'ı, teşhis için buraya getirebilir misin? Yanındaysa tabii."

Sam, "Burada," diyerek gerçeği itiraf etti.

"Ben de öyle düşünmüştüm zaten. Saat birde, tamam mı?"

"Orada olacağız." Sam telefonu kapatıp, elini nemli saçlarının arasından geçirdi. Tamım. Neredeyse öğlen olmuştu demek. Giderek daha da tembel bir adam oluyordu. Ve de dikkatsiz. Tüm bunlar kendisi ve Nina yüzünden, nereye gittiği belli olmayan bir ilişki yüzündendi. Bu ilişki onun bir polis olarak etkinliğine zarar veriyordu ve işini düzgün yapmayacak olursa, bundan en zararlı çıkacak olan yine Nina' ■ ydı.

Nina'nın, "Gillis ne dedi?" diye sorduğunu duydu.

Sam ona doğru döndü. "Saat bir için bir teşhis ayarlamışlar. Senden birkaç otel bellboyunu görmeni istiyorlar. Bunun için hazır mısın?"

"Elbette. Bu işin bitmesini ben de en az senin kadar istiyorum."

"Güzel."

"Ve beni başka bir polise devretmek konusunda haklısın. Belki de öylesi daha iyi olur." Nina gözlerindeki kararlı ifadeyle bakışlarını Sam'e dikti. "Nasılsa, bana bakıcılık yapmaktan çok daha önemli işlerin var."

www.Cepsitesi.Net

Sam, Nina'yla kavga etmekten kaçındı; hatta ağzını bile açmadı. Ama yine de Nina onu mutfakta hazırladığı mükellef sofranın yanında, bir başına bırakırken Sam düşünmeden edemedi: ***Yanılıyorsun, benim için dünyada sana göz kulak olmaktan daha önemli hiçbir iş yok.***

Arkasını gösteren aynanın diğer tarafında sekiz adam sıralanmış, bekliyorlardı. Hepsinin de yüzü aynaya dönüktü. Hepsinin de sanki burada olmaktan utanç duyar gibi bir hali vardı.

Nina her birinin üniformasını tanıdık bir ipucu bulmak umuduyla tek tek inceledi. Kafasında bir şeyleri canlandıracak bir detaydı aradığı.

En sonunda başını hayır anlamında salladı. "Gördüğüm üniforma burada yok."

"Bundan kesinlikle emin misin?" diye sordu Gillis.

"Eminim. Üniforma bunlardan farklıydı."

O an yapmacıksız bir hayal kırıklığı nidası duyuldu. Ses, Gillis'in hemen yanında duran Bölge Savcısı Nornı LiddelP den yükselmişti. Yüzünde hiçbir ifade olmayan Sam ise öylece olanları izliyordu.

Liddell, "Pekâlâ, bu çok büyük bir zaman kaybından başka bir şey değildi," dedi. "Elinden gelen bu mu, Navarro? Bellboyları toplayıp, buraya dizmek mi?"

"Spectre'ın üzerinde bellboylarınkine benzer bir üniformayla gezdiğini biliyoruz," dedi Sam. "Bu yüzden Nina'dan

www.CepSitesi.Net

birkaçına göz atmasını istedik."

Gillis, Bisiklet kazasına dair polis raporunun izini sür duk," dedi. "Olayı rapor eden bisikletlinin kendisi olmuş Dava açılabileceği şüphesiyle, yayaya yaya geçidi dışında çarptığını bildirmiş. Görünüşe göre, Spectre, Kongre Caddesinde önüne bakmadan karşıdan karşıya geçmiş."

Liddell kaşlarını çatarak, "Kongre Caddesi mi?" dedi.

Pioneer Otel'in hemen yanında," dedi Sam. "Yani valinin iki gün sonra kalmayı planladığını öğrendiğimiz otel. Vali, küçük çaplı bir iş kongresine misafir konuşmacı olarak katılacak."

^Spectre ın hedefinin vali olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bu bir ihtimal. Oteli aratıyoruz, bir kez daha detaylı arama yaptıracağız. Özellikle de valinin odasını."

"Peki, Pioneer'ın bellboyları?

Hepsini de boylarına ve yaşlarına göre elemeye tabi tuttuk. İçlerinde eksik bir parmağı olan yok. Şuradaki -üçüncü sırada olan- Spectre'ın tarifine en çok uyan. Ama onun da bütün parmakları yerinde. Sadece Nina'dan zihninde bir şeyler canlandırır mı diye üniformaya bakmasını istedik."

"O halde karşımızdaki şu sırada duranlardan hiçbiri Spectre değil."

"Değil. Herkesin ellerini titizlikle inceledik. Eksik bir parmağı olan yok."

Nina üçüncü sırada duran kişiye baktı. Adamın üzerinde kırmızı bir ceket ve siyah bir pantolondan oluşan bellboy kıyafeti vardı. "Pioneer Otel'in bellboy kıyafeti bu mu?" diye sordu.

www.CepSitesi.Net

“Evet,” dedi Gillis. “Neden?”

“Gördüğüm üniformanın bu olduğunu hiç sanmıyorum.”

“Gördüğünün farkı neydi?”

“Acil serviste gördüğüm adamın ceketi -hatırlamaya çalışıyorum- yeşildi. Orman yeşili gibi. Ama kesinlikle kırmızı değildi.”

Gillis kafasını salladı. “O halde büyük bir sorunumuz var. Holiday Inn’in de üniforması kırmızı. Bir tek Marriott’unki yeşil ama o da kazanın olduğu yere hayli uzak.”

Liddell, “Yine de tüm personeli gözden geçirin,” diye emir verdi. “Şehirdeki her bellboyla tek tek konuşmanız gerekecek dahi olsa, o adamı istiyorum ve bunu kendini beğenmiş bir kodamanı havaya uçurmadan önce yapmanızı istiyorum. Vali yarın saat kaçta gelecek?”

“Öğleden soma,” dedi Gillis.

Liddell saatine göz attı. “Daha önümüzde kocaman bir yirmi dört saat var. Eğer bir şey bulacak olursanız, derhal haberim olacak. Anlaşıldı mı?”

Gillis, “Elbette, ekselansları,” diye mırıldandı.

Liddell ona sert bir bakış fırlattıysa da, fazla üzerinde durmadı. “Bu gece karımla birlikte Brant Tiyatrosu’nda olacağız. Her ihtimale karşı çağrı cihazım yanımda olacak.”

“İlk haber vereceğimiz siz olacaksınız,” dedi Sam.

“Tüm gözler üzerimize çevrilmiş durumda. O yüzden sakın bu işi elinize yüzünüze bulaştırmayın.” Liddell son sözünü söylemiş, iki polis de sükûnetle dinlemişlerdi.

www.CepSitesi.Net

Liddell odadan çıkar çıkmaz Gillis, "Bir gün alaşağı edeceğim bu adamı. Yemin ederim, yapacağım bunu," diye gürledi.

"Sakin ol, Gillis. Bakarsın bir gün vali olur."

"Ne olursa olsun, o zaman Spectre'ın bombayı yerleştirmesinde başyardımcısı ben olacağım."

Sam, Nina'yı kolundan tutup, odadan dışarı çıkardı. "Bugün işlerim başımdan aşkın. O yüzden seni yeni bekçine emanet ediyorum," dedi.

Demek benden kurtuluyorsun, diye düşündü Nina. Onu gerçekten bu kadar rahatsız ediyor muydu varlığı?

"Şimdilik seni bir otele yerleştireceğiz," dedi Sam. "Seni korumakla Memur Pressler görevlendirildi. Çok iyi bir polistir. Ona çok güvenirim."

"Bu benim de güvenebileceğim anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle. Bir şüpheliye ulaşacak olursak, sana haber veririm. Senden teşhis etmeni isteyebiliriz."

"Yani seni bir süre göremeyeceğim."

"Göremeyeceksin. Uzunca bir süre."

Bir süre yüzyüze kalıp, birbirlerine baktılar. Koridor gelip geçenlerle pek tenha sayılmazdı; bu yüzden Nina için duygularını açıklamak adına ne doğru yerdeydiler, ne de doğru zamanda. Gerçi onun için ne hissettiğinden kendisi de emin değildi. Tek bildiği veda etmenin acı verdiğiydi ama daha da acı veren bir şey varsa o da Sam'in gözlerinde hiçbir pişmanlığın, rahatsızlığın olmayışıydı. Gözlerine yine o ifadesiz, duygusuz bakışlar gelip yerleşmişti.

www.CepSitesi.net

Bay Polis Memuru geri dönmüştü. Nina bununla baş edebilirdi. Geçen hafta yaşadığı travmanın ardından artık her şeyle baş edebileceğini hissediyordu. Hatta bir kez daha yanlış bir adama kapıldığı gerçeğiyle bile baş edebilirdi.

Nina da en az Sam'inki kadar duygusuz bir ifadeyle Sam'in gözlerinin içine bakıp, "Sen Spectre'ı bul. Ben de onu teşhis edeyim. Ama bunu çok çabuk yap, olur mu? Sonra da hayatıma kaldığım yerden devam edeyim," dedi.

"Gece-gündüz bunun için çalışıyoruz zaten. Sana haber veririz."

"Size güvenebilirim yani?"

Sam başını sert bir şekilde öne eğip, "Bu benim işim," dedi.

Memur Pressler'ın pek hoşsohbet biri olduğu söylenemezdi. Hatta öyle ki, konuşabildiği bile şüpheliydi. Son üç saatte sadece korkunç bir sfenks taklidi yapıyormuş gibi tek kelime etmeden odanın içinde gezinip durmuş, ara .sıra da kapıyı kontrol edip, üçüncü kattaki pencereden dışarıya bakmıştı. Tek söylediği, "Evet, Bayan," ve "Hayır, Bayan,"dı. Sorulan sorulara verdiği tek cevap bunlardı. Güçlü ve ağzı sıkı polis dedikleri bu muydu yoksa birileri tanıkla fazla yüz göz olmaması için onu uyarmış mıydı? Nina merak içindeydi.

Nina otelin hediye dükkânından aldığı bir romanı okumaya çalıştıysa da birkaç bölüm sonra kitabı bırakmak zorunda kaldı. Polisin sessizliği sinirini bozuyordu. Aynı otel

www.CepSitesi.Net

odasında tek kelime dahi etmeden biriyle koca bir gün geçirmek hiç de normal değildi. Tanrı biliyor ya, Nina memuru konuşturmak için epey uğraşmıştı.

"Uzun zamandır mı polissin, Leon?" diye sordu.

"Evet, Bayan."

"İşini seviyor musun?"

"Evet, Bayan."

"Seni hiç korkutmuyor mu?"

"Hayır, bayan."

"Hiç mi?"

"Bazen."

Nina, *eh bu da bir şeydir,* diye düşündü.

Ama sonra Memur Pressler pencereye doğru yürüyüp, Nina'yı umursamadan dışarı baktı.

Nina kitabını kenara koyup, yeniden konuşmaya başladı.

"Böyle görevler canını sıkmıyor mu?"

"Hayır, bayan."

Benim olsa sıkardı. Tüm gün bir otel odasında hiçbir şey yapmadan kalmak.

"Her an her şey olabilir."

"Olsa bile, eminim hazırlıklısındır." Nina iç geçirerek kumandaya uzandı ve televizyonu açtı. Beş dakika boyunca kanalları gezindikten sonra ilgisini bir şey çekmemiş olmalı ki, yeniden kapat düğmesine bastı. "Bir telefon edebilir miyim?" diye sordu.

"Üzgünüm."

Sadece Maine Tıp Merkezi'ndeki başhemşireyi aramak

www.CepSitesi.Net

istiyorum. Gelecek hafta gelemeyeceğimi haber vermem gerek."

"Dedektif Navarro telefon yok dedi. Güvenliğiniz için. Bu konuda çok netti."

"İyi dedektif başka neler söyledi sana?"

"Size çok dikkat etmemi. Bir an bile gözümü ayırmamamı. Çünkü size bir şey olacak olursa..." Pressler duraksayıp, gergin bir tavırla öksürdü.

"Ne?"

"Beni cezalandıracağını söyledi."

"Bu oldukça güdüleyici bir laf."

"İşimi iyi yapmamı sağlamak istedi sadece. Ben zaten başka türlüsüne i/in vermem. Bu kadannı ona borçluyum."

Nina polise kaşlarım çatarak baktı. Pressler yine pencerenin önünde dışarıyı kolaçan ediyordu. "Ona borçluyum demekle neyi kastediyorsun?"

Memur Pressler pencerenin önünden çekilmeden sanki Nina'nm bakışlarıyla karşılaşmak istemiyormuş gibi orada durmaya devam etti. "Birkaç yıl önceydi. Aile içi şiddetle ilgili bir ihbar aldım. Ama koca, işlerine burnumu sokmamdan hoşlanmamış olmalı ki beni vurdu."

"Tanrım."

"Hemen anons geçtim. İlk cevap veren Navarro oldu." Pressler dönüp Nina'ya baktı. "O yüzden Navarro'ya çok şey borçluyum." Sonra da sakin bir ifadeyle yeniden pencereye döndü.

Nina yavaşça, "Onu ne kadar iyi tanıyorsun?" diye sordu.

www.CepSitesi.Net

Pressler omuzlarını silkti. “Çok iyi bir polis ama kapal, ır kutu gibi. Hakkında çok kişinin çok şey bildiğini sanını- yorum.”

Nma, *ben de dahil,* diye düşündü. Nina iç çekerek yeni- den televizyonun aç düğmesine bastı. Kanallarda pembe dizi- ler, bir mahkeme gösterisi, bir de golfturnuvası vardı. Birkaç dakikalık bir seyirle bile Nina beyin hücrelerinin hızla lapaya döndüğünü hissedebiliyordu.

Acaba Sam şu anda ne yapıyordur, diye düşündü.

Ne var kı bu fikre boyun eğmeden, lnzla kafasından uzaklaştırdı. Navarro başına buyruk bir adamdı. Bu, gün gibi ortadaydı. ö

Nina da Öyle olmalıydı.

Acaba şu anda Nina ne yapıyordur? Sam aklına gelen u düşünceyi savuşturup, toplantıda söylenenlere odaklan- maya çalıştı. Ama kendini bir türlü Nina’yı düşünmekten ala- mıyordu. Özellikle de onun güvenliği konusu akimdan hiç çıkmıyordu. Leon Pressler’a güvenmek için pek çok sebebi vardı. Pressler genç, atik ve güvenilir bir memurdu; üstelik Navarro’ya da bir can borcu vardı. Nina’yı gerçek anlam da koruyacak birine ihtiyaç varsa, Pressler’dan daha iyisi bulu- namazdı.

Ama yine de Sam içindeki huzursuzluktan ve korkudan bir türlü kurtulamıyordu. İşte tarafsızlığım kaybettiğinin bir kanıtı daha. Duygularım kontrol altına alamıyordu. Öyle ki

www.CepSitesi.Net

artık işleri aksar olmuştu.

"... yapabileceğimiz en iyi şey? Sam?"

Sam aniden dikkatini yeniden Abe Coopersmith'e verdi. "Anlayamadım?"

Coopersmith derin bir iç çekti. "Hangi cehennemdesin Navarro?"

"Affedersiniz. Bir an için kafam dağıldı."

Gillis, "Şef, elimizde peşine düşebileceğimiz başka bir bulgu olup olmadığını soruyor," dedi.

"Elimizdeki her bulguyu takip ediyoruz," diyerek bilgi verdi Sam. "Spectre'ın robot resmi her yere dağıtıldı. Portland'daki her otel didik didik arandı. Şimdiye kadar eksik bir parmağı olan bir çalışanın izine rastlayamadık. Sorun ise bunun tamamen bir kör dövüşü olması. Spectre'm hedefinin kim olduğunu, saldırıyı ne zaman yapacağını ya da nereyi vuracağını bilmiyoruz. Elimizdeki tek şey onun yüzünü görmüş bir tanık."

"Bir de şu üzerinde üniforma olduğu meselesi..."

"Doğrudur."

"Bayan Cormier'a elimizdeki tüm üniformaları gösterdiniz mi? Belki bize hangi otel olabileceği konusunda yardımcı olabilir."

Gillis, "Tüm otellerden birer üniforma örneği toplamaya çalışıyoruz," dedi. "Bir de, şu bisiklet kazasındaki bisikletliyle konuştuk. Çarptığı adam hakkında çok fazla şey hatırlamıyor. Her şey öyle hızlı olmuş ki, adamın yüzüne dikkat edemediğini söylüyor. Ama o da üniforma ceketinin yeşil ol-

www.CepSitesi.Net

duğu konusunda Bayan Cormier'la hemfikir. Ama yeşilin tononun farklı olabileceğinden de bahsetti. Her neyse. Olayın Franklin Bulvarı civarındaki Kongre Caddesi'nde olduğunu doğruladı."

"Tüm o bölgeyi mercek altına aldık," dedi Sam. "Beş blok çapında, tüm mağaza sahibi ve çalışanlara robot resmi gösterdik. Yüzü tanıyan kimse çıkmadı."

Coopersmith öfkeyle homurdandı. "Yarın öğleden sonra vali buraya geliyor ama elimizde şehirde elini kolunu sallayarak dolaşan bir bombacımız var."

"Arada bir bağ olup olmadığından emin değiliz. Spectre'm hedefi tamamen başka birisi de olabilir. Bu onu kimin kiraladığına bağlı."

"Belki de bir saldırı planı yoktur," diye fikrini söyledi Gillis. "Belki de işini bitirip, çoktan şehirden ayrılmıştır."

Coopersmith, "Hâlâ burada olduğunu varsaymalıyız," diyerek konuya dikkat çekti. "Ve de bir haltlar karıştırdığını."

Sam de ona hak vererek başını salladı. "Valinin toplantısından önce yirmi dört saatimiz var. O zamana kadar, bir şeyler bulmalıyız."

Coopersmith, "Tanrım, umarım öyle olur," diyerek ayaklandı. "Şu an ihtiyacımız olan son şey başka bir patlama ve ölmüş bir vali."

"En başından alalım; 36. ölçü." Koro şefi elindeki çubuğu kaldırıp, aşağı indirdi. Dört vuruşun ardından, trompet-

ler "Wrong Sides of the Track Blues"un giriş notalarını çalarken, hemen arkasından nefesli sazlar ve kontrbas da şarkıya girdi. Bir sonraki enstrüman dokunaklı sesiyle saksafon olmuştu.

Orta sıralardan provayı izleyen Brant Tiyatrosu'nun müdürü, "Caz müziğinden hiç anlamıyorum," diyerek durumdan yakındı. "Bana sorarsan acıklı bir sürü notanın bir araya gelmiş hali. Enstrümanlar birbirleriyle kavga ediyor adeta."

Baş teşrifatçı ise, "Ben caz severim," dedi.

"Evet, ona bakarsan, sen rap de seviyorsun. Müzikten anladığını pek sanmıyorum." Müdür boş koltuklara dikkat kesilerek, salona bir göz gezdirdi. Her yer tertemiz görünüyordu; koridorlarda tek bir çöp dahi yoktu. Bu geceki seyirci profili oldukça seçkindi. Misafirler bir demet hukuk adamıydı. Bu yüzden yapış yapış olmuş bir zeminden ya da buruşturularak koltuk aralarına sıkıştırılmış program broşürlerinden hoşlanacaklarını hiç sanmıyordu.

Daha bir yıl öncesine kadar bu salon tam bir pomo sarayıydı. Bir dolu isimsiz, kimliği belirsiz erkek seyirciye bol XTi filmlerin gösterildiği bir yerdi. Salonun yeni sahibi mekânın çehresini tamamen değiştirmişti. Şimdilerde, yerel bir hayırseverin de katkılarıyla Brant Tiyatrosu canlı performansların, sahne oyunlarının ve de ünlü müzisyenlerin müziklerinin sergilendiği bir merkez halini almıştı. Ne var ki, canlı performanslar pomo filmlerden daha az seyirci çekiyordu. Müdür de buna pek şaşırmamıştı aslında.

Ama en azından bu geceki seyirci topluluğu kalabalıktı.

www.CepSitesi.Net

Hukuk! Yardım Demeği'ne destek olabilmek için satın alınmış ya da rezerve edilmiş tam beş yüz koltuk vardı. Muhtemelen birkaç rezervasyonsuz müşteri de olacaktı. Düşünseniize. Tüm bu avukatlar caz dinlemek için bir de para ödüyorlardı. Müdürün aklı bunu almıyordu. Ama koltukların dolacak olmasından son derece memnundu.

Baş teşrifatçı, "Bu gece adamlarımızdan biri eksik olabilir," dedi.

"Kim?"

İşe yem aldığın adam. Hani şu acenteden gönderilen. Ikı gün once ış varmış diye ortaya çıktı; o zamandan beri de bir daha görünmedi. Telefonla ulaşmaya çalıştan ama olmadı."

Müdür öfkeyle, "Acenteden gönderilen adamlara hiç güven olmuyor," dedi.

"Kesinlikle."

"O halde bu geceki kalabalığı dört kişi ağırlayacak«nız."

Çok zor olacak. Beş yüz tane rezerve koltuk ve dahası."

"Bazıları koltuklarını kendileri bulsa... ne de olsa bu adamlar avukat. Kafaları iyi çalışıyor olmalı." Müdür saatine baktı. Saat altı buçuk olmuştu. Ofisinde bıraktığı konserve sığır etli sandviçini yemek için yeteri kadar zamanı vardı "Kapılar bir saate açıhr," dedi. "Sen de gidip yemeğini yesen ıyı olur."

Baş teşrifatçı, "Elbette efendim," diyerek yanıtladı. Kol-

www.CepSitesi.Net

tuğun üzerine bıraktığı yeşil ceketini, bıraktığı yerden aldı. Sonra da ıslık çalarak, bir şeyler yemek üzere koridordan yukarı yürümeye başladı.

Akşam saat yedi buçukta, Memur Pressler, Nina'yı yeniden merkeze götürmek üzere yola çıkardı. Merkez şimdi öğleden soma olduğundan çok daha tenhaydı. Masaların çoğu boştu; koridorlarda ara sıra gezinen bir memur dışında ortalıklarda pek kimse yoktu. Pressler, Nina'yı üst kata çıkarıp, odalardan birine yönlendirdi.

Odada onu bekleyen Sam'di.

Sam, Nina'ya selamlamaların en tarafsızından verdi: bir kafa sallaması ve sessiz bir merhaba... Nina nazikçe karşılık verdi. Pressler da odadaydı. Gillis ve üzerindeki sade kıyafetlerle polis olduğu her halinden beli bir adam daha... Nina onu izleyen bu seyirci topluluğunun önünde duygularını açığa vuracak değildi. Muhtemelen Sam de bunu yapmayacaktı.

Sam başıyla uzun toplantı masasını işaret ederek, "Senden şu üniformalara bir göz atmanı istiyoruz," dedi. Masanın üzerine farklı renklerde pek çok üniforma ceketi serilmişti. "Burada bellboy, asansör operatörü ve aşağı taraftaki Cineplex'in üniformaları var. Tanıdık gelen var mı?"

Nina masaya yaklaştı ve ceketlere tek tek, dikkatle bakmaya başladı. Kumaşları, düğmeleri ihtiyatla inceliyordu. Bazılarının üzerinde işlenmiş otel armaları vardı. Bazıları ise yaldızlı şeritle ya da isimliklerle süslenmişti.

www.CepSitesi.Net

Nina başını iki yana sallayarak, "Bunların içinde yok," dedi.

"Peki, en sondaki yeşil olan?"

"Bunun şeridi altın renkli, benim gördüğümünki siyahtı. Sanki böyle omzunda sarmal gibi toplanmıştı."

"Yok artık," diye mırıldandı Gillis. "Şu kadınlar ne kadar da tuhaf detayları hatırlıyorlar."

Sam oflayarak, "Pekâlâ," dedi. "Şimdilik bu kadar yeter. Herkese teşekkürler. Pressler, neden sen de bir yemek molası vermiyorsun? Bayan Cormier'ı otelime ben bırakırım. Bir saat kadar sonra gelip, görevini devralırsın."

Odadaki herkes çıktı. Sam ve Nina hariç.

İlk dakikada, sessizlik içinde kalıp, konuşmadılar. Hatta birbirlerine bakmaktan bile kaçınıyorlardı. Öyle ki Nina, içinden *keşke o ağırbaşlı Memur Pressler hiç gitmeseydi*, diye düşündü. En azından o varken Nina kendini kuyruğunu kıstırıp kaçmak zorundaymış gibi hissetmiyordu.

Sam en sonunda, "Umarım, oteldeki odandan memnunsundur," dedi.

"Memnunum. Ama delirmem yakındır. Oradan bir an önce çıkmam lazım."

"Henüz dışarısı senin için güvenli değil."

"Ne zaman olacak?"

"Spectre'ı bulduğumuzda."

"Bu hiç olmayabilir de." Nina kafasını salladı. "Böyle yaşayamam. Benim bir işim, bir hayatım var. Bütün günümü bir otel odasında beni deli eden bir polisle hapis olarak geçiremem."

Sam kaşlarını çattı. “Pressler bir şey mi yaptı?”

“Bir türlü oturmak bilmiyor! Durmadan pencereleri kontrol ediyor. Telefona dokunmama izin vermiyor. Doğru dürüst konuşmuyor bile.”

“Ah.” Sam’in yüzü yumuşamıştı. “İşte bu görev başındaki Leon. İşinde çok iyidir.”

“Belki öyle ama yine de beni çıldırtıyor.” Nina iç geçirerek Sam’e doğru bir adım attı. “Sam ben böyle hapis gibi yaşayamam. Hayatıma geri dönmem gerek.”

“Döneceksin. Ama öncelikle seni bu işin içinden sağ salim çıkarmalıyız.”

“Şehirden uzaklaşsam? Bir süreliğine başka bir yere gitsem...”

“Sana buralarda ihtiyaç duyabiliriz Nina.”

“Duymazsınız. Elinizde parmak izleri var. Bir parmağının eksik olduğunu da biliyorsunuz. Hiç sorgulamasanız da onu teşhis edebilirsiniz..

“Ama önce onu bulmalıyız. Bunun için onu kalabalığın içinde tespit etmemiz gerek. Bu yüzden senin şehirde kalmana ihtiyacımız var. Elimizin altında olmalısın. Güvende olmanı sağlayacağım, söz veriyorum.”

“Eminim bunu yapmak zorunda olduğun için yapacaksın. O adamı yakalamak istiyorsan başka çaren yok.”

Sam, Nina’yı omuzlarından tuttu. “Tek sebebimin bu olmadığını biliyorsun.”

“Biliyor muyum?”

Sam biraz daha yaklaştı. Nina şaşkınlık içinde tam Sam’

www.CepSitesi.Net

in onu öpeceğini düşünüyordu ki, aniden çalan kapının sesiyle hızla birbirlerinden uzaklaştılar.

Birden odaya dalışıyla hayli huzursuz olduğu belli olan Gillis kapının eşiğinde durdu. "Ah... kendime bir sandviç almaya gidiyordum da. Acaba sen de bir şey ister misin diye sormak istemiştim, Sam."

"Hayır. Biz otelde bir şeyler yeriz."

"Tamam." Gillis özür dilercesine elini sallayıp, "Bir saate dönerim," dedi. Sonra da Nina ve Sam'i odada yeniden yalnız bırakıp gitti.

Ama büyü bozulmuştu bir kere. Eğer Sam onu o an gerçekten öpmeye niyetlendiyse de, şimdiki yüz ifadesinde o niyetten eser yoktu.

Sadece, "Şimdi artık gidebiliriz," dedi.

Sam'in arabasındayken Nina sanki ilk günkü sahneyi yeniden yaşamıştı. Sam yine mahkeme suratlı bir polis, Nina ise şaşkın bir vatandaş gibiydi. Sanki geçen hafta yaşanan her şey -birlikte geçirdikleri geceler, sevişmeleri- hiç yaşanmamış gibiydi. Belli ki, Sam bu gece duygulardan bahsetmek taraftan değildi ve Nina'nın da konuyu açmak gibi bir niyeti yoktu.

En sağlıklısı dosyadan bahsetmekti. Gerçi Sam'in bu konuda bile çok konuşkan olduğu söylenemezdi.

"Gördüğüm kadarıyla robot resmi dağıtmışsınız."

"Her yere dağıttık. Televizyona, gazetelere..."

"Geri dönen oldu mu?"

Telefona boğulduk. Tüm günü ihbarların peşinden ko-

www.CepSitesi.Net

şarak geçirdik; ama istediğimizi bulamadık."

"Korkarım tarifim yeteri kadar iyi değildi."

"Sen elinden geleni yaptın."

Nina gözlerini pencereden dışarı çevirip, Portland m şehir merkezinin caddelerine baktı. Saat çoktan sekiz olmuştu, yaz gününün alacakaranlığı yavaş yavaş yerini geceye bırakıyordu. "Onu bir kez daha görürsem, tanınm. Bundan eminim."

"Senden de tek istediğimiz bu Nina."

Benden tek istediğin bu mu, diye kederle düşündü Nina. Sonra da, "Yarın ne olacak?" diye sordu.

"Genelde aynı. İhbarlar kovalanacak. Umalım da birileri resmi tanımış olsun."

"Peki, Spectre'ın şehirde olduğundan emin misiniz?"

"Hayır. Belki de çoktan gitmiştir. Eğer öyleyse boşa kürek çekiyoruz demektir. Ama içimden bir ses onun burada olduğunu söylüyor. Bir planı olduğunu, büyük bir iş peşinde olduğunu söylüyor." Sam gözlerini Nina'ya çevirdi. "Ve bu işin anahtarı *sen* olabilirsin. Onu tanıyabilecek tek kişi şensin. İşte bu yüzden seni gizli tutup korumalıyız."

"Artık buna dayanamıyorum. Telefonla bile konuşamıyorum."

"İnsanların bulunduğun yeri bilmelerini istemiyoruz."

"Kimseye söylemem. Söz veriyorum. Ama böyle kendimi çok yalnız hissediyorum."

"Pekâlâ." Sam derin bir iç çekti. "Kimi aramak istiyorsun?"

www.CepSitesi.Net

"Kız kardeşim Wendy'yle başlayabiliriz."

"ikinizin pek iyi anlaşamadığım sanıyordum."

Anlaşamıyoruz ama o yine de benim kardeşim ve ailenin geri kalanına iyi olduğumu söyleyebilir."

Sam bunu bir süre düşünüp, sonra, "Tamam, ara bakalım. Araç telefonunu kullanabilirsin. Ama sakın..

Biliyorum. Biliyorum. Ona nerede olduğumu söyleme* yeceğim. Nina ahizeyi kaldırıp, Wendy'nin numarasını tuşladı. Telefon üç kez çaldıktan sonra bir kadın sesi telefona cevap verdi; sesi tanımıyordu.

"HaywardTarm evi."

"Merhaba. Ben Nina. Wendy'nin kız kardeşiyim. Wendy evde mi?"

Üzgünüm ama Bay ve Bayan Haywward dışarı çıktılar. Ben bakıcıyım."

Nina terk edilmişliğin rahatsız edici hissiyle, *İşte beni bu kadar merak ediyor,* diye düşündü.

Bakıcı, "Döndüğünde sizi aramasını ister misiniz?" diye sordu.

"Hayır, ben, ah, bana ulaşamayabilir. Ama belki sonra bir kez daha arayabilirim. Eve ne zaman döneceğini biliyor musunuz?"

"Hukuki Yardım Gecesi için Brant Tiyatrosu'na gittiler. Sanıyorum ki, saat on buçuğa kadar sürecektir. Çıktıktan sonra da, genelde kahve içip, tatlı yemeye giderler. O yüzden eve gece yarısı gibi dönerler diye düşünüyorum."

"Ah, bu çok geç olur. Ben yarın ararım, teşekkürler."

www.CepSitesi.Net

Nina telefonu kapatıp, hayal kırıklığı içinde ofladı.

"Evde yok mu?"

"Hayır. Evde olmayacaklarını tahmin etmeliydim. Jake'in hukuk bürosunda işler hiç saat beşte bitmez ki. Akşamlarını da mesleki işler doldurur."

"Ablanın eşi avukat mı?"

"Hâkimlik hırsı olan bir avukat ve daha sadece otuz yaşında."

"Hızlı yol alıyor, desene."

"Öyle. Bu da, karısının da aynı olması gerektiği anlamına geliyor ve Wendy bu konuda tek kelimeyle harika. Eminim ki, şu anda tiyatroda birkaç hâkimi etkisi altına almıştır ve bunu hiç çabalamadan yapmıştır. O, ailemizin politikacısıdır." Nina bakışlarını Sam'e çevirdiğinde onun kaşlarını çatmış olduğunu gördü. "Bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Ne tiyatrosu? Nereye gittiler bugün?"

"BrantTiyatrösu'na. Gece orada düzenleniyor."

"Gece mi?"

"Bakıcı, Hukuki Yardım için olduğunu söyledi. Neden?"

Sam bakışlarını yola çevirdi. "Brant Tiyatrosu. Yeni açıldı o değil mi?"

"Bir ay önce. Daha öncesinde iğrenç bir yerdi. Sadece pomo gösterimi yapılıyordu."

"Kahretsin. Neden düşünemedim ki bunu?"

Sam birden arabayı bağırtarak hızlı bir U dönüşü yaptı ve yeniden geldikleri istikamete doğru ilerlemeye başladılar. Tekrar şehir merkezine dönüyorlardı.

www.Cepsitesi.Net

Nina, “Ne yapıyorsun?” diye sordu.

“Brant Tiyatrosu. Hukuki Yardım Gecesi. Bu geceki ko« nuğu bil bakalım?”

“Bir dizi avukat mı?”

“Aynen öyle. Ve de bizim saygıdeğer bölge savcımı Norm Liddell. Pekâlâ, avukatlara bayılmıyorum ama avukatlar cesedi toplamaya da bayılmıyorum.” '

Nina, Sam’e dikkatle baktı. “Sence hedef bu mu? Brantj Tiyatrosu mu?” j

“Bu gece için teşrifatçılara ihtiyaç duyacaklar. Düşün-, sene. Bir teşrifatçı ne giyer?”

“Bazen siyah bir pantolon ve de beyaz bir gömlek.”

“Ama Brant gibi köklü bir tiyatroda? Siyah şeritleri olan yeşil bir ceket olabilir pekâlâ...”

“Şimdi oraya mı gidiyoruz?”

Sam başını evet anlamında salladı. “Senden kalabalığa bir göz atmanı istiyorum. Eğer hedefe yaklaştıysak bana söyle ve de gördüğün üniforma bir teşrifatçıya aitse de haberim olsun.”

Brant Tiyatrosu’nun karşısındaki caddeye geldiklerinden saat 20.20’ydi. Sam park yeri aramakla vakit kaybetmeyip, arabayı kırmızıyla boyanmış kaldırımın hemen yanına bıraktı. Arabadan çıkarken, bir kapıcının hızla koşarak onlara doğru bağırdığını duydular. “Hey, buraya park edemezsiniz!”

Sam elindeki kimliğini sallayıp, “Polis,” dedi. “Tiyatroya girmemiz lazım.”

Kapıcı kenara çekilip, eliyle içeriyi işaret etti.

www.Cepsitesi.Net

Lobi bomboştu. Kapalı kapıların ardından dışarı klarnetten yükselen blues müziğinin acı tonları ve senkoplu trampet sesleri sızıyordu. Görünürde hiçbir teşrifatçı yoktu.

Sam kapılardan birini açıp, tiyatronun içine daldı ve saniyeler sonra beraberinde kısa ve yüksek sesle söylenen bir teşrifatçıyla geri döndü. Nina'ya, "Üniformaya bak," dedi. "Tanıdık geliyor mu?"

Nina siyah şeritli, pirinç düğmeli yeşil cekete bir göz attı. "Evet, bu. Gördüğüm buydu," dedi.

Teşrifatçı kolunu kurtarmaya çalışarak, "Siz *neden* bahsediyorsunuz?" diye çıkıştı.

Sam lafa karışarak, "Bu gece kaç teşrifatçı var burada?" diye sordu.

"Siz kimsiniz bu arada?"

Sam yeniden kimliğini çıkardı. "Polis. Burada bir bomba olma ihtimali çok yüksek. Bu yüzden, hemen soruma cevap ver. Kaç teşrifatçı var bugün burada?"

"Bomba mı?" Adam bir anda gerilerek bakışlarını çıkış kapısına yönlendirdi. "Bu gece dört kişi çalışıyoruz," dedi.

"Hepsi bu kadar mı?"

"Evet. Biri bugün yok."

"Olmayanın parmaklarından biri eksik mi?

"Tanrım, bilmiyorum. Biz eldiven takıyoruz." Teşrifatçı yeniden çıkış kapısına doğru baktı. "Gerçekten burada bir bomba olabileceğini mi söylüyorsunuz?"

"Yanlış bir tahminde bulunma gibi bir lüksümüz yok. Binayı derhal boşaltıyoruz." Nina'ya baktı. "Hemen çık bu-

www.CepSitesi.Net

radan ve gidip arabada bekle."

"Ama yardıma ihtiyacın..."

Sam çoktan kapıyı yeniden açıp karanlık tiyatroya yönelmişti bile. Nina açık olan kapıdan Sam'in koridor boyunca hızla yürüdüğünü görebiliyordu. Sahneye çıkıp, onu şaşkın bir öfkeyle izleyen koro şefinin yanından geçti.

En az şef kadar şaşkın olan müzisyenler de çalmayı bıraktılar.

Sam şefin mikrofonuna uzandı. "Bayanlar ve Baylar," dedi sertçe. "Portland Polisi'den geliyoruz. Bir bomba tehdi-dimiz var. Sakin ama ivedilikle herkesten binayı boşaltmasmı istiyorum. Tekrar ediyorum, sakin fakat hızlı bir şekilde binayı terk ediyoruz."

Konuşmanın hemen ardından hızlı bir tahliye başladı., Nina kapıya yönelen ilk grubun altında kalmamak için kenara çekilmek zorunda kalmıştı. Bu hengâmede Sam'i göremiyorsa da mikrofondaki sesini hâlâ duyabiliyordu.

"Lütfen sakin olun. Henüz ciddi bir tehlike yok. Karmaşaya mahal vermeden boşaltın lütfen."

Nina, *binadan son çıkan o olacak,* diye düşündü. *Bomba patlayacaksa, yaralanan muhtemelen o olacak.*

Hengâme şimdi giderek daha da büyümüştü. Gece kıyafetleri içindeki pek çok korkmuş kadm ve adam, dışarıya çıkabilmek için hızlı bir yarış içindeydi. İlk felaket öylesine hızlı gerçekleşti ki, Nina olanları göremedi bile. Belki birisi uzun bir eteğe basmıştı ya da bunca ayak birbirine dolanmıştı... Birden insanlar birbirlerinin üzerine yığılmaya baş-

www.CepSitesi.Net

ladılar. Kadının biri çığlık çığlığaydı. Koridorun alt tarafındaki kalabalık da açıkça paniklemişti.

Onlar da kapıya hücum ettiler.

On Birinci Bölüm

Nina, uzun gece elbisesi içindeki bir kadının bu karmaşanın içinde ayaklar altında kalışını korkuyla izledi. Ona ulaşabilmek için kalabalığı yarmaya çalışırken de bu karmaşanın içine dahil olup, herkesle birlikte kapılardan dışarı sürüklenmişti. Şimdi artık yeniden içeri girmek imkânsızdı. Bu kalabalığa, bu paniklemiş güruha karşı koyamazdı.

Cadde çoktan tahliye edilmiş insanlarla dolup taşmaya başlamıştı bile. Herkes sersemlemiş ve ne yapacağını bilmez bir halde etrafına bakmıyordu. Nina o kalabalıkta bir anda kız kardeşi Wendy ve eşini görüp, rahatladı. En azından kardeşi dışarıda ve güvendeydi. Kapılardan akan insan seli giderek azalıyordu.

Fakat Sam nerelerdeydi? Hâlâ dışarı çıkmamış mıydı?

Somaki an, kalabalığın içinde Sam'in çıkış kapısında

www.CepSitesi.Net

göründüğünü fark etti. Sam yaşlı bir adama sarılmış, onu kal-j dırıma taşıyarak, sokak lambasının direğine yaslıyordu. \

Nma tam ona doğru yürümeye başlamıştı ki, Sam de onu] fark edip, "Yardıma ihtiyacı var. İlgilen onunla!" diye bağırdı.

"Nereye gidiyorsun?"

"İçeriye. İçeride birkaç kişi daha kaldı."

"Yardım edebilirim.

Bana binadan uzak durarak ve bu yaşlı adama göz kulak ol."

Nina, Sam in yeniden tiyatroya girişini seyrederken, *O kendi işim yapmak zorunda,* diye düşündü. *Ben de öyle.*

Sonra da dikkatini direğe yaslanan yaşlı adama verdi. Yanma diz çöküp, "Bayım, iyi misiniz?" diye sordu.

"Göğsüm. Ağrıyor.

Ah, olamaz. Kalp krizi ve görünürde tek bir ambulans, yok. Nina hemen yaşlı adamı yere yatırıp, nabzını ölçtü ve gömleğinin düğmelerini açtı. Hastasıyla öyle meşguldü ki, takviye bir polis aracının gelişini dahi güçlükle fark etti. O sırada kalabalık, daha da meraklanarak, olanları öğrenme telaşı içindeydi.

Bir kez daha kafasını kaldırdığında, Sam'i bu kez çıkış kapısından kollarında gece elbiseli kadınla çıkarken gördü. Sam, kadını Nina'nın yanına yatırdı.

"Bir tane kaldı," deyip, yeniden içeri yöneldi. "Bayanla ilgilen."

O sırada birisi, "Navarro," diye bağırdı.

Sam arkasına döndüğünde smokin içindeki bir adamın

www.CepSitesi.Net

otıa yaklaşmakta olduğunu gördü.

"Neler oluyor böyle?"

"Şu an konuşamam, Liddell. Yapmam gereken işler var."

"Bomba ihbarı var mıydı yoksa yok muydu?"

"İhbar yok."

"O halde neden binayı boşalttırdın?"

Sam, "Teşrifatçı üniforması," deyip, yeniden binaya yöneldi.

Liddell arkasından, "Navarro!" diye bağırdı. "Bir açıklama istiyorum! İnsanlar yaralandı! Eğer bunu boş yere yaptıysan..."

Sam ise çoktan giriş kapısının ardında kaybolmuştu.

Liddell kaldırımı arşınlarken bir yandan da Navarro'ya atacağı nutuğu düşünüyordu. En sonunda hiddetle, "Bu yaptığını çok fena ödeyeceksin, Navarro!" diye bağırdı.

Bu son sözler Liddell'm ağzından henüz çıkmıştı ki, bomba büyük bir gürültüyle patladı.

Patlamanın etkisiyle Nina caddeye doğru savrulmuştu. Dirsekleri kaldırıma çarparak sert bir düşüş yaşasa da acı hissetmiyordu. Öylesine şaşkındı ki, hiçbir şey hissedemiyor, sadece bunun gerçek olamayacağını düşünüyordu. Kırılan cam parçalarının caddedeki arabaların üzerine bir yağmur gibi indiğini gördü. Etrafı bir duman kaplarken, en az onun kadar şaşkın pek çok insanın caddede boylu boyunca yattığını gördü ve Brant Tiyatrosu'nun giriş kapısının tek bir menteşeyle çerçevesine tutunup, tuhaf bir açıyla yana yattığını gördü.

www.CepSitesi.Net

Yaşanan ilk tatsız sessizliğin ardından Nina ilk feryadı duydu. Hemen sonrasında da İkinciyi. Cadde yaralıların hıçkırıkları ve gözyaşlanyla inliyordu. Nina yavaşça doğrulup, oturmak istedi. Ancak o anda acısını fark edebildi. Dirsekleri parçalanmıştı ve kanıyordu. Başı öylesine çok ağrıyordu ki, ağrıyla kusmamak için başını ellerinin arasına aldı. Ve acısınm varlığını yeni yeni fark ederken, patlamanın hemen öncesindeki sahne de zihninde canlandı.

Sam. Sam binaya girmişti.

Neredeydi o? Nina hızla caddeye, kaldırıma baktı ama etraftoz duman içindeydi. Liddell'ın inleyerek az önceki sokak lambasının altına oturduğunu gördü. Hemen yanında Sam'in patlamadan önce tiyatrodan çıkardığı yaşlı adam vardı. Onun da bilinci yerindeydi ve hajeket ediyordu; ama Sam ortalarda yoktu.

Nina sendeleyerek ayağa kalktı. Başı öylesine dönmüştü kı, bir an yeniden dizlerinin üzerine kapaklanacağını sandı. Var gücüyle bu hisse karşı koyup, sendeleyerek tiyatronun açık kapısına doğru ilerledi ve içeri girdi.

İçerisi çok karanlıktı; hiçbir şey göremeyecek kadar karanlık. Tek ışık kapıdan sızan, sokaktaki loş sokak lambasının ışığıydı. Bu enkazın üzerinde yürümek hiç kolay değildi; yere kapaklandı. Hemen yeniden doğrulsa da içeride ilerlemenin imkânsız olduğunu biliyordu. Bu karanlıkta ilerleyip, birilerini bulmak çok zordu.

"Sam?" diyerek seslendi karalığın içine biraz daha karışırken. *"Sam?"*

www.CepSitesi.Net

Sam'in patlamadan bir dakika önce lobiye girdiğini hatırlıyordu. Binanın içinde bir yerlerde olabilirdi, ya da hemen buralarda bir yerlerde. Nina'nın ona ulaşabileceği bir yerlerde.

Tekrar seslendi, "Sam?"

Bu kez belli belirsiz bir cevap aldı. "Nina?" Ama ses binanın içinden gelmiyordu. Dışarıdan, caddeden geliyordu.

Dönüp, kapıdan sızan ışığın yardımıyla geldiği yolu yeniden dönmeye çalıştı. Henüz kendisi kapıya varamadan Sam'in kapıda durup, caddeden sızan ışıkla gölgelendiğini gördü.

"Nina?"

"Buradayım. Buradayım..." Nina onları ayıran karanlıktaki son adımını da sendeleyerek attı ve kendini Sam'in kollarına bıraktı. Kucaklaşmaları ne nazik denebilecek kadar yumuşak, ne insanı rahatlatacak kadar korkusuzdu.

"Senin burada ne işin var?" diye sordu Sam.

"Seni arıyordum."

"Senin dışarıda olman gerekiyordu. Binadan uzak durmalıydın. Seni bulamayınca..." Kollarını Nina'ya sımsıkı sardı. Öyle ki, Nina sanki Sam'in kalbinin kendi göğsünde attığını hissediyordu. "Bir dahaki sefer, sakın sözümden çıkma."

"Ben senin içeride olduğunu sandım..."

"Diğer kapıdan çıktım."

"Görmedim ama!"

"İçerideki son kişiyi dışarı çıkarıyordum. Tam dışarı

www.CepSitesi.Net

çıkmıştım ki, bomba patladı. İkimizi de kaldırımın üzerine fırlatıp attı." Sam geri çekilip, Nina'ya baktı. Nina ancak a an Sam'in şakağından kan sızdığını gördü.

"Sam, hemen bir doktora görünmen lazım."

"Burada doktora görünmesi gereken çok insan var." Etrafına bakındı. "Ben sıramı bekleyebilirim."

Nma da etraflarında devam eden kaosa baktı. Hastalan aciliyetlerine göre sınıflandırmalıyız. İşimin başına dönmeliyim."

Kendini bunun için yeterince iyi hissediyor musun?"

Nina başını evet anlamında salladı ve de hızlıca gülümsedi. "Benim uzmanlık alanım da bu dedektif. Felaketler." Nina yeniden kalabalığın içine karıştı. ■

Artık Sam in hayattş. ve sağlıklı olduğunu gördüğüne göre, yapılması gereken işlere odaklanabilirdi ve manzaraya şöyle bir bakması bile bu gecenin uzun olacağını anlamasına yetmişti. Sadece burada, caddede değil, acil serviste de uzun bir gece bekliyordu onları. Hiç şüphesiz hastalarla baş edebilmek için civardaki tüm hastaneler acilde görev yapan her hemşireyi görev başına çağıracaktı.

Başı şimdi eskisinden de çok ağrıyor, her büküp açışında dirseklerine feci bir ağrı saplanıyordu. Ama şu anda, bildiği kadarıyla olay yerindeki tek hemşire kendisiydi.

Hemen en yakınındaki hastaya odaklandı. Kesik bacağı ve kanayan bir kadın... Nina yere çöküp, kadının etek ucundan bir parça yırttı ve kanayan bacağın üzerine geçici baskı uygulayacak bir bandaj sardı. Bacağı sarmayı bitirdiğinde,

www.CepSitesi.Net

sevinçle kanamayı durdurmayı başardığını gördü.

Bu ilkiydi, diye düşündü ve vakit kaybetmeden ikinci hastaya yöneldi. Daha ilgilenilmesi gereken pek çok hasta vardı...

Caddenin karşı tarafında, kendini karanlığın içine gizlemiş Vincent Spectre yaşanan kargaşayı izlerken, bir küfür savurdu. Hem Hâkim Stanly Dalton hem de Norm Liddell hâlâ hayattaydı. Spectre genç bölge savcısının başını iki elinin arasına alarak bir sokak lambasının altında oturduğunu görebiliyordu. Yanında oturan sarışın kadın karısı olmalıydı. Olayların tam ortasında, yaralanmış onca tiyatro izleyicisinin tam göbeğindeydiler. Bu yüzden Spectre'm doğruca gidip, arkasında hiçbir görgü tanığı bırakmadan Liddell'i ortadan kaldırması imkânsızdı. Navarro bile Liddell'in hemen birkaç metre ötesindeydi, ki Spectre, Navarro'nun silahlı olacağından adı gibi emindi.

İkinci defa rezil oluyordu. Bu var olan ününü tamamen yerle bir edecekti, banka hesabının yaşayacağı kaybı ise anmıyordu bile. Kardan Adam, Dalton ve Liddell'in Ölümüne tam dört yüz bin dolar vereceğine söz vermişti. Spectre bunun için harika bir çözüm bulmuştu: her iki kurbanı da aynı anda öldürecekti. Ortalık da daha pek çok kurban adayı varken, hiç kimse asıl hedeflerin kimliğini belirleyemeyecekti.

Ama işte iki kurban da hâlâ hayattaydı ve Spectre'a gelen bir para yoktu.

www.Cepsitesi.Net

Yarım kalan işi Navarro ortalıklardayken tamamlamak çok riskliydi. Bu gidişle Spectre, Navarro yüzünden emekliye ayrılacak ve dört yüz bin dolarına da bir veda öpücüğü vermek zorunda kalacaktı.

Spectre bakışlarını bu kez kalabalığın içindeki başka bir tarafa çevirdi. İşte yaralılardan birinin bacağım saran hemşire Nina Cormier da buradaydı. Bu fiyaskonun en büyük sebeplerinden biri de bu kadındı; Spectre bundan adı gibi emindi. Polise bombalamaya engel olacak kadar çok bilgi vermiş olmalıydı. Hiç şüphesi yok ki, en büyük delil de teşrifatçı üniforması olmuştu.

Spectre bu kadım ortadan kaldırmayı fazla ciddiye almamıştı belki ama işte şimdi sonuç ortadaydı. Ne hedefleri ortadan kaldırabilmişti, ne de parayı alabilmişti. Kaldı ki, kadının onu teşhis etmesi de an meselesiydi. Her ne kadar polislerce çizilen o robot resim tam bir facia olsa da, Spectre, Nina nın onu gördüğünde tanıyacağından emindi ve bu Nina'yı artık göz ardı edilemeyecek bir tehdit haline getiriyordu.

Ama şu an bunun ne yeri, ne de zamanıydı. Bu caddede, bu kalabalıkta yapamazdı bunu. Sirenlerini öttürerek peşi sıra ambulanslar geliyordu ve polis olay mahalini başıboş gezinen araçlardan arındırmak için kordon içine almıştı.

Gitme vaktiydi.

Spectre arkasını dönüp giderken, attığı her adımla birlikte içindeki öfke de büyüyordu. Her zaman kendisiyle küçük ayrıntılara dikkat ettiği için övünürdü oysaki. Patlayıcı-

www.CepSitesi.Net

larla uğraşmayı kendilerine meslek edinen kimseler, ufak ayrıntılar konusunda takıntılı olmalılardı; aksi halde piyasadan silinip gitmeleri kaçınılmazdı. Spectre'm bu iş kolundan elini eteğine çekmeye niyeti olmadığına göre, bir dahaki seferde ayrıntıların üzerine titremesi gerekliydi.

Ve öncelikle ilgilenmesi gereken ayrıntı Nina Cormier'dı.

Nina harika biriydi. Sam cam kırığı ve feryatlar arasında durup, bitkin gözlerle Nina'yı izledi. Saat on buçuk olmuş, patlamanın ardından bir buçuk saat geçmişti ama kargaşa hâlâ devam ediyordu. Polis arabaları, ambulanslar cadde boyunca art arda sıralanmış, bir yanıp bir sönen tepe lambalarını açmışlardı. Sağlık ekipleri olay yerine dağılmış, etrafa saçılan enkazın arasından yaralılara ulaşmaya çalışıyorlardı. Durumu ağır olanlar hemen hastaneye sevk edilse de, hâlâ götürülmesi gereken pek çok yaralı vardı.

Bu hengâmenin tam ortasında Nina tam bir sükûnet abidesi gibiydi. Sam onun acıyla inleyen bir adamın yanı başına diz çöküp, kanayan kolunu tamponla sardığını gördü. Sonrasında adamın omzuna hafifçe vurup, teselli edici bir söz söyledikten sonra bir diğer hastaya yöneldi. Nina sanki izlendiğini hissetmiş gibi bakışlarını Sam'in olduğu tarafa çevirdi. O kaosun içinde bir an gözleri birbirlerine kenetlendi; Nina, Sam'in gözlerindeki ifadeyi açıkça okuyabiliyordu: İyi misin?

www.CepSitesi.Net

Nina, Sam'e el sallayıp, iyi olduğunu anlatmak için başını hafifçe salladı ve somasında da yeniden hastasına odaklandı. Bu gece her ikisine de çok ihtiyaç vardı. Sam de dikkatini yeniden olay yeri incelemesine verdi.

Gillis kırk beş dakika soma üzerindeki çelik yeleği ve maskesiyle olay yerindeydi. Ekibin üç teknisyen, Emie Takeda ve Dedektif Cooley'den oluşan geri kalan kısmı da teker teker olay yerine intikal ettiler. Abe Coopersmith de oradaydı. Ama onun varlığı işlevsel olmaktan çok görseldi. Ne var ki, bu Sam'in gösterisiydi ve herkes bunun farkındaydı. Bomba imha aracı da olay yerine çağırılmış ve gerekli yere konuşlandırılmıştı. Herkes bekleyiş içindeydi.

Artık binaya girme vaktiydi. Binaya girip, ikinci bir bombanın varlığını soruşturma vakti.

Sam ve Gillis başlarındaki ışıklı başlıklarla tiyatronun içine girdiler.

İçerideki zifiri karanlık, araştırmayı hem zorlaştırıyor, hem de yavaşlatıyordu. Yerdeki enkaz yığınlarının üzerinde temkinli bir şekilde sendeleyerek ilerliyorlardı. Sam sola, Gillis sağa yönelmişti. Salonun arka tarafındaki koltuklarda sadece döşemenin zarar gördüğü görülüyordu. Yalnızca kumaşlar, parçalanmış döşeme malzemesi açığa çıkmıştı.

İçeriye doğru ilerledikçe zararın da giderek arttığını gördüler.

Gillis havayı koklayarak, "Dinamit," dedi.

Patlamanın hedefi ön koltuklar gibi görünüyor."

Sam yavaşça orkestranın dizili olduğu çukura doğru

www.CepSitesi.Net

ilerledi. Sahneyi -ya da artık sahneden geriye kalan ne varsa- dikkatle incelerken başındaki ışık bir sola, bir sağa dönüp, karanlığı yarıyordu. Sahne artık birkaç parça tahtadan oluşan bir enkazdı.

Gillis, "İşte krater burada," dedi.

Sam de ona katıldı. İkisi de çukuru daha yakından inceleyebilmek için diz çöktüler. Bir hafta önceki kilise patlamasında da olduğu gibi bu patlamanın da yüzeyi çok sığdı; bu da tahrip gücü düşük bir patlayıcı kullanıldığı anlamına geliyordu; yani dinamit.

"Hedef üçüncü sıranın tam ortası gibi duruyor," dedi Sam. "Bil bakalım, orada kim oturuyordu."

"Yani koltukların isme göre mi rezerve edildiğini söylüyorsun?"

"Eğer öyleyse, kendimize potansiyel hedefleri tespit edebileceğimiz bir liste oluşturabiliriz."

"Her şey gayet ortada," dedi Gillis.

Sam ayağa kalkıp, "Artık inceleme ekibini içeri çağırabiliriz," demişti ki, başının dönmeye başladığını hissetti. Patlama sonrası etkilerden biri de buydu. Son zamanlarda o kadar çok bomba olayına müdahil olmuştu ki, beyni artık iflas bayrağını çekiyor olmalıydı. Biraz temiz hava belki kendine gelmesine yardımcı olabilirdi.

"İyi misin?" diye sordu Gillis.

"Evet. Sadece bir süre dışarı çıksam iyi olur."

Sendeleyerek koridor boyunca yürüyüp, dışarı çıktı. Dışarıda bir sokak lambasına yaslandı ve derin derin nefes aldı.

www.CepSitesi.Net

Baş dönmesi geçtiğinde yeniden sokakta olan bitene odaklandı. Kalabalığın biraz dağıldığını, tüm yaralıların sevk edildiğini fark etti. Yolda park halinde bekleyen tek bir ambulans kalmıştı.

Nina neredeydi?

Bu düşünce Sam'in kafasının bir anda yerine gelmesini sağladı. Caddeye dikkatle bakındı ama Nina ortalıklarda yoktu. Kendiliğinden mi gitmişti yoksa zorla mı götürülmüştü?

Polis kordonunun başında görev yapan genç polislerden bin Sam ona doğru yaklaşırken başını kaldırdı. "Buyurun efendim?"

"Bir kadın vardı -sivil kıyafetli bir hemşire- insanlara yardım ediyordu. Nereye gittiğini gördün mü?"

Siyah saçlı kadından mı bahsediyorsunuz? Hani şu güzel olan?"

"Evet, o."

Yaklaşık yirmi dakika önce ambulanslardan biriyle gitti. Sanırım hastanın birine refakat ediyordu."

"Teşekkürler." Sam arabasına gidip, cep telefonunu aldı. Işını şansa bırakamazdı; Nina'nın iyi olduğundan emin olmalıydı. Maine Tıp Merkezi'ni aradı.

Hat meşguldü.

Hiç vakit kaybetmeden arabaya atladı. Gillis'e dönüp, "Ben hastaneye gidiyorum!" diye bağırdı. "Hemen dönerim."

Sam, Gillis'in yüzündeki şaşkın ifadeyi görmezden gelip, anı bir hareketle arabayı hareket ettirdi ve önündeki polis

www.Cepsitesi.Net

araçlarının arasından geçip gitti. On beş dakika sonra hastanenin acil kapısının önündeki park alanındaydı.

Daha içeriye girmeden bile, içerideki telaşın seslerini duyabiliyordu. Bekleme salonu tıklım tıklımdı. Kalabalığı yararak başında işini yapabilmek için büyük mücadele veren bir hemşirenin oturduğu hasta sınıflandırma masasına yürüdü.

"Ben Portland Polisi'nden Dedektif Navarro," dedi. "Nina Cormier bu gece çalışıyor mu acaba?"

"Nina mı? Bildiğim kadarıyla bu gece çalışmıyor."

"Ambulanslardan biriyle gelmiş."

"Gözden kaçırmış olabilirim. Bir teyit edelim." Dahili telefonun düğmesine basıp, "Burada Nina'yla konuşmak isteyen bir polis var. Eğer oralardaysa, dışarı gelmesini söyler misiniz?"

Sam on dakika boyunca giderek artan bir sabırsızlıkla bekledi. Nina ortalarda yoktu. Bekleşen kalabalık gitgide daha da büyümüş, salonun her köşesi insan dolmuştu. En kötüsü de gazetecilerin de gelmiş olmasıydı. Kameralar, muhabirler. .. Hasta sınıflandırma masası hemşiresinin işi başından aşkmdı, çoktan Sam'i unutmuştu bile.

Sam daha fazla bekleyemeyerek danışma masasının yanından geçti. Masada oturan hemşire histeri içindeki bir aile bireyine müdahale ettiğinden Sam'in masanın yanından geçip, acil servis koridoruna daldığını fark etmemişti bile.

Koridorun her iki tarafında da müdahale odaları vardı. Sam koridor boyunca ilerlerken odaları dikkatle inceliyordu.

www.CepSitesi.Net

Hepsi de patlamada yaralanan hastalarla doluydu. Sam afallamış suratlar, kanlı kıyafetler görmüştü ama Nina yoktu.

Dönüp, geldiği yolu yeniden yürüdü ve kapalı bir kapının önünde durdu. Oda bir travma odasıydı. Kapının ardından bağrışmalar, açılıp kapanan dolap sesleri geliyordu. İçeride bir koşuşturmaca yaşandığı belliydi ve Sam her ne kadar burnunu sokmak istemese de başka çaresi yoktu. Nina'nın burada olduğundan, acil servise sağ salim geldiğinden emin olmalıydı.

Kapıyı iterek açtı.

Hasta –bir erkek– bembeyaz ve hareketsiz vücuduyla masanın üzerinde yatıyordu. Yarım düzine sağlık personeli canla başla çalışıyor, kimisi kalp masajı yapıyor, kimisi serum bağlayıp, ilaç veriyordu. Sam gördüğü manzaranın şaşkınlığıyla bir an öylece kalakaldı.

"*Sam*?"

Ancak bu sesle Nina'nın odanın diğer ucundan ona doğru geldiğini görebildi. Diğer tüm hemşireler gibi onun da üzerinde ameliyat önlüğü vardı. Bu yüzden maviler içinde onca insanın olduğu yerde onu tek bakışta tanıyamamış olmalıydı.

Nina, Sam'i kolundan yakalayıp, odadan dışarı çıkardı. "Ne işin var burada?" diye fısıldadı.

"Olay yerinden ayrılmışsın. Başına ne geldiğini merak ettim."

"Ambulanslardan biriyle buraya geldim. Bana ihtiyaçları olabileceğini düşündüm." Kafasını çevirip travma oda-

sına baktı. “Ve yanılmamışım.”

“Nina, bana haber vermeden böyle başım alıp gidemezsin! İyi olup olmadığını bile bilmiyordum.”

Nina, Sam’i hayretle süzdüyse de tek kelime etmedi.

“Beni dinliyor musun?”

Nina usulca, “Evet,” dedi. “Sadece kulaklarıma inanamıyorum. Sözlerinden açıkça korktuğun anlaşılıyor.”

“Korkmadım. Ben sadece... yani.. Başını öfkeyle iki yana salladı. “Evet, senin için endişelendim. Sana bir şey olmasını istemedim.”

“Görgü şahidin olduğum için mi?”

Sam gözlerini Nina’mn güzel, düşünceli gözlerine dikti. Daha önce hayatında kendini hiç bu kadar çaresiz hissettiği olmamıştı. Bu duygu ona hiç tanıdık değildi; kaldı ki bu hissi sevmemişti de. Kolay kolay korkan bir adam değildi ama bir an için Nina’yı kaybetme fikri onun bu işe sandığından daha fazla bulaştığını anlamasına sebep olmuştu.

“Sam?” Nina uzanıp, onun yüzüne dokundu.

Sam, Nina’nın elini tutup, aşağı indirdi. “Bir dahaki sefere,” dedi sertçe. “Nereye gittiğini bana söylemeden ortadan kaybolma. Söz konusu olan *senin* hayatın. Onu tehlikeye atmak istiyorsan sen bilirsin, ama Spectre yakalanıncaya dek sen benim sorumluluğum altındasın. Anlıyor musun?”

Nina elini çekti. Bu sadece fiziksel bir uzaklaşma değildi belli ki; aynı zamanda duygusal olarak da bir geri çekilmeydi ve bu, Sam’in canını çok yaktı. Bu acı tamamen kendi seçimiydi; bunun bilinciyle acısı daha da perçinlenmişti.

www.CepSitesi.Net

Nina lafı uzatmadan, "Çok iyi anlıyorum!" dedi.

"Güzel. O halde bence şimdi oteline dönmenin vakti geldi. Böylece bu gece de sana göz kulak olabiliriz."

"Gidemem. Bana ihtiyaçları var."

"Benim de sana ihtiyacım var. Hem de canlı olarak."

"Şuraya bir baksana!" Nina elini etrafta bekleşen çoğu yaralı kalabalığa doğru savurdu. "Bütün bu insanların muayene ve tedavi edilmeye ihtiyacı var. Onları bırakıp gidemem."

"Nina, yapmam gereken bir işim var ve seni korumak da bu işimin bir parçası."

"Benim de yapmam gereken bir işim var," diyerek çıkıştı Nina.

Bir an birbirlerinin gözlerinin içine baktılar, ikisi de geri adım atmak niyetinde değildi.

Sonrasında Nina, "Buna harcayacak vaktim yok," diyerek yeniden travma odasına doğru döndü.

"Nina!"

"Ben işimin başına dönüyorum Sam. Sen de aynını yap."

"O halde sana göz kulak olacak birini göndereceğim."

"Ne istersen öyle yap."

"Burada işin ne zaman biter?"

Nina durup bekleyen hastalara bir göz attı. "Tahminimi mi soruyorsun? Bence sabaha kadar yolu var."

"O zaman sabah saat altıda seni almaya gelirim."

Nina, "Nasıl isterseniz, Dedektif," diye sertçe cevap ve-

www.CepSitesi.Net

rip, travma odasına girdi. Sam, kapı kapanmadan önce bir süre açık kalan aralıktan Nina'nın iş başında olan sağlık ekibine yeniden katılışını izledi. Sonra da kapı kapandı.

Ben işimin başına dönüyorum; sen de aynım yap, demişti Nina.

Sam, *Nina haklı,* diye düşündü. *Şu anda odaklanmam gereken tek şey o. işim.*

Araç telefonundan Memur Pressler'i arayıp, ondan nöbeti devrettiği memuru bütün gece bebek bakıcılığı yapmak için Maine Tıp Merkezi'ne göndermesini söyledi. Sonra, Nina'yı emin ellere teslim etmiş olmanın rahatlığıyla, yeniden olay yerine doğru yola çıktı.

Saat on bir buçuktu ve gece henüz yeni başlıyordu.

Nina insanüstü bir çabayla o gece tam yedi saat boyunca çalıştı. Sam'le yaptığı son konuşmadan kalbi kırık ve öfkeyle çıkmıştı ve kendini elinde var olan işine odaklanmaya epey zorlamak zorunda kalmış; bekleme salonunda sabırla bekleyen hastalara yönelmişti. Onların yaraları, onların huzursuzlukları şu an kendisininkinden daha önemliydi. Ne var ki, durup bir nefes almak ya da aklını toparlamak için verdiği her molada kendini yeniden Sam'i ve son sözlerini düşünürken buluyordu.

Yapmam gereken bir işim var ve seni korumak da bu işimin bir parçası.

Senin için sadece bunu mu ifade ediyorum? Nina bir

www.CepSitesi.Net

başka hasta kayıt formunun daha altına imzasını atarken bunu düşünüyordu. Nina bir iş, bir yük müydü onun için? Gerçi ne bekliyordu ki? Daha gördüğü ilk andan beri Sam hep soğukkanlı memur, Bay Soğuk Nevale rolündeydi. Elbette ki zaman zaman küçük kıvılcımlar, aslında içinde barındırdığı kibar adamdan ufak, anlık görüntüler enstanteneler de sunuyordu. Ama Nina ne zaman gerçek Sam Navarro'ya dokunduğunu sansa, Sam dokunuşuyla çarpılmış gibi kendini geri çekiyordu.

Nina kederle, *seninle nasıl baş edeceğim Sam,* diye düşündü. Peki ya onun için hissettikleri ile nasıl baş edecekti?

O gece onu ayakta tutmayı beceren tek şey işi olmuştu. Güneşin ne zaman doğduğunun bile farkına varamamıştı.

Saat altıyı gösterdiğinde, Nina o kadar yorgundu ki artık sendelemeden yürüyemiyordu. Ama bekleme odasında hiçbir hasta kalmamış, hepsini evlerine göndermişlerdi. Acil servis ekibinin çoğu savaştan çıkıp, fazlasıyla hak edilmiş bir kahve molası için çalışanlar odasında bir araya gelmişti. Nina da tam onlara katılmak üzereydi ki, birisinin ona seslendiğini duydu.

Arkasına döndüğünde, Sam'i bekleme odasında ayakta dikilirken buldu.

O da en az Nina kadar yorgun görünüyordu. Gözleri kızarmış, çehresi bir günlük kirli sakalıyla kararmıştı. Onun yüzünü görmesiyle Nina'nın bütün gece içinde kabaran öfkesi adeta buhar olup uçmuştu.

Benim zavallı Sam'im, diye düşündü. *Kendini çok hır-*

www.Cepsitesi.Net

pahyorsun. Peki, günün sonunda kendini nasıl rahatlatıyorsun?

Nina, Sam'in yanma gittiyse de, Sam konuşmadı. Tek yaptığı sadece tüm yorgunluğuyla Nina'nın yüzüne bakmak oldu. Nina kollarını Sam'in boynuna doladı. Bir süre yorgunluktan titreyerek öylece birbirlerine sarıldılar. Sonra Sam in usulca, "Hadi eve gidelim" dediğini duydu.

Nina, "Bu harika olur," deyip, gülümsedi.

Nina, Sam'in arabayı eve kadar nasıl sürdüğünü bilmiyordu. Çünkü arabaya bindikten bir dakika sonra sızıp kalmıştı ve gözlerini Sam'in onun uyandırmasıyla Sam'in evinin önünde açmıştı. Kendilerini eve hatta Şam'ın yatak odasına güçlükle artılar. Soyunup, birlikte aynı yatağa girerlerken de, Sam'in öpücüklerini yüzünde, nefesim saçlarında hissederken de şehvet Nina'nın aklının ucundan geçmiyordu.

Öylece Sam'in kollarında uyuyakalmıştı.

Nina'nın Sam'in yanında uzanıyor oluşu sımsıcak ve mükemmel bir histi. Sanki Nina hep buraya, bu yatağa ait gibiydi.

Sam uyku mahmuru gözlerini hafifçe aralayıp, hâlâ uyuyan Nina'ya baktı. Vakit çoktan öğleden sonrayı geçmişti. Aslında Sam'in saatler öncesinde kalkmış ve giyinmiş olması gerekirdi. Ama öylesine yorgundu ki, hiç hali yoktu.

Bu iş için artık yaşı geçiyordu galiba. Şu son on sekiz senede dört dörtlük bir polis memuruydu. Gerçi işinden nef-

www.Cepsitesi.Net

ret ettiği, işinin çirkin yüzünün onu soğuttuğu zamanlar da olmuştu ama bir polis olmak için dünyaya geldiği fikrinden hiç vazgeçmemişti. Ama artık şu an, polis olmanın aklına gelecek son şey olması onu dehşete düşürüyordu.

Şu an tek istediği bu yatakta ölümsüzleşip, sadece ve sadece bu kadını izlemekti. Yüzünü incelemek, gözünün önündeki manzaranın tadını çıkarmak istiyordu. Yalnızca uyurken, Nina'nın yüzüne gönlünce bakabiliyordu. O uyanık olduğunda Sam kendini adeta çıplak gibi hissediyordu. Sanki Nina ona baktığında düşüncelerini okuyabilecek, sınırlarını aşıp, kalbine ulaşacakmış gibi hissediyordu. Oysaki orada gizlediği duygulan henüz kendine bile itiraf etmeye cesareti yoktu.

Şimdi onu izlerken Sam bu gerçekten kaçmanın anlamsızlığını anlıyordu: Nina'nm onun hayatından çekip gidişine tahammül edemezdi. Bu onu sevdiği anlamına mı geliyordu? Sam bunu bilemiyordu işte.

Bildiği tek şey olayların bu şekilde gelişmesini ne istediği, ne de umduğuydu.

Ama dün gece onu bomba enkazının içinde izlediğinde ilk kez yepyeni bir Nina'nm daha varlığını keşfetmişti. Merhametli ve de güçlü bir kadındı gördüğü.

Ona âşık olmak çok kolaydı ve bu çok büyük bir hata olurdu.

Bir ayda, ya da belki de bir yılda Nina, Sam'in gerçekte kim olduğunu görecekti: Sam nişanı olan bir kahraman değil, işini bildiği en iyi şekilde yapmaya çalışan bir adamdı, o ka-

www.CepSitesi.Net

dar Nina ise o hastanede Robert Bledsoe gibi pek çok adamla omuz omuza çalışan biriydi. Tıbbi kariyerleri olan, denize nazır evleri olan adamlarla... Ona sadece sevgisini sunan bir adamdan sıkılması ne kadar sürerdi acaba?

Sam yatağın kenarına oturdu ve uykusunun son dem erini dağıtmak için ellerini saçlarının arasından geçirdi. Zihni henüz uyanmış değildi. Kahve, yemek ya da onu yemden harekete geçirebilecek bir şeylere ihtiyacı vardı. Daha sürülmesi gerekli pek çok iz, kovalanacak hayli ipucu vardı.

O an çıplak sırtını nazikçe okşayan, ipeksi bir dokunuş hissetti. Bir anda iş, şu an dikkatini çeken son şey oluvermişti.

Sam dönüp, Nina'ya baktı. Nina uykulu gözlerle ama dinlenmiş ve de mutlu bir şekilde bakıyordu Sam'e. "Saat kaç?" diye mırıldandı.

"Neredeyse üç olacak."

"O kadar uyumuş muyuz?"

"İhtiyacımız vardı. Her ikimizin de. Zırhımızın düşmesine izin verebildik çünkü Pressler evi izliyordu."

"Ne yani tüm gün dışarıda mıydı?"

"Her şeyi dün gece ayarladım. O nöbete çıkmadan. Sem eve getireceğimi biliyordum."

Nina kollarını Sam'e doğru açtı. Bu davet karşı koyulamayacak kadar kışkırtıcıydı. Sam bir teslimiyet sızlanışıyla, yeniden yatağa uzandı ve Nina'nın dudaklarına bir opucuk kondurdu. Bedeni de hemen bu yakınlığa karşılık vermişti; Nina'mnki de aynı şekilde. Bir anda sarmaş dolaş olmuşlar, tenlerinin sıcaklığı birbirine karışmıştı. Sam ne durabiliyor,

www.CepSitesi.Net

ne de arkasını dönebiliyordu. Nina'yı fena halde istiyordu. Son bir kez daha bedenleri bir bütün olsun istiyordu. Eğer Nina'ya bir ömür sahip olamayacaksa da, bu anın tadım çıkarmak istiyordu. Nina'nm yüzünü, gülüşünü, içine sert ve derin vuruşlarla girdiğindeki iniltilerini hep hatırlayacaktı.

Her ıkısı de hem bir şeyler vermiş, hem bir şeyler almışlardı bu ilişkide.

Sam her ne kadar kendi doyumuna ulaşmış ve bedeni zevk içinde gevşemiş olsa bile, *bu kadarı yetmez, Bu kadarı asla yetmez,* diye düşünüyordu. Nina hakkında bilmek istedikleri vücudunun çok daha ötesindeydi. Ruhunu tanımak istiyordu.

Şam'ın tutkusu şimdilik yatışmıştı belki ama Nina'nm yanında uzanırken kendini hem mutsuz hem de karamsar hissediyordu. Bu kaygısız bir bekârın ilişki sonrası hissettiği gibi bir şey değildi. Hissettiği şey aslında bu duruma nasıl düştüğüne olan kızgınlığıydı. Bu kadının onun için bu kadar Önemli olmasına neden izin vermişti ki?

İşte Nina yanı başında, gülümseyerek her geçen an hayatına biraz daha nüfuz ediyordu.

Sam'in buna cevabı, yataktan kalkıp doğruca duşa gitmek oldu. Temiz ve hâlâ nemli saçlarıyla yeniden odaya döndüğünde Nina yatağın kenarında oturmuş, şaşkınlıkla onu izliyordu.

Sam üzerine temiz bir gömlek geçirirken, "İşe dönmem gerek," dedi. "Seninle birlikte kalması için Pressler'ı içeri çağıracağım."

www.CepSitesi.Net

"Bombalama yapıldı ve bitti. Bence Spectre çoktan sırra kmlem basmıştır."

"Bu riski alamam."

"Onun yüzünü gören başkaları da var. Tiyatrodaki teşıllııtçılar mesela. Onlar da pekâlâ Speetre'ı teşhis edebilir."

"Onlardan biri kafasını kaldırımın kenarına çarptı. Bilinci hâlâ yerine gelmedi. Bir diğeri ise Spectre'm göz rengini bile hatırlayamıyor. Teşrifatçıların elinden gelen yardım hu anlayacağın."

"Her neyse, elinizde başka görgü tanıklarınız var ve Spectre da bunu biliyor." Bir an duraksadı. "Bu her ikimizi ılc beladan kurtarmaz mı?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Bu beni artık bir hedef olmaktan kurtarır diyorum. Bu yüzden artık acaba başıma bir iş gelir mi diye endişe etmene gerek yok; işinin başına dönebilirsin."

"Bu da benim işimin bir parçası."

"Bunu daha önce de söylemiştin." Nina çenesini yukarı kaldırdığında Sam, gözlerine biriken yaşların parıltılarını gördü. "Keşke senin için daha fazlasını ifade edebilseydim. Tanrım, keşke..."

"Nina, lütfen; bunun her ikimize de bir faydası olmaz."

Nina boynunu büktü. Sam onu bu şekilde sessiz ve yaralı görmeye dayanamıyordu. Önünde diz çöküp, ellerini ellerinin arasına aldı. "Senden ne kadar etkilendiğimi görüyorsun."

Nina ironik bir tebessümle karşılık verdi. "Sanıyorum

www.CepSitesi.Net

ki, bu kadarı gayet ortada."

"Ve senin ne kadar harika bir kadın olduğunu düşündüğümü de biliyorsun. Günün birinde acil servise ambulansla götürülecek olsam, beni karşılayan hemşirenin sen olmasını' isterim."

"Ama?"

"Ama..." Sam derin bir nefes aldı. "İkimizi birlikte ha-'1 yal edemiyorum. Uzun vadede bu imkânsız gibi..."

Nina yeniden başını eğdi; kendini koyuvermemek için çabaladığı çok belliydi. Sam onu üzdüğü için kendinden de, korkaklığından da nefret ediyordu. Ama durum buydu. Şansları olduğuna inanmıyordu. *Nina ya* inanmıyordu.

Emin olduğu tek şey hiçbir zaman onunla baş edemeyecek olduğuydu.

Sam yeniden ayağa kalktı. Nina tepki vermeden, öylece başı aşağıda, yatağın kenarında oturmaya devam etti. "Sorun sende değil, Nina," dedi Sam. "Sorun *bende.* Yıllar önce yaşadığım bir şey yüzünden tüm bunlar. Bu da içinde bulunduğumuz durumun kalıcı olmadığına beni inandırıyor. Bu geçici, suni bir duygu... Korku içinde bir kadın ve onu koruyan bir polis... Gerçekçi olmayan pek çok beklenti doğabiliyor bu ilişkiden."

"Bana psikoloji dersi vermeyi bırak, Sam. Benim ne duyguların koşullardan doğduğu inancım, ne de yanlış kişiye yönlendirilmiş aşk arayışım dinlemeye ihtiyacım var."

"Dinlemelisin ve de anlamalısın. Çünkü bu ikimizi de etkiliyor. Hem benim sana karşı hissettiklerimi, hem de senin

www.CepSitesi.Net

bana karşı olan hislerini etkiliyor. Benim sana göz kulak olma, seni koruma güdümü de etkiliyor. Bu elimde olan bir şey değil." Sam öfke ve çaresizlik yüklü derin bir nefes verdi. *Çok geç,* diye düşündü. *İkimiz de hissetmememiz gereken duygular içindeyiz ve artık zamanı geri almak imkânsız.*

"Başına gelen bir şeyden bahsediyordun. Yıllar önce," dedi Nina. "Başka... bir kadın mıydı?"

Sam onu başıyla onayladı.

"Yine aynı durum muydu? Korku içinde bir kadın ve onu koruyan bir polis miydi başroldekiler?"

Sam başım yeniden evet anlamında salladı.

"Ah." Nina kendinden iğrenip, başım iki yana sallayarak mırıldandı. "Tam da benim gibi."

"İkimiz gibi."

"Peki, kim kimi bıraktı Sam? Son yaşanan ilişkinde neler oldu?"

"Bu yaşanan tek ilişkiydi. Ta ki sen karşıma çıkıncaya kadar." Sam arkasını dönüp, odanın içinde gezinmeye başladı. "O zamanlar çaylak bir polistim. Yirmi iki yaşındaydım. Peşinde adamlar olan bir kadım korumakla görevlendirilmiştim. O ise yirmi sekiz yaşında ama akıl yaşma bakılırsa kırk yaşında bir kadındı. Ona âşık olmamam imkansızdı. Tuhaf olan onun da bana karşılık veriyor oluşuydu. Yani en azından, bu kriz sonlanana kadar öyle yapmıştı. Ama her şey bittiğinde, aslında o kadar da etkileyici bir adam olmadığıma karar verdi. Haklıydı da." Sam durup gözlerini Nina'ya dikti. "İşte biz bu lanet şeye hakikat diyoruz. Bu şey nasıl bir şeyse

www.CepSitesi.Net

her seferinde bizi damdan düşer gibi aslında olduğumuz kişiyle yüz yüze getiriveriyor ve benim olayımda, ben sadece sıradan, çalışkan bir polistim. Genellikle dürüst, çoğu kişiden zeki ama bazılarından daha ahmak bir polis... Uzun lafın kısası, kimsenin kahramanı falan değildim. Zaten o da bunu fark ettiğinde arkasını döndü ve çekip gitti. Hem de arkasında üzgün ama daha aklı başında bir polis bırakarak."

Ve şimdi sen benim de aynısını yapacağımı düşünüyorsun öyle mi?"

Yapman gereken bu. Çünkü bu kadarını hak ediyorsun Nina. Sana verebileceğimden çok daha fazlasını hak ediyorsun."

Nina başını salladı. "Benim gerçekten istediğimin, bir erkeğin bana *verebilecekleri* ile hiçbir ilgisi yok, Sam."

Robert'ı düşün. Onunla nelere sahip olabileceğini bir düşünsene."

"Robert mükemmel bir örnek olur bunun için! Onda yok yoktu; her şey vardı, benim asıl istediğim şey hariç."

"Ne istiyordun ki?"

"Aşk. Sadakat." Sam'in gözlerinin içine baktı. "Dürüstlük."

Nina'nm gözlerinin içinde gördükleri Sam'i baştan ayağa titretmişti. Bunlar onun Nina'ya verebileceği şeylerdi. Ama aynı zamanda ona vermekten en çok korktuğu şeyler.

Şu an için bunların yeterli olacağını düşünüyorsun," dedi Sam. "Ama belki de zamanla bunların tek başına yetmeyeceğini göreceksin."

www.CepSitesi.Net

“Bunlar benim için Robert’tan ömrüm boyunca alacaklarımdan katbekat daha fazla.” Gözleri, *senden alacaklarımdan bile dahafazla,* diyordu.

Sam bu fikre karşı çıkmadı. Bunun yerine kapıya dönüp, “Pressler’a içeri gelmesini söyleyeceğim,” dedi. “Bütün gün yanında kalabilir.”

“Buna gerek yok.”

“Yalnız kalamazsın Nina.”

“Yalnız olmayacağım.” Gözlerini Sam’e kaldırdı. “Babamın evine gidebilirim. Nasılsa evde sıkı bir güvenlik sistemi var. Köpekler de cabası. Bombaları yerleştirenin de artık Daniella olmadığından emin olduğumuza göre. Orada fazlasıyla güvende olabilirim.” Etrafına şöyle bir bakındı. “Hem artık burada, senin evinde kalmasam iyi olur.”

“Burada istediğin kadar kalabilirsin.”

“Hayır.” Sam’in gözlerinin içine baktı. “Gerek yok, Sam. Nasılsa aramızdaki tamamen umutsuz bir ilişki.”

Sam buna karşı çıkmadı. Nina’yı en çok yaralayan da bu oldu. Sam bunu onun yüzünden açıkça okuyabiliyordu.

Sam yalnızca, “Seni ben bırakırım,” demekle yetindi. Sonra da dönüp odadan çıktı. Bunu yapmak zorundaydı.

Nina’nm bakışlarını görmeye tahammülü yoktu.

www.CepSitesi.Net

On İkinci Bölüm

"Sanırım asıl hedefin kim olduğunu biliyoruz," dedi Sam. "Muhteşem Bölge savcımız Liddell."

Şef Coopersmith, Sam ve Gillis'i görüşme masasının üzerinden dikkatle süzdü. "Emin misinizr

"Her şey bunu gösteriyor. Bombanın üçüncü sırada G ve J koltuklarının arasına yerleştirildiğini ortaya çıkardık. Salondaki oturma düzeni haftalar öncesinden ayarlanmıştı. O sırada ve bölümde oturan kişilerin listesini kontrol ettik ve tam da bahsettiğimiz noktanın yerinde Liddell ve eşinin oturduğunu keşfettik. Patlamada ilk ölenler onlar olacaktı.

"O sırada başka kimler vardı?"

"Altı koltuk ilerde Hâkim Dalton vardı," dedi Gillis. "Büyük ihtimalle o da ölecekti. Ya da en azından ciddi biçimde yaralanacaktı."

"Peki, o sırada oturan diğer kişiler kimlerdi?"

www.CepSitesi.Net

Hepsini kontrol ettik. Kaliforniya'dan ziyarete gelen bir hukuk profesörü, Hâkim Dalton'ın birkaç akrabası, birkaç hukuk memuru. Kiralanmış bir katilin dikkatini çekecek kayda değer binlerini bulamadık. Ah, bu arada Emie Takeda' nm son raporu ilgini bir hayli çekebilir. Bugün laboratuvardan aradı. Bombanın türü dinamitmiş. Dupont etiketli, prima, ateşleme fitilli ve de yeşil kablo bantlı."

Spectre, dedi Coopersmith. Arkasına yaslanıp, bitkinlikle derin bir iç geçirdi. Masadaki herkes çok yorgundu. Bütün gece çalışmışlar, sadece birkaç saat uyuyup, sonra yeniden iş başına dönmüşlerdi. Şimdi saat akşam beşti ve yeni bir gece daha başlıyordu. "Tanrım, adam intikam uğruna dönmüş."

Gillis, "Evet ama neyse ki şansı yaver gitmiyor," dedi. Hedefindeki isimler, Liddell, Dalton, Nİna Cormier hâlâ hayatta. Eminim ki, efsanevi Vincent Spectre şimdi burnundan soluyordur."

Sam, Rezil de oldu," dedi. "İtibarı yerle bir oldu. Bu fiyaskonun ardından kimse onunla anlaşma yapmaz. Parası olan herkes artık başka kapıları çalacaktır."

"Onu kimin kiraladığını biliyor muyuz?"

Sam ve Gillis birbirlerine baktılar. "Kabaca bir tahmin yapabiliriz," dedi Gillis.

"Billy Binford mu?"

Sam başını evet anlamında salladı. "Kardan Adam'm mahkemesi bir ay içinde yapılacak ve Liddell bu konuda uzlaşmaya kapalı olduğunu gayet net belli etti. Söylenenlere

www.CepSitesi.Net

göre, Liddell bu hükmü politik kariyerinde bir sıçrama olarak kullanmak istiyor. Bence Binford onu uzun bir hapis hayatının beklediğinin farkında. Bu yüzden de Liddell'i bu kovuşturma sürecinden çıkarmak istedi; hem de kalıcı olarak."

Gillis söze devam ederek, "Eğer Sam tiyatroyu boşaltmış olmasaydı, kovuşturma içindeki hukukçuların yarısını kaybedecektik. "Davalar aylarca ertelenecekti. Bu durumda da Binford'un avukatları yeniden uzlaşı için harekete geçebileceklerdi."

"Peki, bunu kanıtlamak için elimizde bir şey var mı?"

"Henüz yok. Binford'un avukatı Albert Darien bunu kesinlikle reddediyor. Ondan tek kelime almamız mümkün değil. Federallerdeki destek ekibi cezaevindeki güvenlik kameralarını mercek altına aldı. Binford'un tüm ziyaretçileri inceleniyor. Belki arada haber getirip, götüren birilerini keşfedebiliriz."

"Sence aracı, avukatından farklı biri mi?"

"Muhtemelen öyle. Eğer o aracıyı bulursak, Spectre'a giden yolu da bulmuş oluruz."

"O halde yapın şu işi," dedi Coopersmith. "O adamı hemen istiyorum, hem de fena halde."

Saat beş buçukta toplantı bitmişti ve Sam onu önündeki sekiz saat boyunca canlı tutacak bir kafein takviyesi ihtiyacı ile kahve makinesinin başına gitmişti. Tam ilk yudumunu almıştı ki, içeri Liddell girdi. Sam, Liddell'in yüzünde gördüğü sıyrıklar ve çürükler karşısında keyiflenmekten kendini alamamıştı. Yaralan çok ufaktı ama dün geceki hengâmede tıbbi

www.Cepsitesi.Net

yardım için en çok bağıranlardan biri de oydu. Kolu kırılan karısı bile bir an dayanamayıp, kocasına çenesini kapatıp, biraz erkek gibi davranmasını söylemişti.

Ama işte şimdi Sam'in karşısında birkaç yara bere ve gözlerindeki... Neydi bu ifade? Pişmanlık mı?

"Tünaydın, Navarro," dedi sesini yumuşatarak.

"Tünaydın."

"Ben, ah..." Liddell boğazını temizleyip, etrafta onları dinleyen birileri olup olmadığını görmek için koridora bir göz attı. Ortalarda kimseler yoktu.

"Eşiniz nasıl oldu?" diye sordu Sam.

"İyi. Kolu bir süre alçıda kalacak. Neyse ki kapalı kırık."

Sam, "Onca acısına rağmen, dün gece çok metanetliydi," dedi. *Senin tam aksine.*

"Evet, eşimin çelik gibi bir iradesi vardır. Aslında ben de seninle bu konuyla ilgili konuşmaya gelmiştim."

"Ah?"

"Bak, Navarro. Dün gece sanırım sana biraz gereksizce çıkıştım. Yani, bomba olayıyla ilgili bir bilgin olmadan yaptığını sandım."

Sam konuşmadı. Bu eğlenceli performansı bölmek istemiyordu.

"Bu yüzden sen dün gece işini yaparken -yani binayı boşaltırken- kendince sebeplerin olduğunu bilmem gerekirdi. Ama kahretsin işte, o an tek gördüğüm insanların canhıraş, birbirlerini ezerek kaçıştıkları oldu. Onları yok yere

www.CepSitesi.Net

telaşlandırdığını düşündüm. Ben... ” Bir an duraksadı, sanki birazdan ağzından çıkacaklara engel olmak ister gibiydi. “Neyse işte, özür dilerim.”

“Özrünüz kabul edildi.”

Liddell rahatladığını belli ederek sertçe başını salladı.

“Şimdi artık eşinize bu beladan kurtulduğunuzu haber verebilirsiniz.”

Liddell’in yüzünde gördüğü ifade Sam’in doğru düşündüğünün ispatı gibiydi. Bu özür Bayan Liddell in ve onun güçlü iradesinin fikriydi. Sam, Liddell’in arkasını dönüp, sertçe Coopersmith’in odasına gidişini sıntarak izledi. Belli ki, ailede borusu öten kesinlikle Bay Mükemmel Bölge Savcısı değildi.

“Hey, Sam!”Gillis bir yandan ceketini giyip, bir yandan da Sam’e doğru yürüyordu. Hadi gidiyoruz.”

“Nereye?”

“Cezaevindeki kameralarda bir görüntü tespit edilmiş. Bizden bir bakmamızı istiyorlar. Birkaç gün önce Kardan Adam bilinmeyen birileriyle bir araya gelmiş.”

Sam bir anda heyecanlandığını hissetti. “Spectre mı?”

“Hayır, bir kadın.”

“İşte. Sarışın olan,” dedi Dedektif Cooley.

Sam ve Gillis televizyonun ekranına biraz daha yaklaşıp, kadının siyah beyaz görüntülerine odaklandı. Kadının yüzü, önündeki diğer ziyaretçiler nedeniyle tam olarak gö-

www.CepSitesi.Net

rıinmüyordu ama görebildikleri kadarıyla kadın yirmili-otuzlu yaşlarında, gösterişli bir vücudu olan gerçek bir sarışındı,

Cooley video teknisyenine, "Tamam, burada duralım," dedi. "Onu görebildiğimiz en iyi açı bu."

Kadın bu karede net bir açıyla, yüzü güvenlik kamerasına dönük biçimde yakalanmıştı. Yanından geçen iki kişinin arasında anlık da olsa yüzü görünüyordu. Üzerinde etekli bir takım ve elinde de bir evrak çantası vardı. Giyimine bakılırsa, bir avukat ya da o tür bir işi olan biri gibiydi. Ama fotoğrafta iki detay vardı ki, bu tezi çürüyordu.

Birincisi ayakkabılarıydı. Kameranın açısı aşağıyı gösterdiğinde görüntüye kadının sağ ayağındaki yüksek sivri ökÇeü, şık bir bağcığı olan seksi açık ayakkabı takılmıştı.

"Mahkemeye giderken giyilen ayakkabılara pek benzemiyor," dedi Sam.

"Eğer amaç hâkimi baştan çıkarmak değilse, pek giyilmediği doğru," dedi Gillis. "Şu makyaja bir baksana."

Resme uymayan ikinci ayrıntı da buydu. Bu kadın Sam'in daha önce hiçbir avukatta görmediği tarzda bir makyaj yapmıştı. Muhtemelen gözündekiler takma kirpikti. Gözlerinin üzerindeki far ışıl ışıl tropik bir balık gibi duruyordu. Ruju kalın, koyu ve yağlı bir renkti.

"Adamım, bu kadın sıradan birine hiç benzemiyor," dedi Gillis.

Sam, "Ziyaretçi kayıtlarında ismi nasıl geçiyor?" diye sordu.

Cooley önündeki evraka baktı. "Adını Marilyn Dukoff

www.Cepkitesi.net

olarak vermiş. Ziyaret sebebi olarak avukat-müvekkil görüşmesi demiş."

Gillis bir kahkata patlattı. "Eğer bu kadın bir avukatsa, hemen gidip hukuk fakültesine kayıt yaptırıyorum," dedi.

Sam, "Hangi hukuk bürosuna kayıtlı olduğunu belirtmiş?" diye sordu.

"Frick ve Darien."

"Aslı yok değil mi?"

Cooley başını hayır anlamında salladı. "Büronun ortaklarının, birlikte iş yaptıklarının ya da memurlarının isimlerinin yer aldığı listede adı yok. Ama..." yüzünde bir sırıtışla öne doğru eğildi. "Sanırım kadının nerede çalıştığını biliyoruz."

"Nerede?"

"Stop Light Gece Kulübü'nde."

Gillis, Sam'e bir, *ben sana dememiş miydim,* bakışı fırlattı. Artık kimsenin daha fazla şey söylemesine gerek yoktu. Hepsi de Stop Light'ı, sahne şovlarını ve verdiği hizmetleri biliyordu.

"Dur tahmin edeyim," dedi Sam. "Egzotik dansçılardan biri mi?"

"Aynen öyle," diyerek doğruladı Cooper.

"Doğru Marilyn Dukoff'dan bahsettiğimizden eminiz değil mi?" diye sordu Gillis.

Cooley, "Öyle olmalı," dedi. "Gördüğünüz gibi cezaevine ziyarette bulunan her ziyaretçi girişte bir kimlik sunmak zorunda. Kadının verdiği isimle, verdiği Maine sürücü

www.CepSitesi.Net

ehliyetindeki isim aynı. Ehliyet dosyasını inceledik ve **orada**' bulduğumuz fotoğraf da bu." Cooper elindeki fotoğraf örneğini Sam ve Gillis'e uzattı.

"Bu o," dedi Gillis.

Cooley, "Bu da doğru Marilyn Dukoff'dan bahsettiğimiz anlamına gelir," dedi. "Anlaşılan o ki, ismini gizlemek ya da sahte kimlikle girmek gibi zahmetlere girmemiş. Sadece mesleği konusunda yalan söylemiş o kadar."

Gillis, "Nasılsa bunun yasal bir yükümlülüğü yok," dedi.

Sam, Cooley'ye başını evet anlamında salladı. "İyi iş."

Genç dedektif, "Ne var ki," diyerek ekledi. "Kadının kendisini bulamıyoruz. Nerede çalıştığını biliyorduk ama iki hafta önce işten ayrılmış. Ehliyetindeki kayıtlı adrese binlerini gönderdim ama evinde de yok. Telefonuna da ulaşılamıyor." Cooley duraksadı. "Sanırım bir arama emri çıkartsak hiç fena olmaz."

"Yapın o halde." Sam ayağa kalkıp Gillis'e döndü. "On dakikaya arabada buluşuruz."

"Sarışına mı gidiyoruz?"

"Aklında daha iyi bir yer var mı?"

Gillis yeniden ekrana döndü. Görüntüde hâlâ seksi bir ayakkabı içindeki incecik bilek vardı. "Daha iyi bir yer mi?" Güldü. "Hiç sanmıyorum."

Polis çemberi giderek daraltıyordu; artık rahat nefes

www.CepSitesi.Net

almak imkânsızdı.

Spectre, polisler Marilyn'in eski evinden çıkarlarken, biraz ilerideki başka bir apartmanın giriş kapısına çömelerek sinmiş, gizlice onları izliyordu. Sadece dakikalar önce Spectre aynı binada Marilyn'nin ardında şimdiki yaşadığı yere dair ipuçları bırakıp bırakmadığının kontrollerini yapmıştı. Ne şanstır ki, Navarro gelmeden hemen önce binadan çıkmıştı.

Ekip içeride neredeyse bir saat kalmıştı. Hakkını vermek gerekirse, gerçekten iyi çalışıyorlardı; ama Spectre'ın daha zeki olduğu da ortadaydı. Tiyatrodaki patlamanın ardından, birkaç saat içinde Spectre, Marilyn'i şehrin diğer tarafındaki başka bir eve yerleştirmişti. Spectre, polislerin tiyatroda bombanın yerleştirildiği yeri keşfettiklerinde hedefle kimin olduğunu anlayacaklarını biliyordu. Hiç şüphesiz Marilyn'in de peşine düşeceklerdi. Neyse ki, Marilyn bu konuda onunla tam bir işbirliği içindeydi.

Ama maalesef, Marilyn'in yardımlarının da sonu geliyordu. Artık bu ilişkiyi bitirme vaktiydi ama bundan önce Spectre ondan son bir şey daha isteyecekti.

Spectre'ın yüzü binadan tanıdık birinin çıktığını görmesiyle yeniden buruşmuştu. Yine Navarro... Adam, Spectre'm son bir haftadaki tüm başarısızlıklarının ardındaki yegâne kişiydi. Navarro bu soruşturmanın beyniydi; Liddell'in hâlâ hayatta olmasının tek sebebiydi.

Başarı yoksa, para da yoktu. Navarro ona pahalıya patlamıştı; hem de çok pahalıya.

www.CepSitesi.Net

Spectre, polislerin kaldırımda bir şeyler konuştuklarını gördü. Üçü sivil, ikisi polis kıyafetli olmak üzere tam beş kişilerdi. Ama bu kalabalıkta Spectre'ın şimşeklerini üzerine çeken tek kişi Navarro'ydu. Yaşananlar ikisi arasında adeta bir zekâ yarışına, bir kararlılık testine dönüşmüştü. Spectre bunca yıllık "bombacıhk" kariyerinde hiç böylesi cingöz bir rakiple zekâ yarışına girmemişti.

Yapılması en güvenli şey bu şehirden uzaklaşıp, başka bir yerde yeni sözleşmelere imza atmaktı belki de. Miami ya da belki New Orleans'da. Ama ne yazık ki kariyeri burada ciddi biçimde yara almıştı; bu yüzden Miami'de yeni bir iş kurabileceğini sanmıyordu. Kaldı ki, içinden bir ses Sam'in bu işin peşini bırakmayacağını, nereye giderse gitsin izini süreceğini söylüyordu.

Tabii bir de intikam meselesi vardı. Navarro'ya yaptıklarını ödetmeden, Spectre'ın arkasını dönüp gitmeye hiç niyeti yoktu.

Sivil kıyafetli üç polis sivil bir araca binip, uzaklaştılar. Bir dakika sonra, üniformalı polisler de gitmişlerdi. Spectre'm anlayabildiği kadarıyla Marilyn'in evinde hiçbir şey bulamamışlardı.

Sıkıysa yakala beni Navarro, diye düşündü Spectre. *Bakalım kim kimi önce yakalayacak?*

Spectre ayağa kalkıp, ayaklarını yere vurdu. Bacaklarına yeniden kan geldiğini hissedebiliyordu. Sonra kapıdan çıkıp, köşeyi döndü ve arabasına doğru yürüdü.

Navarro. Herkesten ve her şeyden çok, Navarro'ya dik-

www.CepSitesi.Net

kat etmeliydi. Akimda harika bir plan ve bunu yapmak için Marilyn'in yardımına ihtiyacı vardı. Tek bir telefon, tek istediği sadece buydu. Sonra ondan artık hiçbir şey istemeyecekti.

Bir daha hiçbir şey...

Yemek harikaydı. Ama yemekteki beraberlik berbat.

Daniella üzerindeki pırıl pırıl yeşil streç dansçı kıyafeti ve daracık eteğiyle, suratını asıp, salatasına uzandı. Tabağındaki ördek kızartması ve yabani pirince yüz vermemişti bile. Ne kocasıyla, ne de Nina'yla tek kelime etmiyordu. Nina da kendisini ikisiyle de konuşamayacak kadar huzursuz hissediyordu.

Polisin yaptığı soruşturmanın ardından Daniella'nın Robert'la olan ilişkisi su yüzüne çıkmıştı. Nina her ne kadar bu sebeple Daniella'yı affetmeyecekse de en azından onunla medeni bir şekilde bir akşam beraber olabilirdi.

Nina'nın babası ise buna pek yatkın görünmüyordu. Durumun ortaya çıkışının ardındaki şokunu hâlâ atlatamamıştı. O gösterişli, kendinden otuz yaş küçük sarışın karısı, koca bir servetle yetinmemiş; hayatında daha genç bir erkek istemişti. George Cormier dört evliliğin ardından bile hâlâ doğru eşin nasıl seçileceğinden habersizdi.

Nina, *anlaşılan o ki dördüncü boşanma da kapıda,* diye düşündü. Önce babasına, sonra da Daniella'ya baktı. Nina babasını çok sevmesine rağmen, elinde olmadan aslında iki-

www.CepSitesi.Net

sinin de birbirlerine ne kadar yakıştıklarını düşündü. En kötü haliyle bile.

Daniella elindeki çatalı masanın üzerine bırakarak, "İzninizle, dedi. "Canım pek bir şey yemek istemiyor. Sanırım sinemaya gideceğim."

George, "Peki ben ne olacağım?" diyerek bir anda çıkıştı. "Senin sadece kocan olduğumun farkındayım ama haftanın en azından birkaç gecesini de sıkıcı yaşlı kocana ayıramaz mısın acaba? Benden aldığın bunca şeyin, bunca çıkarın karşılığında, bu kadarını isteyemez miyim?"

Çıkar mı? *Çıkar öyle mi?* "Daniella öfkeyle ayağa fırladı. "Dünyanın tüm parası bir araya gelse senin gibi yaşlı bir keçiyle evli olmanın bedelini ödeyemez."

"Keçi mi? "

Yaşlı keçi. Beni duyuyor musun? *Yaşlı.* "Masaya doğru eğildi. "Her anlamda."

George da bir anda ayağa kalktı. "Seni sürtük..

Devam et. Bana isimler tak. Ben de sana karşılık olarak pek çok isim bulabilirim." Daniella sarı saçlarını savurarak, arkasına döndü ve kapıdan çıkıp gitti.

George önce bir süre arkasından baktı, sonra da yavaşça sandalyesine çöktü. "Tanrım," diye fısıldadı. "Onunla evlenirken, ne düşünüyordum acaba?"

Nina bir an, *düşünemiyordum,* diyecek oldu ama bunun yerine babasının koluna dokunup, "Görünüşe göre hiçbirimi? doğru eşi seçme konusunda iyi değiliz. Öyle değil mi baba?" dedi.

www.CepSitesi.Net

George gözlerini aynı mutsuzlukla kızına çevirdi. "Umuyorum ki, aşk konusundaki kötü şansım sana geçmemiştir, tatlım," dedi.

Bir dakika boyunca tek kelime etmeden öylece oturdular. Yemekleri masanın üzerinde duruyordu. Neredeyse el sürmemişlerdi bile. Başka bir odadan bir aerobik kasetinden gelen hızlı ve ritmik sesler yükseliyordu. İşte Daniella yine tüm öfkesini daha iyi ve daha yeni bir vücut için çalışarak atmaya çalışıyordu. Akıllı kızdı; bu boşanmadan milyon dolarlarla çıkacaktı.

Nina iç geçirerek arkasına yaslandı. "Buna ister kötü şans, istersen karakter kusuru de, baba, ama sanırım bazı insanların payına düşen tek şey yalnızlık."

"Senin için değil, Nina. Sen birilerini sevmelisin. Hep de sevdin. Bu yüzden kolay sevilebilecek birisin."

Nina kederli bir tebessüm edip, sessiz kalmayı tercih etti. *Hem kolay sevilebilecek, hem de kolay terk edilebilecek biri,* diye düşündü.

Bir kez daha kendisini acaba şu an Sam ne yapıyordur, diye düşünürken buldu. Acaba ne düşünüyordu? Hiç şüphe yok ki, Nina'yı düşünmüyordu. Böylesi ufak dikkat dağınıklarına paye vermeyecek kadar güçlü bir polisti o.

Ama yine de telefonun çaldığını duyduğunda, içinden arayanın o olabileceğini geçirmeden edemedi. Masada oturup, hızla çarpan kalbiyle yan odada telefonla konuşan Daniella'yı dinlemeye koyuldu.

Bir dakika sonra Daniella kapıda göründü. "Telefon

www.CepSitesi.Net

sana Nina. Hastaneden arıyorlar. Uzun zamandır sana ulaşmaya çalıştıklarını söylediler."

Nina hayal kırıklığı içinde telefona cevap vermeye gitti, "Alo."

"Merhaba, ben gece vardiyasından Gladys Power. Rahatsız ettiğim için özür dilerim, numaranı annenden aldık. Bu gece personelin çoğu rahatsızlığı sebebiyle burada değil, acaba destek için acil servise gelebilir misin?"

"Gece vardiyasına mı?"

"Evet. Sana çok ihtiyacımız olabilir."

Nina gözlerini müziğin sesinin daha da açıldığı Daniella'nın odasına doğru çevirdi. Bu evden bir an önce kaçması gerekliydi. Bu duygusal savaştan uzak durmalıydı."

"Tamam," dedi. "Vardiyaya geleceğim."

"O halde on birde görüşürüz."

"On bir mi?" Nina kaşlarını çattı. Gece vardiyası genelde gece yarısı başlardı. "Bir saat önceden mi gelmemi istiyorsunuz?"

"Eğer mümkünse. Akşam vardiyasında da sıkıntı var da."

"Pekâlâ. Saat on birde orada olacağım." Telefonu kapatıp, derin bir nefes aldı. Şu an en çok ihtiyacı olan şey çalışmaktı. Belki sekiz saatlik bir kriz süreci, büyüklü küçüklü yaralanmalar, kafasını yeniden toplamasına yardımcı olabilirdi.

Ve de Sam Navarro'yu aklından çıkarmasına.

Marilyn telefonu kapattı. "Orada olacağını söyledi."

www.cepsitesi.Net

Spectre onu onaylarcasma başını salladı. İyi iş çıkardın.” .....

“Elbette.” Marilyn her zamanki memnuniyet yüklü ifadesiyle gülümsedi. Bu öyle bir tebessümdü ki adeta, *bana ödediğin her kuruşun hakkını veriyorum,* der gibiydi.

“Şüphelenmedi değil mi?”

“Bir an bile. Dedim ya, orada olacak. Hem de istediğin gibi, saat tam on birde.” Marilyn başım yana eğip, şehvetle dudaklarını yaladı. “Şimdi artık bana istediğimi verecek misin?”

Spectre gülümsedi. “Ne istiyorsun?”

“Ne istediğimi sen biliyorsun.” Marilyn, Spectre’a sokulup, kemerini açtı. Küçük sıcak elini pantolonundan içeri geçirirken Spectre’m nefesi ister istemez kesilmişti. Dokunuşu öyle hassas, öyle usta işiydi ki, bu kadın tekniğiyle her erkeği önünde diz çöktürebilirdi. Kesinlikle evet, Spectre onun ne istediğini çok iyi biliyordu.

Ve istediği kesinlikle seks değildi.

Ne diye anın tadını çıkarmıyorum ki? diye düşündü Spectre. Kadın can atıyordu ve onun da biraz daha vakti vardı. Nina Cormier’ın hastanedeki gece nöbetine gelmesi için henüz üç saat vardı. Bu sırada Marilyn ile biraz eğlenip, ondan sonra işine konsantre olabilirdi.

Marilyn, Spectre’m önünde diz çöktü. “Bana değerimi ödeyeceğini söylemiştin,” diye fısıldadı.

Spectre inleyerek, “Evet, söz vermiştim, dedi.

“Sence de ben çok değerli değil miyim?”

www.CepSitesi.Net

“Kesinlikle öylesin.”

Senin için çok daha değerli olabilirim ”

Spectre zevkle inleyerek Marilyn’in yüzünü tuttu. Nefes nefese yanaklarım, çenesini, boynunu okşadı. Ne kadar da uzun ve narin bir boynu vardı. Bu işi bitirmek hiç zor olmayacaktı. Ama Spectre önce *onun* işini bitirmesini bekleyecekti...

“Ah, evet,” diye fısıldadı Marilyn. “İşte şimdi hazırsın.”

Spectre onu kendine doğru sertçe çekti ve içinden, *ne yazık ki sen benim için hazır olamayacaksın,* diye geçirdi.

Sam bitkinlikle nihayet evinden içeri adım attığında saat on buçuktu. İçeri girer girmez ilk fark ettiği şey evin sessizliği ve boşluğu oldu. Sanki bir şekilde ruhunu kaybetmiş bir yer gibiydi artık.

Işıkları açtı ama aydınlık bile evin karanlığını kovalamaya yetmiyordu. Burası son üç yıldır yuvam dediği ve her akşam işten yorgunlukla döndüğü eviydi. Ama şimdi ona soğuk geliyordu; sanki tamamen başka birine ait gibiydi. Yuva falan değildi.

Kendine bir bardak süt doldurup, üç koca yudumda içti. Akşam yemeği için bu kadar yeterdi; yemek yapacak durumda değildi. Bir bardak daha süt doldurup bardağını da alarak telefonun başına gitti. Bütün akşam boyunca bu aramayı yapmayı düşündüyse de, araya hep başka şeyler girmiş; ertelemişti. Şimdi artık kendi başına kalabildiğine göre, Ni~

www.Cepsitesi.Net

na'yı arayabilirdi. Ona söylemekten en çok korktuğu şeyi artık açıklamaya; ne ona, ne de kendine inkâr edemeyeceği gerçekleri itiraf etmeye karar vermişti.

Her şey bu öğleden sonra, birden bire Marilyn'in evini ararken olmuş; gerçekler kafasına birden dank etmişti. Marilyn'in yatak odasında durup, boş çekmecelere, çizgili yatak örtüsüne bakmıştı ve apansız beliren bir yalnızlık hissi göğsünü acıtmıştı. Çünkü bu oda sanki Sam'im ömrünün bir yansımasıydı. Bir amacı, bir işlevi vardı belki ama bomboş ve yalnızdı.

Çok uzun zamandır polislik yapıyorum, diye düşündü. *Tüm ömrümü bu uğurda harcadım.* Ancak o odada durduğunda kendine ne kadar da az vakit ayırdığını fark etmişti. Ne bir karısı, ne çocukları, ne de bir ailesi olmuştu.

Nina, Sam'in gözlerini yaşanabilecek tüm ihtimallere açmıştı. Evet, Navarro korkuyordu. Evet, eğer Nina onu terk edecek olursa ne kadar çok, ne kadar derinden yaralanacağının farkındaydı. Ama diğer seçenek de hiç iç açıcı değildi, Sam bunu denemeyecekti bile.

Sam hep bir korkak gibi davranmıştı ama artık buraya kadardı.

Ahizeyi kaldırıp, Nina'nın babasının evini aradı.

Birkaç bağlantı sesinden soma, telefona cevap veren kibar bir ses oldu. "Alo?" Telefonu açan Nina değil, aklını formda kalmakla bozmuş Daniella olmuştu.

"Ben Sam Navarro," dedi. "Bu saatte aradığım için özür dilerim. Nina'yla konuşabilir miyim lütfen?"

www.CepSitesi.Net

"Nina burada değil."

Navarro'nun ilk anki şaşkınlığı yerini hemen bir polisin can sıkıntısına bırakıverdi. Nasıl olur da Nina orada olmazdı? Bu gece güvenli bir yerde kalıyor olması lazımdı; korunmasızca başıboş dolaşamazdı.

"Acaba bana nereye gittiğini söyleyebilir misiniz?"

"Hastaneye. Gece vardiyasına gelmesi için haber vermişlerdi."

"Acil serviste mi?"

"Sanıyorum ki öyle."

"Teşekkürler." Sam telefonu kapattı. Hayal kırıklığı öyle büyüktü ki, adeta omuzlarında taşıdığı birer yük gibiydi. Bu da neydi şimdi? Artık çekinmeye niyeti yoktu. Ona her şeyi söyleyecekti. Hem de hemen bu gece.

Maine Tıp Merkezi'ni aradı.

"Acil servis, buyurun?"

"Ben Portland Polisi'nden Dedektif Sam Navarro. Nina Cormier'la görüşebilir miyim lütfen?"

"Nina bu gece burada değil."

"Peki, geldiğinde ona beni evden aramasını söyleyebilir misiniz?"

"Bu gece geleceğini hiç sanmıyorum. Görevli değil."

"Anlayamadım?"

"Nöbet çizelgesi şu an elimde. Bu gece için adı listede yok."

"Ama bana bu gece için aranıp, göreve çağrıldığı söylendi."

www.cepsitesi.Net

“Bu konuda bir bilgim yok.”

“Rica etsem kontrolünü yapar mısınız? Acil bir durum.”

“Başhemşireye sorayım. Hattan ayrılmayın lütfen.”

Geçen sessiz zamanda, Sam adeta kulaklarına pompalanan kanın sesini duyuyordu. Yolunda gitmeyen bir şeyler vardı. İçindeki o eski içgüdü yine kıpırdanmaya başlamıştı.

Kadın yeniden hatta döndü. “Dedektif, orada mısınız? Başhemşireye de sordum. Onun da bundan haberi yok. Elindeki çizelgeye göre, Nina’nın gelecek haftaya kadar gece vardiyası yok.”

Sam usulca, “Teşekkürler,” dedi.

Oturup, Nina’ya hastaneden gelen telefonu düşündü. Birileri Nina’yı babasının evinde kaldığını bilecek kadar yakından takip ediyordu. Birileri telefon açıp, Nina’yı kimsenin şahitlik yapamayacağı kadar geç bir saatte o kale gibi evden dışarı çıkarmıştı.

Bunu yapan sıradan biri olamazdı. Olsa olsa... Spectre...

Saat on kırk beşti.

Sam hemen evden çıkıp, arabasına koştu. Daha evinin önünden çıkmadan, geç kalmış olabileceğinin korkusunu yaşıyordu. Hızla çevre yoluna yönelirken, bir eliyle direksiyonu tutup, diğeriyle araç telefonundan arama yapıyordu.

Hattın diğer ucundaki bitkin ses, “Ben Gillis,” dedi.

Sam, “Maine Tıp Merkezi’ne gidiyorum. Spectre orada,” dedi.

“Ne?”

“Nina’ya hastaneye gelmesi için düzmece bir telefon

www.cepsitesi.net

gelmiş. Eminim ki arayan Spectre. Nina evden çıkmış...”

Gillis, “Hemen geliyorum,” diyerek telefonu kapadı.

Sam yeniden tüm dikkatini yola verdi. Hız ibresi giderek yükseliyordu. Yetmiş... Seksen...

Lütfen çok geç kalmış olmayayım, diye düşündü.

Ve var gücüyle gaz pedalına yüklendi.

Hastanenin park yeri bomboştu. Ama Nina otomatik kapılardan içeri girerken bu gerçeği pek umursamamıştı doğrusu. Daha önceden bu garaja pek çok kez geç vakitlerde geldiği, nöbete geldiği ya da nöbetten çıktığı olmuştu ve şimdiye kadar bir problemle karşılaşmamıştı. Ne de olsa Portland, Amerika’nın en güvenli şehirlerinden biriydi.

Ama binlerinin ortadan kaldırılacaklar listesinde değilsen, diye düşündü Nina.

Park yerlerinden birine girip, bir süre sinirlerini yatıştırmak için arabanın içinde öylece oturdu. Vardiyasına tamamen işine odaklanmış olarak başlamak istiyordu. Ne ölüm tehditlerini, ne Sam Navarro’yu düşünmek istiyordu. O kapılardan içeri girdiğinde artık tam bir profesyonel gibi davranacaktı. İnsanların hayatı buna bağlıydı.

Kapıyı açıp, arabadan indi.

Olağan vardiya değişikliğine henüz bir saat vardı. Gece yarısı geldiğinde park yeri vardiyaya gelen ya da çıkan çalışanlarla tıklım tıklım olurdu ama bu saatte ortalıklarda kimse yoktu. Nina adımlarını sıklaştırdı. Asansör hemen ilerideydi

www.CepSitesi.Net

ve yolda hiçbir engel yoktu. Birkaç metre yürüyecekti o kadar.

Park ettiği arabanın arkasından çıkan adamı fark etmemişti bile.

Ama bir elin koluna yapıştığını ve şakağına bir silah dayadığını fazlasıyla hissetmişti. Bir anda attığı çığlık adamın sarf ettiği ilk kelimelerle adeta bıçak gibi kesildi.

"Eğer tek bir ses çıkarırsan, kurşunu yersin." Başına dayanan silah, susması gerektiğinin en büyük kanıtıydı.

Spectre onu asansörden uzaklaştırıp, bir dizi park etmiş arabanın olduğu alana doğru itekledi. Nina arkasına hafifçe döndüğünde göz ucuyla onu çekiştiren adamın kim olduğunu gördü. Spectre'dı bu. Şimdi artık birlikte ilerlerken, Nina gözyaşları içinde ağlıyor, adam onu var gücüyle kolundan çekiştiriyordu.

Beni öldürecek, hem de tam da burada ve kimse görmeyecek...

Nina'nm kalp atışları öyle hızlı ve yüksekti ki, Nina onlara doğru yaklaşan arabanın lastik seslerini duymadı bile.

Ama saldırgan duymuştu. Spectre eli hâlâ Nina'mn kolunda olduğu yerde kalakaldı.

Şimdi artık Nina da sesi duyabiliyordu: park yerinin yokuşunu tırmanarak yaklaşan bir arabaydı bu.

Spectre ani bir hareketle Nina'yı yana doğru çekti, amacı park etmiş bir aracı kendilerine siper etmekti. Nina o an, *kaçmak için en doğru zaman,* diye düşündü.

Sonraki saniye Nina adamın ellerinden kurtulmaya çalı-

www.CepSitesi.Net

şarak var gücüyle karşı koyuyordu. Nasılsa Spectre onu her koşulda öldürecekti. Belki karanlık bir köşede, belki de tam da burada, ortalık yerde çekecekti tetiği. Nina kararlıydı; karşı koymadan ölmeyecekti. Bunun için tekmeler, yumruklar savuruyor, Spectre'm yüzünü tırnaklıyordu.

Spectre, Nina'ya çenesinde patlayan hızlı ve çirkin bir tokat savurdu. Nina'nm gözleri acıyla bir anda karardı. Sendeledi, neredeyse yere düşecekti. Spectre onu kolundan yakalayıp, kaldırıma doğru sürükledi. Nina artık kendini koruyamayacak kadar sersemlemiş, karşı koyamayacak kadar güçsüz hale düşmüştü.

Nina birden gözlerini alan iki ışık fark etti; bu ışık öyle güçlüydü ki, sanki patlarcasına ağrıyan başına keskin bıçaklar saplıyordu. Öten lastik sesleriyle gözlerini alan ışığın bir çift araba farı olduğunu anladı.

Bir ses, "Olduğun yerde kal!" diye bağırdı.

Sam. Sam'di bu.

"Bırak onu Spectre," diye bağırdı Sam.

Silahın namlusu Nina'nm başının hemen arkasındaydı ve Spectre namluyu şimdi eskisinden de çok bastırıyordu başına. Spectre sesinde panikten uzak rahat bir tınıyla, "Ne harika bir zamanlama bu böyle Navarro," dedi.

"Sana, *onu bırak,* dedim."

"Bu bir emir mi, Dedektif? Umarım ki; değildir. Çünkü bu genç bayanın durumunu düşünecek olursak..." Spectre Nina'yı çenesinden yakalayıp, yüzünü Sam'e çevirdi. "Beni üzmen onun sağlığına istenmedik zararlar verebilir."

www.CepSitesi.Net

“Yüzünü tanıyorum. Brant Tiyatrosu’ndaki teşrifatçılar da öyle. Artık Nina’yı öldürmen için bir sebebin yok!”

“Sebebim yok mu? Bir kez daha düşün istersen.” Spectre silahı Nina’nm başına dayamaya devam ederek, onu Sam’ e doğru itti. “Yoldan çekil, Navarro!”

“Senin için bir değeri yok artık. ”

“Ama senin için var değil mi?”

Nina göz ucuyla Sam’in yüzüne baktığında, yüzündeki biçare paniği açıkça görebiliyordu. Sam iki eliyle tuttuğu silahının namlusunu onlara doğrultsa da henüz ateş etmeye cesareti yoktu. Nina ateş hattındayken olmazdı.

Nina kendini uzaklaştırmayı ya da birden yere bırakmayı denedi. Ama yok, bu mümkün görünmüyordu. Spectre hem çok güçlüydü; hem de onu boynundan fena yakalamıştı. Bir mengene gibi boynuna sardığı eliyle onu yanında sürüklüyordu.

“Uzak dur!” diye bağırdı Spectre.

“Asıl istediğin o değil!”

“Uzak dur yoksa hemen şuracıkta her şeye bir son veririm. Beyninin parçalarını yerden toplamak zorunda kalırsınız.”

Sam önce bir adım geriye gitti; ardından bir tane daha. Her ne kadar elinde bir silah varsa da, şu an için bunun hiçbir faydası yoktu. Bir anlığına Nina gözlerini Sam’inkilerle buluşturduğunda, onun gözlerinde korkudan, panikten daha fazlasını gördü. Çaresizlikti gördüğü.

“Nina,” dedi. “Nina...”

www.CepSitesi.Net

Bu, Nina'nın Şam'ı, Spectre onu Sanrın arabasına bindirmeden önce son görüşü oldu. Sonrasında Spectre hızla kapıyı çarpıp, vitesi geriye attı. Bir anda garajm yokuşundan geriye doğru inmeye başladılar. Nina bu hızla gözlerinin önünden geçen arabalar, beton sütunlar görüyordu. Somaki saniye güvenlik kapısının inip kalkan koluna hızla çarptılar.

Spectre arabanın Öntarafını çevirdi ve var gücüyle gaza yüklendi. Hızla hastanenin önünden yola çıktılar.

Nina henüz kafasını toparlayamadan, Spectre'm silahını yeniden başına dayadığını hissetti. Gözlerini Spectre'a çevirdiğinde karşısında ürkütücü derecede sakin bir adam buldu. Her şeyin kendi kontrolünde olduğundan emin olan bir adamın yüzüydü bu.

"Seni öldürerek kaybedeceğim hiçbir şeyim yok."

"O zaman neden öldürmüyorsun?" diye fısıldadı Nina.

"Planlarım var. Seni de içine alan planlarım."

"Ne planı?"

Spectre silik, sessiz bir kahkaha attı. "Sana sadece Dedektif Navarro'yu, onun bomba ekibini ve çok miktarda dinamiti kapsayan bir plan olduğundan bahsedebilirim. Ben gösterişli sonlara bayılırım, ya sen?" Nina'ya bakarak gülümsedi.

Ancak o an Nina karşısındakinin kim olduğunu anladı. Neye baktığını ancak şimdi idrak etmişti.

Karşısındaki İnsan değil, bir canavardı.

www.CepSitesi.Net

On Üçüncü Bölüm

Sam arabanın peşinden bacaklarındaki kalmayan dermanıyla hızla koştu. Binadan çıktığı an arabayı yakalamayı başarmıştı. Spectre direksiyonda, arabayı savurarak caddeye çıkıyordu.

Sam aracın karanlıkta göz kırpan arka lambalarına bakıp, *onu kaybettim,* diye düşündü. *Tanrım, Nina...*

Var gücüyle kaldırıma yönelip, uzunca bir süre arabanın peşinden koştu. Sonra durdu. Işıklar artık görünmüyordu. Araba gitmişti.

Sam gecenin karanlığında yankılanan öfke ve çaresizlik dolu bir çığlık attı. Çok geçti. Çok geç kalmıştı.

Bu sırada arkasında beliriveren bir ışıkla döndü. Bir çift tepe lambası köşeyi dönmüş, yaklaşıyordu. Gelen bir arabaydı; hem de çok tanıdık bir araba.

"Gillis!" diye bağırdı Sam.

www.CepSitesi.Net

Araba kaldırımın yanında durduğunda, Sam hemen yolcu tarafına koşup, apar topar arabaya bindi.

"Yürü, yürü," diye bağırdı.

Gillis şaşkın bakışlarla baktı Sam'e. "Ne?"

"Spectre, Nina'yı kaçırdı! Sür şunu."

Gillis aracı hemen vitese attı ve hızla yola çıktılar. "Ne tarafa gidiyoruz?"

"Sola. Buradan!"

Gillis köşeyi döndü.

Sam o an iki blok ötede bir kavşağa girip, sağa dönen aracını gördü.

"İşte orada!"

Gillis, "Gördüm," deyip, o da aynı yerden döndü.

Spectre da onları görmüş olmalıydı; çünkü gaza biraz daha yüklenmiş, kırmızı ışıkta geçmişti. Kavşakta karşılaştığı arabalar ani frenlerle kayarak durmak zorunda kalmışlardı.

Gillis araba labirentinin içinden kendine bir yol bulmaya çalışırken Sam de araç telefonundan takviye kuvvet istiyordu. Ufak bir yardımla Spectre'ı enselemeyi becerebilirlerdi.

Ama şimdilik, tek yapmaları gereken onu gözden kaybetmemekti.

Gillis, "Bu adam bir manyak," diyerek söylendi.

"Sakın onu kaybedeyim deme!"

"Hepimizi öldürecek. Şuna bak!"

İlerde Spectre ani bir hareketle sol şeride geçmiş ve bir arabayı sollamış; üzerine gelen kamyondan son anda yeniden sağ şeride geçerek kurtulmuştu.

www.CepSitesi.Net

Sam, “Sakın kaçırma!” diye emretti.

“Deniyorum. Deniyorum.” Gillis de tıpkı Spectre gibi aniden sol şeride geçti. Ama üzerlerine doğru akan trafik çok yoğundu; tekrar kendi şeridine geçmek zorunda kaldı.

Saniyeler yitip gitmişti. Spectre’ın kendi lehine kullandığı, hayati önemdeki saniyeler...

Gillis yeniden denemiş ve bu kez üzerine gelen kamyonetle kafa kafaya çarpışmadan yeniden kendi şeridine girmeyi başarmıştı.

Spectre ortalarda görünmüyordu.

Gillis, “Hangi cehennemde bu?” diye söylendi.

Yola dikkatle baktılar, başıboş gezinen tek tük araç dışında yol bomboştu. Devam edip, kavşaklara, yan yollara tek tek baktılar. Geçtikleri her caddeyle birlikte Sam’in paniği de giderek artıyordu.

Yaklaşık sekiz yüz metre sonra gerçeği kabullenmek zorunda kalmıştı. Spectre’ı kaybetmişlerdi.

Ve Nina’yı da.

Gillis şimdi aracını asık bir surat ve sessizlik içinde sürüyordu. Sam’in ümitsizliği onu da etkisi altına almıştı. İkisi de dile getirmese de çok iyi biliyorlardı ki Nina artık ölmüş sayılırdı.

Gillis, “Çok üzgünüm, Sam,” diye mırıldandı. “Tanrım, çok üzgünüm.”

Sam ise tek kelime etmeden gözlerini ileriye dikmiş bekliyordu. Gözünün önündeki manzara gözlerinde biriken yaşlarla bulanıklaşmıştı. Dakikalar geçmiş, adeta bir sonsuz-

www.CepSitesi.Net

luğun içine düşmüştü.

Devriye araçları anons geçtiler. Araba sırra kadem basmıştı. Spectre da öyle.

Gece yansında en sonunda Gillis sağa yanaşıp durdu ve iki adam arabanın içinde sessizce oturdular.

Gillis, "Hâlâ bir şans var," dedi.

Sam yüzünü ellerinin arasına aldı. *Şans mı?* Spectre çoktan seksen kilometre yol kat etmiş olabilirdi. Kim bilir belki de köşenin hemen diğer tarafındaydı. *Küçücük bir şans için neler vermezdim...*

, Bakışlarını aşağı indirip, Gillis'in araç telefonuna sabitlenip kaldı.

Küçük bir şans.

Ahize kaldırıp numarayı tuşladı.

"Kimi arıyorsun?" diye sordu Gillis.

"Spectre'ı."

"Ne?"

"Kendi araç telefonumu arıyorum." Sam telefonun ardı ardına beş, altı kez çalışını dinledi.

Telefona cevap veren şaşkın ve tiz sesiyle Spectre oldu. "Merhaba. Portland bomba ekibiyle görüşüyorsunuz. Lanet telefonu yanlış bir yerde bıraktığımızdan ekipten hiç kimse şu an telefonunuza cevap veremeyecekler."

"Ben Navarro," diye adeta kükredi Sam.

"Ah, merhaba, Dedektif Navarro. Nasılsın?"

"O iyi mi?"

"Kim?"

www.CepSitesi.Net

"Sana iyi mi dedim."

"Ah, *şu genç bayandan bahsediyor olmalısın.* Belki de bunu kendi söylese daha iyi olur."

Bir anlık bir sessizlik oldu. Ardından önce boğuk sesler yükseldi ve de bir sıyrılma sesi. Uzaktan gelen ve acı acı öten bir ses... En sonunda hattın diğer ucunda Nina'nm ürkek, kısık sesi duyuldu. "Sam?"

"Yaralandın mı?"

"Hayır, hayır. İyiyim."

"Neredesin? Seni nereye götürdü?"

"Ups," Araya giren Spectre oldu. "Yasak konuya girdin Dedektif. Korkarım artık bu konuşmayı sonlandırmalıyım."

Sam, "Dur. *Dur!"* diye haykırdı.

"Ne o veda sözcükleri mi edeceksin?"

"Eğer ona zarar verirsen Spectre -eğer ona bir şey olacak olursa- yemin ediyorum seni kendi ellerimle öldürürüm."

"Şu anda konuştuğum kişi gerçekten bir *polis* mi acaba?"

"Çok ciddiyim. Seni *öldürürüm*."

"Çok korktum. Gerçekten çok *korktum*!"

"Spectre!"

Cevap alaycı ve yumuşak bir kahkaha oldu ve sonra da telefon birden kesildi.

Sam öfke içinde numarayı tekrar çevirdiyse de, duyduğu şey sadece meşgul tonu oldu. Telefonu kapatıp, ona kadar saydı ve yeniden aradı.

www.CepSitesi.Net

Telefon hâlâ meşguldü. Spectre telefonu açık bırakmış olmalıydı.

Sam elindeki ahizeyi hızla yerine çarptı. "Nina yaşıyor."

"Neredelermiş?"

"Söyleyemedi."

"Bir saat oldu. Bu sürede seksen kilometrelik bir yarıçap içinde her yerde olabilirler."

"Biliyorum. Biliyorum." Sam arkasına yaslandı ve paniğini bastırmaya çabalayarak düşünmeye çalıştı. Polislikte geçirdiği onca yıl boyunca, kontrolünü hiç kaybetmemiş, düşüncelerine odaklanmayı becermişti. Ama bu gece, bunca yıldır ilk defa, korkudan hiçbir şey yapamaz durumdaydı. Çünkü geçen her dakika, elinden bir şey gelmediği her an, Nina'mn hayatta kalma şansının biraz daha azaldığını biliyordu.

Gillis, "Neden onu öldürmemiş? Neden hâlâ hayatta?" diye mırıldandı.

Sam ortağına baktı. Neyse ki Gillis'in kafası hâlâ çalışıyordu. Düşünebiliyordu. Her ikisinin de cevabmı adlan gibi bildikleri bir soru üzerine kafa yorabiliyordu.

"Onu bir amaç için hayatta bırakmış olmalı," dedi Gillis.

"Onu koz olarak kullanacak. Eğer kapana kısılırsa, Nina tek güvencesi olacak."

"Hayır. Zaten bu işten çoktan yakasını sıyırmış durumda. Şu anda Nina onun için yardım olmaktan çok, bir yük. Rehineler insanın hızını keserler. Tek yaptıkları ortalık karıştırmaktır. Ama Spectre buna rağmen onu öldürmemiş."

www.Capstesi.Net

Sam içindeki çaresiz öfkeyle, *şimdiye kadar,* diye düşündü. *Doğru dürüst düşünebilmeyetimi kaybettim. Nina'nın hayatı bana bağlı. Bunu kaybetmeyi göze alamam.*

Sam gözlerini yeniden telefona çevirdiğinde birden zihninde bir sahne canlandı. Spectre'm telefonu Nina ya uzattığı an duyduğu ses... Bir yükselip, bir alçalan o acı ses.

Siren sesi.

Sam yeniden telefona uzanıp, bu kez 911'i aradı.

Telefona cevap veren ses, "Acil Durum Operatörü, buyurun," dedi.

"Portland Poiisi'nden Dedektif Sam Navarro. Son yirmi dakika içinde yapılan tüm acil durum anonslarına ihtiyacım var. Portland-Güney Portland bölgesinde."

"Hangi araçlar için bayım?"

"Her şey. Ambulans, itfaiye, polis. Hepsi."

Kısa bir sessizliğin ardından hattın ucunda bu kez farklı bir ses duyuldu. Sam not defterini çoktan hazırlamıştı.

Bir kadın, "Ben bölüm şefiyim, Dedektif Navarro," dedi. "Güney Portland çağrılarını kontrol ettim ve son yirmi dakikada üç çağrı yapıldığını tespit ettik. Saat 23.55'te Güney Portland'daki 2203 Green Caddesi'ne bir ambulans gönderildi. Saat 00.10'da yine Güney Portland'daki 752 Bickford Caddesi'ne soygun ihbarıyla bir polis ekibi gönderildi ve saat 00.13'te Munjoy Tepesi mevkiine civarda huzur bozan kişilerin varlığı sebebiyle bir ekip otosu gönderildi. Bu süre zarfında herhangi bir yangın anonsu yapılmadı."

"Tamam, teşekkürler." Sam telefonu kapatıp, torpido

www.CepSitesi.Net

gözünde harita arandı. Haritanın üzerinde hızla çağrıların yapıldığı güzergâhları işaretledi.

"Yine ne oldu?" diye sordu Gillis.

Spectre'la konuşurken arkadan gelen bir siren sesi duydum. Bu da bir acil durum aracının civarında oldukları anlamına gelir ki, bu gece o saatlerde göreve gönderilen sadece üç araç var."

Gillis haritaya bakıp başını iki yana salladı. "Burada bakılması gereken düzinelerce cadde var! Aracın çıkış yaptığı yerden vardığı yere kadar her noktaya bakmak gerekir!"

"Ama başlangıç noktaları belli."

"Samanlıkta iğne aramak gibi bir şey bu."

"Elimizdeki tek şey bu. Başka çaremiz yok. Hadi, Mımjoy Tepesi'nden başlayalım."

"Bu delilik. Adam senin arabanla kaçtı. Peşine bir sürü ekip taktık. Siren seslerini kovalamak kendimizi paralamaktan başka bir işe yaramaz."

"Munjoy Tepesi, Gillis. Sür şunu."

"İkimiz de yorgunluktan ölmek üzereyiz. Merkeze gidip olacakları beklemeliyiz."

"Ben mi süreyim istiyorsun? Eğer öyle değilse, sür şu lanet olası şeyi." .

"Sam, sen beni *duyuyor* musun?"

"Evet, seni lanet olası!" Sam ani bir öfke patlamasıyla bağırdı. Sonrasında da homurdanarak yüzünü ellerinin arasına aldı. Usulca, "Benim hatam. Benim hatam yüzünden ölecek. Gözümün önündelerdi ve aklıma onu kurtarmak için

www.CepSitesi.Net

hiçbir çözüm yolu gelmedi. Onu hayatta tutacak hiçbir şey yapamadım."

Gillis anladığım belli edercesine derin bir iç geçirdi. "Senin için bu kadar değerli demek?"

"Ve Spectre da bunu biliyor. Nereden biliyor bilmiyorum ama biliyor. Bu yüzden onu öldürmüyor. Sırf bana işkence etmek için. Beni parmağında oynatmak için. Oyunu kazanacak elin onda olduğunu biliyor ve bunu sonuna kadar da kullanıyor." Sam gözlerini yeniden Gillis'e çevirdi. "Nina'yı bulmamız lazım."

"Şu anda avantajlı olan o. Elinde senin için çok değerli olan biri var. Aslında Spectre'ın hedefinde sen varsın. İntikamım alacağı polis sensin." Gillis gözlerini çalan araç telefonuna çevirdi.

Hemen cevapladı. "Gillis." Bir dakika sonra telefonu kapatıp, arabayı çalıştırmıştı bile. Yola çıkarken, "Jackman Bulvarı," dedi. "Aradığımız orada olabilir."

"Jackman Bulvarı'nda ne olabilir ki?"

"Bir apartmanın 338 D bloğu. Bir ceset bulmuşlar."

Sam bir anda kaskatı kesildi. Bir korku dalgası göğsünde sıkışıp nefes almasını zorlaştırıyordu. Yavaşça, "Kimin cesedi?" diye sordu.

"Marilyn DukofFun."

Spectre yerde farklı uzunluk ve renklerdeki kabloları birbirlerine bağlarken "Dixie!" savaş marşını söylüyordu.

www.CepSitesi.Net

Nina ise elleri ve ayaklan bir sandalyeye bağlı halde çaresizce oturup olan biteni izliyordu. Spectre'ın hemen yanında bir alet kutusu, bir lehim aleti ve iki düzine dinamit lokumu vardı.

"Doğduğum topraklarda, Dixiland'de, ayazlı bir sabah vakti..."

Spectre kabloları sıralamayı bırakıp, dinamitlere yöneldi. Yeşil bir kablo bandıyla lokumlan üçerli gruplar halinde birbirine bağladı ve hazırladığı parçalan bir mukavva kutunun içine yerleştirdi.

"Dixiland'de zalime karşı koyacak, orada yaşayacak ve öleceğiz. Defolun, defolun, defolun Güneyliler. DIXIE'de size yer yok!" diye bağırdığında sesi, devasa ve boş deponun uzak noktalarında yankılandı. Şarkısı bittiğinde Nina'ya dönüp, başıyla selamını verdi.

"Sen delisin," diye fısıldadı Nina.

"Delilik nedir ki? Kim açıklayabilir bunu? Spectre son üç dinamit lokumunu daha yeşil kablo bandıyla birbirine tutturdu. Sonrasında demet halinde hazırladığı patlayıcılara hayranlıkla baktı. "Hem bir söz vardı, neydi o? 'Öfkeden deli olacağına, intikam hesaplan yap' mıydı? Ben deli falan değilim; sadece *intikamımı* alacağım o kadar."

Sam patlayıcı dolu kutuyu alıp ona doğru yürümeye başlamıştı ki, birden ayağı takıldı. O an yere düşecek gibi olup, ona doğru hamle yapan patlayıcılan görünce Nina'nın yüreği bir an ağzına geldi.

Spectre son anda dengesini kurup, kutuyu yakaladığında

www.cepsitesi.net

korku dolu bir ifadeyle bir iç çekti. Sonra da Nina'nın şaşkın bakışları altında bir kahkaha patlattı. "Sadece eski bir şaka," dedi. "Ama karşındakinin aklını almaktan hiç şaşmaz."

Nina delicesine çarpan kalbiyle, *bu adam gerçekten deli,* diye düşündü.

Spectre patlayıcı dolu kutuyu alıp, deponun içinde ilerledi ve belirli bir çeper üzerinde belirli aralıklarla belirlenmiş yerlere patlayıcıları yerleştirmeye başladı. "Çok yazık," dedi. "Bu kadar çok dinamiti tek bir binada heba etmek gerçekten çok yazık. Ama arkamda iyi bir intiba bırakmak istiyorum. Unutulmayacak bir intiba ve Sam Navarro'dan ve onun o dokuz canından artık gına geldi. Bunca patlayıcı o bitmek bilmez canlarının hakkından gelecektir."

"Tuzak kuruyorsun."

"Çok zekisin."

"Ama neden? Onu neden öldürmek istiyorsun?"

"Çünkü."

"Çünkü o sadece işini yapan bir polis."

"*Sadece* bir polis mi?" Spectre, Nina'ya doğru döndüyse de, yüzündeki ifade deponun karanlığında gizlenmiş, görünmüyordu. "Navarro bundan çok daha fazlası. Tam bir baş belası. Benim can düşmanım. Sen git onca yıl boyunca Miami gibi, Boston gibi koca şehirlerde başarılar yakala, sonra da gel bu avuç içi kadar şehirde her şeyi eline yüzüne bulaştır. Üstelik burası bir Oregon bile değil, altı üstü Maine. Spectre kendinden iğrenircesine gülümsedi. "Her şey burada son bulacak. Bu depoda. Navarro ile hesabımız görülecek."

www.Cepsitesi.Net

Spectre elindeki son dinamit demetiyle bu kez ona doğru yürüdü. Nina'nın elleri ve ayakları bağlı halde oturduğu sandalyenin önüne diz çöktü. "Son bombayı da sizin için ayırdım, Bayan Cormier," deyip, dinamit lokumlarını sandalyenin altına bantladı. "Merak etme, hiçbir şey hissetmeyeceksin," dedi. "O kadar hızlı olacak ki, bir de gözünü açıp bakacaksın ki, melek kanatlarını takmış uçuyorsun. Navarro da aynı şekilde. Ona da kanat verilirse tabii."

"O hiç aptal değil. Bunun bir tuzak olduğunu anlayacaktır."

Spectre yine metrelerce uzunluğunda renkli kablo kesmeye başladı. "Evet, bunun sıradan bir bomba olmadığı ortada. Bunca birbirine geçmiş kablo onun da midesini bulandıracaktır. Hiçbir anlam ifade etmeyen bu devre sistemi. . Spectre önce beyaz bir kablo kesti, ardından da kırmızı bir tane. Sonra da lehim aletiyle her iki kabloyu birbirine bağladı. "Ve zaman akmaya başlar. Önce dakikalar, sonra saniyeler... acaba patlatıcı kablo hangisi? Hangi kabloyu kesmeli? Eğer yanlışı keserse, ortalık bir anda toza dumana karışabilir. Depo, sen, hatta kendisi; tabii tüm bunları görebilirse. Ne çaresiz bir ikilem, görüyorsun değil mi? Bombayı etkisiz hale getireyim derken ikiniz de öleceksiniz. Korkak tavuk gibi kaçacak olsa, sen öleceksin ve ona bir daha ömrü boyunca unutamayacağı bir vicdan hesabı bırakacaksın. Her iki durumda da Sam Navarro'nun canı çok yanacak. Bense kazanan olacağım."

"Kazanan sen olamazsın."

www.CepSitesi.Net

"Bana şu ahlaki uyanları yapmayı kes artık. Yapacak bir yığın işim ve çok az vaktim var." Spectre elindeki kabloları diğer dinamit demetlerine tutturup, iki kabloyu birbirine çaprazlayarak patlatma kapsüllerine bantladı.

Çok az vaktim var, mı demişti az önce? Ne kadarlık bir süreden bahsediyordu acaba?

Nina gözlerini yerdeki diğer malzemelere çevirdi. Bir dijital zamanlayıcı. Bir radyo vericisi. *Zaman ayarlı bir bomba,* diye düşündü Nina ve geri sayım vericiyle başlatılacaktı. Bombayı harekete geçirdiğinde Spectre çoktan binadan çıkmış olacaktı. Patladığında da zarar görmeyecekti.

Nina, *lütfen gelme Sam,* diye düşündü. *Lütfen gelme ve ölme.*

Spectre ayağa kalkıp saatine baktı. "Bir saate aramayı yapacak hale gelmeliyim." Nina'ya bakarak gülümsedi. Sabahın saat üçü, ölmek için bundan daha iyi bir zaman olamaz herhalde değil mi, Bayan Cormier?"

Kadın belden aşağı çırılçıplaktı ve ahşap zeminde öylece kıvrılıp kalmıştı. Başından tek bir kurşunla vurulmuştu.

Cinayet Masası'ndan Yeats, "İhbar saat 22.45'te geldi," dedi. "Aşağıdaki kiracı tavandan sızan kan lekelerini görünce ev sahibine haber vermiş. O da kapıyı açtığında bu manzarayla karşılaşmış. Kurbanın cüzdanında kimliğini bulduk, sizi de bu yüzden aradık."

Gillis, "Hiç şahit var mı?" diye sordu. "Bir şey duyan,

www.CepSitesi.Net

gören birileri..

Hayır. Susturucu kullanmış olmalı. Sonra da kimseye görünmeden çıkıp gitmiş."

Sam tek tük eşyalı odaya şöyle bir göz attı. Duvarlar çıplak, dolapların yarısı boştu. Yerlerde elbise kutuları vardı. Bu da Marilyn Dukoff'un henüz bu daireye tam olarak yerleşmediği anlamına geliyordu.

Yeats bu bilgiyi doğruladı. "Marilyn Brown adıyla bir gün önce taşınmış. Depozitoyu ve bir aylık peşinatı peşin ödemiş. Ev sahibinden öğrenebildiklerim bu kadar."

"Geleni gideni oluyor muymuş?"

Yan komşu dün burada bir erkek sesi duymuş ama geleni görmemiş."

Sam, "Spectre," dedi ve yeniden yerde yatan cesede baktı. Cinayet Masası ekibi çoktan iş başına geçmiş, parmak izi araştırması yapıp, delil arıyordu. Sam bulamayacaklarını biliyordu. Spectre işinin hakkını vermiş olmalıydı.

Burada daha fazla vakit geçirmenin bir anlamı yoktu. Bunun yerine sirenleri kovalasalar daha iyiydi. Tam kapıya yönelmişti ki, dedektiflerden birinin, "Geride pek bir şey bırakmamış. Sadece cüzdanı, anahtarları ve birkaç fatura..." dediğini duydu.

Sam, "Ne faturası?" diye sordu.

"Elektrik, telefon. Su. Eski apartmana ait olmalılar. Çünkü Dukoff adına kesilmişler. Posta kutusuna bırakılmışlar."

"Telefon faturasına bir bakabilir miyim?"

www.CepSitesi.Net

Sam faturayı daha ilk gördüğü an endişeyle bir çığlık atmak istedi. Faturadaki aramalar genelde uzak mesafelere yapılmıştı. Çoğunluğu Bangor'a olmak üzere, birkaçı da Massachusetts ve Florida'yaydı. Tam iki sayfalık kayıt vardı. Tüm bu numaraların izini sürmek saatler alırdı ve büyük ihtimalle aramaların sonucunda Marilyn Dukoff'un olanların şaşkınlığım yaşayacak ailesi ve arkadaşlarına ulaşacaklardı.

Sam'in dikkatini sadece faturanın en son sırasındaki tek bir arama çekti. Arama Güney Portland alan koduyla, karşı ödemeli olarak yapılmıştı. Tarihi, bir hafta öncesinde 22. 17 'yi gösteriyordu. Birileri ödemeli bir arama yapmış, Mariyln Dukoff da kabul etmişti.

Sam, "Bunun bir anlamı olabilir," dedi. "Bu numaranın yerini tespit etmemiz gerek."

Gillis, "Arabamdan operatörü arayabiliriz," dedi.4Ama bu ipucu seni nereye götürür bilemem.

"Bir önsezi," dedi Sam. "Tek aradığım bu."

Gillis'in arabasına geldiklerinde Sam teşkilatın bilinmeyen numaralar servisini aradı.

Operatör kadın bilgisayarda gerekli kontrolleri yaptıktan sonra aramanın Ödemeli olduğunu teyit etti.

"Güney Portland'da Calderwood ve Hardwick'in birleşim yerinde."

Sam, "Orada bir benzin istasyonu yok muydu?" diye sordu. "Sanki varmış gibi hatırlıyorum."

"Olabilir, Dedektif. Ama bunu kesin olarak bilemem.

Sam telefonu kapatıp, Güney Portland haritasmı çıkardı.

www.cepsitesi.net

Arabanın tavan lambasının ışığında ödemeli aramanın yapıldığı yeri harita üzerinde işaretledi. Gillis'e dönüp, "İşte burası," dedi.

"Orada sadece birkaç sanayi binası var o kadar."

"Evet, bu yüzden de gece 22.17'de yapılan ödemeli bir arama olayı daha da enterasan kılıyor."

"Pek çok kişi aramış olabilir. Ailesi, arkadaşları. Belki de..."

Sam, Spectre dı," dedi ve başını ani bîr hareketle yukarı kaldırıp, "Güney Portland. Hadi, gidiyoruz," dedi.

"Ne?"

Sam elindeki haritayı Gillis'e doğru uzattı... "Şurası Bickford Caddesi. Saat 24.10'da o civarda bir ekip arabasının varlığı doğrulandı. Burası da Calderwood ve Hardwick'in kesiştiği nokta. Ekip arabası mutlaka bu noktadan geçip gitmiş olmalı."

"Sence Spectre buralarda bir yerlerde mi?"

Sam haritanın üzerine Calderwood ve Hardwick civarında üç blokluk çeperiyle bir daire çizdi. "O burada. Buralarda bir yerlerde olmalı."

Gillis hemen arabayı çalıştırdı. "İşte şimdi iğneyi arayabilmek için samanlık biraz küçüldü," dedi.

Yirmi dakika sonra Hardwick ve Calderwood civarına varmışlardı bile. Burada daha önceden gerçekten de bir benzin istasyonu vardı ama şimdi artık kapanmış ve bahçeye kargacık burgacık bir yazıyla *ticari mülkiyet-satılıktır* levhası asılmıştı. Sam ve Gillis bir süre arabada kalıp, oturdular. Et-

www.CepSitesi.Net

rafta onlardan başka kimse yoktu.

Gillis, Hardwick yolundan yukarı doğru sürmeye başladı. Civardaki binalar genel olarak endüstriyeldi. Boş arsalar, bot malzemeleri temin eden bir fabrika satış mağazası, toptan kereste alım-satımı yapan bir işletme ve de bir mobilya atölyesi... Gecenin bu vaktinde her yer kapalı, park yerleri bomboş ve binalar karanlıktı. Calderwood Caddesi'ne döndüler.

Birkaç yüz metre sonra yanan ışığı ilk fark eden Sam oldu. Işık, ufacık bir pencereden -ki bu binanın tek penceresiydi- belli belirsiz sızan sarımsı bir yansıma gibiydi daha çok. Binaya giderek daha da fazla yaklaşırlarken, Gillis arabanın farlarını söndürdü. Biraz ileride durdular.

"Stimson'un eski deposu burası," dedi Sam.

Gillis, "Park yeri boş," diyerek Sam'in dikkatini çekti. "Ama sanki içeride birileri var gibi."

"Stimson'ların konserve fabrikası geçen yıl kapanmamış mıydı?"

Sam cevap vermeden, çoktan arabadan iniyordu bile.

"Hey," diye fısıldadı Gillis. "Destek ekip istesek daha doğru olmaz mı?"

"Sen çağır. Ben etrafa bir göz atacağım."

Gillis arkasından, "Sam!" diye fısıltıyla bağırdı. "Sam!"

Sam giderek artan adrenaliniyle ortağının uyarılarına kulak asmayıp, depoya doğru yürümeye başladı. Karanlık onun için çok büyük bir avantajdı; bu sayede kimse yaklaştığını göremezdi. Ambarın kapısındaki çatlaklardan daha fazla

www.CepSitesi.Net

ışık, dikey ışık huzmeleri gördü.

Binanın etrafında dolandıysa da içeri bakabilmek için hiçbir pencere bulamadı. Hem arkada, hem de önce birer kapı vardı ve ikisi de kilitliydi.

Binanın tam önünde yeniden Gillis'le buluştu.

"Takviye ekipler yolda," dedi Gillis.

"İçeri girmem lazım."

İçeride neyle karşılaşacağımızı bilmiyoruz..." Gillis bir an durup aracına baktı.

Araç telefonu çalıyordu.

İkisi de aceleyle telefonu açmak üzere arabaya koştular. Sam ahizeyi hızla kaptı. "Navarro."

Polis operatörü, "Dedektif Navarro," dedi. "Size dışarıdan bir telefon var. Adam durumun acil olduğunu söylüyor. Bağlıyorum."

Hatta önce bir sessizlik, ardından da birkaç tuş sesi ve en nihayetinde de bir erkek sesi duyuldu. "Sesini duymak ne güzel, Dedektif. Araç telefonun gerçekten çok işe yarıyor."

"*Spectre?*"

"Sana, ama yalnızca sana özel bir davette bulunmak istiyorum, Dedektif. Hemen yanımdaki kişiyle yeniden bir araya gelebilmen için."

"O iyi mi?"

Hem de çok ıyı." Spectre bir an duraksayıp, tehditkâr bir ses tonuyla, "Şimdilik," dedi.

"Benden ne istiyorsun?"

Hiçbir şey. Sadece gelip Bayan Cormier'ı benim elim-

www.CepSitesi.Net

den kurtarmanı. Artık gerçekten ciddi anlamda sinirimi bozmaya başladı. Üstelik gitmem gereken başka yerler var."

"Nerede o?"

"Dur sana bir ipucu vereyim. Ringa balığı desem?"

"Ne?"

"Belki *Stimson* ismi bir çağrışımda bulunabilir. Adresini çok kolay bulabilirsin. Üzgünüm seni karşılamaya kalamayacağım, gitmem *gereken* yollarım var demiştim."

Spectre telefonunu kapatıp Nina'ya gülümsedi. "Gitme vakti geldi. Âşık çocuk birazdan burada olur." Spectre alet çantasını alıp, kimseye görünmemesi için yükleme bölümüne gizlediği arabaya yerleştirdi. Nina, *beni bırakıyor,* diye düşündü. *Tuzağında yem olarak kullanmak üzere beni bırakıyor.*

Deponun içi serin olmasına rağmen, Nina, Spectre'm radyo vericisini almak üzere eğildiğini gördüğünde şakağından bir damla terin aktığını hissetti. Vericideki tek bir tuşa basmasıyla Spectre tüm mekanizmayı harekete geçirip, geri sayımı başlatacaktı.

On dakika sonra da her şey havaya uçacaktı.

Spectre'm başlat düğmesine uzandığı an Nina'nın kalbi adeta yerinden fırlayacaktı ki, Spectre ona bakıp gülümsedi.

"Daha değil," dedi. "Henüz vaktimiz var."

Dönüp, deponun kapısına doğru yürüdü. Nina'ya el sallayarak, "Benim için de Navarro'ya hoşça kal de olur mu?

www.CepSitesi.Net

Bu büyük eğlenceyi kaçırdığım için üzgün olduğumu da ekle.” Spectre kapının mandalını açıp, kolu aniden çekti. Kapı ağır bir metal sesi eşliğinde gıcırdayarak açıldı. Neredeyse ardına kadar açılmıştı ki, Spectre bir an donup kaldı.

Deponun tam önünde onu karşılayan bir çift araba fan oldu.

Karanlıktan bir yerden birileri, “Spectre, olduğun yerde kal!” diye bağırdı. “Ellerini başının üzerine koy!”

Nina, *Sam,* diye düşündü. *Beni buldun...*

“Eller yukarı!” diye bağırdı Sam. “Dediğimi yap!”

Far ışığının etkisiyle bir gölge gibi görünen Spectre bir an tereddüt etti. Sonrasında ellerini yavaşça başının üzerine götürdü.

Verici hâlâ elindeydi.

Nina, “Sam!” diye bağırdı. “Bomba var! Verici hâlâ elinde!”

Sam, “Onu hemen yere bırak!” diye emretti. “Bırak yoksa ateş ederim!”

Spectre itaatle, “Tabii ki,” dedi ve sonra da eğilip, elindeki vericiyi yere bıraktı. Tam o esnada tüm depoda yankılanan bir tuş sesi duyuldu.

Tanrım, zamanlayıcıyı çalıştırdı, diye düşündü Nina.

Spectre, “Kaçsanız iyi olur,” dedi ve bir anda yan taraftaki kasa yığınlarının olduğu tarafa doğru koşmaya başladı.

Ne var ki çok hızlı değildi ve bir sonraki saniye Sam iki el ateş etti. Kurşunlar hedefi bulmuştu.

Spectre önce sendeledi, ardından de dizlerinin üzerine

www.CepSitesi.Net

çöküp, sürünmeye başladı. Ama bacakları dengesizce sağa sola kayıyor, sanki karada yüzen bir yüzücü gibi çırpınıp duruyordu. En sonunda boğazından hırıltılar yükselirken, son nefesinde lanetler okudu.

Spectre yüzündeki bir tebessümle hırıldayarak, "Öldünüz," diye mırıldandı. "Hepiniz öldünüz..."

Sam, Spectre'ın hareketsiz bedeninin üzerinden atlayıp, Nina'ya doğru bir hamle yaptı.

"Hayır! Olduğun yerde kal!" diye bağırdı Nina.

Sam olduğu yerde aniden çakılıp, şaşkınlıkla, "Ne var?" diye sordu.

Nina ağlıyordu. "Sandalyeme patlayıcı bağladı. Eğer beni çözmeye kalkarsan patlayacak!"

Sam'in bakışları bir anda tomar halindeki kablolara döndü. Kablonun gittiği yolu takip ettiğinde ise gözleri önce deponun duvarına, soma da ortalık yere bırakılmış dinamite odaklandı.

"Binanın her yerine tam on sekiz dinamit lokumu yerleştirdi," dedi Nina. "Üç tanesi sandalyemin altında. On dakika içinde patlamaya ayarlandı. Şimdi artık on dakika bile kalmadı."

Gözleri buluştuğu an Nina, Sam'in nasıl da korktuğunu görmüştü. Ama Sam tüm soğukkanlılığıyla kabloların üzerinden geçip, Nina'nın sandalyesinin yanma diz çöktü.

"Seni buradan çıkaracağım," diyordu.

"Zamanımız kalmadı!"

"On dakika mı?" Güldü. "Bu çok uzun bir süre." Eğilip

www.CepSitesi.Net

sandalyenin altına baktı. Bir şey söylemediyse de doğrulduğunda yüzündeki ifade canının sıkıldığının göstergesiydi. Dönüp bağırdı. "Gillis?"

Gillis kabloların üzerinden atlayıp, "Buradayım!" diyerek yanıtladı. "Alet çantamı aldım. Elimizde ne var?"

"Sandalyenin altında üç dinamit lokumu ve bir zamanlayıcı var" Sam dikkatle zamanlayıcıyı yerinden söküp yere koydu. "Paralel seri bir devreye benziyor. Çözmek için zamana ihtiyacım var."

"Ne kadar zamanımız kaldı?"

"Sekiz dakika, kırk beş saniye ve zaman akmaya devam ediyor."

Gillis bir küfür savurdu. "Bomba imha aracını beklemek için vaktimiz yok."

O sırada acı bir siren sesi gecenin sessizliğini bozarak yaklaşıyordu. Deponun kapısının hemen önünde iki polis aracı belirmişti.

Gillis, "Destek ekipleri geldi!" diye bağırarak kapıya koştu ve el kol işaretiyle, "Uzak durun!" diye seslendi. "Bomba var! *Derhal* burayı boşaltmanızı istiyorum. Ve her ihtimale karşı bir ambulans çağırmanızı."

Nina, *ambulansa hiç ihtiyacım yok,* diye düşündü. *Bomba eğer patlayacak olursa, toplayacak parçalarımı bile bulamayacaklar.*

Nina yerinden fırlayacakmış gibi çarpan kalbini sakinleştirmeye, histeriye çalan ruh halini bastırmaya çalışıyorsa da korkusu nefes almasına bile engel oluyordu. Kendini korumak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. El bilekleri bağ-

www.Cepsitesi.Net

lıydı; ayak bilekleri de öyle. Sandalyesinin azıcık kıpırdamasıyla bile her an havaya uçabilirdi.

Artık her şey Sam'e bağlıydı.

On Dördüncü Bölüm

Sam iç içe geçmiş kablolan ve devre sistemini incelerken yüzü gergindi. Ne kadar da çok kablo vardı böyle! Hepsini birbirinden ayırmak bile bir saat sürerdi. Oysaki önlerinde sadece sayılı dakikalar vardı. Her ne kadar Sam tek kelime etmese de, Nina onun telaşım, alnında biriken ter damlalarını açıkça görebiliyordu.

Gillis yeniden arkadaşının yanına döndü. "Etrafı kolaçan ettim. Spectre binanın çevresine on beş ya da daha fazla dinamit yerleştirmiş. Görebildiğim kadarıyla başka fünye yok. Tüm bombaları harekete geçirecek olan funye şu an senin elinde."

Sam devreye göz atarken, "Çocuk oyuncağı" diye mırıldandı. "Benden şu *kabloyu* kesmemi bekliyor."

"Bu bir aldatmaca olabilir mi? Şüphe duyacağımızı tahmin etmiş olmalı. Belki de bu yüzden bu kadar basit bir bağ-

www.Cepsitesi.Net

lantı yapmıştır; belki de amacı sadece bizi tuzağına düşürmektir."

Sam yutkundu. "Kurma anahtarı şu gibi duruyor. Ama şuraya bir lehim yapmış. Lehimin altında çok farklı bir anahtar olabilir. Manyetik bir akım ya da bir Castle Robins aleti yerleştirmiş olabilir. Eğer bu lehimi kaldıracak olursam, bir mekanizmayı ateşleyecek olabilirim."

Gillis dijital zamanlayıcıya baktı. "Beş dakika kaldı."

"Biliyorum. Biliyorum." Her ne kadar Sam'in sesi yaşadığı stresin etkisiyle titriyorsa da, elleri devrenin parçalarını incelerken sabitti. Tek bir yanlış hareketiyle üçübirden buhar olup uçabilirdi.

Dışarıda birkaç siren sesi daha acı acı öterek kapı önüne gelmişti. Nina dışarıdaki koşuşturmacayı, sesleri duyabiliyordu.

Dışarının aksine, içeride ise mutlak bir sessizlik hakimdi.

Sam derin bir nefes alıp Nina'ya baktı. "İyi misin?"

Nina gergin bir halde başını evet anlamında salladı ve ilk defa Sam'in gözlerinin içindeki paniği gördü. *Bu işi zamanında yapamayacak ve o da bunu biliyor.*

İşte Spectre'ın planladığı tam da buydu. Çaresiz bir ikilem. Ölümcül bir seçim. Hangi kabloyu kesmeliydi? Birini mi yoksa hiçbirini mi? Yoksa Sam kendi hayatıyla kumar mı oynuyordu? Belki de mantıklı olan şeyi yapıp bir an önce oradan kaçacaktı; Nina'yı ardında bırakarak.

Nina, Sam'in neyi seçeceğini biliyordu. Bunu gözlerin-

www.CepSitesi.Net

den okuyabiliyordu.

İkisi de ölecekti.

“İki buçuk dakika,” dedi Gillis.

“Tamam. Sen şimdi hemen dışarı çıkıyorsun.”

“Yardıma ihityacm var.”

“Çocuklarının da babalarına. Çık dışarı.”

Gillis kılını bile kıpırdatmadı.

Sam kablo makasım eline alıp, beyaz kabloyu diğerlerinden ayırdı.

“Sadece tahmin yürütüyorsun Sam. Emin değilsin.”

“İçgüdü, ortağım. İçdülerime her zaman güvenmişimdir. Artık gitsen iyi olur. İki dakikamız kaldı. Varlığın bana iyi gelmiyor.”

Gillis ayağa kalktıysa da oyalanıyordu. Gitmekle kalmak arasında kalmıştı.“Sam..

“Git."

Gillis usulca, “Kutlama için bir şişe viskiyle bekliyor olacağım seni,” dedi.

“Unutma ama. Hadi, şimdi git.”

Başka hiçbir şey söylemeden Gillis depodan çıktı.

İçeride şimdi yalnızca Nina ve Sam kalmıştı. *Kalmak zorunda değil,* diye düşündü Nina. *Ölmek zorunda değil.*

“Sam,” diye fısıldadı.

Sam, elindeki devreye öylesine odaklanmıştı ki, onu duymuyor gibiydi. Makasıyla yaşamla ölüm arasında bir gidip bir geliyordu.

“Git, Sam,” diye yalvardı Nina.

www.CepSitesi.Net

“Bu benim işim, Nina.”

“Senin işin ölmek değil!”

“Ölmeyeceğiz.”

“Haklısın. *Ölmeyeceğiz. Ölmeyeceksin.* Eğer şimdi çıkarsan...”

“Hiçbir yere gitmiyorum. Anladın mı? Gitmiyorum.” Sam gözlerini Nina’ya kaldırdığında, gözlerindeki kararı açıkça okuyabiliyordu. Onunla birlikte, ya yaşayacak ya da ölecekti. Ona bakan adam bir polis değil, onu seven biriydi. Onun da sevdiği adam...

Nina’mn gözlerinden bir anda yaşlar boşandı. Ancak o zaman ağladığını fark edebilmişti.

“Bir dakikadan az zamanımız kaldı. Bir tahminde bulunmam lazım,” dedi Sam. “Yanılmıyorsam, şu kabloyu kesmek işi çözecektir. Eğer yanılıyorsam...” Derin bir nefes verdi. “Ya öyle ya da böyle sonucu göreceğiz.” Makasın ağzını kabloya yaklaştırdı. “Pekâlâ, bunu kesiyorum.”

“Dur.”

“Ne oldu?”

“Spectre düzeneği kurarken, beyaz bir kabloyu kırmızı bir kabloya lehimledi; sonra da hepsini yeşil bantla sardı. Bunu bilmek fark eder mi?”

Sam kesmek üzere olduğu kabloya baktı ve usulca, “Eder,” dedi. “Hem de öyle fark eder ki.”

O an megafondan Gillis’in sesi duyuldu. “Sam, on saniyen kaldı.”

Kaçmak için son on saniye.

Sam kaçmadı. Elindeki makası bu kez siyah kabloya

www.CepSitesi.Net

yaklaştırıp, kesmeye hazırlandı. Bir an durup gözlerini Nina'ya kaldırdı.

Son bir kez birbirlerine baktılar.

Sam, "Seni seviyorum," dedi.

Nina da gözyaşları içinde başını sallayarak, "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı.

Makasın iki ucu bir araya gelip, siyah plastik kaplamaya usulca değerken de ne Sam ne de Nina gözlerini birbirlerinden ayırmıştı. Bakışları adeta kilitlenip kalmıştı.

Kablo ikiye bölündü.

Bir an ikisi de hiç kıpırdamadı. İkisi de donup kalmış, ölümün ağır hissiyle öylece kalakalmışlardı.

Sonra dışarıdan Gillis'in sesi duyuldu. "Sam? Geri sayım bitti. *Sam!* "

Birden Sam, Nina'nm kollarındaki, ayaklarındaki bağları kesmeye başladı. Nina'mn bedeni ayakta duramayacak kadar bitkindi; ki zaten durmasına da gerek kalmamıştı. Sam onu kucağına alıp, depodan dışarıya, gecenin karanlığına çıkardı.

Dışarısı tepesindeki ışıkları yanıp sönen birçok acil yardım aracıyla doluydu: polis ekipleri, ambulanslar, itfaiye araçları... Sam, Nina'yı polis kordonunun güvenlikli diğer tarafına taşıyıp, yere bıraktı.

Bir anda Coopersmith ve Liddell'ın da aralarında olduğu bir kalabalık etraflarım sardı. Hepsi de bombanın durumu hakkında bağırıp çağırıyordu. Sam hepsini duymazdan geldi. Sadece Nina'ya sarılıp, onu bu kaostan korumaya çalışıyordu.

www.CepSitesi.Net

Gillis kalabalığı geriye doğru iterken, “Herkes uzaklaşsın!” diye bağırdı. “Bırakın biraz nefes alsınlar!” Sonra Sam’e dönüp, “Bomba ne âlemde?” diye sordu.

“Etkisiz hale getirdim,” dedi Sam. “Ama dikkatli olun. Spectre’m her an bize son bir sürprizi olabilir.”

Gillis depoya doğru ilerlerken, “Ben hallederim,” dedi. Sonra birden döndü. “Hey, Sam?”

“Evet?”

“Sanırım artık emekli olmayı hak ettin.” Gillis güldü ve yoluna devam etti.

Nina bakışlarını Sam’e kaldırdı. Tehlike geçmişti belki ama Sam’in kalp atışları hiç yavaşlamamıştı. Kendisininkiler de öyle.

Nina gözlerinden süzülen yaşlar yanaklarından yuvarlanırken, “Beni bırakmadın,” dedi. “İstesen..

“Hayır, istemezdim.”

“Sana gitmeni söyledim! Gitmeni *istedim!*”

“Ama ben kalmak istedim.” Sam, Nina’nın yüzünü ellerinin arasına aldı. Sanki bu yüzü bundan böyle hep tutmaya kararlı ve ısrarcıydı. “Başka hiçbir yeri değil, senin yanını istiyorum. Senin yanından başka bir yer yok benim için, Nina.”

Nina etrafta onları izleyen pek çok göz olduğunun farkındaydı. Gazeteciler bile ellerindeki flaşları patlayan makinelerle çoktan gelip, soru yağmuru yağdırmaya başlamışlardı. Gece sesler ve rengârenk ışıklarla hâlâ cıvıl cıvıldı. Ama Nina için o an, Sam ona sarılıp onu öperken, koca dünyada sanki Sam’den başka kimse yok gibiydi. Güneş doğduğunda bu kez Sam yanında olacaktı.

www.CepSitesi.Net

Son Bölüm

Bu kez düğün yapılacaktı. Hem de ertelenmemek üzere.

Flüt ve arpın eşsiz uyumundan doğan İrlanda melodisi eşliğinde Nina ve babası kol kola ormandaki mekâna doğru yürüyorlardı. İşte Sam sonbaharın ışıl ışıl parlayan yaprakları altında, orada duruyordu. Nina, Sam'in söz verdiği gibi orada olacağını biliyordu.

Sanki ilk görevine çıkan çaylak bir polis memuru gibi gergin bir tavırla gülümsüyordu. Hemen yanında nikâh şahidi Gillis ve Rahip Sullivan vardı. Onların da yüzünde kocaman birer tebessüm vardı. Ağaçların altında ailelerin ve arkadaşların oluşturduğu küçük bir topluluk bekliyordu. Wendy ve kocası, Coopersmith, Nina'nm hastaneden arkadaşları... Hatta kalabalığın içinde kızının sıradan bir polisle evlenmesine gönülsüzce razı gelmek zorunda kalan Lydia bile vardı.

Nina, *hayatta bazı şeyler değiştirilemez,* diye düşündü. Nina bunu kabullenmişti. Kim bilir, belki bir gün Lydia da bu gerçeği kabullenirdi.

Müzik sustu ve ağaçlardan savrulan sonbahann sarı, kırmızı yaprakları adeta gökyüzünden yağan usul bir yağmur gibi yere döküldü. Sam, Nina'ya elini uzattı. Yüzündeki tebessüm Nina'ya her şeyi açıkça ifade ediyordu: Nina doğru olanı yapıyordu. Yaşanması gereken bir şey varsa o da buydu.

Nina da Sam'in elini tuttu.

www.CepSitesi.Net

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında liğin

5. Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.

…….SON……..

Buraya Yüklediğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabin Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.
Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabi Beğenirseniz
Kitapçılardan Almanızı Ya Da E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabi Almanız İçindir.
Benim Bu Kitaplar Da Herhangi Bir Çıkarım Ya Da Herhangi Bir Kuruluşa Zarar Verme Amacım
Yoktur.
Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz.
Daha Sonrası
Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.
1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız %30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
5)İnternet Sitemizde Değişik İstediğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı
Tavsiye Ederiz

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan **By-Igleoo** *Tarafından*
www.CepSitesi.Net - www.MobilMp3.Net - www.ChatCep.Com - www.İzleCep.Com
Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp Ebook Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.
Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .
Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı Gerçek Adreslerinden Takip Ediniz.
Not Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.
Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi YönetimeBildirin
Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net